សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទនីតិសាស្ត្រ និង វិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច

Université Royale de Droit et des Science Economiques

Royal University of Law and Economics

សារណាបញ្ចប់ការសិក្សា

សុំកូន

ស្រាវជ្រាវចាប់ពីថ្ងៃទី ១៨ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០១៩ ដល់ថ្ងៃទី ១៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០១៩

ស្រាវជ្រាវដោយ

និស្សិតឈ្មោះ កញ្ញា **ឡា សុទ្ធានាថ**

សាស្ត្រាចារ្យណែនាំ

លោក **ហ៊ីង គឹមឡេង**

ថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រ **នីតិសាស្ត្រ**

ជំនាន់ទី ១៩

ឆ្នាំចូលសិក្សា ២០១៥

ឆ្នាំសរសេរសារណា ២០១៩

សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ

នាងខ្ញុំឈ្មោះ **ឡា សុទ្ធានាថ** ជានិស្សិតបញ្ចប់ថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រផ្នែកនីតិសាស្ត្រឆ្នាំទី៤ ជំនាន់ទី១៩ នៃសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទនីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច ក្នុងឆ្នាំសិក្សា ២០១៨-២០១៩។

នាងខ្ញុំសូមអនុញ្ញាតសម្តែងនូវការគោរពដឹងគុណដោយស្មោះត្រង់អស់ពីដួងចិត្តចំពោះ **លោកឪពុក ទេព គីឡា** និង **អ្នកម្តាយ អ៊ុន សុម៉ាលី** ដែលជាអ្នកមានគុណធ្ងន់លើសអ្វីៗ លោកទាំងពីរជាអ្នកផ្តល់កំនើត និងចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សាទំនុកបម្រុងដល់នាងខ្ញុំចាប់តាំងពីចាប់កំនើតរហូតដល់ធំដឹងក្តី ពោរពេញទៅដោយការស្រលាញ់ ភាពកក់ក្តៅ ការអនុគ្រោះគ្រប់សព្វបែបយ៉ាង។ លើសពីនេះ លោកទាំងពីរ តែងតែខិតខំយកចិត្តទុកដាក់ លះបង់ទាំងកំលាំងកាយកំលាំងចិត្ត ពុះពារជំនះគ្រប់ឧបសគ្គ ដើម្បីបញ្ជូនកូនទៅសាលារៀនចាប់តាំងពីបឋមសិក្សា រហូតដល់បញ្ចប់ថ្នាក់បរិញ្ញាតប័ត្រប្រកបដោយជោគជ័យ ដោយឥតមានការរារែកចិត្ត ដើម្បីអោយកូនទទួលបាននូវចំនេះដឹង ជាផ្លូវឆ្ពោះទៅរកអនាគតល្អនៅថ្ងៃក្រោយ។ រាល់ដំបូន្មានល្អៗ ការប្រៀនប្រដៅរបស់អ្នកមានគុណកន្លងមក កូនតែងតែចងចាំជានិច្ច។

នាងខ្ញុំក៏សូមថ្លែងអំណរអរគុណ យ៉ាងជ្រាលជ្រៅចំពោះ ឯកឧត្តមសាកលវិទ្យាធិការ សាកលវិទ្យាធិការរង ព្រឹទ្ធបុរស ព្រឹទ្ធបុរសរង សាស្ត្រាចារ្យ និងបុគ្គលគ្រប់ជាន់ថ្នាក់ទាំងអស់នៃសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទនីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច ដែលបានបង្ហាត់បង្ហាញផ្តល់នូវចំនេះដឹងតាំងពីឆ្នាំទីមួយ រហូតដល់ទទួលបានជោគជ័យក្នុងការសិក្សាថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រនេះ។ ជាពិសេសសាស្ត្រាចារ្យ ហ៊ីង គឹមឡេង ដែលបានបង្ហាត់បង្រៀន ព្រមទាំងណែនាំដោយផ្តល់ដំបូន្មានល្អៗដល់នាងខ្ញុំក្នុងការសរសេរសារណានេះ ចាប់តាំងពីចាប់ផ្តើមរហូតដល់សម្រេចជាលទ្ធផល លោកបានលះបង់នូវពេលវេលាដ៏មានតម្លៃរបស់លោកមកជួយកែសម្រួលរាល់កំហុសខុសឆ្គងនានារបស់នាងខ្ញុំអោយកាន់តែល្អ និងមានភាពប្រសើរឡើង។

ជាចុងបញ្ចប់ នាងខ្ញុំសូមបួងសួង និង ប្រសិទ្ធិពរជ័យដល់លោកអ្នកមានគុណទាំងទ្វេ ឯកឧត្តមសាកលវិទ្យាធិការ សាកលវិទ្យាធិការរង ព្រឹទ្ធបុរស ព្រឹទ្ធបុរសរង សាស្ត្រាចារ្យ និងបុគ្គលគ្រប់ជាន់ថ្នាក់ទាំងអស់អោយជួបប្រទះពុទ្ធពរទាំងបួនប្រការ គឺ អាយុ វណ្ណៈ សុខៈ ពលៈ កុំបីអាកខានឡើយ។

អារម្ភកថា

តាមរយៈការសិក្សាថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រក្នុងផ្នែកនីតិសាស្រ្តអស់រយៈពេលបួនឆ្នាំនៅសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទនីតិសាស្រ្ត និងវិទ្យាសាស្រ្តសេដ្ឋកិច្ចរួចមក នាងខ្ញុំបានទទួលនូវចំនេះដឹងផ្នែកច្បាប់ដែលមនុស្សគ្រប់គ្នា គួរមានការយល់ដឹងអោយកាន់តែស៊ីជម្រៅ។ ក្នុងចំណោមមុខវិជ្ជាដែលបានសិក្សាកន្លងមក នាងខ្ញុំមានការចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំងទៅលើវិស័យរដ្ឋប្បវេណី ដូច្នេះនាងខ្ញុំក៏បានសម្រេចចិត្ត និងមានការណែនាំពីសាស្រ្តាចារ្យជាអ្នកជួយសម្របសម្រួល ក៏បានរៀបចំសារណាមួយនេះឡើង ដែលនិយាយពីប្រធានបទ ស៊ុំកូន នេះឡើង។

សារណានេះបានបង្ហាញពីនីតិវិធី និងដំណើរការនៃការស៊ុំកូនទាំងអស់នៅក្នុងប្រទេស និងស៊ុំកូនអន្តរប្រទេស ដែលផ្តោតសំខាន់ទៅលើឧត្តមប្រយោជន៍នៃទារក និងកុមារ ជាពិសេសកុមារដែលត្រូវការការការពារជាពិសេសពីមជ្ឍដ្ឋានជុំវិញខ្លួនរបស់ពួកគេ ដើម្បីទទួលបាននូវអនាគតភ្លឺស្វាង ដែលជាកត្តាជំរុញនូវការអភិវឌ្ឍន៍ប្រទេសជាតិទាំងមូល។ នាងខ្ញុំសង្ឃឹមថា ការតាក់តែងនូវស្នាដៃមួយនេះឡើងអាចផ្តល់នូវគំនិតបំពេញបន្ថែមអោយកាន់តែល្អប្រសើរទៅលើបញ្ហាស៊ុំកូន និងចំណេះដឹងជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ប្រជាជនទាំងមូលផងដែរ។

ជាចុងបញ្ចប់ នាងខ្ញុំសូមអភ័យទោសទុកជាមុន ចំពោះរាល់កំហុសឆ្គងកើតឡើងដោយអចេតនាមិនអាចជៀសវាងបាន ដោយប្រការណាមួយ ដែលត្រូវការជាចាំបាច់នូវការរិះគន់ក្នុងន័យស្ថាបនាពីសំណាក់ សាស្រ្តាចារ្យ រៀមច្បង និងប្រិយមិត្តអ្នកអានទាំងអស់ ដើម្បីអោយស្នាដៃនេះកាន់តែមានភាពល្អប្រសើរឡើងទៀត។

មាតិកា

ទំព័រ

សេចក្តីផ្តើម ១

ជំពូកទី១

ស្មុំកូនពេញលេញ

ផ្នែកទី១ ៖ សញ្ញាណទូទៅនៃស្មុំកូនពេញលេញ ៣

១.១. និយមន័យ ៣

១.២. គោលបំនងនៃការបង្កើតស្មុំកូនពេញលេញ ៣

ផ្នែកទី២ ៖ លក្ខខណ្ឌនៃការបង្កើតស្មុំកូនពេញលេញ ៣

២.១. លក្ខខណ្ឌចំពោះឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម ៤

២.២. លក្ខខណ្ឌចំពោះកូនស្មុំពេញលេញ ៤

២.៣. លក្ខខណ្ឌផ្សេងៗ ៥

ផ្នែកទី៣ ៖ អានុភាពនៃស្មុំកូនពេញលេញ ៦

៣.១. ការកាត់ផ្តាច់ទំនាក់ទំនងញាតិ ៦

៣.២. ការបង្កើតទំនាក់ទំនងជាមួយឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម ៦

ផ្នែកទី៤ ៖ ការកាត់កាល់ស្មុំកូនពេញលេញ ៧

៤.១. មូលហេតុនៃការកាត់កាល់ ៧

៤.២. លក្ខខណ្ឌនៃការកាត់កាល់ ៨

៤.៣. អានុភាពនៃការកាត់កាល់ស្មុំកូនពេញលេញ ៨

ជំពូកទី២

ស្មុំកូនធម្មតា

ផ្នែកទី១ ៖ សញ្ញាណទូទៅនៃស្មុំកូនធម្មតា ១០

១.១. និយមន័យ ១០

១.២. លក្ខណៈពិសេសនៃស្មុំកូនធម្មតា ១០

ផ្នែកទី២ ៖ លក្ខខណ្ឌនៃការបង្កើតសុំកូនធម្មតា ១០
២.១. អាយុនិងស្ថានភាពរបស់ឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹម ១១
២.២. អាយុនិងស្ថានភាពរបស់កូនសុំ ១១
២.៣. មូលដ្ឋានវិនិច្ឆ័យដែលតុលាការនឹងពិចារណា ១២
ផ្នែកទី៣ ៖ អានុភាពនៃសុំកូនធម្មតា ១២
៣.១. ការបង្កើតញាតិភាពជាមួយឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹម ១២
៣.២. ការបន្តញាតិភាពជាមួយឪពុកម្ដាយបង្កើត ១៣
ផ្នែកទី៤ ៖ ការកាត់កាល់សុំកូនធម្មតា ១៣
៤.១. មូលហេតុនិងការវិនិច្ឆ័យនៃការកាត់កាល់សុំកូនធម្មតា ១៣
៤.២. ពាក្យសុំអោយកាត់កាល់សុំកូនធម្មតា ១៣
៤.៣. លក្ខខណ្ឌនៃការកាត់កាល់សុំកូនធម្មតា ១៤
៤.៤. អានុភាពនៃការកាត់កាល់សុំកូនធម្មតា ១៤
ជំពូកទី៣
សុំកូនអន្តរប្រទេស
ផ្នែកទី១ ៖ សញ្ញាណទូទៅនៃការសុំកូនអន្តរប្រទេស ១៥
១.១. និយមន័យ ១៥
១.២. គោលបំនងនៃការសុំកូនអន្តរប្រទេស ១៥
១.៣. គោលការណ៍ទូទៅនៃសុំកូនអន្តរប្រទេស ១៥
ផ្នែកទី២ ៖ លក្ខខណ្ឌសម្រាប់សុំកូនអន្តរប្រទេស ១៧
២.១. អំពីកូនសុំ ១៧
២.២. អំពីឪពុកម្ដាយបង្កើត ឬអាណាព្យាបាល ១៨
២.៣. អំពីអ្នកសុំ ២០
ផ្នែកទី៣ ៖ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចក្នុងកិច្ចការសុំកូនអន្តរប្រទេស ២១
៣.១. អាជ្ញាធរកណ្ដាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ២១
៣.២ . រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ២៣

៣.៣. ភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេស ២៥
៣.៤. អាជ្ញាធរផ្តល់ការអនុញ្ញាតអោយទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេស ២៦
ផ្នែកទី៤៖ នីតិវិធីសុំកូនអន្តរប្រទេស.. ២៧
៤.១. នីតិវិធីរដ្ឋបាលនៃការសុំកូនអន្តរប្រទេស.. ២៧
៤.២. សោហ៊ុយលើការសុំកូន.. ៣២
៤.៣. នីតិវិធីតុលាការ.. ៣២
៤.៤ ចំណាត់ការក្រោយពីបញ្ចប់នីតិវិធីសុំកូនអន្តរប្រទេស.................................... ៣៤
៤.៥ ការទុកដាក់សំណុំឯកសារសុំកូន.. ៣៥
៤.៦. ការអនុញ្ញាតអោយកូនសុំមើលលិខិតសុំកូន ៣៦
៤.៧. ទណ្ឌកម្ម.. ៣៦
ផ្នែកទី៥ ៖ គុណប្រយោជន៍នៃការសុំកូនអន្តរប្រទេស ៣៩
សេចក្តីសន្និដ្ឋាន... ៤០
អនុសាសន៍... ៤២
ឯកសារយោង.. ៤៣
ឧបសម្ព័ន្ធ

សេចក្តីផ្តើម

កុមារ គឺជាសសរទ្រូងដ៏រឹងមាំនៃអនាគតប្រទេសជាតិ ហើយកុមារក៏ជាធនធានមនុស្សដែលមិនអាចខ្វះបានសម្រាប់ជាផ្នែកមួយក្នុងការអភិវឌ្ឍប្រទេសជាតិនាពេលអនាគត ។ បន្ថែមពីនេះទៅទៀត ប្រសិនបើធនធានមនុស្សប្រកបទៅដោយសក្តានុពលច្បាស់លាស់នោះនឹងធ្វើអោយប្រទេសជាតិមានលទ្ធផលល្អជាទីគាប់ប្រសើរនៅពេលអនាគត។ ដោយឡែក កុមារក៏ត្រូវការការការពារមើលថែយ៉ាងពិសេសពីសមាជិកក្រុមគ្រួសារ ក៏ដូចជាមនុស្សដែលនៅជុំវិញខ្លួនរបស់ពួកគេ ដោយរស់នៅក្នុងមជ្ឍដ្ឋានសមស្របដែលមានការអភិវឌ្ឍន៍ពេញលេញសំរាប់ជីវិតរបស់ពួកគេ។ ក៏ប៉ុន្តែក៏មានកុមារមួយចំនួនដែលកំពុងខ្វះភាពជាគ្រួសារមួយដ៏ពេញលេញ ខ្វះភាពកក់ក្តៅ ការមើលថែទាំពីសមាជិកក្រុមគ្រួសារ ចំនែកឯគ្រួសារមួយចំនួនទៀត ក៏ប្រាថ្នាចង់មានកូនរស់នៅជាមួយពួកគេដើម្បីមកបំពេញអោយគ្រប់លក្ខណៈជាគ្រួសារដ៏មានសុភមង្គលផងដែរ ដូច្នេះយើងសង្កេតឃើញថាគ្រួសារដែលមិនមានកូនមួយចំនួន តែងតែសុំកូនពីគ្រួសារដទៃមកធ្វើជាកូនរបស់ខ្លួន ដោយតាមបែបបទផ្សេងៗគ្នា ដូចជាមានតាមច្បាប់នៅក្នុងប្រទេស តាមទម្រង់បែបបទត្រឹមត្រូវដែលច្បាប់បានកំណត់ ខ្លះទៀតក៏ពុំបានត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ រីឯខ្លះទៀតក៏ទៅតាមប្រពៃណីទំនៀមទំលាប់តពីបុរាណកាលមក ។ ដោយហេតុនេះ នាងខ្ញុំសុំលើកយកប្រធានបទ ≪ សុំកូន ≫ មកធ្វើការសិក្សាស្រាវជ្រាវនៅក្នុងសារណាមួយនេះ។

សុំកូន គឺជាកិច្ចការយ៉ាងពិសេសមួយ ដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងកុមារ ដែលមានឪពុកម្តាយដែលមានជីវភាពក្រីក្រលំបាកក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ ឬ កុមារកំព្រាឪពុកម្តាយ ខ្វះភាពកក់ក្តៅពីមនុស្សទាំងពួង ហើយដើម្បីផ្តល់សុខុមាលភាព និងសុភមង្គលទៅលើកុមារទាំងអស់នោះផងដែរ ។ ដោយប្រទេសកម្ពុជាមានបទដ្ឋានគតិយុត្តិជាតិ និងអន្តរជាតិជាច្រើន សម្រាប់គ្រប់គ្រងលើវិស័យមួយនេះ។ ដោយសុំកូនបានកំនត់នូវចំនុចសំខាន់ៗមួយចំនួនដូចជាលក្ខខណ្ឌនៃការបង្កើតដែលឈានទៅរកអានុភាពនៃការសុំហើយក៏អាចឈានទៅរកការបញ្ចប់នៃសុំកូនផងដែរ គឺ នៅត្រង់ចំនុចនៃការកាត់កាល់សុំកូន។

លើសពីនេះទៅទៀត សុំកូនគឺមានគោលបំនងក្នុងការធានាអោយបាននូវការការពារសិទ្ធិជាមូលដ្ឋាន ជាពិសេសកុមារដែលស្ថិតនៅក្នុងគ្រួសារដែលមានជីវភាពក្រីក្រ ឬកុមារដែលកំព្រាខ្វះភាពកក់ក្តៅពីគ្រួសារ ព្រោះកុមារពិតជាត្រូវការការការពារនេះ ដើម្បីទទួលបាននូវការស្រលាញ់ថែទាំយកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងពិសេសពីក្រុមគ្រួសារ ឬមនុស្សដែលនៅជុំវិញខ្លួនរបស់ពួកគេ ដើម្បីទទួលបាននូវមជ្ឈដ្ឋានមួយដែលសមស្របដូចកុមារដទៃទៀត និងអភិវឌ្ឍខ្លួនអោយមានអនាគតភ្លឺស្វាងដើម្បីចូលរួមជាចំនែកមួយនៅក្នុងការអភិវឌ្ឍប្រទេស ក៏ដូចជាប្រយោជន៍សំរាប់ក្រុមគ្រួសារ

និងខ្លួនឯងផងដែរ។ជាពិសេសគឺ ដើម្បីការពារកុមារអោយរួចផុតពីការរំលោភបំពានផ្សេងៗ ដូចជាការជួញដូរកុមារខុសច្បាប់ និងការកេងប្រវ័ញ្ចកំលាំងពលកម្មពីកុមារជាដើម។

ការស្រាវជ្រាវនេះ មានគោលបំនងបង្ហាញអោយឃើញពីគោលការណ៍មនុស្សធម៌ ដោយមានការការពារពីច្បាប់គតិយុត្តិជាមូលដ្ឋានចំបងផ្សាភ្ជាប់ទៅនឹងការយកចិត្តទុកដាក់ដល់កុមារទាំងពួងដែលកំពុងត្រូវការការយកចិត្តទុកដាក់ ផ្តល់នូវការស្រលាញ់ដែលមិនចេះរីងស្ងួត ផ្តល់នូវការអប់រំរៀនសូត្រ ព្រមទាំងសេវាថៃទាំសុខភាពទាំងផ្លូវកាយនិងផ្លូវចិត្ត ជាពិសេសគឺផ្អែកទៅលើសិទ្ធិជាមូលដ្ឋានរបស់កុមារតែម្តង។

ដោយសារណាមួយនេះ ពិតជាមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់ចំពោះវិស័យសុំកូននៅកម្ពុជាពីព្រោះក្នុងសារណាមួយក្បាលនេះបានបង្ហាញដំណើរការនៃនីតិវិធីទាំងស្រុងនៃការសុំកូននៅកម្ពុជា ជាពិសេសសុំកូនអន្តរប្រទេសដែលមានភាពតឹងរឹង និងស្មុគស្មាញជាងគេ ហើយសុទ្ធតែជាប់ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ដោយតម្រូវអោយមានការជួយជ្រោមជ្រែងយ៉ាងសស្រាក់សស្រាំ និងតម្រូវអោយមានចំនេះដឹងគ្រប់គ្រាន់ទៅលើវិស័យមួយនេះ ។ ដូច្នេះហើយទើបរាល់លិខិតបទដ្ឋានដែលទាក់ទងទៅនឹងវិស័យសុំកូនប្រជាជនគ្រប់រូប គួរតែសិក្សាស្វែងយល់ជាសាធារណៈ ដើម្បីទទួលបានចំនេះដឹងយ៉ាងទូលំទូលាយពីវិស័យនេះទុកជាប្រយោជន៍នៅពេលត្រូវការជាចាំបាច់។

ដើម្បីបកស្រាយអំពីប្រធានបទ ≪សុំកូន≫ នេះអោយបានគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ នាងខ្ញុំបានបែងចែកជា ៣ ជំពូកសំខាន់ៗ ។ ដោយ **ជំពូកទី១** រៀបរាប់ពីសុំកូនពេញលេញ ដែលនិយាយពីសញ្ញាណទូទៅរួមទាំងលក្ខខណ្ឌនៃការបង្កើត អនុភាព និងការកាត់កាល់ជាដើម។ ចំនែកឯ **ជំពូកទី២** គឺរៀបរាប់ពីសុំកូនធម្មតាចំពោះនីតិវិធីក្នុងទម្រង់នេះ មានលក្ខណៈស្រដៀងនឹងសុំកូនពេញលេញគ្រាន់តែមិនសូវតឹងរឹងដូចសុំកូនពេញលេញនោះទេ ។ ចំពោះ **ជំពូកទី៣** គឺមានលក្ខណៈទូលំទូលាយនិងស្មុគស្មាញខ្លាំងជាងគេ គឺនិយាយអំពីសុំកូនអន្តរប្រទេសដែលនីតិវិធីជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃប្រទេសអ្នកសុំទៀតផង។ ដូច្នេះ សូមអ្នកទាំងអស់គ្នាធ្វើការអានស្វែងយល់នូវគ្រប់ជំពូកដូចខាងក្រោមនេះ ។

ជំពូកទី១
សុំកូនពេញលេញ

ផ្នែកទី១ ៖ សញ្ញាណទូទៅនៃសុំកូនពេញលេញ

១.១. និយមន័យ

សុំកូនពេញលេញ គឺសំដៅដល់ការសុំអនីតិជនដែលមានអាយុក្រោម៨ឆ្នាំយកមកធ្វើជាកូនសុំ ដោយមានការបង្កើតទំនាក់ទំនងឪពុកម្ដាយនឹងកូនជាមួយឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹម និងបញ្ចប់ញាតិភាពនៃលោហិត រួមទាំងសិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចរវាងកុមារ និងឪពុកម្ដាយបង្កើត ឬអាណាព្យាបាលកុមារ ហើយការសុំនេះត្រូវធ្វើតាមសេចក្ដីសម្រេចរបស់តុលាការតាមនីតិវិធីច្បាប់។

ដោយរបបសុំកូនពេញលេញត្រូវកាត់ផ្ដាច់រាល់ទំនាក់ទំនងគតិយុត្តិទាំងអស់រវាងកុមារនឹងឪពុកម្ដាយបង្កើត ឬអាណាព្យាបាលរបស់ខ្លួន រួចបង្កើតទំនាក់ទំនងជាមួយឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹមវិញ។ លើសពីនេះ អានុភាពនៃកូនសុំត្រូវមានឋានៈដូចគ្នាទៅនឹងកូនបង្កើតរបស់ឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹម និងត្រូវទទួលបាននូវរាល់សិទ្ធិ និង ករណីកិច្ចដូចគ្នាទាំងអស់ជាមួយកូនបង្កើតនៅក្នុងទំនាក់ទំនងជាមួយឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹម។

១.២. គោលបំណងនៃការបង្កើតសុំកូនពេញលេញ

ដោយកូនសុំពេញលេញ បានបង្កើតនូវទំនាក់ទំនងអចិន្ត្រៃយ៍ ជាមួយឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹម ដោយទទួលបាននូវសិទ្ធិ និងករណីកិច្ចពីឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹមទៅតាមច្បាប់ត្រឹមត្រូវ ជាពិសេសទទួលបាននូវការរស់នៅនៅក្នុងមជ្ឍដ្ឋានថ្មី ដែលមានភាពល្អប្រសើរជាងមុនដែលមានឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹមផ្ដល់នូវអនាគតភ្លឺស្វាង ដោយគេចផុតពីការរស់នៅក្នុងភាពក្រីក្រ ជីវភាពមិនសមរម្យជាមួយឪពុកម្ដាយបង្កើត ។ ដោយលើសពីនេះទៅទៀត គឺមានការសម្រេចដោយតុលាការដែលមានច្បាប់ទទួលស្គាល់។

ផ្នែកទី២ ៖ លក្ខខណ្ឌនៃការបង្កើតសុំកូនពេញលេញ

ដើម្បីអាចបង្កើតសុំកូនពេញលេញបាន លុះត្រាតែបានបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌ ដែលបានកំណត់ដោយច្បាប់ ហើយមានលក្ខខណ្ឌជាច្រើន ដែលលក្ខខណ្ឌទាំងនេះទាក់ទងនឹងអាយុរបស់ឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹម និងកូនសុំ ការចូលរួមរបស់ភាគីដែលមានផលប្រយោជន៍ពាក់ព័ន្ធ-ល-។ ដោយការបង្កើតសុំកូនពេញលេញគឺមិនមែនមានតែភាគីម្ខាងៗនោះទេគឺមានទាំងចំពោះឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹម ឬ ឪពុកចិញ្ចឹម ឬម្ដាយចិញ្ចឹម ក៏ដូចជាភាគីកូនសុំ និងនៅមានលក្ខខណ្ឌដទៃមួយចំនួនផងដែរ។

២.១. លក្ខខណ្ឌចំពោះឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹម

បើយោងទៅតាមក្រមរដ្ឋប្បវេណីឆ្នាំ២០០៧ ការសុំកូនពេញលេញអាចប្រព្រឹត្តទៅបានលុះត្រាតែឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹមទាំងពីរមានលក្ខណៈសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់ទៅតាមលក្ខខណ្ឌដែលបានកំនត់ ហើយត្រូវមានសេចក្ដីសម្រេចរបស់តុលាការអោយមានការសុំកូនពេញលេញនោះ ទើបការសុំកូនកើតចេញជារូបរាងបានដូចជា៖

ក.អាយុរបស់ឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹម

ដូចជានៅក្នុងមាត្រា១០០៩នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី ពុំបានបញ្ជាក់ថាឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹមត្រូវមានអាយុ២៥ឆ្នាំគិតចាប់ពីពេលណានោះទេ ប៉ុន្តែគោលគំនិតនេះនៃមាត្រានេះ គឺគិតចាប់ពីពេលដែលកើតឡើងនូវអានុភាពនៃដីកាសម្រេចដែលថាបុគ្គលដែលដាក់ពាក្យសុំត្រូវមានអាយុ២៥ឆ្នាំឡើងទៅ ហើយត្រូវមានអាយុច្រើនជាងកូនសុំយ៉ាងតិច២០ឆ្នាំ[1] ទើបអាចបង្កើតសុំកូនពេញលេញបាន ។ ប្រសិនបើអាយុឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹមតិចពេក នោះលទ្ធភាព និងបទពិសោធន៍នៃការថែទាំកូននៅមានកម្រិតដែលកូននឹងមិនអាចទទួលបានការថែទាំដែលត្រឹមត្រូវ ម៉្យាងវិញទៀតពួកគេមិនអាចផ្ដល់នូវគ្រួសារដែលល្អប្រសើរជាងឪពុកម្ដាយបង្កើតបាន ហេតុនេះហើយទើបច្បាប់មានការតឹងរឹងចំពោះលក្ខខណ្ឌនៃអាយុរបស់ឪពុកម្ដាយដែលសុំកូនពេញលេញនេះ។

ខ.ភាពមានសហព័ទ្ធនិងសហការរបស់ឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹម

បុគ្គលដែលក្លាយជាឪពុកចិញ្ចឹម ឬម្ដាយចិញ្ចឹម ត្រូវតែជាបុគ្គលដែលមានសហព័ន្ធ[2]។ដោយត្រូវមានការសហការ និងឯកភាពយល់ព្រមរវាងប្ដីប្រពន្ធ បើមិនដូច្នេះទេប្ដី ឬប្រពន្ធតែម្ខាងមិនអាចក្លាយជាឪពុក ឬម្ដាយចិញ្ចឹមគេបានឡើយ បើសហព័ន្ធម្ខាងទៀតមិនមែនជាឪពុក ឬម្ដាយចិញ្ចឹមនៃកូនសុំនោះ [3] ។តែលើកលែងចំពោះសហព័ន្ធក្លាយជាឪពុក ឬម្ដាយចិញ្ចឹមនៃកូនបង្កើតរបស់សហព័ន្ធម្ខាងទៀត ក្នុងករណីនេះគឺមានន័យថាប្រសិនបើសហព័ទ្ធម្ខាង ចង់សុំកូនរបស់សហ័ទ្ធម្ខាងទៀតមកធ្វើជាកូនសុំ នោះពុំចាំបាច់មានការយល់ព្រមពីសហព័ទ្ធម្ខាងទៀតឡើយ។

[1] មាត្រា ១០០៩ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៧

[2] កថាខ័ណ្ឌទី១ ក្នុងមាត្រា១០០៨ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណីឆ្នាំ២០០៧

[3] កថាខ័ណ្ឌទី២ ក្នុងមាត្រា១០០៨ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណីឆ្នាំ២០០៧

២.២. លក្ខខណ្ឌចំពោះកូនសុំពេញលេញ

ដោយនៅក្នុងក្រមរដ្ឋប្បវេណីឆ្នាំ២០០៧ គឺមិនបានចែងកំណត់ពីចំនួននៃកូនសុំនោះទេ ។ហើយជាគោលការណ៍កូនសុំត្រូវមានអាយុតិចជាង៨ឆ្នាំ[4] ។ដោយសារតែរបបសុំកូនពេញលេញគឺជារបបដែលបង្កើតឡើងរវាងឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម និងកុមារតូចក្នុងការបង្កើតញាតិថ្មី និងផ្តាច់កូនសុំនោះពីញាតិចាស់ហើយកូនសុំត្រូវស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមទាំងស្រុង ដើម្បីទទួលបាននូវលក្ខខណ្ឌគ្រួសារដ៏ល្អប្រសើរមួយ ដូច្នេះប្រសិនបើកូនសុំមានអាយុច្រើនល្មមនឹងអាចយល់ដឹងបាន នោះច្បាស់ជាបង្កើតជាបញ្ហារំខានក្រោយពេលសុំកូនជាមិនខាន។

២.៣. លក្ខខណ្ឌផ្សេងៗ

ដើម្បីបង្កើតសុំកូនពេញលេញបានលុះត្រាតែ មានការយល់ព្រមពីឪពុកម្តាយបង្កើត ឬអ្នកអាណាព្យាបាលរបស់កុមារដែលត្រូវជាកូនសុំនោះ ប៉ុន្តែក្នុងករណីឪពុកម្តាយរបស់កូនសុំមិនអាចបង្ហាញឆន្ទះបាន ឬមានករណីមានការធ្វើបាបដោយឪពុកម្តាយ បានបោះបង់កូនដោយគំនិតទុច្ចរិត ឬហេតុផលផ្សេងៗទៀតដែលបំពានផលប្រយោជន៍របស់កុមារដែលនឹងក្លាយជាកូនសុំនោះ ដោយក្នុងករណីនេះសុំកូនពេញលេញអាចបង្កើតបាន ដោយមិនចាំបាច់មានការយល់ព្រមពីឪពុកម្តាយបង្កើតឡើយ។ ការយល់ព្រមរបស់ឪពុកម្តាយបង្កើតអាចដកវិញនៅពេលណាក៏បាន មុនពេលដីកាសម្រេចបង្កើតសុំកូនពេញលេញចូលជាស្ថាពរ ក្នុងករណីឪពុកម្តាយបង្កើតរបស់កូនសុំបានដកនូវការយល់ព្រមតុលាការ ត្រូវលើកចោលពាក្យសុំបង្កើតនូវសុំកូនពេញលេញ លើកលែងតែការដកការយល់ព្រមនោះបំពានដល់ផលប្រយោជន៍ធ្ងន់ធ្ងររបស់កូនសុំនោះ ដូចមូលហេតុដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា១០១១វាក្យខណ្ឌទី២នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី។

ដោយនៅក្នុងមាត្រា១០១៣បានចែងថា ដើម្បីបង្កើតសុំកូនពេញលេញបាន តុលាការត្រូវពិចារណាលើស្ថានភាពបុគ្គលដែលនឹងក្លាយជាឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម បានធ្វើក្នុងការគ្រប់គ្រងថែរក្សាកុមារនឹងក្លាយជាកូនសុំជាគោលការណ៍យ៉ាងតិច៦ខែ (ប្រាំមួយ)ខែ។

បន្ថែមពីនេះទៅទៀត សុំកូនពេញលេញមានអានុភាពតាមច្បាប់ លុះត្រាតែបានបង្កើតតាមផ្លូវតុលាការ គឺមានន័យថាបុគ្គលដែលមានបំនងបង្កើតសុំកូនពេញលេញ ត្រូវតែដាក់ពាក្យសុំទៅតុលាការ។

---

[4] មាត្រា ១០១០ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៧

ផ្នែកទី៣ ៖ អានុភាពនៃសុំកូនពេញលេញ

យើងអាចឃើញថារបបសុំកូន បង្កើតអានុភាពនៅពេលដីកាសម្រេចសុំកូនចូលជាស្ថាពរ។ ហើយនៅពេលចូលជាស្ថាពរនៃដីកាសម្រេចនេះ វាក៏បានបង្កើតនូវអានុភាពគតិយុត្តិមួយចំនួនផងដែរ មានដូចជា ការកាត់ផ្តាច់ទំនាក់ទំនងញាតិ និង ការបង្កើតទំនាក់ទំនងជាមួយឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមជាដើម។

៣.១. ការកាត់ផ្តាច់ទំនាក់ទំនងញាតិ

នៅពេលដែលដីកាសម្រេចសុំកូនពេញលេញចូលជាស្ថាពរ នោះញាតិភាពរវាងឪពុកម្តាយបង្កើតក៏ត្រូវបានបញ្ចប់ [5] គឺមានន័យថាឪពុកម្តាយ នឹងកូនបង្កើតក្លាយជាអ្នកដទៃលែងមានជាប់សាច់ឈាមនឹងគ្នាតទៅទៀត ទាំងសិទ្ធិនិងករណីកិច្ចផ្សេងៗត្រូវបានកាត់ផ្តាច់ទាំងស្រុង លើកលែងតែករណីកូនសុំជាកូនរបស់សហព័ទ្ធម្ខាងទៀត។ ហេតុនេះ សិទ្ធិធ្វើសន្តតិកម្មចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក ត្រូវបានបាត់បង់នឹងមិនអាចទទួលកាតព្វកិច្ចទៅវិញទៅមក ថែមទាំងមិនអាចមានសិទ្ធិសួរសុខទុក្ខកូនបានផងដែរ។ ការកំនត់បែបនេះ ដោយហេតុជាគោលបំនងនៃការបង្កើតសុំកូនពេញលេញគឺបង្កើតញាតិថ្មីមួយ នៅក្នុងមជ្ឈដ្ឋាននៃគ្រួសាររបស់ឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមដែលមានលក្ខណៈល្អប្រសើរ ហើយកូនសុំ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងទាំងស្រុង របស់ឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមប្រៀបដូចជាកូនបង្កើត ដូច្នេះដើម្បីជៀសវាងការរំខាន ឬការជ្រៀតជ្រែកដោយកាយវិការមិនសមរម្យរបស់ឪពុកម្តាយបង្កើតដោយប្រការណាមួយ គឺត្រូវតែបញ្ចប់ទំនាក់ទំនងជាមួយឪពុកម្តាយបង្កើត ព្រមទាំងញាតិលោហិតរបស់ឪពុកម្តាយបង្កើតផងដែរ។ ការកំនត់បែបនេះ ជាមូលដ្ឋានសមរម្យនៅពេលដែលសុំកូនពេញលេញបានបង្កើតឡើង ព្រោះដើម្បីផលប្រយោជន៍ទាំងកូនដែលត្រូវសុំ និងឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមផងដែរ។ប៉ុន្តែទោះបីទំនាក់ទំនងញាតិនេះត្រូវបញ្ចប់ដោយការកំនត់របស់ច្បាប់ក៏ដោយ ប៉ុន្តែញាតិភាពជាមួយឪពុកម្តាយបង្កើតនិងញាតិភាពជាមួយញាតិលោហិតរបស់ឪពុកម្តាយបង្កើតជាឈាមជ័រតាមធម្មជាតិ ដូច្នេះការហាមឃាត់ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយញាតិលោហិត នៅតែបន្ត[6]។

៣.២. ការបង្កើតទំនាក់ទំនងជាមួយឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម

ទំនាក់ទំនងរវាងកូនចិញ្ចឹមនិងឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម ព្រមទាំងញាតិលោហិតរបស់ឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមនោះ នឹងត្រូវបង្កើតនូវញាតិភាពដូចគ្នានឹងញាតិភាពលោហិត នៅពេលដីកាសម្រេចចាប់ផ្តើម

[5] មាត្រា១០១៤ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៧

[6] មាត្រា៩៥១ កថាខ័ណ្ឌទី២ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី

សុំកូនមានអានុភាពចូលជាស្ថាពរ[7]។ ដោយកូនសុំមានឋានៈដូចគ្នានឹងកូនបង្កើត គឺត្រូវទទួលបានសិទ្ធិ និងករណីកិច្ចដូចគ្នានឹងកូនបង្កើតនៅក្នុងទំនាក់ទំនងជាមួយឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម ហើយកូនសុំអាចប្រើនាមត្រកូលរបស់ឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម ឬ នាមត្រកូលរបស់ខ្លួនមុនបាន[8]។ កូនសុំត្រូវស្ថិតនៅក្រោមអំណាចមេបារបស់ឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម[9]។ ម៉្យាងទៀតក្នុងករណីដែលប្តីប្រពន្ធណាម្ខាងក្លាយជាឪពុកចិញ្ចឹម ឬម្តាយចិញ្ចឹមរបស់កូនបង្កើតរបស់សហព័ទ្ធម្ខាងទៀត កូនសុំនោះត្រូវស្ថិតនៅក្រោមអំណាចមេបារួមរបស់ឪពុកបង្កើត ឬម្តាយបង្កើត និងឪពុកចិញ្ចឹម ឬម្តាយចិញ្ចឹម[10]។

ផ្នែកទី៤ ៖ ការកាត់កាល់សុំកូនពេញលេញ

ការកាត់កាល់គឺជាការបញ្ចប់ទំនាក់ទំនងញាតិរវាងកូនសុំ នឹងឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម ព្រមទាំងញាតិលោហិតរបស់ឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម។ ការស្នើសុំកាត់កាល់កូនសុំពេញលេញបានលុះត្រាតែក្នុងករណីដែលត្រូវនឹងចំនុចដែលកំនត់នៅក្នុងមាត្រា១០១៦នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណីដូចខាងក្រោម៖

៤.១. មូលហេតុនៃការកាត់កាល់

ទោះបីកូនសុំមិនមែនជាកូនបង្កើតក៏ពិតមែន ប៉ុន្តែក្នុងច្បាប់បានកំណត់យ៉ាងច្បាស់លាស់ពីសិទ្ធិនិងករណីយកិច្ចដែលកូនសុំទទួលបានបន្ទាប់បីដីកាសម្រេចរបស់តុលាការចូលជាស្ថាពរ ហេតុនេះកូនសុំមានលក្ខណៈដូចនឹងកូនបង្កើតដែរ ដូច្នេះឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម និងកូនសុំក៏មិនអាចបញ្ចប់ទំនាក់ទំនងនឹងគ្នាដោយងាយៗនោះទេ ។ ម៉្យាងវិញទៀត សុំកូនគ្រាន់តែជាកូនដែលសន្មតតាមច្បាប់ នៅតែមិនមែនជាកូនបង្កើតដែលកើតចេញមកតាមខ្សែលោហិត ដូចនេះសុំកូនអាចបញ្ចប់ទៅវិញដោយការកាត់កាល់ ដែលមានលក្ខខណ្ឌថែងយ៉ាងតឹងរឹងនៅក្នុងមាត្រា១០១៦ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណីឆ្នាំ២០០៧ ។

សុំកូនកើតឡើង ដោយសារតែចង់ជួយសង្គ្រោះកុមារអោយទទួលបានគ្រួសារថ្មីដែលមានសុភមង្គលពេញលេញ ពោរពេញទៅដោយការរស់នៅដោយសមរម្យ ប៉ុន្តែប្រសិនបើមានការធ្វើបាបដោយឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម បោះបង់កូនសុំចោលដោយគំនិតទុច្ចរិត ឬហេតុផលផ្សេងៗទៀតដែលបំពានដល់ផលប្រយោជន៍របស់កូនសុំយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ ឬមិនទទួលបានចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សាយ៉ាងត្រឹមត្រូវពីឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម នោះកូនសុំអាចធ្វើពាក្យបណ្តឹងទាមទារនៃកាត់កាល់បាន ។ក្រៅពីនេះក៏នៅមានករណីមួយទៀតដែលជាមូលហេតុនៃការកាត់កាល់នេះ គឺប្រសិនបើឪពុកម្តាយបង្កើតមានលទ្

[7] មាត្រា ៩៤០ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៧

[8] មាត្រា១០១៥ កថាខ័ណ្ឌទី១និងទី២ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណីឆ្នាំ២០០៧

[9] មាត្រា១០១៥ កថាខ័ណ្ឌទី៣ វាក្យខណ្ឌទី១ និងមត្រា១០៣៥ នៃក្រមដ្ឋប្បវេណី

[10] មាត្រា១០១៥ កថាខណ្ឌទី៣ វាក្យខណ្ឌទី២ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី

ភាពគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការថែរក្សាកូនបង្កើតបានឡើងវិញបាន។ លើសពីនេះ ក៏នៅមានចំនុចមួយចំនួនផ្សេងទៀតដែលជាមូលហេតុនៃបណ្តឹងទាមទារនៃការកាត់កាល់ផងដែរ គឺអាស្រ័យទៅលើឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់តុលាការ។

៤.២. លក្ខខណ្ឌនៃការកាត់កាល់

ដោយការកាត់កាល់ ត្រូវធ្វើឡើងតាមផ្លូវតុលាការ ដោយបណ្តឹងទាមទារអោយកាត់កាល់ ហើយការសម្រេចអំពីការកាត់កាល់ ត្រូវអនុលោមតាមច្បាប់ស្តីពីនីតិវិធីនៃបណ្តឹងទាក់ទងនឹងឋានៈបុគ្គល។ ហើយអ្នកដែលមានសិទ្ធប្តឹងនឹងការកាត់កាល់ស្មុំកូនពេញលេញបានគឺមានៈ តំណាងអយ្យការ ឪពុកម្តាយបង្កើត និងភាគីកូនសុំ[11]

ក. តំណាងអយ្យការ

តុលាការជាអ្នកមានអំណាចសម្រេចលើការកាត់កាល់ភាគីនៃកូនសុំបាន បើសិនឃើញថាការកាត់កាល់នេះពិតជាមានភាពមិនបំរើផលប្រយោជន៍របស់កូនសុំតាមពាក្យរបស់កូនសុំ។

ខ.ឪពុកម្តាយបង្កើត

បើមានការធ្វើបាបដោយឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម បោះបង់កូនចោលដោយគំនិតទុច្ចរិត ឬហេតុផលផ្សេងៗដែលបំពានផលប្រយោជន៍កូនសុំយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរហើយឪពុកម្តាយបង្កើត អាចគ្រប់គ្រងថែរក្សាដោយសមរម្យ។

គ.កូនសុំ

ប្រសិនបើឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមមិនអាចមើលថែរក្សាកូនសុំអោយសមស្របទៅតាមការស្នើសុំនោះ ភាគីកូនសុំអាចធ្វើការប្តឹងនឹងការកាត់កាល់ស្មុំកូនពេញលេញបាន ដោយផ្អែកទៅតាមមាត្រា ១០១៦ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី ធ្វើបែបនេះគឺដើម្បីការពារនូវផលប្រយោជន៍នៃកូនចិញ្ចឹម។

ការកាត់កាល់ត្រូវធ្វើឡើងតាមនីតិវិធីបណ្តឹងឋានៈបុគ្គហើយតុលាការធ្វើការសម្រេចសេចក្តីដោយចេញសាលក្រម។

៤.៣. អានុភាពនៃការកាត់កាល់ស្មុំកូនពេញលេញ

តាមក្រមរដ្ឋប្បវេណីកម្ពុជា ទទួលស្គាល់នូវការបង្កើតឡើងវិញ ដោយស្វ័យប្រវត្តិនូវញាតិភាពរវាងកូនសុំ នឹងឪពុកម្តាយបង្កើត និងញាតិភាពនៃឪពុកម្តាយបង្កើត នឹងកូនសុំក្រោយពីបញ្ចប់ដោយស្មុំកូនពេញលេញត្រូវកើតឡើងវិញគិតចាប់ពីថ្ងៃបានកាត់កាល់។ រីឯញាតិភាពរវាងកូនចិញ្ចឹមសហាព័ទ្ធរបស់ជននោះ បច្ចាញាតិផ្ទាល់ និង សហាព័ទ្ធរបស់បច្ចាញាតិផ្ទាល់នោះ ជាមួយឪពុក

[11] មាត្រា ១០០៦ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៧

ម្តាយចិញ្ចឹម និងញាតិលោហិតរបស់ឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមនោះ ត្រូវបានបញ្ចប់ដោយការកាត់កាល់ ឬលែងទទួលស្គាល់។

សរុបសេចក្តីមក អានុភាពនៃសាលក្រមសម្រេចកាត់កាល់សុំកូនពេញលេញ នឹងធ្វើអោយកាត់ផ្តាច់ទំនាក់ទំនងញាតិរវាងឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម នឹងកូនសុំ និងបានបង្កើតឡើងវិញនូវទំនាក់ទំនងញាតិជាមួយឪពុកម្តាយបង្កើត[12] ។

[12] មាត្រា ១០១៧ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៧

ជំពូកទី២

សុំកូនធម្មតា

ផ្នែកទី១ ៖ សញ្ញាណទូទៅនៃសុំកូនធម្មតា

សុំកូនធម្មតា គឺជាការសុំកូនមួយប្រភេទដែលញាតិរវាងកូនសុំ និងឪពុកម្ដាយបង្កើតនៅតែបន្តអត្ថិភាពមិនមានការកាត់ផ្ដាច់ មានសិទ្ធិធ្វើសន្តតិកម្មគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយកូនសុំ និង ឪពុកម្ដាយបង្កើតមានសិទ្ធិទាមទារ និងករណីយកិច្ចផ្គត់ផ្គង់អាហារកិច្ច ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត កូនសុំអាចប្រើនាមត្រកូលរបស់ឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹម ឬនាមត្រកូលមុនសុំកូនបាន ហើយកូនសុំត្រូវទទួលបានឋានៈដូចគ្នានឹងកូនបង្កើតរបស់ឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹម នឹងត្រូវទទួលបានសិទ្ធិ និងករណីកិច្ចដូចគ្នា និងកូនបង្កើតនៅក្នុងទំនាក់ទំនងជាមួយឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹម។

១.១. និយមន័យ

សុំកូនធម្មតា សំដៅដល់ការសុំកូនដែលកូននោះ អាចជាអនីតិជន ឬនីតិជនដោយមិនកាត់ផ្ដាច់ញាតិភាពពីឪពុកម្ដាយបង្កើត ហើយការសុំនេះត្រូវសម្រេចដោយតុលាការ។

១.២. លក្ខណៈពិសេសនៃសុំកូនធម្មតា

ដោយសារតែសុំកូនធម្មតាមិនមានលក្ខណៈតឹងរឹងដូចសុំកូនពេញលេញ ដូច្នេះលក្ខខណ្ឌផ្សេងៗដែលទាក់ទងនឹងករណីកិច្ច និងសិទ្ធិក៏ងាយស្រួលក្នុងការទទួលយកផងដែរ ដូចជាញាតិភាពរវាងកូនសុំ និងឪពុកម្ដាយបង្កើតត្រូវបន្តអត្ថិភាពរហូត ហើយកូនសុំនិងឪពុកម្ដាយបង្កើតមានសិទ្ធិធ្វើសន្តតកម្មទៅវិញទៅមក។ កូនសុំធម្មតានឹងទទួលបានគ្រប់លក្ខខណ្ឌ ដែលកូនបង្កើតនៃឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹមទទួលបានទាំងសិទ្ធិ និងករណីកិច្ច។

ផ្នែកទី២ ៖ លក្ខខណ្ឌនៃការបង្កើតសុំកូនធម្មតា

លក្ខខណ្ឌនៃការបង្កើតសុំកូនធម្មតាក៏មិនខុសពីលក្ខខណ្ឌនៃការបង្កើតសុំកូនពេញលេញប៉ុន្មានដែរ មានដូចជាអាយុរបស់ឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹម និងកូនសុំ ការចូលរួមរបស់សហព័ទ្ធម្ខាងរបស់បុគ្គលដែលនឹងក្លាយជាឪពុកម្ដាយ ឬម្ដាយចិញ្ចឹមក្នុងករណីបុគ្គលនោះមានសហព័ទ្ធ ការចូលរួមរបស់ឪពុកម្ដាយបង្កើត និងមូលដ្ឋានវិនិច្ឆ័យដែលតុលាការនឹងវិចារណា។

២.១. អាយុនិងស្ថានភាពរបស់ឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹម

បុគ្គលដែលមានអាយុចាប់ពី២៥ (ម្ភៃប្រាំឆ្នាំ) ឡើងទៅ [13] អាចដាក់ពាក្យជាមួយនឹងបុគ្គលដែលនឹងក្លាយជាកូនសុំ។ ប៉ុន្តែបុគ្គលដែលនឹងក្លាយជាកូនសុំ មិនត្រូវជាបុព្វញាតិរបស់បុគ្គលដែលនឹងក្លាយជាឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹម ឬបុគ្គលដែលមានអាយុច្រើនជាងបុគ្គលនឹងក្លាយជាឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹមឡើយ។ក្នុងករណីដែលបុគ្គលនឹងក្លាយជាកូនសុំជាអនីតិជន អ្នកមានអំណាចមេបា ឬអ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនត្រូវដាក់ពាក្យសុំដែលបានកំណត់ខាងលើនេះ ក្នុងនាមជាអ្នកតំណាងដែលច្បាប់បានកំណត់ក្នុងមាត្រា១០២០ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៧។

សុំកូនធម្មតា អាចបង្កើតបានទោះបីជាបុគ្គលដែលនឹងក្លាយជាឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹមមាន ឬគ្មានសហព័ទ្ធក៏ដោយ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើភាគីម្ខាងបានដាក់ពាក្យជាមួយសហព័ទ្ធម្ខាងទៀត ឬសហព័ទ្ធម្ខាងទៀតមិនអាចបង្ហាញឆន្ទៈយល់ព្រមបាន នោះសុំកូនធម្មតាអាចបង្កើតបាន។ បើបុគ្គលដែលមានសហព័ទ្ធសុំកូនជាអនីតិជន បុគ្គលនោះត្រូវដាក់ពាក្យសុំរួមគ្នាជាមួយសហព័ទ្ធទើបអាចបង្កើតសុំកូនធម្មតាបាន ។ ប៉ុន្តែក្នុងករណីយកកូនរបស់សហព័ទ្ធមកធ្វើជាកូនសុំ ឬសហព័ទ្ធម្ខាងទៀតមិនអាចបង្ហាញឆន្ទៈបាន សុំកូនអាចបង្កើតឡើងបានត្រឹមអ្នកដាក់ពាក្យសុំតែម្ខាងឯងប៉ុណ្ណោះ។

២.២. អាយុនិងស្ថានភាពរបស់កូនសុំ

ដោយនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌសុំកូនធម្មតាមិនបានកំនត់ជាដាច់ខាតឡើយពីអាយុនៃកូនសុំ ដូច្នេះកូនសុំអាចជាអនីតិជន ឬនីតិជន ប៉ុន្តែចំនុចសំខាន់គឺមិនត្រូវអោយបុគ្គលដែលនឹងក្លាយជាកូនសុំមានអាយុច្រើនជាងបុគ្គលដែលនឹងក្លាយជាឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹមឡើយ។

ករណីបុគ្គលដែលនឹងក្លាយជាកូនសុំជាអនីតិជន តុលាការអាចអោយបង្កើតសុំកូនបាន លុះត្រាតែយល់ឃើញថាមានភាពចាំបាច់ពិសេសដើម្បីផលប្រយោជន៍របស់អនីតិជននោះ ។ក្នុងករណីដែលបុគ្គលដែលនឹងក្លាយជាកូនសុំជាអនីតិជន បើឪពុកម្ដាយបង្កើតរបស់បុគ្គលនោះបានលែងលះហើយ តុលាការត្រូវសួរយោបល់របស់ឪពុក ឬ ម្ដាយដែលមិនមែនជាអ្នកមានអំណាចមេបា ដើម្បីវិនិច្ឆ័យ អំពីចំណុចដែលបានកំនត់ក្នុងចំនុចខាងលើ យោងតាមមាត្រា១០២៤ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណីឆ្នាំ២០០៧ ។

បើអនីតិជនបានដល់អាយុ១៥ឆ្នាំ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ដើម្បីបង្កើតការសុំកូន ត្រូវទទួលការយល់ព្រមពីអនីតិជននោះ។ ទោះបីជាអនីតិជននោះមិនទាន់ដល់អាយុ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំក៏ដោយ បើអនីតិ

[13] មាត្រា ១០២០ កថខណ្ឌទី១ វាក្យខណ្ឌទី១ ក្រមរដ្ឋប្បវេណី

ជននោះអាចបង្ហាញឆន្ទះរបស់ខ្លួនបាន តុលាការត្រូវសួរយោបល់របស់អនីតិជននោះ ដើម្បីវិនិច្ឆ័យអំពីចំណុចដែលបានកំនត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី១ ខាងលើនេះ។

២.៣. មូលដ្ឋានវិនិច្ឆ័យដែលតុលាការនឹងពិចារណា

តុលាការអាចអោយ បង្កើតសុំកូនធម្មតាបាន លុះត្រាតែករណីទាំងអស់នោះឈរផ្អែកលើមូលដ្ឋានដូចខាងក្រោម ៖

ក. មានការបញ្ជាក់អំពីឆន្ទះពិតប្រាកដរបស់ភាគី ក្នុងការបង្កើតទំនាក់ទំនងរវាងឪពុកម្តាយ និងកូន។

ខ. តុលាការមិនត្រូវអោយបង្កើតសុំកូនឡើយ បើយល់ឃើញថាសុំកូនត្រូវបានបំពានក្នុងគោលបំនងរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ រវាងភេទផ្សេងគ្នា ឬភេទដូចគ្នា ឬក្នុងគោលបំនងមិនត្រឹមត្រូវផ្សេងទៀត[14]។

គ. ប្រសិនបើកូនសុំ ជាអនីតិជនតុលាការអាចអោយបង្កើតសុំកូនបានលុះត្រា តែយល់ឃើញថាមានភាពចាំបាច់ពិសេស ដើម្បីផលប្រយោជន៍របស់កូនសុំ ដែលជាអនីតិជននោះ។ តុលាការត្រូវពិចារណាអំពីឆន្ទះរបស់អនីតិជន កាលបើអនីតិជនមានអាយុ១៥ឆ្នាំ ហើយទោះបីជាពុំមានអាយុ១៥ឆ្នាំក៏ដោយក៏តុលាការអាចសួរយោបល់ពីអនីតិជនបានដែរ។ លើសពីនេះទៅទៀត ក្នុងករណីឪពុកម្តាយបង្កើតលែងលះគ្នា មុននឹងបង្កើតសុំកូនធម្មតា តុលាការត្រូវសួរយោបល់ឪពុក ឬម្តាយបង្កើតដែលមិនមែនជាអ្នកមានអំណាចមេបា។

ផ្នែកទី៣ ៖ អានុភាពនៃសុំកូនធម្មតា

ក្រោយពីការសុំកូនធម្មតាបានសម្រេចចូលជាស្ថាពរ នោះអានុភាពមួយចំនួនក៏បានកើតឡើងដែរ ដោយនៅក្នុងនោះមានដូចជា ការបង្កើតញាតិភាពជាមួយឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម និងការបន្តញាតិភាពជាមួយឪពុកម្តាយបង្កើត។

៣.១. ការបង្កើតញាតិភាពជាមួយឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម

ដូចគ្នានឹងសុំកូនពេញលេញដែរ ក្រោយពីការបង្កើតសុំកូនរួច ញាតិភាពរវាងឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម និងកូនសុំត្រូវបានបង្កើតឡើង ដោយកូនសុំមានឋានៈដូចគ្នានឹងកូនបង្កើតនៃឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមផងដែរ ដោយត្រូវទទួលបានសិទ្ធិ និងករណីកិច្ចដូចគ្នានឹងកូនបង្កើតនៅក្នុងទំនាក់ទំនងជាមួយឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម។ កូនសុំអាចប្រើនាមត្រកូលរបស់ឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម ឬនាមត្រកូលមុនសុំកូន

[14] មាត្រា ១០២៣ កថាខណ្ឌទី២ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៧

ក៏បាន [15] ។ក្នុងករណីដែលកូនសុំជាអនីតិជន កូនសុំត្រូវស្ថិតនៅក្រោមអំណាចមេបារបស់ឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម ឪពុកចិញ្ចឹម ឬម្តាយចិញ្ចឹម។ ប៉ុន្តែក្នុងករណីយកកូនបង្កើតរបស់សហព័ទ្ធមកធ្វើជាកូនសុំ កូនសុំត្រូវស្ថិតនៅក្រោមអំណាចមេបារួមរបស់ឪពុក ឬម្តាយចិញ្ចឹមនៃសហព័ទ្ធនោះ[16]។

៣.២. ការបន្តញាតិភាពជាមួយឪពុកម្តាយបង្កើត

ដោយសុំកូនធម្មតាមានភាពខុសគ្នានឹងសុំកូនពេញលេញត្រង់ថា សុំកូនធម្មតានៅអាចបន្តញាតិភាពជាមួយឪពុកម្តាយបង្កើតបាន ហេតុនេះកូនសុំនិងឪពុកម្តាយបង្កើតមានសិទ្ធិធ្វើសន្តតិកម្មអោយគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយក៏មានសិទ្ធិទាមទារ និងករណីកិច្ចផ្គត់ផ្គង់អាហារកិច្ចចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមកផងដែរ[17]។

គេអាចនិយាយបានថា សុំកូនធម្មតាកូនសុំនោះគឺមានទាំងឪពុកម្តាយបង្កើតផង និងឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមផង ហេតុនេះទំនាក់ទំនងទាំងសិទ្ធិធ្វើសន្តតិកម្មទៅវិញទៅមកនៅតែមាន។ ក្នុងករណីកូនសុំជាអនីតិជន អ្នកមានអំណាចមេបាលើកូនសុំគឺឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម។

ផ្នែកទី៤ ៖ ការកាត់កាល់សុំកូនធម្មតា

៤.១. មូលហេតុនិងការវិនិច្ឆ័យនៃការកាត់កាល់សុំកូនធម្មតា

ការកាត់កាល់ សំដៅដល់ការបោះបង់លែងរាប់អានតទៅទៀត គឺមានន័យថាបើមានពាក្យសុំកាត់កាល់សុំកូនធម្មតា តុលាការអាចសម្រេចអោយ កាត់កាល់បានក្នុងករណីដែលភាគីទាំងសងខាងមានបំណងពិតប្រាកដមែន ក្នុងការរំលាយទំនាក់ទំនងរវាងឪពុកម្តាយនឹងកូន ដោយយោង តាមមាត្រា១០៣០នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណីឆ្នាំ២០០៧ ។ លើសពីនេះបុគ្គលដែលអាចដាក់ពាក្យបណ្តឹងទាមទារអោយកាត់កាល់បាន លុះត្រាតែភាគីម្ខាងទៀតបានប្រព្រឹត្តដូចក្នុងបញ្ញត្តិនៃមាត្រា១០៣១នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី ដែលចែងពីមូលហេតុនៃការកាត់កាល់សុំកូនធម្មតានេះ

៤.២. ពាក្យសុំអោយកាត់កាល់សុំកូនធម្មត

ភាគីនៃសុំកូន អាចដាក់ពាក្យសុំទៅតុលាការអោយកាត់កាល់សុំកូនធម្មតាបាន ក្នុងករណីដែលភាគីសងខាងព្រមព្រៀងអំពីការកាត់កាល់នេះ។ ក្នុងករណីដែលកូនសុំជាអនីតិជន ពាក្យសុំកាត់កាល់ត្រូវធ្វើឡើងដោយមានការព្រមព្រៀងគ្នានោះ ត្រូវធ្វើឡើងដោយឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម និងបុគ្គលដែលត្រូវក្លាយជាអ្នកតំណាងដែលច្បាប់បានកំណត់ ក្រោយពេលកាត់កាល់។ ប៉ុន្តែបើកូនសុំដល់អាយុ១៥ (ដប់ប្រាំ)ឆ្នាំហើយ ត្រូវទទួលបានការយល់ព្រមពីកូនសុំនោះ។ ទោះបីជាអនីតិជនមិន

[15] មាត្រា ១០២៧ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៧

[16] មាត្រា ១០២៧ កថាខណ្ឌទី៣ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី

[17] មាត្រា ១០២៦ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៧

ទាន់ដល់អាយុ១៥ឆ្នាំក៏ដោយ បើអនីតិជននោះអាចបង្ហាញឆន្ទៈរបស់ខ្លួនបាននោះតុលាការត្រូវសួរយោបល់របស់អនីតិជននោះផងដែរ។ ក្នុងករណីដែលឪពុកម្តាយបង្កើតរបស់កូនសុំបានលែងលះគ្នាហើយ ឪពុកម្តាយបង្កើតរបស់កូនសុំនោះត្រូវពិភាក្សាគ្នា និងកំណត់ថាឪពុក ឬម្តាយបង្កើតជាអ្នកដែលត្រូវក្លាយជាអ្នកមានអំណាចមេបានៅក្រោយពេលកាត់កាល់ ប៉ុន្តែបើការពិភាក្សាខាងលើ ពុំបានសម្រេច ឬពុំអាចពិភាក្សាបាន តុលាការត្រូវកំនត់បុគ្គលដែលត្រូវក្លាយជាអ្នកមានអំណាចមេបាដោយគិតពិចារណាទៅលើផលប្រយោជន៍របស់កូនសុំ[18]។

៤.៣. លក្ខខណ្ឌនៃការកាត់កាល់សុំកូនធម្មតា

ភាគីម្ខាងនៃសុំកូន អាចដាក់ពាក្យបណ្តឹងទាមទារអោយកាត់កាល់បាន លុះត្រាតែក្នុងករណីដែលភាគីម្ខាងត្រូវបានបោះបង់ចោលដោយម្ខាងទៀតដោយទុច្ចរិត។ ក្នុងអំឡុងពេលយ៉ាងតិច១ឆ្នាំថាភាគីម្ខាងទៀត មិនច្បាស់ថានៅរស់ ឬទទួលមរណភាព ។ បើមានមូលហេតុធ្ងន់ធ្ងរផ្សេងទៀតដែលបណ្តាលអោយមានការពិបាកក្នុងការបន្តសុំកូនជាដើម។

ក្នុងអំឡុងពេលដែលកូនសុំពុំទាន់ក្លាយជានីតិជននោះឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមមិនអាចដាក់ពាក្យបណ្តឹងសុំកាត់កាល់ចំពោះកូនសុំបានឡើយ។

ទោះបីក្នុងករណីកូនសុំជាអនីតិជនក៏ដោយក៏កូនសុំអាចដាក់ពាក្យបណ្តឹងចំពោះឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមបានដែរ ប្រសិនបើមានដូចលក្ខខណ្ឌដែលបានកំនត់នៅក្នុងចំនុចខាងលើ[19]។

៤.៤. អានុភាពនៃការកាត់កាល់សុំកូនធម្មតា

ដោយអានុភាពទាំងឡាយនៃសុំកូនធម្មតា ត្រូវបញ្ចប់ទៅពេលអនាគត ដោយការកាត់កាល់នេះ ហើយក្រោយការកាត់កាល់ កូនសុំអាចទទួលវិញនូវនាមត្រកូលមុនសុំកូនក៏បាន ឬអាចប្រើនាមត្រកូលរបស់ឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមក៏បាន។

[18] មាត្រា ១០២៨ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៧

[19] មាត្រា ១០៣១ នៃក្រមរដ្ឋប្បវេណី ឆ្នាំ២០០៧

ជំពូកទី៣

សុំកូនអន្តរប្រទេស

ផ្នែកទី១ ៖ សញ្ញាណទូទៅនៃការសុំកូនអន្តរប្រទេស

១.១. និយមន័យ

សុំកូនអន្តរប្រទេសក៏មិនខុសពីសុំកូនពេញលេញដែរ ពោលគឺជាការសុំអនីតិជនដែលមានអាយុក្រោម៨ (ប្រាំបី) ឆ្នាំ យកមកធ្វើជាកូនចិញ្ចឹមដែលមានឋានៈស្មើនឹងកូនបង្កើត ហើយត្រូវបញ្ចប់ញាតិភាពជាមួយនឹងឪពុកម្តាយបង្កើត និងញាតិភាពជាមួយញាតិលោហិតរបស់ឪពុកម្តាយបង្កើត ហើយការសុំកូននេះក៏ត្រូវសម្រេចដោយតុលាការពីប្រទេសដែលសុំកូននោះ រួចធ្វើដំនើរទៅរស់នៅជាអចិន្ត្រៃយ៍នៅក្នុងប្រទេសរបស់អ្នកសុំ។

សរុបសេចក្តីមក សុំកូនអន្តរប្រទេសគឺជាការសុំទារក ឬកុមារកំព្រាដែលមានសញ្ជាតិកម្ពុជាដែលមានលំនៅអចិន្ត្រៃយ៍នៅក្នុងប្រទេស ហើយអ្នកសុំកូនទៅចិញ្ចឹមត្រូវនៅប្រទេសដទៃដែលជាលំនៅអចិន្ត្រៃយ៍របស់ខ្លួន ជាពិសេសត្រូវទទួលស្គាល់ដោយច្បាប់ប្រទេសនោះ។

១.២. គោលបំនងនៃការសុំកូនអន្តរប្រទេស

គោលបំនងនៃការសុំកូននេះគឺដើម្បីឧត្តមប្រយោជន៍ និងការពារសិទ្ធិជាមូលដ្ឋានរបស់កុមារដែលកុមារគ្រប់រូបត្រូវទទួលបាននូវការរីកចំរើននៅក្នុងមជ្ឈដ្ឋានថ្មីនៅក្នុងគ្រួសារថ្មីដែលគប្បីត្រូវទទួលបានប្រកបដោយសុភមង្គល ការស្រលាញ់យកចិត្តទុកដាក់ សេចក្តីសុខពីឪពុកម្តាយថ្មីដែលជាអ្នកសុំ ដើម្បីអោយកុមារមានការអភិវឌ្ឍន៍ពេញលេញស្របទៅតាមបុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់ខ្លួន ជាពិសេសគឺកុមារដែលត្រូវការនូវការថៃទាំជាពិសេសពីមនុស្សនៅជុំវិញខ្លួន។

១.៣. គោលការណ៍ទូទៅនៃសុំកូនអន្តរប្រទេស

ដើម្បីអនុវត្តនូវការសុំកូនអន្តរប្រទេសអោយមានប្រសិទ្ធិភាព គេត្រូវគោរពទៅតាមគោលការណ៍មួយចំនួនដែលបានចែងនៅក្នុងច្បាប់ស្តីពីការសុំកូនអន្តរប្រទេសដែលក្នុងនោះមានដូចជា៖

- កុមារត្រូវរីកចំរើនធំធាត់នៅក្នុង បរិយាកាសគ្រួសារមានសុភមង្គល មានសេចក្តីស្រលាញ់ និងការយោគយល់ ដើម្បីអោយមានការអភិវឌ្ឍពេញលេញ និងយ៉ាងសុខដុមនូវបុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់ខ្លួន។
- សុំកូនអន្តរប្រទេស អាចអនុញ្ញាតបានក្រោយពីលទ្ធភាពផ្តល់ការឧបត្ថម្ភគាំទ្រ ដើម្បីអោយកុមាររស់នៅក្នុងគ្រួសារកំនើត ។

- ស្មុំកូនអន្តរប្រទេសអាចប្រព្រឹត្តទៅបានលុះត្រាតែជាស្មុំកូនពេញលេញដែលបង្កើតនូវទំនាក់ទំនងរវាងអ្នកសុំ និងកូនសុំជាអចិន្ត្រៃយ៍ និងផ្តល់ដល់កុមារនូវឋានៈ សិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចដូចជាកូនបង្កើតរបស់ឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមនោះ។
- មិនរើសអើងអំពីពូជសាសន៍ ពណ៌សម្បុរ ភេទ ភាសា ជំនឿ សាសនា និន្នាការនយោបាយ ដើមកំណើត ជាតិកំណើត ឋានៈក្នុងសង្គម ធនធាន ពិការភាព ឬស្ថានភាពផ្សេងៗទៀតរបស់កុមារ ឬរបស់ឪពុកម្តាយ ឬរបស់ឪពុក ឬរបស់ម្តាយ ឬរបស់អ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារ។
- រាល់ការសម្រេច និងសកម្មភាពទាក់ទងនឹងដំណើរការស្មុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវគិតគូរអោយបានច្រើនលើសលប់ដល់ឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារ។
- តុលាការ និងអជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងដំណើរការស្មុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវធានាថា នៅពេលកំពុងដំណើរការនីតិវិធីស្មុំកូន កុមារដែលមានសមត្ថភាពអាចដឹងខុសត្រូវ ត្រូវបានពិគ្រោះយោបល់ និងពន្យល់ណែនាំអោយបានត្រឹមត្រូវអំពីអានុភាពនានាដែលកើតចេញពីស្មុំកូននេះដោយគិតគូរដល់សេចក្តីប្រាថ្នា និងមតិរបស់កុមារដើម្បីឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារ។
- ហាមការធ្វើអាជីវកម្ម ឬ ធ្វើសកម្មភាពយកផលកម្រៃពីស្មុំកូនអន្តរប្រទេស។អាជីវកម្ម ឬសកម្មភាពយកផលកម្រៃពីស្មុំកូនអន្តរប្រទេសមាន ៖
    + អំពើប្រព្រឹត្តក្នុងគោលដៅចង់បានកម្រៃញុះញង់ដោយផ្ទាល់ដល់ឪពុកម្តាយ ឬឪពុក ឬម្តាយអោយបោះបង់ទារកដែលកើតមកហើយ ឬដែលនឹងកើតដើម្បីអោយប្រគល់កូនតាមរយៈស្មុំកូនអន្តរប្រទេស។
    + អំពើប្រព្រឹត្តក្នុងគោលដៅចង់បានកម្រៃ ធ្វើជាអន្តរការីរវាងប្តីប្រពន្ធដែលចង់សុំកូនយកមកចិញ្ចឹមតាមរយៈស្មុំកូនអន្តរប្រទេស និងឪពុក ឬម្តាយដែលចង់បោះបង់កូនដែលកើតមកហើយ ឬនឹងកើត។
    + អំពើប្រព្រឹត្តក្នុងគោលដៅចង់បានកម្រៃធ្វើជាអន្តរការីរវាងប្តីប្រពន្ធដែលចង់សុំកូនយកមកចិញ្ចឹមតាមរយៈស្មុំកូនអន្តរប្រទេស និង ស្ត្រីម្នាក់យល់ព្រមពពោះដើម្បីនឹងប្រគល់កូននោះទៅអោយអ្នកសុំ។
- អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងនីតិវិធីស្មុំកូនអន្តរប្រទេស ត្រូវធានាថាដំណើរការស្មុំកូនអន្តរប្រទេស មិនបណ្តាលអោយមានការទទួលផលកម្រៃផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុដោយមិនស្របច្បាប់ និងត្រូវបង្ការមិនអោយមានការចាប់ពង្រត់ ការលក់

និង ការជួញដូរកុមារក្នុងពេលកំពុងដំណើរការសុំកូនអន្តរប្រទេស។ មានតែប្រាក់ចំណាយ សោហ៊ុយ និងវិភាគទាន ដែលកំណត់ដោយបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះដែលត្រូវបង់[20]។

ផ្នែកទី២ ៖ លក្ខខណ្ឌសម្រាប់សុំកូនអន្តរប្រទេស

២.១. អំពីកូនសុំ

ដោយកូនសុំគឺជាកម្មវត្ថុនៃដំណើរការសុំកូនអន្តរប្រទេស ដែលទាមទារនូវលក្ខខណ្ឌអោយស្របទៅនឹងច្បាប់ដែលចូលជាធរមានរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ហើយកុមារដែលមានអត្តសញ្ញាណត្រឹមត្រូវត្រូវមានលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម ៖

- កុមារមានសញ្ជាតិខ្មែរ ដែលមានលំនៅឋានអចិន្ត្រៃយ៍ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។
- កុមារមានអាយុក្រោម ៨ (ប្រាំបី)ឆ្នាំ គិតត្រឹមថ្ងៃទទួលពាក្យសុំ លើកលែងតែករណីកុមារត្រូវការនូវការថែទាំពិសេស ដែលអនុញ្ញាតបានដល់អាយុក្រោម១៨ (ដប់ប្រាំបី) ឆ្នាំ។
- ក្នុងករណី កុមារមានបងប្អូនបង្កើតច្រើននាក់ ហើយម្នាក់មានអាយុក្រោម៨ (ប្រាំបី) ឆ្នាំ អាចអនុញ្ញាតអោយសុំកុមារនោះរួមជាមួយនឹងបងប្អូនបង្កើត ដែលមានអាយុក្រោម ១៨ (ដប់ប្រាំបី) ឆ្នាំ។
- កុមារកំពុងរស់នៅក្នុងមណ្ឌលកុមារកំព្រា ឬ រស់នៅក្រោមការទុកដាក់សមស្របផ្សេងទៀត ដែលត្រួតពិនិត្យដោយក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច។
- កុមារទាំងនោះស្ថិតនៅក្រោមអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជន ឬ កុមារដែលស្ថិតនៅក្រោមអំណាចមេបាដែលមានស្ថានភាពលំបាកបំផុត។
- កុមារនោះត្រូវបានប្រកាសថាអាចសុំជាកូនចិញ្ចឹមបាន ដោយអនុលោមតាមមាត្រា ១៣នៃច្បាប់សុំកូនអន្តរប្រទេសដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២០៩/០២៤។

ក្នុងករណី ដែលសុំកូនដោយសាច់ញាតិ សុំកូនអាចអនុញ្ញាតបានចំពោះកុមារមានអាយុក្រោម ១៨ (ដប់ប្រាំបី) ឆ្នាំ ដែលរស់នៅក្នុង ឬក្រៅមណ្ឌលកុមារកំព្រា[21]។

ក្នុងករណីដែលកុមារត្រូវបានរកឃើញ និងបញ្ជូនមកមណ្ឌលកុមារកំព្រាហើយរកមិនឃើញឪពុកម្តាយ ឬឪពុក ឬម្តាយ ឬសាច់ញាតិ ឬអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជននោះ ប្រធានមណ្ឌល

[20] មាត្រា៥ នៃច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេសឆ្នាំ២០០៩

[21] មាត្រា១០ នៃច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេស ឆ្នាំ២០០៩

កុមារកំព្រាត្រូវជូនដំណឹងទៅមន្ទីរទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ចរាជធានី ខេត្ត ពីវត្តមានកុមារ យ៉ាងយូរបំផុត ៧ ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការ គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលកុមារមកដល់មណ្ឌល។ មន្ទីរទទួលបន្ទុក ត្រូវជូនដំណឹងជាបន្ទាន់ទៅក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ចដើម្បីបញ្ចូលឈ្មោះកុមារក្នុងបញ្ជីស្តីពីកុមារដែលត្រូវបានរាយការណ៍ថា ត្រូវបានគេបោះបង់ចោល។

មន្ទីរទទួលបន្ទុក ត្រូវប្រឹងប្រែងគ្រប់លទ្ធភាពដើម្បីស្វែងរកសាច់ញាតិរបស់កុមារនោះ តាមរយៈប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈទៅតាមលទ្ធភាព។ បន្ទាប់ពីផ្សព្វផ្សាយដំនឹងរយៈពេល៥ខែ នៅតែរកមិនឃើញសាច់ញាតិអនីតិជននោះ មន្ទីរទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ចរាជធានី ខេត្ត ត្រូវតែផ្ញើរបាយការណ៍ស្តីពីការខិតខំស្រាវជ្រាវនេះ ហើយត្រូវផ្ញើមួយច្បាប់ទៅក្រសួងទទួលវិស័យសង្គមកិច្ច ដើម្បីចុះឈ្មោះកុមារទៅក្នុងសៀវភៅកត់ត្រាកុមារដែលត្រូវបោះបង់ចោល។

ចាប់ពីពេលដែលកុមារត្រូវបានរកឃើញ និងរហូតដល់តុលាការបានជ្រើសតាំងអ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារ ប្រធានមន្ទីរទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ចរាជធានីខេត្ត គឺជាអ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនបណ្តោះអាសន្ន[22]។

ប្រសិនបើអ្នកដែលមានអំណាចមេបានៃកុមារនោះ មានជីវភាពក្រលំបាក មិនអាចចិញ្ចឹមកុមារបាន ហើយបានធ្វើការទុកដាក់កុមារអោយនៅក្រោមការថែទាំរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ចនោះ ត្រូវបញ្ចូលឈ្មោះកុមារទៅក្នុងសៀវភៅកត់ត្រាកុមារ ដែលត្រូវបានធ្វើការទុកដាក់អោយនៅក្រោមការថែទាំរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច[23]។

២.២. អំពីឪពុកម្តាយបង្កើត ឬអាណាព្យាបាល

ក. ការយល់ព្រមរបស់ឪពុកម្តាយ ឬអាណាព្យាបាល

ការយល់ព្រមរបស់ឪពុកម្តាយបង្កើត ឬអាណាព្យាបាលទៅលើដំនើរការសុំកូនពិតជាត្រូវការជាចាំបាច់ ដោយការយល់ព្រមនេះត្រូវស្ថិតនៅក្រោមរូបភាពដែលមិនមានការបង្ខិតបង្ខំ ការឆបោក ឬការបញ្ចុះបញ្ចូលដែលផ្តល់ផលប្រយោជន៍តបស្នងអ្វីឡើយ និងឪពុកម្តាយបង្កើត ឬអាណាព្យាបាលសុទ្ធ តែបានដឹងច្បាស់ពីផលវិបាកនៃការយល់ព្រមរបស់ខ្លួនចំពោះសុំកូនអន្តរប្រទេសនេះ។ដូចនេះ ដំនើរការសុំកូនអាចប្រព្រឹត្តទៅបានលុះត្រាតែមានការយល់ព្រមរបស់ឪពុកម្តាយ ឬឪពុក ឬម្តាយ ឬអ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារតាមករណីដូចជា៖

- ក្នុងករណីកុមារមានចំណងបុត្តភាពជាមួយឪពុក និងម្តាយ ការយល់ព្រមត្រូវផ្តល់ដោយឪពុក និងម្តាយរបស់កុមារនោះ។

[22] មាត្រា១១ នៃច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេស ឆ្នាំ២០០៩

[23] មាត្រា១២ នៃច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេសឆ្នាំ២០០៩

- ក្នុងករណីដែលឪពុក ឬម្តាយណាមួយរបស់កុមារបានស្លាប់ ឬស្ថិតក្នុងស្ថានភាពដែលមិនអាចបង្ហាញឆន្ទះបាន ឬត្រូវបានដកហូតអំណាចមេបា ការយល់ព្រមត្រូវផ្តល់ដោយឪពុក ឬម្តាយតែម្ខាងដែលមានអំណាចមេបាជាការគ្រប់គ្រាន់។
- ក្នុងករណីដែលឪពុកម្តាយរបស់កុមារបានស្លាប់ ឬស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពដែលមិនអាចបង្ហាញឆន្ទះបាន ឬត្រូវបានដកហូតអំណាចមេបា ការយល់ព្រមត្រូវផ្តល់ដោយអ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារនោះ[24]។

ភ្នាក់ងារសង្គមកិច្ចមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវប្រាប់យ៉ាងច្បាស់លាស់ ដល់អ្នកដែលត្រូវផ្តល់ការយល់ព្រមអំពីអានុភាពនៃការយល់ព្រម នូវការបញ្ចប់នូវបុត្តភាពព្រមទាំងការបញ្ចប់នូវសិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចជាអ្នកមានអំណាចមេបា ឬអ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជន និងត្រូវប្រាប់អំពីបែបបទ និងរយៈពេលបញ្ឈប់នៃការយល់ព្រមនេះ។

ទោះក្នុងករណីណាក៏ដោយការយល់ព្រមត្រូវផ្តល់សក្ខីកម្មជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនៅចំពោះមុខមេឃុំ ឬចៅសង្កាត់ខាងទីលំនៅរបស់ឪពុកម្តាយ ឬឪពុក ឬម្តាយ ឬអ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារ[25]។

ខ.ការបញ្ឈប់ការយល់ព្រមលើសុំកូន

ឪពុកម្តាយ ឬឪពុក ឬម្តាយ ឬអ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារអាចបញ្ឈប់ការយល់ព្រមរបស់ខ្លួនវិញបានរហូតដល់មុនពេលសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការស្តីពីសុំកូនចូលជាស្ថាពរ។ការបញ្ឈប់ការយល់ព្រមឪពុកម្តាយ ឬឪពុក ឬម្តាយ ឬអ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជននេះអាចត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ឬដោយផ្ទាល់មាត់នៅចំពោះមុខមេឃុំ ឬចៅសង្កាត់ខាងលំនៅឋានរបស់ខ្លួន។ មេឃុំ ឬចៅសង្កាត់ខាងលំនៅឋានរបស់ឪពុកម្តាយ ឬឪពុក ឬម្តាយ ឬអ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនកុមារ ត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុអំពីកិច្ចការនេះ ហើយត្រូវបញ្ជូនកំណត់ហេតុនេះ ទៅមន្ទីរទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ចរាជធានី ខេត្ត ប្រធានមណ្ឌលកុមារកំព្រាដែលពាក់ព័ន្ធ និងត្រូវប្រគល់កំណត់ហេតុចម្លង ដែលមានសេចក្តីបញ្ជាក់នៅលើកំណត់ហេតុនោះទៅអោយឪពុកម្តាយ ឬឪពុក ឬម្តាយ ឬអ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជននោះ[26]។

---

[24] មាត្រា១៤ នៃច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេសឆ្នាំ២០០៩

[25] មាត្រា១៦ នៃច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេសឆ្នាំ២០០៩

[26] មាត្រា១៧ នៃច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេសឆ្នាំ២០០៩

គ. ការដកហូតអំណាចមេបាដោយមានការយល់ព្រមពីតុលាការ

ដោយសារតែដំណើរការនៃស្មុំកូនអន្តរប្រទេស បានធ្វើអោយកាត់ផ្តាច់នូវទំនាក់ទំនងសាច់ញាតិដូចនឹងស្មុំកូនពេញលេញដែរ ដូច្នេះមានករណីខ្លះឪពុកម្តាយបង្កើតមានការរារែកចិត្តក្នុងការយល់ព្រមទៅលើដំនើរការស្មុំកូនអន្តរប្រទេសនេះ ។ ដោយនៅក្នុងមាត្រា១៩ នៃច្បាប់ស្តីពីស្មុំកូនអន្តរប្រទេសក៏បានចែងពី ករណីដែលឪពុកម្តាយ ឬឪពុក ឬម្តាយ ឬអ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារបដិសេធការយល់ព្រម ឬបញ្ឈប់ការយល់ព្រមរបស់ខ្លួន ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច អាចប្តឹងសុំអោយតុលាការប្រកាសដកហូតអំណាចមេបាពីឪពុកម្តាយ ឬឪពុក ឬម្តាយ ឬបញ្ឈប់អ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារ ក្នុងករណីពិនិត្យឃើញថា ការបដិសេធ ឬការបញ្ឈប់ការយល់ព្រមនេះធ្វើអោយបាត់បង់ផលប្រយោជន៍របស់កុមារ ឬ បណ្តាលអោយប៉ះពាល់ដល់សុខភាព សុវត្ថិភាព ឬសីលធម៌របស់កុមារ។

ដោយពាក្យបណ្តឹងទៅតុលាការត្រូវធ្វើក្នុងរយៈពេល៦០ (ហុកសិប) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ ក្រោយពីឪពុកម្តាយ ឬឪពុក ឬម្តាយ ឬអ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារបដិសេធ ឬ បញ្ឈប់ការយល់ព្រមរបស់ខ្លួន។

២.៣. អំពីអ្នកសុំ

អ្នកសុំដែលអាចអនុញ្ញាតអោយសុំទារក ឬកុមារទៅចិញ្ចឹមបានជាកូនបាន ត្រូវសមស្របនឹងលក្ខខណ្ឌមួយចំនួនដូចជា ៖

- អ្នកសុំជាប្តីប្រពន្ធត្រូវមានអាយុចាប់ពី៣០ (សាមសិប)ឆ្នាំ និងមានអាយុលើសកូនសុំយ៉ាងតិច ២២ (ម្ភៃពីរ)ឆ្នាំ និងយ៉ាងច្រើនបំផុត ៤៥ (សែសិបប្រាំ)ឆ្នាំ គិតត្រឹមកាលបរិច្ឆេទដាក់ពាក្យសុំកូន។
- បើអ្នកសុំមិនបានបំពេញតាមចំណុច១ ខាងលើ ហើយក្នុងករណីស្មុំកូនឆ្លើយតបនឹងឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារនោះ ស្មុំកូនអាចអនុញ្ញាតអោយបានក្នុងករណីអ្នកសុំមានដើមកំណើតសញ្ជាតិខ្មែរ សុំកុមារដែលជាសាច់ញាតិរបស់ខ្លួន ឬអ្នកសុំជាសហព័ន្ធដែលសុំកូននៃសហព័ន្ធម្ខាងទៀត ឬ អ្នកសុំបានសុំកុមារដែលត្រូវការការថែទាំពិសេស ឬស្ថានភាពផ្សេងទៀតដែលបម្រើឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារ។
- ក្នុងករណីអ្នកសុំមានប្តី ឬប្រពន្ធ ការសុំកូនត្រូវធ្វើដោយសហព័ន្ធទាំងពីររួមគ្នា លើកលែងតែករណីដែលសហព័ន្ធណាម្ខាងសុំកូនបង្កើតនៃសហព័ន្ធម្ខាងទៀត។
- ច្បាប់ជាតិរបស់អ្នកសុំនីមួយៗ និងច្បាប់ប្រទេសនៃលំនៅឋានអចិន្ត្រៃយ៍របស់អ្នកសុំបានទទួលស្គាល់ និងអនុញ្ញាតនូវបុគ្គភាពនៃស្មុំកូនពេញលេញ។

- ប្រទេសនៃសញ្ជាតិ ឬប្រទេសលំនៅឋានអចិន្ត្រៃយ៍នៃអ្នកសុំ ត្រូវតែជាប្រទេសដែលមានទំនាក់ទំនងការទូតជាមួយព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។
- អ្នកសុំត្រូវមានលក្ខណៈសម្បត្តិ និងលក្ខខណ្ឌជាសារវន្តនានាសម្រាប់សុំកូនស្របទៅតាមច្បាប់ប្រទេសលំនៅឋានអចិន្ត្រៃយ៍របស់ខ្លួន។
- អ្នកសុំត្រូវជាជនពុំធ្លាប់ត្រូវបានផ្តន្ទាទោស ឬ កំពុងត្រូវប្តឹងអំពីកំហុសទាក់ទងទៅនឹងកិរិយាមារយាទ ឬការប្រព្រឹត្តបទល្មើសឧក្រិដ្ឋ ឬមជ្ឈិមណាមួយនៅក្នុងប្រទេសនៃសញ្ជាតិរបស់ខ្លួន ឬប្រទេសលំនៅឋានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬក្នុងប្រទេសណាមួយដែលខ្លួនបានស្នាក់នៅចុងក្រោយ។
- អ្នកសុំត្រូវតែជាអ្នកមានសមត្ថភាពផ្តល់ការថែទាំសមស្រប និង ការគាំទ្រចាំបាច់ដល់កូនសុំ។
- អ្នកសុំត្រូវបានអនុញ្ញាតអោយសុំកូនបាន លុះត្រាតែអ្នកសុំកូនគ្មានកូន ឬមានកូនតែម្នាក់នៅក្នុងបន្ទុក។ អ្នកសុំអាចសុំកូនបានតែម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ លើកលែងតែកុមារដែលមានបងប្អូនបង្កើតអាចអនុញ្ញាតអោយសុំច្រើននាក់បាន[27]។

ផ្នែកទី៣ ៖ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចក្នុងកិច្ចការសុំកូនអន្តរប្រទេស

ជាទូទៅនៅក្នុងដំណើរការនីតិវិធីណាក៏ដោយគឺត្រូវមានអង្គការ ឬភ្នាក់ងារដែលមានសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការគ្រប់គ្រងក៏ដូចជាជួយដោះស្រាយនៅពេលមានបញ្ហាណាមួយកើតឡើង និងជាអាជ្ញាធរកណ្តាលជួយសម្រួលដល់ដំណើរការអោយកាន់តែប្រសើរនិងងាយស្រួល ដោយមានដូចជាអាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេស រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស និងទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេសជាដើម ។

៣.១. អាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេស

ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ជាអ្នកបំពេញតួនាទីអាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ដែលមានសមត្ថកិច្ចចម្បងមួយដ៏សំខាន់ សម្រាប់ការអនុវត្តន៍ដំណើរការទាំងឡាយចំពោះបញ្ហាសុំកូនអន្តរប្រទេស ជាពិសេសមានចំនាត់ការត្រឹមត្រូវចំពោះការកេងប្រវ័ញ្ចយកចំនេញមិនត្រឹមត្រូវផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុដែលទាក់ទងនឹងសុំកូន ហើយដែលផ្ទុយនឹងគោលបំនងនៃអនុសញ្ញានៃទីក្រុងឡាអេស្តីពីការការពារកុមារ និង សហប្រតិបត្តិការដែលទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរ

[27] មាត្រា២១ នៃច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេសឆ្នាំ២០០៩

ប្រទេស។ ដោយអាជ្ញាធរគ្រប់ជាន់ថ្នាក់ត្រូវរួមសហការគ្នាទៅវិញទៅមក ក្នុងចំនាត់ការនេះអោយមានប្រសិទ្ធភាព។

ក.ភារកិច្ចរបស់អាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេស

ដោយអាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាមានភារកិច្ចដូចជា៖

- រៀបចំ និងត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តគោលនយោបាយ ច្បាប់ បទបញ្ញា និងនិតិវិធីទាក់ទងនឹងការសម្រេចលើកិច្ចការសុំកូនអន្តរប្រទេស។
- ធ្វើសហប្រតិបត្តិការ និងសម្របសម្រួលលើការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នាទៅលើកិច្ចការសុំកូនជាមួយក្រសួង ស្ថាប័ន ឬភ្នាក់ងារដែលពាក់ព័ន្ធ។
- ចាត់វិធានការ និងទប់ស្កាត់ការទទួលផលកម្រៃផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុដោយមិនសមស្រប ឬផលចំណេញផ្សេងៗទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេស។
- រៀបចំបណ្តុះបណ្តាលជំនាញកិច្ចការសុំកូនអន្តរប្រទេសដល់មន្ត្រីពាក់ព័ន្ធ។
- ពិនិត្យលើសំណើររបស់រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស តាមការចាំបាច់។
- ធ្វើអធិការកិច្ចលើការងារទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធជាមួយសុំកូនអន្តរប្រទេស ដោយគ្មានជនណាអាចមករារាំង បង្អាក់ ឬជ្រៀតជ្រែកក្នុងការងារអធិការកិច្ចត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់បានឡើយ។
- ចាត់វិធានការដ៍សមស្របក្នុងការប្រមូល រក្សាការពារ និងផ្លាស់ប្តូរពត៌មានអំពីស្ថានភាពកុមារ និងរក្សាទុកពត៌មានទាក់ទងនឹងប្រភពកំណើតរបស់កុមារ អត្តសញ្ញាណកុមារ ឪពុកម្តាយកុមារ និងប្រវត្តិសុខភាពកុមារ។
- រក្សានិងផ្តល់ស្ថិតិទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេសដល់ប្រទេសនានាតាមសំណើរ។
- ទទួលប្រាក់ចំណាយ សោហ៊ុយ និងវិភាគទាននានាពីអ្នកសុំកូនត្រូវបង់តាមរយៈទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេស ឬអាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចទទួលបន្ទុកសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃប្រទេសទទួល។
- ទទួលខុសត្រូវក្នុងការកត់ត្រា តាមដាន និងធ្វើរបាយការណ៍នូវប្រាក់ចំណាយ សោហ៊ុយ និងវិភាគទានដែលប្រមូលបាន បង់ចូលរតនាគារជាតិ និងចាត់ចែងប្រាក់វិភាគទានមនុស្សធម៌។
- ពិនិត្យ ផ្តល់អនុសាសន៍ និងបញ្ជូនសំណុំឯកសារសុំកូនអន្តរប្រទេសនីមួយៗទៅតុលាការ។

- បំពេញភារកិច្ចផ្សេងៗទៀតដែលក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និង យុវនីតិសម្បទាយល់ថាចាំបាច់សម្រាប់អនុវត្តកិច្ចការសុំកូនអន្តរប្រទេសដោយអនុលោមទៅតាមច្បាប់ និងបទបញ្ញាជាធរមាននៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា[28]។

ខ.គណៈកម្មាធិការកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេស

អាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដឹកនាំដោយគណៈកម្មាធិការអាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេស[29] ។ ដោយរបៀបរបបនៃការធ្វើការរបស់គណៈកម្មាធិការអាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេសបើកសម័យប្រជុំ ដែលដឹកនាំដោយប្រធានគណៈកម្មាធិការដើម្បីពិនិត្យអោយយោបល់លើករណីសុំកូននីមួយៗ និងពិនិត្យអោយយោបល់ក្នុងការរៀបចំត្រួតពិនិត្យគោលនយោបាយ ច្បាប់ បទបញ្ញា និងនីតិវិធីដែលទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេស ហើយការប្រជុំ និង ការសម្រេចរបស់គណៈកម្មាធិការអាជ្ញាធរកណ្តាលអាចយកជាការបានលុះត្រាតែមានសមាជិកចូលរួមយ៉ាងតិច ៥០%+១ នៃសមាជិកគណៈកម្មាធិការទាំងអស់ ។ការសម្រេចរបស់អង្គប្រជុំទាំងអស់ត្រូវអនុម័តដោយសំឡេងភាគច្រើននៃសមាជិកអង្គប្រជុំ ក្នុងករណីមានសំឡេងស្មើគ្នានោះសំឡេងមានឧត្តមានុភាព ប្រសិនបើផ្អែកលើសារៈសំខាន់នៃបញ្ហានីមួយៗ ប្រធានគណៈកម្មាធិការអាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេសអាចអញ្ជើញតំណាងក្រសួង ស្ថាប័ន អង្គការ និងជនពាក់ព័ន្ធដទៃទៀតអោយចូលរួមយោបល់បាន។ ការប្រជុំនេះត្រូវប្រជុំមួយខែម្តង ឬញឹកញាប់ជាងនេះទៅតាមការចាំបាច់[30]។

៣.២ . រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស

រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ក៏ជាផ្នែកមួយនៃការអនុវត្តនីតិវិធីសុំកូនអន្តរប្រទេសផងដែរ ជារួមរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវមានទំនួលខុសត្រូវខ្ពស់ មានចំនេះដឹងនិងជំនាញលើការងារសុំកូននេះ ដើម្បីជួយសម្រួលដល់ដំណើរការនៃសុំកូនអន្តរប្រទេសនេះផងដែរ។

ក. សមាសភាព និងរចនាសម្ព័ន្ធនៃរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស

រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ដឹកនាំដោយប្រធានមួយរូប និងមានអនុប្រធានមួយចំនួនតាមការចាំបាច់ ហើយរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសអាចប្រើប្រាស់ទីប្រឹក្សាតាមការចាំបាច់ផងដែរ[31]។

រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសមានរចនាសម្ព័ន្ធដូចជា៖

[28] មាត្រា៣ នៃប្រកាសរបស់ក្រសួង ស.អ.យ លេខ១៩៤ ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៣

[29] មាត្រា៤ នៃប្រកាសរបស់ក្រសួង ស.អ.យ លេខ១៩៤ ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៣

[30] មាត្រា៨ នៃប្រកាសរបស់ក្រសួង ស.អ.យ លេខ១៩៤ ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៣

[31] ប្រការ៣ ប្រកាសរបស់ក្រសួង ស.អ.យ លេខ១២៣០ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៤

- ការិយាល័យរដ្ឋបាល និងហិរញ្ញវត្ថុ
- ការិយាល័យគ្រប់គ្រងទិន្នន័យ និងតម្កល់ឯកសារ
- ការិយាល័យអនុវត្តនីតិវិធីសុំកូនអន្តរប្រទេស
- ការិយាល័យអភិវឌ្ឍគ្រប់គ្រងទីភ្នាក់ងារ និងអធិការកិច្ច
- ការិយាល័យសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ[32]។

ខ.តួនាទី និងភារកិច្ចរបស់រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស

រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសមានភារកិច្ចដូចជា៖

- រៀបចំ ថែរក្សា និងធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពបញ្ជីសម្ងាត់ និងសំណុំឯកសាររបស់កុមារដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិសមស្របសម្រាប់សុំកូនអន្តរប្រទេស។
- ធ្វើការប៉ាន់ប្រមាណស្ថានភាពកុមារទាំងអស់ដែលមានឈ្មោះក្នុងបញ្ជីសម្ងាត់ ដើម្បីកំណត់ទម្រង់នៃការចិញ្ចឹមថែទាំសមស្របបំផុត និងធានាថាកុមារទាំងនោះទទួលបានការចិញ្ចឹមតាមតម្រូវការ។
- ធ្វើការផ្ទៀងផ្ទាត់អំពីការខិតខំប្រឹងប្រែងអោយអស់លទ្ធភាពក្នុងដំណោះស្រាយនៅក្នុងប្រទេសតាមរយៈការថែទាំជាអចិន្ត្រៃយ៍នៅតាមគ្រួសារ ឬជាមួយអ្នកអាណាព្យាបាលមុនដាក់ដំណើរការសុំកូនអន្តរប្រទេស។
- ទទួលពិនិត្យ និងចាត់ការពាក្យសុំ និងឯកសារពាក់ព័ន្ធរបស់អ្នកសុំ។
- ផ្គូរផ្គងកុមារ ដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិសមស្របជាមួយអ្នកសុំ ដែលអាចបំពេញតម្រូវការដ៏ល្អបំផុតសម្រាប់កុមារ ស្របតាមគោលការណ៍នៃឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារ ។
- ជូនដំណឹងអំពីនីតិវិធីសុំកូន និងការអភិវឌ្ឍនៃករណីសុំកូនទៅអាជ្ញាធរកណ្តាល ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃប្រទេសទទួល ឬទីភ្នាក់ងារដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតពីប្រទេសទទួល។
- រៀបចំពិធីប្រគល់កុមារទៅអ្នកសុំនិងរៀបចំឯកសារដើម្បីអោយកុមារធ្វើដំណើរចូលទៅប្រទេសរបស់អ្នកសុំ។
- ផ្តល់ ឬសម្របសម្រួលការផ្តល់សេវាក្រោយសុំកូនសមស្របដល់កុមារ គ្រួសារអ្នកសុំនិងគ្រួសារបង្កើតតាមការចាំបាច់។

[32] ប្រការ៤ នៃប្រកាសរបស់ក្រសួង ស.អ.យ លេខ១១២៣០ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៤

- ផ្តល់យោបល់ជូនគណៈធិការអាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ទាក់ទងនឹងការអនុញ្ញាត ឬដកហូតការអនុញ្ញាតដល់ទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេសដែលធ្វើប្រតិបត្តិការនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។
- អនុវត្តគោលការណ៍ណែនាំរបស់គណៈធិការអាជ្ញាធរកណ្តាល ដើម្បីធ្វើអធិការកិច្ចលើកិច្ចការសុំកូនអន្តរប្រទេស។
- លើកសំណើសុំការសម្រេចពីគណៈកម្មាធិការអាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ដើម្បីចាត់វិធានការព្រមាន ដាក់កំហិត ឬផាកពិន័យចំពោះបុគ្គល ឬអង្គភាពដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងច្បាប់សុំកូនអន្តរប្រទេស ព្រមទាំងច្បាប់ដែលទាក់ទងផ្សេងៗ។
- ពិនិត្យឯកសារទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេស និងផ្តល់យោបល់សមស្របជូនប្រធានគណៈកម្មាធិការកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ដើម្បីពិនិត្យសម្រេច។
- រៀបចំកិច្ចប្រជុំ និងធ្វើកំណត់ហេតុរាល់ការប្រជុំរបស់គណៈកម្មាធិការកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេស។
- គ្រប់គ្រងថវិកាចំណូលរបស់ រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស រៀបចំធ្វើផែនការចំណាយ និងធ្វើរបាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុពីការប្រើប្រាស់ថវិកាជារៀងរាល់ខែ ត្រីមាស និងប្រចាំឆ្នាំជូនអាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេស។
- រៀបចំផែនការ កម្មវិធី និងសកម្មភាពបណ្តុះបណ្តាលជំនាញដល់មន្ត្រីធ្វើការងារសុំកូនអន្តរប្រទេស និងអ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត។
- ចាត់វិធានការសមស្របក្នុងការប្រមូល ថែរក្សា និងផ្លាស់ប្តូរពត៌មានស្តីពីស្ថានភាពកុមារ ពត៌មានដើមកំណើតកុមារ អត្តសញ្ញាណឪពុកម្តាយ និងប្រវត្តិសុខភាពកុមារ។
- បំពេញភារកិច្ចចាំបាច់ផ្សេងៗទៀតដែលទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេសដោយអនុលោមតាមច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិផ្សេងៗទៀត តាមការប្រគល់ភារកិច្ចរបស់ គណៈកម្មាធិការអាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេស[33]។

៣.៣. ភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេស

រាល់ទីភ្នាក់ងារ ដែលមានបំណងចង់ធ្វើប្រតិបត្តិការសុំកូនអន្តរប្រទេសនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវមានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជននិងយុវនីតិសម្បទា និងពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចនៃប្រទេសរបស់ទីភ្នាក់ងារស្របតាមច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេសតែប៉ុណ្ណោះ ទើប

[33] ប្រការ២ ប្រកាសរបស់ក្រសួងស.អ.យ លេខ១២៣០ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៤

មានសិទ្ធិធ្វើប្រតិបត្តិការសុំកូនអន្តរប្រទេសនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា[34]។អាជ្ញាធរកណ្តាល ឬ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ទទួលបន្ទុកសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃប្រទេសរបស់ទីភ្នាក់ងារ ត្រូវចុះកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា និងជាអាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដើម្បីកំណត់ចំនួនទីភ្នាក់ងារ ដោយមានចំនួនត្រឹមមួយ ឬ ពីរលើកលែងតែក្នុងករណីចាំបាច់ដើម្បីឧត្តមប្រយោជន៍កុមារអាចអនុញ្ញាតអោយមានលើសពីនេះ[35]។

ក.លក្ខណៈសម្បត្តិរបស់ទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេស

ទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវមានលក្ខណៈមួយចំនួន ដើម្បីសុំការអនុញ្ញាតធ្វើប្រតិបត្តិការសុំកូនអន្តរប្រទេសនៅកម្ពុជាបានមានដូចជា ត្រូវមានការបញ្ជាក់ទទួលស្គាល់គុណវឌ្ឍន៍ពីអាជ្ញាធរកណ្តាល ឬ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចទទួលបន្ទុកសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃប្រទេសរបស់ទីភ្នាក់ងារ ហើយអនុញ្ញាតអោយធ្វើប្រតិបត្តិការនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដោយមានទិសដៅមិនស្វែងរកផលចំណេញ និងបានបំពេញលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់ទាក់ទងនឹងនីតិបុគ្គលមិនយកចំណេញ ជាពិសេសគឺត្រូវមានអ្នកដឹកនាំនិងមានបុគ្គលិកដែលមានសមត្ថភាពប្រកបដោយគុណធម៌ និងសីលធម៌ ក៏ដូចជាបទពិសោធន៍ដែលបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលអំពីច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេសរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានិងច្បាប់ពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀតដែលរៀបចំដោយអាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេស[36]។

៣.៤. អាជ្ញាធរផ្តល់ការអនុញ្ញាតអោយទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេស

គ្រប់ទីភ្នាក់ងារទាំងអស់ដែលមានបំណងចង់មកធ្វើប្រតិបត្តិការសុំកូនអន្តរប្រទេសនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវតែកំណត់ដោយកិច្ចព្រមព្រៀងរួមគ្នារវាងក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និង យុវនីតិសម្បទាជាមួយ នឹងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃប្រទេសទទួលនោះ។ ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា និងស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចនៃប្រទេសទទួល គឺជាសមត្ថកិច្ចក្នុងការអនុញ្ញាតអោយទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេសមានសិទ្ធិធ្វើប្រតិបត្តិការសុំកូនអន្តរប្រទេសនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

---

[34] ប្រការ២ នៃប្រកាសរបស់ក្រសួងស.អ.យ លេខ១៩៨០ ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៤

[35] ប្រការ៣ នៃប្រកាសរបស់ក្រសួងស.អ.យ លេខ១៩៨០ ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៤

[36] ប្រការ៤ នៃប្រកាសរបស់ក្រសួងស.អ.យ លេខ១៩៨០ ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៤

ផ្នែកទី៤៖ នីតិវិធីសុំកូនអន្តរប្រទេស

ដោយនៅ ក្នុងច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេសឆ្នាំ២០០៩ បានបែងចែកនីតិវិធីសុំកូនអន្តរប្រទេស បានបែងចែកនីតិវិធីសុំកូនជា២ផ្នែកធំៗ គឺផ្នែកទី១ស្តីពីនីតិវិធីរដ្ឋបាល និងផ្នែកទី២ស្តីពីនីតិវិធីតុលាការ។

៤.១. នីតិវិធីរដ្ឋបាលនៃការសុំកូនអន្តរប្រទេស

ក. ការគ្រប់គ្រងសុំនំឯកសាររបស់រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស

នីតិវិធីរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស គឺ ត្រូវរៀបចំសំណុំឯកសារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់កុមារម្នាក់ៗដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិសម្រាប់សុំកូនអន្តរប្រទេសរួមមានពត៌មានចាំបាច់ អំពីអត្តសញ្ញាណរបស់កុមារ ភាពអាចសុំជាកូនចិញ្ចឹម សាវតារជាតិរបស់កុមារ បរិយាកាសសង្គមរបស់កុមារ ប្រវត្តិគ្រួសាររបស់កុមារ ប្រវត្តិសុខភាពកុមារ និងប្រវត្តិសុខភាពគ្រួសាររបស់កុមារ និងសេចក្តីត្រូវការជាពិសេសណាមួយរបស់កុមារជាដើម។

បើក្នុងករណីកុមារត្រូវបានបោះបង់ចោល រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវធានាថា ការខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីស្វែងរកឪពុកម្តាយ ឬឪពុក ឬម្តាយ ឬអ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនត្រូវបានធ្វើរួចហើយ។

រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសក៏ត្រូវធានាផងដែរថា រាល់ការយល់ព្រមចាំបាច់ទាំងឡាយ ត្រូវបានធ្វើឡើងស្របទៅតាមច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេសនេះ។

សំណុំឯកសារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់កុមារ រាប់បញ្ចូលទាំងភស្តុតាងបង្ហាញពីការយល់ព្រម និងការខិតខំប្រឹងប្រែង ដើម្បីស្វែងរកឪពុកម្តាយ ឬសាច់ញាតិ ឬអ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារផងដែរ[37]។

ខ. ការពិនិត្យពាក្យសុំ

ការពិនិត្យពាក្យសុំរបស់អ្នកសុំកូន គឺពិនិត្យលើឯកសារមួយចំនួនដែលមានដូចជា ភស្តុតាងដែលបញ្ជាក់ថា ប្រទេសដើមរបស់ខ្លួន ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចទទួលបន្ទុកសុំកូនអន្តរប្រទេស ឬទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃប្រទេសលំនៅឋានអចិន្ត្រៃយ៍ចាត់ទុកថា អ្នកសុំមានលក្ខណសម្បត្តិ និង មានភាពសមស្របសម្រាប់សុំកូនដោយផ្អែកលើការវាយតម្លៃលើជីវប្រវត្តិផ្ទាល់ខ្លួន ប្រវត្តិគ្រួសារ ប្រវត្តិសុខភាព បរិយាកាសគ្រួសារនិងសង្គម មូលហេតុសុំកូន និងលទ្ធភាពនៃការទទួលបន្ទុករ៉ាប់រងចំពោះសុំកូនអន្តរប្រទេស។

[37] មាត្រា២២ នៃច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេសឆ្នាំ២០០៩

មួយវិញទៀតពត៌មានចាំបាច់ទាក់ទងនឹងការឆ្លើយតបនឹងលក្ខខណ្ឌនានាដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់សុំកូនអន្តរប្រទេសដែលមានទាក់ទងនឹងអត្តសញ្ញាណរបស់អ្នកសុំដែលក្នុងនោះ រួមមានឯកសារទាក់ទងនឹងអគ្រានុកូលដ្ឋានដែលពត៌មានទាក់ទងនឹងលក្ខណៈផ្សេងៗរបស់កុមារដែលអ្នកសុំអាចនឹងមានលក្ខណសម្បត្តិថែទាំបាន និងមានភស្តុតាងទទួលបានពីអាជ្ញាធរកណ្តាល ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃប្រទេសទទួលដែលបញ្ជាក់ថា នៅពេលពាក្យសុំរបស់ខ្លួនត្រូវបានយល់ព្រមហើយកូនសុំនោះត្រូវបានអនុញ្ញាតអោយចូលទៅរស់នៅជាអចិន្ត្រៃយ៍ក្នុងប្រទេសទទួល។

ឯកសារទាំងអស់ត្រូវបញ្ជាក់ដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃប្រទេសលំនៅឋានអចិន្ត្រៃយ៍របស់អ្នកសុំ។ ឯកសារទាំងអស់ត្រូវភ្ជាប់មកជាមួយនូវការបកប្រែជាភាសាអង់គ្លេស ឬភាសាបារាំងដែលមានបញ្ជាក់ត្រឹមត្រូវ[38]។

រាល់ឯកសារទាំងអស់ដែលបានរៀបចំខាងលើត្រូវបញ្ជូនទៅក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិតាមរយៈអាជ្ញាធរកណ្តាល ស្ថានទូត ឬស្ថានតំណាងនៃប្រទេសទទួលប្រចាំនៅកម្ពុជាដែលបានបញ្ជាក់ភាពត្រឹមត្រូវនៃឯកសារនោះ ។ក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ត្រូវពិនិត្យផ្តល់យោបល់ និងត្រូវបញ្ជូនឯកសារសុំកូនអន្តរប្រទេសអន្តរប្រទេសទៅក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យវិស័យសង្គមកិច្ចក្នុងរយៈពេល ១៥ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការគិតចាប់ពីទទួលពាក្យសុំពីក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវឆ្លើយតបជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅអ្នកសុំតាមរយៈអាជ្ញាធរកណ្តាលនៃប្រទេសដើមរបស់អ្នកសុំ ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចទទួលបន្ទុកសុំកូនអន្តរប្រទេស ឬតាមរយៈទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃប្រទេសលំនៅឋានអចិន្ត្រៃយ៍ដោយបញ្ជាក់ថា ខ្លួនបានទទួលពាក្យសុំកូន[39]។

រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ត្រូវពិនិត្យសំណុំលិខិតសុំកូនក្នុងរយៈពេល ៦០ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការបន្ទាប់ពីថ្ងៃដែលក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ចទទួលសំណុំលិខិតសុំកូនដូចបានរៀបរាប់ខាងលើនេះ ។ក្នុងករណីសំណុំលិខិតមានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ហើយ រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ត្រូវបញ្ជាក់ថាអ្នកសុំបានបំពេញលក្ខខណ្ឌត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់នេះហើយ។

ក្នុងករណីដែលសំណុំលិខិតដាក់ជូនរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសមិនទាន់គ្រប់គ្រាន់ ឬ មិនទាន់ត្រឹមត្រូវរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ត្រូវជូនដំណឹងទៅអ្នកសុំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីឯកសារដែលនៅខ្វះ ឬមិនទាន់ត្រឹមត្រូវតាមរយៈអាជ្ញាធរកណ្តាល ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចទទួលបន្ទុកសុំកូនអន្តរប្រទេស ដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតនៃប្រទេសទទួល។ រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវ

[38] មាត្រា ២៣ នៃច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេសឆ្នាំ២០០៩

[39] មាត្រា២៤ នៃច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេសឆ្នាំ២០០៩

ពិនិត្យសំណុំលិខិតសុំកូនក្នុងរយៈពេល ៦០ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ បន្ទាប់ពីបានទទួលឯកសារដែលនៅខ្វះ ឬកែតម្រូវរួច។

ក្នុងករណីបដិសេធពាក្យសុំ ក្រសួងទទួលបន្ទុកសង្គមកិច្ច ត្រូវមានបញ្ជាក់អំពីមូលហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ[40]។

គ. ការផ្គូរផ្គងលក្ខណៈសម្បត្តិរវាងកុមារនិងអ្នកសុំ

ប្រសិនបើសំណុំលិខិតមានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ និងត្រឹមត្រូវ ហើយអ្នកសុំបានបំពេញទៅតាមលក្ខខណ្ឌនៃច្បាប់នេះ រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវពិនិត្យពិចារណាទៅលើសំណុំឯកសាររបស់កុមារទាំងឡាយដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិសម្រាប់សុំកូនអន្តរប្រទេសបាន និងត្រូវផ្គូរផ្គងពីលក្ខណៈសម្បត្តិរបស់អ្នកសុំណាដែលត្រូវគ្នាល្អបំផុតនឹងលក្ខណៈសម្បត្តិរបស់កុមារ។ ក្នុងការផ្គូរផ្គងដោយគិតគូរដល់ឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារ រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវពិចារណាអោយបានសមស្របលើអត្ថប្រយោជន៍នៃការបន្តអោយមានការបីបាច់ ថែរក្សាកុមារដូចពេលមានកន្លងមកព្រមទាំងពិចារណាលើសាវតាសង្គម ជាតិ សាសនា និងវប្បធម៌របស់កុមារ[41]។

រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ត្រូវផ្ញើសំណុំឯកសាររបស់កុមារដែលត្រូវបានផ្គូរផ្គងរួមទាំងភស្តុតាងដែលបង្ហាញថា រាល់ការចាំបាច់នានា ត្រូវបានទទួលរួចហើយ និងមូលហេតុដែលខ្លួនកំណត់ទុកដាក់កុមារជាមួយអ្នកសុំនោះទៅអាជ្ញាធរកណ្តាល ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ទទួលបន្ទុកសុំកូនអន្តរប្រទេស ឬទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃប្រទេសទទួល ដើម្បីពិនិត្យ និងបញ្ជូនទៅអ្នកសុំដោយមិនចាំបាច់ជូនដំណឹងអំពីអត្តសញ្ញាណឪពុកម្តាយ ឬឪពុក ឬម្តាយ ឬអ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារឡើយ លើកលែងតែករណីសុំកូនដោយសាច់ញាតិ[42]។

- **ការឆ្លើយតបរបស់អ្នកសុំ**

អ្នកសុំត្រូវឆ្លើយតបទៅរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ពីការយល់ព្រមទទួលយកកុមារដែលបានផ្គូរផ្គងអោយតាមរយៈអាជ្ញាធរកណ្តាល ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចទទួលបន្ទុកសុំកូនអន្តរប្រទេស ឬទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃប្រទេសទទួល។

- ក្នុងករណី អ្នកសុំមិនបានឆ្លើយតបមករដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ក្នុងរយៈពេល ៦០ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការទេអាចចាត់ទុកបានថាអ្នកសុំបានបញ្ឈប់ពាក្យសុំរបស់ខ្លួន ហើយរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស អាចផ្គូរផ្គងកុមារនោះអោយទៅអ្នកសុំផ្សេងទៀតបាន។ ចំណែកឯប្រាក់

[40] មាត្រា២៦ នៃច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេសឆ្នាំ២០០៩

[41] មាត្រា២៧ នៃច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេសឆ្នាំ២០០៩

[42] មាត្រា២៨ នៃច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេសឆ្នាំ២០០៩

ចំណាយលើសោហ៊ុយ និងវិភាគទានទាក់ទងនឹងការដាក់ពាក្យសុំមិនត្រូវបានបង្វិលអោយវិញឡើយ។

- ក្នុងករណីអ្នកសុំបានឆ្លើយតបថា មិនទទួលយកកុមារដែលផ្តូរផ្តងអោយខ្លួននៅលើកទីមួយទេ អ្នកសុំអាចស្នើសុំរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសផ្តូរផ្តងកុមារលើកទីពីរបាន ប៉ុន្តែមិនអនុញ្ញាតអោយមានលើកទីបីទេ។
- ចំពោះអ្នកសុំដែលមិនបានឆ្លើយតបក្នុងរយៈពេលកំណត់ ៦០ថ្ងៃ ខាងលើនោះទេអ្នកសុំនោះអាចដាក់ពាក្យសុំកូនសារជាថ្មីបាន ស្របតាមនីតិវិធីនៃច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេសនេះ។ ប៉ុន្តែក្នុងការសម្រេចអំពីការសុំអោយមានការផ្តូរផ្តងសាជាថ្មី ឬការទទួលពាក្យសុំកូនសាជាថ្មីនេះ រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវពិចារណាអំពីមូលហេតុដែលអ្នកសុំខកខានមិនបានឆ្លើយតប ឬឆ្លើយតបថាមិនមានបំណងសុំកុមារដែលបានផ្តូរផ្តងបីលើកមុននាពេលកន្លងមក[43]។

➢ ការរៀបចំអោយមានការជួបគ្នារវាងកុមារ និងអ្នកសុំ

បន្ទាប់ពីអ្នកសុំបានបញ្ជាក់ពីការយល់ព្រមរបស់ខ្លួន ហើយអាជ្ញាធរកណ្តាលនៃប្រទេសទទួលបានយល់ព្រមលើការសម្រេចនេះ រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសតាមរយៈអាជ្ញាធរកណ្តាល ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចទទួលបន្ទុកសុំកូនអន្តរប្រទេស ឬទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃប្រទេសទទួល ត្រូវរៀបចំអោយមានការជួបគ្នារវាងអ្នកសុំ និងកុមារដែលត្រូវបានផ្តូរផ្តងរួចហើយ។

ការជួបគ្នានេះ ត្រូវប្រព្រឹត្តទៅតាមកាលបរិច្ឆេទសមស្របសម្រាប់អ្នកសុំ និង រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស និង ត្រូវមានវត្តមានមន្ត្រីសង្គមកិច្ចមានសមត្ថកិច្ចមួយរូបផង។ ការជួបគ្នានេះ ត្រូវធ្វើក្នុងរយៈពេល៦០ ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទទទួលការយល់ព្រមពីអ្នកសុំ។ ក្នុងករណីអ្នកសុំមិនមកក្នុងរយៈពេលដូចបានកំនត់នេះដោយគ្មានមូលហេតុត្រឹមត្រូវរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវចាត់ទុកថា អ្នកសុំបានបញ្ឈប់ពាក្យសុំរបស់ខ្លួន។

មុនពេលជួបគ្នារវាងអ្នកសុំ និង កុមាររដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវធ្វើសម្ភាសន៍អ្នកសុំ និងធានាថាអ្នកសុំ និងកុមារត្រូវបានរៀបចំខ្លួនជាស្រេចតាមរយៈការពិគ្រោះយោបល់ផ្លាស់ប្តូរពត៌មាន ការផ្លាស់ប្តូររូបថត និង វិធានការចាំបាច់ផ្សេងទៀតដើម្បីការជួបគ្នានេះ។

ករណីមានសហព័ន្ធបើសហព័ន្ធណាម្ខាងមិនអាចមកបានសហព័ន្ធនោះត្រូវធ្វើលិខិតប្រគល់សិទ្ធិអោយទៅសហព័ន្ធម្ខាងទៀតធ្វើ ជាអ្នកតំណាងរបស់ខ្លួនដើម្បី ធ្វើសកម្មភាពក្នុងការសុំ

[43] មាត្រា២៤ នៃច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេសឆ្នាំ២០០៩

កូននោះ។ លិខិតប្រគល់សិទ្ធិត្រូវមានការបញ្ជាក់ពីអាជ្ញាធរកណ្តាល ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ប្រទេសទទួល[44]។

➢ **សាកសួរយោបល់កុមារ**

រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ត្រូវសាកសួរយោបល់របស់កុមារដែលអាចដឹងខុសត្រូវបាន ព្រមទាំងប្រាប់កុមារអោយដឹងពីអានុភាពដែលអាចកើតចេញពីសុំកូននេះ ហើយត្រូវស្តាប់កុមារបញ្ចេញមតិយោបល់របស់ខ្លួន ដោយគ្មានវត្តមានរបស់ភាគីផ្សេងទៀតឡើយ។ រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ត្រូវយល់ដឹងអោយច្បាស់អំពីទស្សនៈកុមារលើរាល់បញ្ហាដែលពាក់ព័ន្ធដល់សុំកូន ក្នុងនោះមានជាអាទិ៍ការជ្រើសរើសអ្នកសុំ ហើយមតិយោបល់របស់កុមារត្រូវយកទៅគិតគូរពិចារណាដោយផ្អែកទៅតាមវ័យ និងកម្រិតយល់ដឹងរបស់កុមារ។ សំអាងស្តីពីការយល់ព្រមរបស់កុមារ ត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ។ រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរអំពីការសម្ភាសន៍ និងការជួបគ្នាខាងលើនេះ។

➢ **ការសម្រេចលើការសុំកូន**

ក្នុងករណី រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសពិនិត្យឃើញថា អ្នកសុំនិងកុមារបំពេញបាននូវលក្ខណវិនិច្ឆ័យ និងលក្ខខណ្ឌសម្រាប់សុំកូនអន្តរប្រទេស ហើយសុំកូននេះពិតជាបានឆ្លើយតបទៅនឹងឧត្តមប្រយោជន៍របសើកុមារ រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវផ្តល់មតិយោបល់ជាវិជ្ជមានក្នុងរយៈពេល ៧ (ប្រាំពីរ) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ បន្ទាប់ពីការជួបគ្នារវាងអ្នកសុំ និងកុមារ។

រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ត្រូវដាក់សំណុំលិខិតទាំងនេះជូន រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច ដើម្បីសុំការពិនិត្យ និងផ្តល់អានុសាសន៍លើដំណើរការសុំកូន។

ក្រោយពីទទួលអានុសាសន៍លើដំណើរការសុំកូនពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច អ្នកសុំត្រូវសហការជាមួយអាជ្ញាធរកណ្តាល ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចទទួលបន្ទុកសុំកូនអន្តរប្រទេស ឬទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃប្រទេសទទួល ដាក់ពាក្យសុំកូនដែលបានផ្ទៀងផ្ទាត់រួចតាមរយៈរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសទៅសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ដើម្បីសុំដីកាសម្រេចសុំកូន។ រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ត្រូវបញ្ជូនពាក្យសុំកូន ទៅសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញដោយភ្ជាប់មកជាមួយនូវសំណុំឯកសាររបស់កុមារ និងអ្នកសុំព្រមទាំងអនុសាសន៍របស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច ក្នុងរយៈពេល ៧ (ប្រាំពីរ)ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការគិតពីកាលបរិច្ឆេទទទួលពាក្យសុំ។ ឯកសារចាំបាច់ទាំងអស់ត្រូវបកប្រែជាភាសាខ្មែរ និងមានការបញ្ជាក់ពីរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស។

[44] មាត្រា៣០ នៃច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេសឆ្នាំ២០០៩

ក្នុងករណីអ្នកសុំមិនបានដាក់ពាក្យសុំក្នុងរយៈពេល ៦០(ហុកសិប)ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការបន្ទាប់ពីទទួលបានអនុសាសន៍របស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ចត្រូវចាត់ទុកថាអ្នកសុំនោះបានបញ្ឈប់ពាក្យសុំរបស់ខ្លួន។

៤.២. សោហ៊ុយលើការសុំកូន

អ្នកសុំត្រូវបង់ប្រាក់ចំណាយ សោហ៊ុយ និងវិភាគទាននានា សម្រាប់ជួយឧបត្ថម្ភដល់ជំរើសនានានៃការថែទាំជំនួស និងការជួយឧបត្ថម្ភទៅដល់មណ្ឌលកុមារកំព្រារបស់រដ្ឋទូទាំងប្រទេស និងកម្រៃសេវាចាំបាច់ផ្សេងៗទៀតទាក់ទង ទៅនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេសដែលនឹងកំណត់ដោយប្រកាសរួមរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច។ ក្រៅពីនេះមិនត្រូវយកសោហ៊ុយសុំកូនពីអ្នកសុំកូន ឬ ទីភ្នាក់ងាររបស់អ្នកសុំកូន។ មិនអនុញ្ញាតអោយអ្នកសុំកូន ឬទីភ្នាក់ងាររបស់អ្នកសុំកូនបង់ថ្លៃសោហ៊ុយសុំកូនទៅតាមកុមារម្នាក់ៗ ឬទៅតាមសោហ៊ុយសុំកូនមួយៗដែលនឹងត្រូវបញ្ជូនទៅអោយមណ្ឌលកំព្រាណាមួយ ឬមិនអនុញ្ញាតអោយអ្នកសុំកូន ឬទីភ្នាក់ងាររបស់អ្នកសុំកូនធ្វើការផ្តល់សោហ៊ុយ អំណោយ ឬការទូទាត់ ទោះក្នុងរូបភាពណាក៏ដោយទៅអោយមណ្ឌលកុមារកំព្រាដែលកុមារទៅទីនោះត្រូវបានសុំយកទៅចិញ្ចឹម ឬ ទៅអោយបុគ្គលិក នាយក ឬសមាជិកនៃគណៈគ្រប់គ្រងទោះជាដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោលក្តី[45]។

ចំណែកឯនៅក្នុងនីតិវិធីតុលាការ អ្នកសុំត្រូវបង់ប្រាក់សរុបចំនួន ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ដើម្បីទ្រទ្រង់សោហ៊ុយដាក់ពាក្យសុំ ការពិនិត្យភស្តុតាង ការចេញដីកាសម្រេច ការបញ្ជូនឯកសារ ការផ្សព្វផ្សាយសេចក្តីជូនដំណឹង ការស្រាវជ្រាវអង្គហេតុ និងសកម្មភាពខាងនីតិវិធីផ្សេងៗទៀតដែលទាក់ទងនឹងកិច្ចការសុំកូនអន្តរប្រទេស ។ តុលាការ ត្រូវបង្គាប់អោយអ្នកសុំបង់ចំនួនទឹកប្រាក់នោះជាមុន។ ក្នុងករណីដែលសោហ៊ុយដែលចាំបាច់ដែលបានកំណត់ខាងលើនេះ លើសពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល តុលាការអាចកំណត់ចំនួនសោហ៊ុយបន្ថែម និងបង្គាប់អោយអ្នកសុំបង់សោហ៊ុយបន្ថែមនោះជាមុន ។ចំនួនទឹកប្រាក់នេះមិនអាចបង្វិលជូនវិញបានទេ[46]។

៤.៣. នីតិវិធីតុលាការ

ដោយដូចចែងនៅក្នុងមាត្រា៣៤ នៃច្បាប់ស្តីពីអន្តរប្រទេសឆ្នាំ២០០៩ បាននិយាយថាមានតែសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ មានយុត្តាធិការទៅលើរឿងក្តីសុំកូនអន្តរប្រទេស ហើយតុលាការត្រូវយកបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីនីតិវិធីរឿងក្តីរដ្ឋប្បវេណីដែលមិនមែនជាបណ្តឹងមកអនុវត្តចំពោះនីតិវិធីតុលាការទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេស លើកលែងតែមានបទប្បញ្ញតិពិសេសដូចមានចែងនៅក្នុង

[45] មាត្រា២៥ នៃច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេសឆ្នាំ២០០៩

[46] មាត្រា៣៥ នៃច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេសឆ្នាំ២០០៩

ច្បាប់ស្តីពីស្មុំកូនអន្តរប្រទេសនេះ។ ដោយនីតិវិធីតុលាការមានដូចជា ការពិនិត្យសំណុំឯកសារ ការសម្រេចសេចក្តី របស់តុលាការ និងនីតិវិធីនៃការប្តឹងជំទាស់។

ក. ការពិនិត្យសំណុំឯកសារ

ជាគោលការណ៍សំណុំឯកសារ និង របាយការណ៍ដាក់ជូនតុលាការដោយក្រសួងទទួលបន្ទុក វិស័យសង្គមកិច្ច ត្រូវសន្មតជាភស្តុតាងនៃអង្គហេតុពិតទាក់ទងនឹងលក្ខណសម្បត្តិស្មុំកូនអន្តរប្រទេសនិងភាពសមស្របសម្រាប់ស្មុំកូនរបស់អ្នកសុំលើកលែងតែមានភស្តុតាងផ្ទុយមកបញ្ជាក់[47]។

តុលាការត្រូវត្រួតពិនិត្យ ចំពោះឯកសារពាក់ព័ន្ធនឹងស្មុំកូនអន្តរប្រទេសដូចជា ត្រូវមានលក្ខណវិនិច្ឆ័យ ឬ លក្ខខណ្ឌទាំងអស់នៃស្មុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវបានបំពេញ មានការពិគ្រោះយោបល់ជាចាំបាច់មុននឹងផ្តល់ការយល់ព្រមដោយការយល់ព្រមត្រូវបានផ្តល់ដោយគោរពតាមខ្លឹមសារផ្នែកទី២ ជំពូកទី៤ នៃច្បាប់នេះ។ អាជ្ញាធរកណ្តាល ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ឬទីភ្នាក់ងារស្មុំកូនអន្តរប្រទេសដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតនៃប្រទេសទទួល មានការពិចារណាត្រឹមត្រូវលើគ្រប់លទ្ធភាពក្នុងការទុកដាក់កុមារ នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។ ហើយកុមារនឹងត្រូវបានអនុញ្ញាតអោយចូលទៅរស់នៅជា អចិន្ត្រៃយ៍នៅក្នុងប្រទេសទទួល ជាពិសេសការស្មុំកូនអន្តរប្រទេសនេះពិតជាផ្តល់ឧត្តមប្រយោជន៍ដល់កុមារ[48]។

ខ.ការសម្រេចសេចក្តីរបស់តុលាការ

តុលាការសម្រេចរឿងក្តីដែលទាក់ទងនឹងស្មុំកូនអន្តរប្រទេស ដោយពុំចាំបាច់ឆ្លងកាត់តាមការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ឡើយ។

ករណីមានភាពចាំបាច់ដាច់ខាតត្រូវបំភ្លឺអង្គហេតុពាក់ព័ន្ធ តុលាការអាចអញ្ជើញអ្នកសុំ ឬអ្នកតំណាង ឬអ្នកមានអំណាចមេបាម្ខាង ឬទាំងពីរ ឬអ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារ អ្នកតំណាងទីភ្នាក់ងារស្មុំកូនអន្តរប្រទេសពាក់ព័ន្ធ និងសាក្សីផ្សេងទៀតដើម្បីផ្តល់ភស្តុតាងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ឬដោយផ្ទាល់មាត់ទាក់ទងនឹងអត្ថិភាព ឬនត្ថិភាពនៃអង្គហេតុ[49]។

តុលាការត្រូវលើកយកសំណុំមកវិនិច្ឆ័យ និងដីកាសម្រេចក្នុងរយៈពេល ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ បន្ទាប់ពីបានទទួលពាក្យសុំកូន។តុលាការត្រូវបញ្ជូនដីកាសម្រេចនេះទៅអ្នកសុំ អ្នកតំណាងដែលច្បាប់បានកំណត់របស់កូនសុំ និងក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច។

---

47 មាត្រា៣៦ នៃច្បាប់ស្តីពីស្មុំកូនអន្តរប្រទេសឆ្នាំ២០០៩

48 មាត្រា៣៧ នៃច្បាប់ស្តីពីស្មុំកូនអន្តរប្រទេសឆ្នាំ២០០៩

49 មាត្រា៣៨ នៃច្បាប់ស្តីពីស្មុំកូនអន្តរប្រទេសឆ្នាំ២០០៩

ដីកាសម្រេចនេះ មិនត្រូវចូលជាស្ថាពរនៅមុនផុតអំឡុងពេលសម្រាប់ការប្តឹងជំទាស់ដែលបានកំណត់ក្នុងមាត្រា៤០ នៃច្បាប់សុំកូនអន្តរប្រទេស។

ករណីមានការប្តឹងជំទាស់ចំពោះដីកាសម្រេចនេះ ដីកាសម្រេចនេះ មិនត្រូវចូលជាស្ថាពររហូតដល់មានដីកាសម្រេចអំពីបណ្តឹងជំទាស់នេះ[50]។

គ.នីតិវិធីនៃការប្តឹងជំទាស់

បុគ្គលដែលមានសិទ្ធិ ឬផលប្រយោជន៍របស់ខ្លួនត្រូវបានបំពានដោយដីកាសម្រេចលើពាក្យសុំកូនអន្តរប្រទេស អាចប្តឹងជំទាស់ទៅសាលាឧទ្ធរណ៍ចំពោះដីកាសម្រេចនោះបាន។

- ក្នុងករណីដែលបុគ្គលអាចប្តឹងជំទាស់ជាជនដែលត្រូវទទួលបានការជូនដំណឹងអំពីដីកាសម្រេចខាងលើ បណ្តឹងជំទាស់ត្រូវធ្វើឡើងក្នុងអំឡុងពេល ១៥ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ គិតពីថ្ងៃដែលខ្លួនទទួលបានការជូនដំណឹងអំពីដីកាសម្រេចនេះ។
- ក្នុងករណីដែលបុគ្គលប្តឹងជំទាស់ មិនមែនជាជនដែលត្រូវទទួលបានការជូនដំណឹងដីកាសម្រេចខាងលើ បណ្តឹងជំទាស់ត្រូវធ្វើឡើងក្នុងអំឡុងពេល ១៥ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ គិតពីថ្ងៃដែលអ្នកសុំបានទទួលការជូនដំណឹងអំពីដីកាសម្រេច។

ដោយអំឡុងពេល ១៥ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ ដែលបានកំណត់ខាងលើមិនអាចពន្យារបានឡើយ។សាលាឧទ្ធរណ៍ត្រូវលើកយកពាក្យបណ្តឹងជំទាស់នោះមកវិនិច្ឆ័យ និង ចេញដីកាសម្រេចក្នុងរយៈពេល ៣០ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ បន្ទាប់ពីបានទទួលពាក្យបណ្តឹងជំទាស់។ ដោយឡែក ដីកាសម្រេចរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍លើបណ្តឹងជំទាស់មិនអាចប្តឹងជំទាស់បានឡើយ[51]។

៤.៤ ចំណាត់ការក្រោយពីបញ្ចប់នីតិវិធីសុំកូនអន្តរប្រទេស

ក្រោយពីដីកាសម្រេចរបស់តុលាការចូលជាស្ថាពរ នោះក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ចត្រូវជូនដំណឹងទៅក្រសួងការបរទេស និងសហប្រត្តិបត្តិការអន្តរជាតិ អំពីដីកាសម្រេចនេះ។

នៅពេលដែលនីតិវិធីសុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវបានបញ្ចប់ ដោយអនុលោមទៅតាមអនុសញ្ញាទីក្រុងឡាអេស្តីពីការការពារកុមារ និង សហប្រតិបត្តិការទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេស ។ក្រសួងទទួលបន្ទុក វិស័យសង្គមកិច្ចត្រូវចេញលិខិតបញ្ជាក់ដោយអនុលោមតាមមាត្រា២៣ នៃអនុសញ្ញា[52]

រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ត្រូវរៀបចំពិធីប្រគល់កុមារ និងលិខិតបញ្ជាក់ស្តីពីការប្រគល់កូនជាផ្លូវការទៅអ្នកសុំ។ រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវជួយសម្របសម្រួលជាមួយអាជ្ញាធរមាន

---

[50] មាត្រា៣៩ នៃច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេសឆ្នាំ២០០៩

[51] មាត្រា៤០ នៃច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេសឆ្នាំ២០០៩

[52] អនុសញ្ញាទីក្រុងឡាអេស្តីពីការការពារកុមារ និងសហប្រតិបត្តិការសុំកូនអន្តរប្រទេស ១៩៩៣

សមត្ថកិច្ច ក្នុងការរៀបចំ និងផ្តល់នូវលិខិតឆ្លងដែន ទិដ្ឋការ និងឯកសារចាំបាច់នានា ដើម្បីអោយកុមារធ្វើដំណើរចូលទៅប្រទេសលំនៅឋានអចិន្ត្រៃយ៍របស់អ្នកសុំ។ការធ្វើដំណើររបស់កុមារ ត្រូវអមដំណើរដោយអ្នកសុំ ដោយរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ត្រូវធានាថាការផ្ទេរកុមារទៅកាន់ប្រទេសទទួលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងកាលៈទេសៈមានសុវត្ថិភាព ដោយមានការគិតគូរ ដល់សេចក្តីត្រូវការនានារបស់កុមារ[53]។

ក្រោយពីកុមារត្រូវបានទទួលការអនុញ្ញាតអោយធ្វើជាកូន ឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមត្រូវផ្តល់របាយការណ៍អំពីស្ថានភាពវិវឌ្ឍន៍របស់កុមារមករដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសជារៀងរាល់ ៦ខែម្តង ក្នុងរយៈពេល ៣ឆ្នាំ បន្ទាប់មកត្រូវផ្តល់របាយការណ៍ ១ឆ្នាំម្តង រហូតដល់កុមារអាយុ ១៨ឆ្នាំ។ ឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមត្រូវផ្ញើរបាយការណ៍ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅរដ្ឋបាលសុំកូនដោយផ្ទាល់ ឬ តាមរយៈអាជ្ញាធរកណ្តាល ឬ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចទទួលបន្ទុកសុំកូនអន្តរប្រទេស ឬ ទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេស ដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតនៃប្រទេសទទួល ឬប្រទេសជាលំនៅឋានអចិន្ត្រៃយ៍របស់ខ្លួនទៅតាមស្ថានភាពសមស្រប[54]។

៤.៥ ការទុកដាក់សំណុំឯកសារសុំកូន

រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស និងសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ត្រូវរក្សាទុកសំណុំឯកសារសុំកូនអន្តរប្រទេសក្នុងរយៈពេល ៦០ (ហុកសិប) ឆ្នាំ គិតពីកាលបរិច្ឆេទដែលដីកាសម្រេចសុំកូនអន្តរប្រទេសនោះចូលជាស្ថាពរ។ សំណុំឯកសារ និងកំណត់ហេតុទាំងអស់ទាក់ទងនឹងករណីសុំកូនអន្តរប្រទេសជាក់លាក់ណាមួយ ទោះជារក្សាទុកនៅតុលាការ រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេស មណ្ឌលកុមារកំព្រា និងអ្នកជំនាញផ្សេងៗទៀតដែលពាក់ព័ន្ធនឹងនីតិវិធីសុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវរក្សាទុកជាសម្ងាត់។ ក៏ប៉ុន្តែសំណុំឯកសារ និងកំណត់ហេតុទាំងនោះអាចនឹងត្រូវបញ្ចេញទៅតាមការស្នើសុំ ឬការបង្គាប់ជាលាយលក្ខណ៍អក្សររបស់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច នៅក្នុង ឬក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក្នុងករណីមានតម្រូវការទាក់ទងនឹងករណី ឬនីតិវិធីតុលាការដែលកំពុងតែប្រព្រឹត្តទៅ ឬ កាលទេសៈពិសេសដទៃទៀត[55]។

[53] មាត្រា៩៤ នៃច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេសឆ្នាំ២០០៩

[54] មាត្រា៩៥ នៃច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេសឆ្នាំ២០០៩

[55] មាត្រា៩៦ នៃច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេសឆ្នាំ២០០៩

៤.៦. ការអនុញ្ញាតអោយកូនសុំមើលលិខិតស្មុំកូន

ឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម អាចដាក់ពាក្យសុំទៅក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច ដើម្បីសុំច្បាប់ចម្លងនៃសំណុំលិខិត ដែលរួមមានអត្តសញ្ញាណរបស់ឪពុកម្តាយបង្កើតរបស់កូនសុំ ក្រោយពីដីកាសម្រេចស្មុំកូនរបស់តុលាការចូលជាស្ថាពរ។ កូនសុំដែលដល់អាយុដឹងខុសត្រូវគ្រប់គ្រាន់អំពីផលវិបាកនៃការដឹងអត្តសញ្ញាណរបស់ខ្លួន អាចត្រូវបានអនុញ្ញាតអោយមើលលិខិតរបស់ខ្លួនរួមទាំងអត្តសញ្ញាណរបស់ឪពុកម្តាយបង្កើតបាន ដោយធ្វើការស្នើសុំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរមកអាជ្ញាធរកណ្តាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក្នុងករណីការមើលនេះជាឧត្តមប្រយោជន៍របស់កូនសុំ។ កូនសុំដែលឈានចូលអាយុនីតិភាពមានសិទ្ធិមើលសំណុំឯកសារ និង កំណត់ហេតុទាក់ទងនឹងអត្តសញ្ញាណខ្លួន។ រដ្ឋបាលស្មុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវធានាថា កូនសុំទទួលបានការពិគ្រោះយោបល់សមស្របមុននឹងមើលពត៌មាននៅក្នុងសំណុំលិខិតរបស់ខ្លួន។

៤.៧. ទណ្ឌកម្ម

ដោយច្បាប់ស្មុំកូនអន្តរប្រទេសនេះ ត្រូវបានបង្កើតឡើងមិនត្រឹមតែកំណត់ពីគោលការណ៍លក្ខខណ្ឌ នីតិវិធីទម្រង់បែបបទ និងអានុភាពស្មុំកូនអន្តរប្រទេសតែប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែច្បាប់នេះព្រមទាំងបានកំណត់ អំពីការផ្តន្ទាទោសដល់អ្នកដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងច្បាប់ស្មុំកូនអន្តរប្រទេសនេះដែលមានកំហុសណាមួយកើតឡើង ដែលត្រូវផ្តន្ទាទោសដោយយោងតាមច្បាប់ និងច្បាប់បញ្ញត្តិជាធរមាននៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា គឺដើម្បីថែរក្សានូវសន្តិសុខ សណ្តាប់ធ្នាប់នៅក្នុងសង្គម ជាពិសេសគឺចង់ការពារដល់ឧត្តមប្រយោជន៍នៃកុមារដែលត្រូវបានស្មុំអោយខានតែបាន។ ដោយនៅគ្រប់ករណីនៃបទល្មើសទាំងឡាយនឹងទទួលរងនូវទោសព្រហ្មទណ្ឌ(ទោសដាក់ពន្ធនាគារ) ឬទោសរដ្ឋប្បវេណី(ទោសពិន័យជាប្រាក់) ឬ អាចទាំងទោសព្រហ្មទណ្ឌនិងទោសរដ្ឋប្បវេណី ក៏ដូចជាសំណងរដ្ឋប្បវេណីផងដែរ និងការប្រកាសនូវទោសផ្សេងៗទៀត គឺស្ថិតទៅតាមស្ថានទម្ងន់ទោសរបស់ជនល្មើស។

ដោយមិនទាន់គិតដល់ទោសប្បញ្ញត្តិ ដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់ជាធរមាន ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច អាចព្យួរ ឬដកហូតការទទួលស្គាល់ ឬបដិសេធការទទួលស្គាល់ ទីភ្នាក់ងារស្មុំកូនអន្តរប្រទេសសាជាថ្មី ប្រសិនបើមានភស្តុតាងបង្ហាញអោយឃើញថា ទីភ្នាក់ងារស្មុំកូនអន្តរប្រទេសជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងអំពើណាមួយដូចតទៅ៖

- អំពើប្រព្រឹត្តក្នុងគោលដៅចង់បានកម្រៃ ឬ ញុះញង់ដោយផ្ទាល់អោយឪពុកម្តាយ ឬឪពុក ឬម្តាយបោះបង់ទារកដែលកើតមកហើយ ឬដែលនឹងកើត ដើម្បីអោយប្រគល់កូនតាមរយៈស្មុំកូនអន្តរប្រទេស។

- អំពើប្រព្រឹត្តស្ថិតនៅក្នុងគោលដៅចង់បានកម្រៃ ធ្វើជាអន្តរការីរវាងប្តីប្រពន្ធដែលចង់សុំកូនយកមកចិញ្ចឹមតាមរយៈសុំកូនអន្តរប្រទេស និង ឪពុកម្តាយ ឬឪពុក ឬម្តាយដែលចង់បោះបង់កូនដែលកើតមកហើយ ឬដែលទើបនឹងកើត។
- អំពើប្រព្រឹត្តក្នុងគោលដៅចង់បានកម្រៃ ធ្វើជាអន្តរការីរវាងប្តីប្រពន្ធដែលចង់សុំកូនយកមកចិញ្ចឹមតាមរយៈសុំកូនអន្តរប្រទេស និងស្ត្រីម្នាក់យល់ព្រមពពោះដើម្បីនឹងប្រគល់កូននោះទៅអោយអ្នកសុំ។
- អំពើក្លែងបន្លំ ឬសមគំនិតក្លែងបន្លំស្ថានភាពលំបាកបំផុត ដើម្បីទទួលបានការយល់ព្រមពីឪពុកម្តាយបង្កើត ឬឪពុកបង្កើត ឬម្តាយបង្កើត ឬអ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជន។
- អំពើរៀបចំអោយមានការយល់ព្រមរបស់ឪពុកម្តាយ ឬឪពុក ឬម្តាយ ឬរបស់អ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារដោយការបង្ខិតបង្ខំ ការគំរាមកំហែង ការឆបោក ឬការបញ្ចុះបញ្ចូលតាមរយៈការផ្តល់ ឬសន្យាផ្តល់ប្រាក់រង្វាន់សំណង ឬផលប្រយោជន៍ណាមួយ។
- ការបញ្ចេញសំណុំឯកសារ និងកំណត់ហេតុទាំងអស់ ឬ មួយផ្នែកទាក់ទងនឹងករណីសុំកូនអន្តរប្រទេសជាក់លាក់ណាមួយ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពី ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច ឬតុលាការមានសមត្ថកិច្ច។
- ការបង្គាប់ ឬ ការទទួលដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោលនូវថ្នូរប្រាក់កាសទំនិញ ឬសេវាដោះដូរនឹងការបម្រុងទុកកុមារណាមួយសម្រាប់សុំកូន។
- ការផ្តល់ប្រាក់កាស ទំនិញ ឬសេវាទៅអោយមន្ត្រី ឬអ្នកតំណាងណាមួយនៃរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច អាជ្ញាធរកណ្តាលទទួលខុសត្រូវកិច្ចការសុំកូនអន្តរប្រទេស ឬមន្ត្រីពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ដើម្បីអោយផ្តល់នូវសិទ្ធិជាអាទិ៍ភាពនៅក្នុងនីតិវិធីសុំកូនអន្តរប្រទេសដល់អ្នកសុំ។
- ការផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម ឬការបោះពុម្ពផ្សាយនូវអត្តសញ្ញាណ ឬរូបថតរបស់កុមារណាមួយដែលកម្មវត្ថុសុំកូន ក្នុងគោលបំនងបញ្ចុះបញ្ចូលបុគ្គលណាមួយអោយដាក់ពាក្យសុំកូន។
- ការតែងតាំង ឬចាត់តាំងអ្នកតំណាងណាមួយដោយមិនមានការឯកភាពពីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច។

- ការចូលរួមក្នុងការរៀបចំការផ្គូរផ្គងឬការទាក់ទងគ្នារវាងអ្នកសុំនិងឪពុកម្ដាយបង្កើត ឬឪពុកបង្កើត ឬម្ដាយបង្កើត ឬអ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារក្នុងគោលបំនងកំណត់ទុកជាមុននូវកុមារណាមួយដែលនឹងត្រូវសុំ។
- ការរំលោភបំពានដល់បទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ បទដ្ឋានអប្បបរមានៃការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារ និងបទប្បញ្ញត្តិផ្សេងទៀតជាធរមាន នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា[56]។

ដូចបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា៤៧ នៃច្បាប់ស្ដីពីសុំកូនអន្តរប្រទេស ដោយទីភ្នាក់ងារដែលបានធ្វើប្រតិបត្តិការដំណើរការសុំកូននៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវតែទទួលបានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ចនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និង ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចនៃប្រទេសទទួលថែមទាំងមិនមានបំនងនៅក្នុងការស្វែងរកប្រាក់ចំណេញនៅក្នុងគោលដៅអវិជ្ជមានទាំងឡាយ ជាពិសេសមានគោលដៅរួមមួយគឺដើម្បីឧត្តមប្រយោជន៍នៃកុមារដែលត្រូវបានសុំនោះ ប៉ុន្តែប្រសិនបើមិនអនុវត្តតាមដូចដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះនឹងត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ ១.០០០.០០០ (មួយលាន)រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល។ ការដាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច។ ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ត្រូវបង់ចូលទៅក្នុងមូលនិធីសម្រាប់ទ្រទ្រង់វិស័យសុខុមាលភាពកុមារ។ ប្រសិនក្នុងករណី ទីភ្នាក់ងារមិនព្រមបង់ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍នេះទេក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ចអាចបញ្ជូនសំណុំរឿងនេះទៅតុលាការ[57]។

ម៉្យាងវិញទៀត ដូចនៅក្នុងច្បាប់ស្ដីពីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើអាជីវកម្មផ្លូវភេទនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក៏បានចែងនូវមាត្រាមួយចំនួនអំពីការនាំចេញដោយមិនស្របច្បាប់ គឺការនាំយកអនីតិជន ឬជនដែលនៅក្រោមអាណាព្យាបាលទូទៅ ឬនៅក្រោមហិតូបត្ថម្ភ ឬនៅក្រោមអ្នកគ្រប់គ្រងស្របច្បាប់ដោយគ្មានអំណាចតាមផ្លូវច្បាប់ ឬយុត្តិកម្មតាមផ្លូវច្បាប់ ចេញពីការគ្រប់គ្រងស្របច្បាប់នៃឪពុកម្ដាយ អ្នកថែរក្សា ឬអ្នកអាណាព្យាបាលរបស់គេ នឹងត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ)ឆ្នាំ ដល់ ៥ (ប្រាំ)ឆ្នាំ[58]។

ក្នុងករណីជនណាដែលនាំយកជនដទៃចេញដោយមិនស្របច្បាប់ ក្នុងគោលដៅស្វែងរកប្រយោជន៍ឈ្លានពានខាងផ្លូវភេទ ផលិតរូបភាពអាសអាភាស រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ ផ្ទុយពីឆន្ទៈរបស់ជនរងគ្រោះ សុំកូន ឬទម្រង់ណាមួយនៃការកេងប្រវ័ញ្ចផ្សេងទៀត ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់

[56] មាត្រា៥៤ នៃច្បាប់ស្ដីពីសុំកូនអន្តរប្រទេសឆ្នាំ២០០៩

[57] មាត្រា៥៥ នៃច្បាប់ស្ដីពីសុំកូនអន្តរប្រទេសឆ្នាំ២០០៩

[58] មាត្រា៨ និងមាត្រា៩ នៃច្បាប់ស្ដីពីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ

ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ)ឆ្នាំ ដល់ ១៥ (ដប់ប្រាំ)ឆ្នាំ។ ប៉ុន្តែក្នុងករណីដែលជនរងគ្រោះជាអនីតិជន ហើយប្រព្រឹត្តឡើងដោយមន្ត្រីសាធារណៈដែលបំពានដោយអំណាចរបស់ខ្លួនមកលើជនរងគ្រោះ និងអំពើល្មើសប្រព្រឹត្តឡើងដោយក្រុមមានការចាត់តាំង ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ)ឆ្នាំ ដល់ ២០ (ម្ភៃ)ឆ្នាំ[59]។

ផ្នែកទី៥ ៖ គុណប្រយោជន៍នៃការសុំកូនអន្តរប្រទេស

សុំកូនអន្តរប្រទេសបានផ្តល់សារៈសំខាន់ច្រើនលើសលប់ដល់ទារកក៏ដូចជាកុមារកំព្រា ដើម្បីបាននូវគ្រួសារមានសុភមង្គល មានសេចក្តីស្រលាញ់ ការផ្គត់ផ្គង់យ៉ាងពេញលេញ ការយកចិត្តទុកដាក់ថែរក្សា ទទួលបានការអប់រំនឹងមានអនាគតល្អមួយ ចាកចេញពីភាពលំបាកដែលកុមារជាច្រើនមិនត្រូវការ ជាពិសេសកូនសុំនឹងទទួលបានសិទ្ធិ និងករណីកិច្ចដូចកូនបង្កើតរបស់ឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមដែរ រីឯអំណាចមេបាក៏ត្រូវប្រគល់អោយឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមផងដែរ ទើបធ្វើអោយគ្រួសារមួយមានបន្ថែមនូវសមាជិកថ្មីដែលអាចផ្តល់នូវលក្ខខណ្ឌជីវភាពគ្រួសារថ្មី ឬទទួលបានកូនដែលគេប្រាថ្នាចង់បានប៉ុន្តែមិនអាចធ្វើបានព្រោះតែបញ្ហាមួយចំនួន ដូច្នេះការសុំកូននេះហើយដែលអាចជួយអោយពួកគេទទួលបាននូវគ្រួសារដែលពេញលក្ខណៈមួយ គឺមានឪពុកម្តាយ និងកូនពោរពេញទៅដោយសុភមង្គល និងការស្រលាញ់ពេញចិត្តទៅវិញទៅមក។

[59] មាត្រា១១ នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

ឆ្លងតាមការបកស្រាយខាងលើនេះរួចមក សង្កេតឃើញថា ការសុំកូនពិតជាមានសារៈសំខាន់នៅក្នុងសង្គមនីមួយៗ ដោយយើងអាចនិយាយបានថា ការបង្កើតអោយមានដំណើរការសុំកូនគឺដើម្បីមនុស្សធម៌ ដើម្បីការពារនូវផលប្រយោជន៍របស់ទារកនិងកុមារដែលត្រូវការការមើលថែទាំពីមនុស្សនៅជុំវិញខ្លួនរបស់ពួកគេនៅក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ ដូច្នេះហើយទើបរាជរដ្ឋាភិបាលបង្កើតអោយមាន ច្បាប់គតិយុត្តិផ្សេងៗ ដោយសហការជាមួយក្រសួង ឫទីភ្នាក់ងារដែលពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងដំណើរការនេះ អោយមានគុណភាព និងលទ្ធផលល្អជាទីគាប់ប្រសើរ។

ដោយយើងសង្កេតឃើញថា សុំកូនក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដែលយោងទៅតាមក្រមរដ្ឋប្បវេណីពុំសូវមានភាពស្មុគស្មាញប៉ុន្មាន ពោលគឺទាំងសុំកូនធម្មតា និងពេញលេញកូនដែលត្រូវគេសុំសុទ្ធតែបានរស់នៅប្រទេសកំណើតរបស់ខ្លួនដដែល គ្រាន់តែស្ថិតនៅក្រោមអំណាចមេបានៃឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម ទទួលបាននូវការយកចិត្តទុកដាក់នៅក្នុងមជ្ឈដ្ឋាននៃគ្រួសារថ្មីដែលអាចផ្តល់នូវសុភមង្គលពេញបរិបូរណ៍។ ប៉ុន្តែបើយើងងាកមកមើល សុំកូនអន្តរប្រទេសវិញ គឺមានភាពតឹងរឹងបន្តិចទាំងនីតិវិធីរាល់ដំណើរការតាំងពីចាប់ផ្តើមរហូតដល់ចូលជាស្ថាពរ បទដ្ឋានគតិយុត្តិ របាយការណ៍ និងមន្ត្រីដែលពាក់ព័ន្ធនានសុទ្ធតែមានបញ្ហាចោទ ពីព្រោះកូនសុំត្រូវបានចាកចេញពីប្រទេសកំនើតរបស់ខ្លួនទៅប្រទេសរបស់អ្នកសុំ ដែលត្រូវចាំបាច់មានការទទួលស្គាល់ពីប្រទេសអ្នកទទួលផងដែរ ដើម្បីជៀសវាងនូវបញ្ហាផ្សេងៗដែលអាចប៉ះពាល់ដល់សុវត្ថិភាព និងអនាគតរបស់កុមារ ជាពិសេសការជួញដូរកុមារ ល។ ប្រទេសកំណើតរបស់កូនសុំ និង ប្រទេសរបស់អ្នកសុំចាំបាច់ត្រូវមានការទុកចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមកថា មានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ ក្នុងការបំពេញតាមកាតព្វកិច្ចរៀងៗខ្លួន។ ប្រទេសកំណើតរបស់កូនសុំត្រូវតែមានច្បាប់នីតិវិធី និងស្ថាប័នគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីត្រួតពិនិត្យមើលលក្ខខណ្ឌ ដែលទាក់ទងនឹងកូនសុំ ដើម្បីឲ្យដឹងប្រាកដច្បាស់ថា កុមារពិតជាក្មេងកំព្រា ឬជាក្មេងដែលស្ថិតក្នុងស្ថានភាពលំបាក ដែលគួរដាក់ជាកូនសុំ។ ចំណែកប្រទេសកំណើតរបស់អ្នកសុំវិញត្រូវតែមានច្បាប់ នីតិវិធី និងស្ថាប័នគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីត្រួតពិនិត្យមើលលក្ខខណ្ឌ ដែលទាក់ទងនឹងអ្នកសុំ ដើម្បីឲ្យប្រាកដថា គ្រួសារថ្មីនេះអាចផ្តល់ការថែទាំសមស្របដល់កូនសុំ។

កាលពីដំបូង គឺមានអនុក្រឹត្យឆ្នាំ២០០១ "ស្តីពីការសុំទារកកំព្រា ឬកុមារកំព្រាទៅចិញ្ចឹមនៅបរទេស"។ ក្រោយមកនៅឆ្នាំ២០០៧ កម្ពុជាបានផ្តល់សច្ចាប័ន លើ "អនុសញ្ញាស្តីពីការការពារកុមារនិងសហប្រតិបត្តិការទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេស" (អនុសញ្ញាក្រុងឡាអេ ឆ្នាំ១៩៩៣) ហើយនៅឆ្នាំ២០០៩ រដ្ឋសភាកម្ពុជាក៏បានអនុម័តច្បាប់មួយទៀត គឺ "ច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេស" ដើម្បី

រៀបចំបទដ្ឋានឲ្យត្រូវទៅតាមអនុសញ្ញាក្រុងឡាអេនេះ ។ ក៏ប៉ុន្តែ តាំងពីត្រូវអនុម័តមក ច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេស ឆ្នាំ២០០៩នេះ មិនទាន់ត្រូវបានរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាចាប់ផ្តើមអនុវត្តនៅឡើយទេ ដោយសារតែត្រូវចាំរៀបចំនីតិវិធី បែបបទលម្អិតក្នុងការអនុវត្ត ហើយជាពិសេស គឺក្រសួងសង្គមកិច្ច ដែលជា "អាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរជាតិ" ត្រូវរៀបចំបង្កើតជារដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរជាតិ ដែលត្រូវជាសេនាធិការទទួល និងពិនិត្យពាក្យសុំកូនអន្តរប្រទេស រហូតដល់ដើមឆ្នាំ២០១៣ រាជរដ្ឋាភិបាលបានប្រកាសនឹងចាប់ផ្តើមបើកអោយមានការសុំកូនយកទៅចិញ្ចឹមនៅបរទេសឡើងវិញ។

ទោះបីនៅក្នុងនីតិវិធីនៃដំណើរការសុំកូនបានបញ្ចប់ក៏ពិតមែន ក៏ប៉ុន្តែកូនសុំត្រូវតែធានានូវសុវត្ថិភាព ទទួលបានសិទ្ធិ និងករណីកិច្ចដូចគ្នានឹងកូនបង្កើតនៃគ្រួសារផងដែរ គឺត្រូវទទួលបាននូវការមើលថែ ទាំងកាយនិងចិត្ត ការស្រលាញ់ ភាពទទួលខុសត្រូវក្នុងនាមជាឪពុកម្តាយដែលច្បាប់ទទួលស្គាល់ ទទួលបានការអប់រំសិក្សារៀនសូត្រដើម្បីអនាគតរបស់ពួកគេដូចកុមារដទៃផងដែរ។ ជាពិសេស គឺមិនមែនការរើសអើងពីមជ្ឈដ្ឋានខាងក្រៅថាជាកូនចិញ្ចឹម។

អនុសាសន៍

ក្រោយពីបានសិក្សាស្រាវជ្រាវសារណាដែលនិយាយពីប្រធានបទ« ស្មុំកូន » នេះរួច នាងខ្ញុំសង្កេតឃើញថា ការស្មុំកូននៅក្នុងប្រទេសមិនសូវមានបញ្ហាដែលគួរអោយបារម្ភនោះទេ ក៏ប៉ុន្តែចំពោះបញ្ហាស្មុំកូនអន្តរប្រទេសនៅមានភាពស្មុគស្មាញនៅឡើយ គឺត្រង់ថាការអនុវត្តនៃដំណើរការគឺត្រូវការមានការចូលរួមពីភាគីប្រទេសនៃអ្នកសុំ ហើយការរៀបចំ និងគ្រប់គ្រងនៃនីតិវិធីនៅមិនទាន់មានលក្ខណៈជាអន្តរជាតិ។ ម៉្យាងវិញទៀត ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធគួរតែផ្សព្វផ្សាយផ្តល់ចែករំលែកនូវការយល់ដឹងអោយកាន់តែទូលំទូលាយដល់ប្រជាជនអំពីនីតិវិធីនៃស្មុំកូន ក៏ដូចជាសារៈសំខាន់នៃការស្មុំកូនដែលទទួលស្គាល់ដោយច្បាប់ត្រឹមត្រូវ ចៀសវាងនៃការជួញដូរកុមារ និងការរំលោភបំពានដល់សិទ្ធិ និង ឧត្តមប្រយោជន៍នៃកុមារដែលកំពុងមានភាពលំបាកអោយកាន់តែលំបាកជាងមុនទៅទៀត។

បន្ថែមពីនេះទៅទៀត ទាំងទារក និង កុមារសុទ្ធតែត្រូវការនូវការមើលថែទាំយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ពីក្រុមគ្រួសារ និងរស់នៅក្នុងមជ្ឈដ្ឋានដែលមានសេចក្តីស្រលាញ់ដោយពេញចិត្ត មិនមានការបង្ខិតបង្ខំពីបុគ្គលណាម្នាក់ រស់នៅដោយមានសុវត្ថិភាពទាំងផ្លូវកាយ និងផ្លូវចិត្ត ដូច្នេះហើយទើបបង្កើតអោយមានដំណើរការនៃស្មុំកូនទាំងក្នុងប្រទេស និង នីតិវិធីស្មុំកូនអន្តរជាតិដែលមានច្បាប់ស្មុំកូនអន្តរប្រទេសជាគោល។

ទន្ទឹមនឹងនេះ ការស្មុំកូននៅក្នុងប្រទេស និងអន្តរប្រទេស គឺសុទ្ធសឹងតែមានតួនាទីលើកស្ទួយដល់ឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារ ជាពិសេសកុមារដែលត្រូវការការមើលថែជាពិសេស ការបង្កើតអោយមានដំណើរការនេះឡើយគឺ មានផលប្រយោជន៍ទាំងកុមារដែលត្រូវគេសុំ និង អ្នកសុំក៏ដូចជាភាគីរដ្ឋផងដែរទាំងនេះហើយដែលជាចំនែកនៃការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្សសំរាប់បំរើប្រទេសជាតិនៅថ្ងៃខាងអនាគត។

ឯកសារយោង

- រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, ឆ្នាំ១៩៩៣។
- ក្រមព្រហ្មទណ្ឌ, លេខ នស/រកម/៣០០៩/០២២, ៣០ វិច្ឆិកា ២០០៩។
- ក្រមរដ្ឋប្បវេណី, លេខ នស /រកម/១២០៧/០៣០, ០៨ ធ្នូ ២០០៧។
- ច្បាប់ស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើជួញដូរមនុស្ស និងអំពើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ, លេខ នស/រកម/ ០២០៨/ ០០៥, ១៨ មករា ២០០៨។
- ច្បាប់ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមអោយព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលជាភាគីនៃអនុសញ្ញាក្រុងឡាអេ ស្តីពីការការពារកុមារនិងសហប្រតិបត្តិការទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេស, លេខ នស/រកម/០១០៧/០០៣, ២៥ ធ្នូ ២០០៧។
- ច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេស, លេខ នស/រកម/១២០៩/០២៤, ០៣ ធ្នូ ២០០៩។
- អនុសញ្ញាទីក្រុងឡាអេស្តីពីការការពារកុមារនិងសហប្រត្តិការសុំកូនអន្តរប្រទេស,ឆ្នាំ ១៩៩៣។
- អនុក្រឹត្យ ស្តីពីការសុំទារកកំព្រា រឺកុមារកំព្រាយកទៅចិញ្ចឹមជាកូននៅបរទេស, លេខ២៩ អនក្រ.បក ឆ្នាំ២០០១ ។
- ប្រកាសស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស, លេខ១២៣០ របស់ក្រសួង ស.អ.យ, ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៤។
- ប្រកាសស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់អាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, លេខ ១៩៤ របស់ក្រសួង ស.អ.យ, ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៣។
- ប្រកាសស្តីពីនីតិវិធីផ្តល់ការអនុញ្ញាតដល់ទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេស, លេខ ១៩៨០, ចុះថ្ងៃទី ០៧ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១៤។
- ខន សុខេង. ២០១៨. *ការសុំកូន*។
- សារណាបញ្ចប់ការសិក្សាឆ្នាំ២០១៥. (សុំកូន)
- រ៉ៃ ភីរក្ស និង ស៊ិន ផល្លុន. (២០១៧). *វគ្គបណ្តុះបណ្តាលពិសេស ប្រធានបទ សុំកូន*. ដកស្រង់ពីwww.youtube.com ថ្ងៃទី ២៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៩។

មាត្រា ១០០៦.- អានុភាពប្រតិសកម្មនៃការបញ្ជាក់អំពីអត្ថិភាពនៃមាតុភាព

ការបញ្ជាក់អំពីអត្ថិភាពនៃមាតុភាពត្រូវមានអានុភាពប្រតិសកម្ម តាំងពីពេលកំណើតរបស់កូននោះ ។ ប៉ុន្តែ អានុភាពប្រតិសកម្មនោះ ពុំអាចបំពានសិទ្ធិដែលតតិយជនបានលទ្ធកម្មរួចហើយឡើយ ។

ផ្នែកទី ២

សុំកូន

កថាភាគទី ១

សុំកូនពេញលេញ

មាត្រា ១០០៧.- ទម្រង់នៃការបង្កើតសុំកូនពេញលេញ

បើយល់ឃើញថា មានល័ក្ខខ័ណ្ឌដែលបានកំណត់នៅក្នុងបញ្ញត្តិចាប់ពីមាត្រា ១០០៨ (សុំកូនដោយសហការរវាងប្ដីប្រពន្ធ) ដល់មាត្រា ១០១២ (មូលដ្ឋានវិនិច្ឆ័យនៃការបង្កើតសុំកូនពេញលេញ) ខាងក្រោមនេះ តុលាការអាចបង្កើតសុំកូនពេញលេញ ដោយបញ្ចប់ញាតិភាពជាមួយនឹងញាតិលោហិតនៃឪពុកម្ដាយបង្កើត តាមពាក្យសុំរបស់បុគ្គលដែលនឹងក្លាយជាឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹមបាន ។

មាត្រា ១០០៨.- សុំកូនដោយសហការរវាងប្ដីប្រពន្ធ

១-បុគ្គលដែលក្លាយជាឪពុក ឬ ម្ដាយចិញ្ចឹម ត្រូវតែជាបុគ្គលដែលមានសហព័ទ្ធ ។

២-ប្ដី ឬ ប្រពន្ធតែម្ខាង ពុំអាចក្លាយជាឪពុក ឬ ម្ដាយចិញ្ចឹមបានឡើយ ប្រសិនបើសហព័ទ្ធម្ខាងទៀត មិនក្លាយជាម្ដាយ ឬ ឪពុកចិញ្ចឹម ។ ប៉ុន្តែ បញ្ញត្តិនេះមិនត្រូវយកមកអនុវត្តឡើយ ចំពោះករណីដែលប្ដីប្រពន្ធណាម្ខាង ក្លាយជាឪពុក ឬ ម្ដាយចិញ្ចឹម របស់កូនបង្កើតនៃសហព័ទ្ធម្ខាងទៀត ។

មាត្រា ១០០៩.- អាយុរបស់ឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹម

ឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹម ត្រូវមានអាយុចាប់ពី ២៥ (ម្ភៃប្រាំ) ឆ្នាំ ឡើងទៅ ហើយត្រូវមាន...

អនុវត្តឡើយ ចំពោះញាតិភាពជាមួយនឹងឪពុកម្តាយម្ខាងទៀត និង ញាតិលោហិតរបស់ឪពុកម្តាយម្ខាងទៀតនោះ ដែលបានកំណត់នៅក្នុងវាក្យខណ្ឌទី ២ កថាខណ្ឌទី ២ នៃមាត្រា ១០០៨ (សុំកូនដោយសហការរវាងប្តីប្រពន្ធ) នៃក្រមនេះ ។

មាត្រា ១០១៥.- អានុភាពនៃសុំកូនពេញលេញ

១-ដោយបង្កើតសុំកូនពេញលេញ កូនសុំត្រូវទទួលបាននូវឋានៈដូចគ្នានឹងកូនបង្កើតរបស់ឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម និង ត្រូវទទួលបាននូវសិទ្ធិ និង ករណីយកិច្ច ដូចគ្នានឹងកូនបង្កើតនៅក្នុងទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម ។

២-កូនសុំ អាចប្រើនាមត្រកូលរបស់ឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម ឬ នាមត្រកូលមុនសុំកូនបាន ។

៣-កូនសុំ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមអំណាចមេបារបស់ឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម ។ ប៉ុន្តែ ក្នុងករណីដែលប្តីប្រពន្ធណាម្ខាង ក្លាយជាឪពុកចិញ្ចឹម ឬ ម្តាយចិញ្ចឹម របស់កូនបង្កើតរបស់សហព័ទ្ធម្ខាងទៀត កូនសុំនោះត្រូវស្ថិតនៅក្រោមអំណាចមេបារួមរបស់ឪពុកបង្កើត ឬ ម្តាយបង្កើត និង ឪពុកចិញ្ចឹម ឬ ម្តាយចិញ្ចឹម ។

មាត្រា ១០១៦.- ការកាត់កាល់នៃសុំកូនពេញលេញ

១-បើយល់ឃើញថាមានភាពចាំបាច់ពិសេសដើម្បីផលប្រយោជន៍របស់កូនសុំ តុលាការអាចកាត់កាល់ភាគីនៃសុំកូនបាន តាមពាក្យសុំរបស់កូនសុំ ឪពុកម្តាយបង្កើត ឬ តំណាងអយ្យការ លុះត្រាតែក្នុងករណីដែលត្រូវនឹងចំណុចទាំងអស់ ដែលកំណត់នៅក្នុងចំណុចនីមួយៗខាងក្រោមនេះ :

ក-បើមានការធ្វើបាបដោយឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម បោះបង់កូនសុំចោលដោយគំនិតទុច្ចរិត ឬ ហេតុផ្សេងៗទៀតដែលបំពានផលប្រយោជន៍របស់កូនសុំយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ ។

ខ-បើឪពុកម្តាយបង្កើតអាចគ្រប់គ្រងថែរក្សាដោយសមរម្យ ។

២-ការកាត់កាល់ ពុំអាចធ្វើបានឡើយ ក្រៅពីយោងតាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ។

មេបា ឬ អ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជននោះ ត្រូវដាក់ពាក្យសុំដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ក្នុងនាមជាអ្នកតំណាងដែលច្បាប់បានកំណត់ ។

មាត្រា ១០២១.- ករណីដែលបុគ្គលដែលនឹងក្លាយជាឪពុកឬម្ដាយចិញ្ចឹម មានសហព័ទ្ធ

បើបុគ្គលដែលមានសហព័ទ្ធ សុំកូនដែលជាអនីតិជន បុគ្គលនោះត្រូវដាក់ពាក្យសុំដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ១០២០ (ពាក្យសុំនៃសុំកូនធម្មតា) ខាងលើនេះ ជាមួយនឹងសហព័ទ្ធរបស់ខ្លួន ។ ប៉ុន្តែ បញ្ញត្តិនេះមិនត្រូវយកមកអនុវត្តឡើយ ចំពោះករណីដែលយកកូនរបស់សហព័ទ្ធ មកធ្វើជាកូនសុំ ឬ ករណីដែលសហព័ទ្ធមិនអាចបង្ហាញឆន្ទៈរបស់ខ្លួនបាន ។

មាត្រា ១០២២.- ការយល់ព្រមរបស់សហព័ទ្ធ

ចំពោះបុគ្គលដែលមានសហព័ទ្ធ ដើម្បីដាក់ពាក្យសុំនៃសុំកូនធម្មតា ត្រូវទទួលការយល់ព្រមពីសហព័ទ្ធរបស់ខ្លួន ។ ប៉ុន្តែ បញ្ញត្តិនេះមិនត្រូវយកមកអនុវត្តឡើយ ចំពោះករណីដែលដាក់ពាក្យសុំដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ១០២០ (ពាក្យសុំនៃសុំកូនធម្មតា) ខាងលើនេះ ជាមួយនឹងសហព័ទ្ធ ឬ ករណីដែលសហព័ទ្ធមិនអាចបង្ហាញឆន្ទៈរបស់ខ្លួនបាន ។

មាត្រា ១០២៣.- មូលដ្ឋានវិនិច្ឆ័យនៃការបង្កើតសុំកូនធម្មតា

១-តុលាការ អាចឱ្យបង្កើតសុំកូនបាន លុះត្រាតែករណីដែលអាចបញ្ជាក់អំពីឆន្ទៈពិតប្រាកដរបស់ភាគី ក្នុងការបង្កើតទំនាក់ទំនងរវាងឪពុកម្ដាយ និង កូន ។

២-តុលាការមិនត្រូវឱ្យបង្កើតសុំកូនឡើយ បើយល់ឃើញថា សុំកូនត្រូវបានបំពានក្នុងគោលបំណងរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ រវាងភេទផ្សេងគ្នា ឬ ភេទដូចគ្នា ឬ ក្នុងគោលបំណងមិនត្រឹមត្រូវផ្សេងទៀត ។

មាត្រា ១០២៤.- ករណីដែលបុគ្គលដែលនឹងក្លាយជាកូនសុំ ជាអនីតិជន

១-បើបុគ្គលដែលនឹងក្លាយជាកូនសុំ ជាអនីតិជន តុលាការអាចឱ្យបង្កើតសុំកូនបាន លុះត្រាតែយល់ឃើញថា មានភាពចាំបាច់ពិសេសដើម្បីផលប្រយោជន៍របស់អនីតិជន

អាហារកាតព្វកិច្ច ។

✓មាត្រា ១០២៧.– អានុភាពនៃសុំកូន ក្នុងទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹម ជាអាទិ៍

១-បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រា ១០១៥ (អានុភាពនៃសុំកូនពេញលេញ) នៃក្រមនេះ ត្រូវយកមកអនុវត្តដូចគ្នាផងដែរ ចំពោះសុំកូនធម្មតា ។

២-កូនសុំ អាចប្រើនាមត្រកូលរបស់ឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹម ឬ នាមត្រកូលមុនសុំកូនបាន ។

៣-ក្នុងករណីដែលកូនសុំជាអនីតិជន កូនសុំត្រូវស្ថិតនៅក្រោមអំណាចមេបារបស់ឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹម ឪពុកចិញ្ចឹម ឬ ម្ដាយចិញ្ចឹម ។ ប៉ុន្តែ ក្នុងករណីដែលយកកូនបង្កើតរបស់សហព័ទ្ធ មកធ្វើជាកូនសុំ កូនសុំនោះត្រូវស្ថិតនៅក្រោមអំណាចមេបារួមរបស់ឪពុក ឬ ម្ដាយចិញ្ចឹម និង សហព័ទ្ធនោះ ។

មាត្រា ១០២៨.– ពាក្យសុំឱ្យកាត់កាល់សុំកូនធម្មតា

១-ភាគីនៃសុំកូន អាចដាក់ពាក្យសុំទៅតុលាការ ឱ្យកាត់កាល់សុំកូនបាន ក្នុងករណីដែលភាគីសងខាងព្រមព្រៀងអំពីការកាត់កាល់នោះ ។

២-ក្នុងករណីដែលកូនសុំជាអនីតិជន ពាក្យសុំដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ត្រូវធ្វើឡើង ដោយឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹម និង បុគ្គលដែលត្រូវក្លាយជាអ្នកតំណាងដែលច្បាប់បានកំណត់ ក្រោយពេលកាត់កាល់ ។ ប៉ុន្តែ បើកូនសុំដល់អាយុ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ហើយ ត្រូវទទួលការយល់ព្រមពីកូនសុំនោះ ។ ទោះបីជាអនីតិជននោះមិនទាន់ដល់អាយុ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ក៏ដោយ បើអនីតិជននោះអាចបង្ហាញឆន្ទៈរបស់ខ្លួនបាន តុលាការត្រូវសួរយោបល់របស់អនីតិជននោះ ។

៣-ក្នុងករណីដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ២ ខាងលើនេះ បើឪពុកម្ដាយបង្កើតរបស់កូនសុំ បានលែងលះគ្នាហើយ ឪពុកម្ដាយបង្កើតរបស់កូនសុំនោះ ត្រូវពិភាក្សា និង កំណត់ថា ឪពុក ឬ ម្ដាយបង្កើត ជាបុគ្គលដែលត្រូវក្លាយជាអ្នកមានអំណាចមេបានៅក្រោយពេលកាត់កាល់ ។

២-ក្នុងអំឡុងពេលដែលកូនសុំពុំទាន់ក្លាយជានីតិជន ឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹម មិនអាចដាក់ពាក្យបណ្ដឹងដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ចំពោះកូនសុំបានឡើយ ។

៣-បើកូនសុំជាអនីតិជន បញ្ញត្តិចាប់ពីកថាខណ្ឌទី ២ ដល់កថាខណ្ឌទី ៤ នៃមាត្រា ១០២៨ (ពាក្យសុំឱ្យកាត់កាល់សុំកូនធម្មតា) នៃក្រមនេះ ត្រូវយកមកអនុវត្តដូចគ្នាផងដែរ ចំពោះករណីដែលកូនសុំដាក់ពាក្យបណ្ដឹងដែលបានកំណត់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ចំពោះឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹម ។

មាត្រា ១០៣២.- អានុភាពនៃការកាត់កាល់សុំកូនធម្មតា

១-អានុភាពទាំងឡាយនៃសុំកូនធម្មតា ត្រូវបញ្ចប់ឆ្ពោះទៅអនាគត ដោយការកាត់កាល់ ។

២-ក្រោយការកាត់កាល់ កូនសុំអាចទទួលវិញ នូវនាមត្រកូលមុនសុំកូនក៏បាន ឬអាចប្រើនាមត្រកូលរបស់ឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹមក៏បាន ។

មាត្រា ១០៣៣.- ការចុះបញ្ជីនៃសុំកូនធម្មតា និង បញ្ជីកំណើត

ប្រសិនបើបានបង្កើតសុំកូនធម្មតា ត្រូវសរសេរការបង្កើតសុំកូនធម្មតា នៅលើរឹមទំព័រនៃបញ្ជីកំណើតដើមរបស់កូនសុំនោះ ។

ជំពូកទី ៥

អំណាចមេបា

ផ្នែកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១០៣៤.- អត្ថន័យនៃអំណាចមេបា

អ្នកដែលមានអំណាចមេបា មានសិទ្ធិ និង ករណីយកិច្ច ត្រូវបីបាច់រក្សារូបកាយ

ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/១២០៩/០២៨

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩០៨/១០៥៥ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១០៥/០០១ ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៥ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
- បានទ្រង់យល់ សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេស ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី២៣ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៩ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី៣ នីតិកាលទី៤ និងដែលព្រឹទ្ធសភាបានយល់ស្របតាមទម្រង់ និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុង ដោយគ្មានការកែប្រែអ្វីឡើយ កាលពីថ្ងៃទី១៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៩ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គព្រឹទ្ធសភាលើកទី៦ នីតិកាលទី២ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុង ដូចតទៅនេះ ៖

ច្បាប់

ស្តីពី

សុំកូនអន្តរប្រទេស

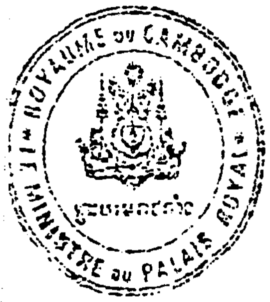

ជំពូកទី ១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

ច្បាប់នេះ មានគោលដៅកំណត់ពីគោលការណ៍ លក្ខខណ្ឌ នីតិវិធី ទម្រង់បែបបទ និង អានុភាពនៃសុំកូនអន្តរប្រទេស ។

មាត្រា ២.-

ច្បាប់នេះ មានគោលបំណងធានានូវឧត្តមប្រយោជន៍ និង ការពារសិទ្ធិជាមូលដ្ឋានរបស់កុមារ ដែលជាកម្មវត្ថុនៃសុំកូនអន្តរប្រទេស ។

មាត្រា ៣.-

ច្បាប់នេះ មានវិសាលភាពលើការសុំកុមារសញ្ជាតិខ្មែរ ដែលមានលំនៅឋានអចិន្ត្រៃយ៍នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដោយប្តីប្រពន្ធ ដែលមានលំនៅឋានអចិន្ត្រៃយ៍នៅក្នុងប្រទេសណាមួយផ្សេងទៀត ដើម្បីយកទៅចិញ្ចឹមជាកូន ដែលទទួលស្គាល់ដោយច្បាប់នៅប្រទេសនោះ ។

មាត្រា ៤.-

វាក្យស័ព្ទសំខាន់ៗ ដែលប្រើប្រាស់ក្នុងច្បាប់នេះ មាននិយមន័យដូចតទៅ :

- **ការថែទាំជំនួស** សំដៅដល់ការថែទាំ ដែលផ្តល់ទៅឱ្យកុមារកំព្រា និង កុមារងាយរងគ្រោះ ដែលមិនស្ថិតនៅក្រោមការថែទាំរបស់ឪពុកម្តាយបង្កើតនៃកុមារទាំងនោះ ។
- **កុមារដែលត្រូវការនូវការថែទាំពិសេស** សំដៅដល់កុមារពិការផ្នែកកាយសម្បទាធ្ងន់ធ្ងរ ឬ ពិការផ្នែកស្មារតី ឬ កុមារដែលមានជំងឺរ៉ាំរ៉ៃ ។
- **កុមារដែលត្រូវបោះបង់ចោល** សំដៅដល់កុមារដែលអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរកឃើញ ឬ ត្រូវបានសាធារណជនរាយការណ៍ទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច និង ជាកុមារដែលមិនស្គាល់ឪពុកម្តាយ ឬ ឪពុក ឬ ម្តាយ ឬ អ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជន ឬ ជាកុមារដែលឪពុកម្តាយ ឬ ឪពុក ឬ ម្តាយ ឬ អ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនបោះបង់ចោល និង រកមិនឃើញអ្នកទាំងនោះ យ៉ាងតិច ៥ (ប្រាំ) ខែជាប់គ្នា ។

ROYAUME DU CAMBODGE * LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

4/35

- **ជនម្នាក់** សំដៅដល់ជនដែលគ្មានសហព័ទ្ធស្របច្បាប់ ។

- **ទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេស** សំដៅដល់ទីភ្នាក់ងារដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតពីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ចនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និង ពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចនៃប្រទេសទទួលកូនសុំ ដើម្បីធ្វើប្រតិបត្តិការក្នុងនីតិវិធីសុំកូនអន្តរប្រទេស ។

- **ឫត្តភាព** សំដៅដល់ក្រសែញាតិ ដែលទាក់ទងពីឪពុកម្តាយទៅកូនបង្កើតរបស់ខ្លួន ។

- **ប្រទេសលំនៅឋានអចិន្ត្រៃយ៍** សំដៅដល់ប្រទេសដែលជនណាមួយកំពុងរស់នៅដោយមានបំណងយកប្រទេសនោះធ្វើជាលំនៅឋានអចិន្ត្រៃយ៍ ។ ជននោះត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយច្បាប់នៃប្រទេសដែលខ្លួនរស់នៅ ថាមានសិទ្ធិរស់នៅជាអចិន្ត្រៃយ៍នៅក្នុងប្រទេសនោះ ។

- **មណ្ឌលកុមារកំព្រា** សំដៅដល់មណ្ឌលរបស់រដ្ឋ ឬ របស់អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ដែលទទួលស្គាល់ដោយក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច សម្រាប់ចិញ្ចឹមថែទាំ និង ផ្តល់នូវតម្រូវការជាមូលដ្ឋានគ្រប់យ៉ាងក្នុងការអភិវឌ្ឍរបស់កុមារដែលគ្មានឪពុកម្តាយ ឬ គ្មានឪពុក ឬ គ្មានម្តាយ ឬ កុមារ ដែលត្រូវបោះបង់ចោល ឬ កុមារដែលឪពុកម្តាយ ឬ អ្នកអាណាព្យាបាលពុំមានលទ្ធភាពផ្តល់ការថែទាំគ្រប់គ្រាន់ ។

- **ប្តីប្រពន្ធ** សំដៅដល់បុរសម្នាក់ និង ស្ត្រីម្នាក់ដែលមានចំណងអាពាហ៍ពិពាហ៍ស្របច្បាប់ ។

- **សុំកូនដោយសាច់ញាតិ** សំដៅដល់ការសុំកូនដោយអ្នកសុំនូវកុមារដែលត្រូវជាចៅរបស់ខ្លួន ចៅទួតរបស់ខ្លួន ក្មួយរបស់ខ្លួន ឬ កុមារដែលត្រូវជាកូន ចៅ ចៅទួត ឬ ក្មួយរបស់សហព័ទ្ធរបស់ខ្លួន ។

- **សុំកូនពេញលេញ** សំដៅដល់សុំកូនដែលមានអានុភាពបង្កើតនូវទំនាក់ទំនងអចិន្ត្រៃយ៍ ជាឪពុកម្តាយ និង កូនរវាងឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម ឬ ឪពុកចិញ្ចឹម ឬ ម្តាយចិញ្ចឹម និង កូនសុំ និង បញ្ចប់សិទ្ធិ និង កាតព្វកិច្ចរវាងកូននិងឪពុកម្តាយបង្កើត ឬ អ្នកអាណាព្យាបាលស្របច្បាប់ផ្សេងទៀតរបស់ខ្លួន ។

- **អ្នកសុំ** សំដៅដល់ប្តីប្រពន្ធដែលកំពុងស្វះស្វែងសុំកុមារយកទៅចិញ្ចឹម ។

- **ឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម** សំដៅដល់ប្តីប្រពន្ធដែលបានទទួលសិទ្ធិជាផ្លូវការពី

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

ksl

5/35

តុលាការមានសមត្ថកិច្ច ឱ្យធ្វើជាឪពុកម្តាយថ្មីនៃកូនសុំស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិដូចមានចែង ក្នុងច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី ២
គោលការណ៍ទូទៅនៃសុំកូនអន្តរប្រទេស

មាត្រា ៥.-

សុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវអនុវត្តតាមគោលការណ៍ដូចតទៅ :

១- កុមារត្រូវចម្រើនធំធាត់នៅក្នុងបរិយាកាសគ្រួសារ បរិយាកាសសុភមង្គល សេចក្តីស្រឡាញ់ និង ការយោគយល់ ដើម្បីឱ្យមានការអភិវឌ្ឍពេញលេញ និង យ៉ាងសុខដុម នូវបុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់ខ្លួន ។ សុំកូនអន្តរប្រទេស អាចអនុញ្ញាតបានក្រោយពីអស់លទ្ធភាពផ្តល់ការឧបត្ថម្ភគាំទ្រ ដើម្បីឱ្យកុមាររស់នៅក្នុងគ្រួសារកំណើត និង ក្រោយពីបានធ្វើការពិចារណា អំពីសុំកូននៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

២- សុំកូនអន្តរប្រទេស អាចប្រព្រឹត្តទៅបានលុះត្រាតែជាសុំកូនពេញលេញ ដែលបង្កើតនូវទំនាក់ទំនងរវាងអ្នកសុំ និង កូនសុំជាអចិន្ត្រៃយ៍ និង ដែលផ្តល់ដល់កុមារនូវឋានៈ សិទ្ធិ និង កាតព្វកិច្ចដូចជាកូនបង្កើតរបស់ឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមនោះ ។

៣- កុមារទាំងឡាយណាដែលបំពេញបាននូវលក្ខខណ្ឌដូចមានចែងក្នុង មាត្រា ១០ អាចធ្វើជាកម្មវត្ថុនៃសុំកូនអន្តរប្រទេសបានដោយមិនមានការរើសអើងអំពី ពូជសាសន៍ ពណ៌សម្បុរ ភេទ ភាសា ជំនឿ សាសនា និន្នាការនយោបាយ ដើមកំណើត ជាតិកំណើត ឋានៈក្នុងសង្គម ធនធាន ពិការភាព ឬ ស្ថានភាពផ្សេងៗទៀតរបស់កុមារ ឬ របស់ឪពុកម្តាយ ឬ របស់ឪពុក ឬ របស់ម្តាយ ឬ របស់អ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារ ។

៤- រាល់ការសម្រេច និង សកម្មភាពទាក់ទងនឹងដំណើរការសុំកូនអន្តរប្រទេស ត្រូវគិតគូរឱ្យបានច្រើនលើសលប់ដល់ឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារ ។

៥- តុលាការ និង អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងដំណើរការសុំកូន អន្តរប្រទេស ត្រូវធានាថា នៅពេលកំពុងដំណើរការនីតិវិធីសុំកូន កុមារដែលមានសមត្ថភាព អាចយល់ដឹងបាន ត្រូវបានពិគ្រោះយោបល់ និង ពន្យល់ណែនាំឱ្យបានត្រឹមត្រូវអំពីអានុភាព

ROYAUME DU CAMBODGE · LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

Kol

នានា ដែលកើតចេញពីសុំកូននេះដោយគិតគូរដល់សេចក្តីប្រាថ្នា និង មតិរបស់កុមារ ដើម្បីឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារ ។

៦- ហាមការធ្វើអាជីវកម្ម ឬ ធ្វើសកម្មភាពយកផលកម្រៃពីសុំកូនអន្តរប្រទេស ។ អាជីវកម្ម ឬ សកម្មភាពយកផលកម្រៃពីសុំកូនអន្តរប្រទេសមាន :

- អំពើប្រព្រឹត្តក្នុងគោលដៅចង់បានកម្រៃ ញុះញង់ដោយផ្ទាល់ដល់ឪពុកម្តាយ ឬ ឪពុក ឬ ម្តាយ ឱ្យបោះបង់ទារកដែលកើតមកហើយ ឬ ដែលនឹងកើតដើម្បីឱ្យប្រគល់កូនតាមរយៈសុំកូនអន្តរប្រទេស

- អំពើប្រព្រឹត្តក្នុងគោលដៅចង់បានកម្រៃ ធ្វើជាអន្តរការីរវាងប្តីប្រពន្ធដែលចង់សុំកូនយកមកចិញ្ចឹមតាមរយៈសុំកូនអន្តរប្រទេស និង ឪពុក ឬ ម្តាយដែលចង់បោះបង់កូនដែលកើតមកហើយ ឬ ដែលនឹងកើត និង

- អំពើប្រព្រឹត្តក្នុងគោលដៅចង់បានកម្រៃធ្វើជាអន្តរការីរវាងប្តីប្រពន្ធដែលចង់សុំកូនយកមកចិញ្ចឹមតាមរយៈសុំកូនអន្តរប្រទេស និង ស្ត្រីម្នាក់យល់ព្រមពពោះដើម្បីនឹងប្រគល់កូននោះទៅឱ្យអ្នកសុំ ។

៧- អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងនីតិវិធីសុំកូនអន្តរប្រទេស ត្រូវធានាថាដំណើរការសុំកូនអន្តរប្រទេស មិនបណ្តាលឱ្យមានការទទួលផលកម្រៃផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុដោយមិនស្របច្បាប់ និង ត្រូវបង្ការមិនឱ្យមានការចាប់ពង្រត់ ការលក់ និង ការជួញដូរកុមារក្នុងពេលកំពុងដំណើរការសុំកូនអន្តរប្រទេស ។ មានតែប្រាក់ចំណាយ សោហ៊ុយ និងវិភាគទាន ដែលកំណត់ដោយបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះដែលត្រូវបង់ ។

ជំពូកទី ៣
អាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេស

មាត្រា ៦.–

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច បំពេញតួនាទីជាអាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរ

មាត្រា ៧.-

អាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេសមានតួនាទី និង ភារកិច្ចដូចតទៅ :

១- រៀបចំ និង ត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តគោលនយោបាយ ច្បាប់ បទបញ្ញា និង នីតិវិធីទាក់ទងនឹងការសម្រេចលើកិច្ចការសុំកូនអន្តរប្រទេស ។

២-ធ្វើសហប្រតិបត្តិការ និង ធ្វើការសម្របសម្រួលលើការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នា ទាក់ទងនឹងកិច្ចការសុំកូនអន្តរប្រទេសជាមួយក្រសួង ស្ថាប័ន និង ទីភ្នាក់ងារដែលមានសមត្ថកិច្ចដោះស្រាយកិច្ចការសុំកូនអន្តរប្រទេស នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និង ជាមួយអាជ្ញាធរកណ្តាល និង អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ទទួលបន្ទុកសុំកូនអន្តរប្រទេស នៃប្រទេសទទួល ។

៣- ចាត់វិធានការសមស្របដើម្បីបង្ការ និង ទប់ស្កាត់ ការទទួលផលកម្រៃផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុដោយមិនសមស្រប ឬ ផលចំណេញផ្សេងៗទៀតទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេស ។

៤- រៀបចំបណ្តុះបណ្តាលជំនាញកិច្ចការសុំកូនអន្តរប្រទេសដល់មន្ត្រីពាក់ព័ន្ធ។

៥- ពិនិត្យលើសំណើរបស់រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ទាក់ទងនឹងករណីសុំកូនអន្តរប្រទេសនីមួយៗតាមការចាំបាច់ ។

៦- ធ្វើអធិការកិច្ចលើកិច្ចការពាក់ព័ន្ធសុំកូនអន្តរប្រទេស ។ គ្មានជនណាអាចរារាំង បង្អាក់ ឬ ជ្រៀតជ្រែកក្នុងការងារអធិការកិច្ចដែលបានធ្វើឡើងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់បានឡើយ ។

៧- បំពេញភារកិច្ចផ្សេងៗទៀតដែលក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច យល់ថាចាំបាច់សម្រាប់អនុវត្តកិច្ចការសុំកូនអន្តរប្រទេស ដោយអនុលោមទៅតាមច្បាប់ និង បទបញ្ញាជាធរមាននៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ៨.-

អាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេស មានរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសជាសេនាធិការ ។ មន្ត្រីបម្រើការក្នុងរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសរួមមាន អ្នកធ្វើការងារផ្នែកសង្គមកិច្ច អ្នកចិត្តសាស្ត្រ និង អ្នកជំនាញខាងច្បាប់បានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលពិសេស ស្តីពីសុំកូន

ការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តទៅរបស់រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច ។

មាត្រា៩.-

រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស មានតួនាទី និង ភារកិច្ចដូចតទៅ:

១-រៀបចំ ថែរក្សាបញ្ជីសម្ងាត់ និង សំណុំឯកសាររបស់កុមារដែលមានលក្ខណៈសម្បត្តិសមស្របសម្រាប់សុំកូនអន្តរប្រទេស ។

២-វាយតម្លៃស្ថានភាពកុមារទាំងអស់ ដែលមានឈ្មោះក្នុងបញ្ជីសម្ងាត់ដើម្បីកំណត់ទម្រង់នៃការចិញ្ចឹមថែទាំសមស្របបំផុតសម្រាប់កុមារ និង ធានាថាកុមារទាំងនោះទទួលបានការចិញ្ចឹមថែទាំតាមតម្រូវការ ។

៣-ប្រឹងប្រែងរកដំណោះស្រាយឱ្យអស់លទ្ធភាពក្នុងប្រទេស ក្នុងការថែទាំជាអចិន្ត្រៃយ៍នៅតាមគ្រួសារ ឬ នៅជាមួយអ្នកអាណាព្យាបាល មុននឹងដំណើរការសុំកូនអន្តរប្រទេស ។

៤-ទទួលពិនិត្យ និង ចាត់ការពាក្យសុំកូនអន្តរប្រទេស និង ឯកសារពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀតរបស់អ្នកសុំ ។

៥-ផ្គូផ្គងអ្នកសុំជាមួយកុមារដែលមានលក្ខណសម្បត្តិសមស្របសម្រាប់សុំកូនអន្តរប្រទេស និង ផ្តល់មតិយោបល់លើករណីសុំកូនអន្តរប្រទេស ជូនរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច ។

៦-ផ្តល់ដំណឹងទៅអាជ្ញាធរកណ្តាល ឬ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ឬ ទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេសដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតពីប្រទេសទទួល អំពីនីតិវិធីសុំកូន និង ការវិវឌ្ឍនៃករណីសុំកូន ។

៧-សម្របសម្រួលការប្រគល់កុមារទៅឱ្យអ្នកសុំ និង រៀបចំឯកសារ ដើម្បីឱ្យកុមារធ្វើដំណើរចូលទៅប្រទេសរបស់អ្នកសុំ ។

៨-ផ្តល់ ឬ សម្របសម្រួលការផ្តល់សេវាក្រោយសុំកូនសមស្របដល់កុមារ គ្រួសារអ្នកសុំ និង គ្រួសារបង្កើតតាមការចាំបាច់ ។

៩-ផ្តល់មតិយោបល់ទាក់ទងនឹងការផ្តល់ការអនុញ្ញាតឱ្យទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរ-

ប្រទេស ធ្វើប្រតិបត្តិការសុំកូនអន្តរប្រទេស ឬ ការដកហូតការអនុញ្ញាត ជូនអាជ្ញាធរកណ្តាលទទួលខុសត្រូវកិច្ចការសុំកូនអន្តរប្រទេស ។

១០- បំពេញភារកិច្ចផ្សេងៗទៀតទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេសតាមការចាំបាច់ ដោយអនុលោមទៅតាមច្បាប់ និង បទបញ្ញា របស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និង តាមការប្រគល់អំណាចរបស់អាជ្ញាធរកណ្តាល ។

ជំពូកទី ៤

លក្ខខណ្ឌសម្រាប់សុំកូន

ផ្នែកទី ១

កូនសុំ

មាត្រា១០.-

កុមារដែលអាចជាកម្មវត្ថុនៃសុំកូនអន្តរប្រទេសបាន ត្រូវឆ្លើយតបនឹងលក្ខខណ្ឌទាំងអស់ ដូចខាងក្រោម៖

១- កុមារសញ្ជាតិខ្មែរដែលមានលំនៅឋានជាអចិន្ត្រៃយ៍ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

២-កុមារមានអាយុក្រោម ៨ (ប្រាំបី) ឆ្នាំ គិតត្រឹមថ្ងៃទទួលពាក្យសុំ លើកលែងតែករណីកុមារត្រូវការទូវការថែទាំពិសេស ដែលអាចអនុញ្ញាតបានដល់អាយុក្រោម ១៨ (ដប់ប្រាំបី) ឆ្នាំ ។ ក្នុងករណី កុមារមានបងប្អូនបង្កើតច្រើននាក់ ហើយម្នាក់មានអាយុក្រោម ៨ (ប្រាំបី) ឆ្នាំ អាចអនុញ្ញាតឱ្យសុំកុមារនោះរួមជាមួយនឹងបងប្អូនបង្កើតដែលមានអាយុក្រោម ១៨ (ដប់ប្រាំបី) ឆ្នាំ ។

៣- កុមារកំពុងរស់នៅក្នុងមណ្ឌលកុមារកំព្រា ឬ រស់នៅក្រោមការទុកដាក់សមស្របផ្សេងទៀត ដែលត្រួតពិនិត្យដោយក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច ។

៤- កុមារទាំងនោះស្ថិតក្រោមអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជន ឬ កុមារដែលស្ថិតនៅក្រោមអំណាចមេបាដែលមានស្ថានភាពលំបាកបំផុត ។

៥- កុមារនោះត្រូវបានប្រកាសថាអាចសុំជាកូនចិញ្ចឹមបាន ដោយអនុលោមតាមមាត្រា ១[illegible] នៃច្បាប់នេះ ។

ក្នុងករណីសុំកូនដោយសាច់ញាតិ សុំកូនអាចអនុញ្ញាតបានចំពោះកុមារមានអាយុក្រោម ១៨ (ដប់ប្រាំបី) ឆ្នាំ ដែលរស់នៅក្នុង ឬ ក្រៅមណ្ឌលកុមារកំព្រា ។

មាត្រា ១១.-

ករណីមានកុមារត្រូវបានរកឃើញ និង បញ្ជូនមកមណ្ឌលកុមារកំព្រា ហើយរកមិនឃើញឪពុកម្តាយ ឬ ឪពុក ឬ ម្តាយ ឬ សាច់ញាតិ ឬ អ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជននោះ ប្រធានមណ្ឌលកុមារកំព្រា ត្រូវជូនដំណឹងទៅមន្ទីរទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ចរាជធានី ខេត្ត អំពីវត្តមានរបស់កុមារ ដែលបានចូលមកស្នាក់នៅក្នុងមណ្ឌល យ៉ាងយូរបំផុតរយៈពេល ៧ (ប្រាំពីរ) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ គិតពីពេលដែលកុមារមកដល់មណ្ឌល ។ មន្ទីរទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ចរាជធានី ខេត្ត ត្រូវជូនដំណឹងជាបន្ទាន់ទៅក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច ដើម្បីបញ្ចូលឈ្មោះកុមារទៅក្នុងបញ្ជី ស្តីពីកុមារដែលត្រូវបានរាយការណ៍ថាត្រូវបានគេបោះបង់ចោល ។

មន្ទីរទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ចរាជធានី ខេត្ត ត្រូវប្រឹងប្រែងគ្រប់លទ្ធភាពដើម្បីស្វែងរកឪពុកម្តាយ ឬ ឪពុក ឬ ម្តាយ ឬ សាច់ញាតិ និង អ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនមុន នៅទូទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដោយប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយសាធារណៈទៅតាមលទ្ធភាពដូចជា ទូរទស្សន៍ វិទ្យុ ឬ សារព័ត៌មាន និង រូបភាពរបស់កុមារនោះ ។ ជនណាដែលអះអាងថាខ្លួនជាឪពុកម្តាយ ឬ ឪពុក ឬ ម្តាយ ឬ សាច់ញាតិ ឬ អ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារ ជននោះត្រូវបង្ហាញភស្តុតាងផ្សេងៗ ដែលបញ្ជាក់ថាខ្លួនមានជាប់ទាក់ទងជាសាច់ញាតិ ឬ អ្នកអាណាព្យាបាល សម្រាប់អនីតិជនជាមួយកុមារស្របទៅតាមបទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន ។

បន្ទាប់ពីការផ្សព្វផ្សាយដំណឹងរយៈពេល ៥ (ប្រាំ) ខែ នៅតែរកមិនឃើញឪពុកម្តាយ ឬ ឪពុក ឬ ម្តាយ ឬ សាច់ញាតិ និង អ្នកអាណាព្យាបាល សម្រាប់អនីតិជនមុននោះ មន្ទីរទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ចរាជធានី ខេត្ត ត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ស្តីពីការខិតខំស្រាវជ្រាវនេះ ហើយត្រូវផ្ញើមួយច្បាប់ទៅក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច ដើម្បីចុះឈ្មោះកុមារទៅក្នុងសៀវភៅកត់ត្រាកុមារដែលត្រូវបោះបង់ចោល ។

ចាប់ពីពេលដែលកុមារត្រូវបានរកឃើញ រហូតដល់តុលាការបានជ្រើសតាំងអ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារ ប្រធានមន្ទីរទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ចរាជធានី ខេត្ត គឺជាអ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនបណ្តោះអាសន្ន ។ បញ្ញត្តិស្តីពីអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនដែលមានចែងក្នុងក្រមរដ្ឋប្បវេណី ត្រូវយកអនុវត្តផងដែរ ចំពោះអ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនបណ្តោះអាសន្ន ។ អ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនបណ្តោះអាសន្ន គ្មានសិទ្ធិផ្តល់ការយល់ព្រមលើសុំកូនទេ ។

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច ត្រូវរៀបចំបញ្ជី និង បញ្ចូលព័ត៌មានថ្មីៗឱ្យបានទៀងទាត់ស្តីពីកុមារដែលត្រូវបោះបង់ចោល ។

ករណីកុមារដែលត្រូវបោះបង់ចោលពុំអាចរកឃើញឪពុកម្តាយ ឬឪពុក ឬ ម្តាយ ឬ សាច់ញាតិ ឬ អ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជន ហើយពុំមានសំបុត្រអត្រានុកូលដ្ឋានកំណើត ប្រធានមណ្ឌលកុមារកំព្រា ត្រូវសុំចុះសៀវភៅអត្រានុកូលដ្ឋានកំណើតកុមារនោះទៅតាមបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់ជាធរមាន ។

មាត្រា១២.-

ប្រសិនបើ អ្នកអនុវត្តអំណាចមេបាដែលស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពលំបាកបំផុត បានធ្វើការទុកដាក់កុមារឱ្យនៅក្រោមការថែទាំរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ចនោះ ត្រូវបញ្ចូលឈ្មោះកុមារទៅក្នុងសៀវភៅកត់ត្រាកុមារ ដែលត្រូវបានធ្វើការទុកដាក់ឱ្យនៅក្រោមការថែទាំរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច ។

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ចត្រូវរៀបចំបញ្ជី និង បញ្ចូលព័ត៌មានថ្មីៗឱ្យបានទៀងទាត់ស្តីពីកុមារដែលអ្នកអនុវត្តអំណាចមេបារបស់ខ្លួន បានធ្វើការទុកដាក់កុមារឱ្យនៅក្រោមការថែទាំរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច ។

មាត្រា១៣.-

ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច ត្រូវខិតខំឱ្យអស់លទ្ធភាពក្នុងការបញ្ជូនកុមារទៅគ្រួសារកំណើត ហើយបើមិនអាចធ្វើទៅបានទេ ត្រូវទុកដាក់កុមារតាមរយៈសុំកូនក្នុងស្រុកនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា មុននឹងពិនិត្យរកលក្ខណសម្បត្តិសុំកូនអន្តរប្រទេស ឬស្រុកក្រៅ ។

735

Ksl

នៅពេលវិធានការនានា ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ នៃមាត្រានេះ ត្រូវបានបញ្ចប់ កុមារអាចនឹងត្រូវបានបញ្ចូលឈ្មោះទៅក្នុងបញ្ជីស្តីពីកុមារដែលកំណត់ថាមានលក្ខណសម្បត្តិសមស្របសម្រាប់សុំកូនអន្តរប្រទេស ។

ផ្នែកទី ២
ការយល់ព្រមលើសុំកូន

មាត្រា១៤.-

ដំណើរការសុំកូនអាចប្រព្រឹត្តទៅបានលុះត្រាតែមានការយល់ព្រមរបស់ឪពុកម្តាយ ឬ ឪពុក ឬ ម្តាយ ឬ អ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារតាមករណីដូចខាងក្រោមនេះ :

ក- ក្នុងករណីកុមារមានចំណងបុត្តភាពជាមួយឪពុក និង ម្តាយ ការយល់ព្រមត្រូវផ្តល់ដោយឪពុក និង ម្តាយរបស់កុមារនោះ ។

ខ- ក្នុងករណីដែលឪពុក ឬ ម្តាយណាមួយរបស់កុមារបានស្លាប់ ឬ ស្ថិតក្នុងស្ថានភាពដែលមិនអាចបង្ហាញឆន្ទៈបាន ឬ ត្រូវបានដកហូតអំណាចមេបា ការយល់ព្រមត្រូវផ្តល់ដោយឪពុក ឬ ម្តាយតែម្ខាងដែលមានអំណាចមេបាជាការគ្រប់គ្រាន់ ។

គ- ក្នុងករណីដែលឪពុកម្តាយរបស់កុមារបានស្លាប់ ឬ ស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពដែលមិនអាចបង្ហាញឆន្ទៈបាន ឬ ត្រូវបានដកហូតអំណាចមេបា ការយល់ព្រមត្រូវផ្តល់ដោយអ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារនោះ ។

មាត្រា១៥.-

ការយល់ព្រមខាងលើត្រូវផ្តល់ឱ្យដោយសេរី និង ច្បាស់លាស់ដោយមិនត្រូវមានវិការៈណាមួយដូចជា ការបង្ខិតបង្ខំ ការឆបោក ឬ ការបញ្ចុះបញ្ចូលតាមរយៈការផ្តល់ ឬ ការសន្យាផ្តល់ប្រាក់ រង្វាន់ សំណង ឬ ផលប្រយោជន៍ណាមួយឡើយ និង ដោយបានដឹងច្បាស់អំពីផលវិបាកនៃការយល់ព្រមរបស់ខ្លួនចំពោះសុំកូនអន្តរប្រទេស ។

មាត្រា១៦.-

ឪពុកម្តាយ ឬ ឪពុក ឬ ម្តាយ ឬ អ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារ ត្រូវទទួលនូវការពិគ្រោះយោបល់ពីភ្នាក់ងារសង្គមកិច្ចមានសមត្ថកិច្ច ដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតជាមុនសិន មុននឹងផ្តល់ការយល់ព្រម ។ ភ្នាក់ងារសង្គមកិច្ចមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវប្រាប់យ៉ាងច្បាស់លាស់ ដល់អ្នកដែលត្រូវផ្តល់ការយល់ព្រមអំពីអានុភាពនៃការយល់ព្រម ការបញ្ចប់នូវបុត្តភាព ព្រមទាំងការបញ្ចប់សិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ចជាអ្នកមានអំណាចមេបា ឬ អ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជន និង ត្រូវប្រាប់អំពីបែបបទ និង រយៈពេលបញ្ឈប់ការយល់ព្រមដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៧ នៃច្បាប់នេះ ។ ភ្នាក់ងារសង្គមកិច្ចមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ អំពីការសម្ភាសន៍របស់ខ្លួនជាមួយឪពុកម្តាយ ឬ ឪពុក ឬ ម្តាយ ឬ អ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារ ។

ទោះក្នុងករណីណាក៏ដោយ ការយល់ព្រមត្រូវផ្តល់សក្តីកម្មជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ នៅចំពោះមុខមេឃុំ ឬ ចៅសង្កាត់ខាងទីលំនៅរបស់ឪពុកម្តាយ ឬ ឪពុក ឬ ម្តាយ ឬ អ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារ ។

មេឃុំ ឬ ចៅសង្កាត់ និងភ្នាក់ងារសង្គមកិច្ចមានសមត្ថកិច្ចត្រូវធានាថា រាល់ការយល់ព្រមរបស់ឪពុកម្តាយ ឬ ឪពុក ឬ ម្តាយ ឬ អ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជន ជាការយល់ព្រមដែលគោរពទៅតាមខ្លឹមសារនៃមាត្រា ១៥ នៃច្បាប់នេះ ។

មេឃុំ ឬ ចៅសង្កាត់ ត្រូវចាត់ចែងធ្វើកំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ អំពីការយល់ព្រមនេះ ក្រោយពីបានពិនិត្យថា ភ្នាក់ងារសង្គមកិច្ចមានសមត្ថកិច្ចបានពិគ្រោះយោបល់ជាមុនជាមួយឪពុកម្តាយ ឬឪពុក ឬ ម្តាយ ឬ អ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារ និង បានប្រាប់យ៉ាងត្រឹមត្រូវអំពីអានុភាពនៃការយល់ព្រមនេះ ។

មាត្រា១៧.-

ឪពុកម្តាយ ឬឪពុក ឬ ម្តាយ ឬ អ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារ អាចបញ្ឈប់ការយល់ព្រមរបស់ខ្លួនវិញបាន រហូតដល់មុនពេលសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការស្តីពីសុំកូនធម៌ជាស្ថាពរ ។ ការបញ្ឈប់ការយល់ព្រមរបស់ឪពុកម្តាយ ឬ ឪពុក ឬ ម្តាយ ឬ អ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជននេះ អាចធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ឬ ដោយផ្ទាល់មាត់ នៅចំពោះមុខមេឃុំ ឬ ចៅសង្កាត់ខាងលំនៅឋានរបស់ខ្លួន ។ មេឃុំ ឬ ចៅសង្កាត់ខាង

លំនៅឋានរបស់ឪពុកម្ដាយ ឬ ឪពុក ឬ ម្ដាយ ឬ អ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារ ត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុអំពីកិច្ចការនេះ ហើយត្រូវបញ្ជូនកំណត់ហេតុនេះទៅមន្ទីរទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ចរាជធានី ខេត្ត ប្រធានមណ្ឌលកុមារកំព្រាដែលពាក់ព័ន្ធ និង ត្រូវប្រគល់កំណត់ហេតុចម្លងដែលមានសេចក្ដីបញ្ជាក់នៅលើកំណត់ហេតុនោះ ទៅឱ្យឪពុកម្ដាយ ឬ ឪពុក ឬ ម្ដាយ ឬ អ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជននោះ ។

មាត្រា ១៨.-

ដំណើរការសុំកូនអាចប្រព្រឹត្តទៅបាន លុះត្រាតែផុតកំណត់ពេល ៩០ (កៅសិប) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ ក្រោយការយល់ព្រមរបស់ឪពុកម្ដាយ ឬ ឪពុក ឬ ម្ដាយ ឬ អ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារ ។

មាត្រា ១៩.-

ករណីឪពុកម្ដាយ ឬ ឪពុក ឬ ម្ដាយ ឬ អ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារបដិសេធការយល់ព្រម ឬ បញ្ឈប់ការយល់ព្រមរបស់ខ្លួន ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច អាចប្ដឹងសុំឱ្យតុលាការប្រកាសដកហូតអំណាចមេបាពីឪពុកម្ដាយ ឬ ឪពុក ឬ ម្ដាយ ឬ បញ្ឈប់ អ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារ និងជ្រើសតាំងអ្នកអាណាព្យាបាលថ្មីសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារ ក្នុងករណីពិនិត្យឃើញថា ការបដិសេធ ឬ ការបញ្ឈប់ការយល់ព្រមនេះ ធ្វើឱ្យ បាត់បង់ផលប្រយោជន៍របស់កុមារ ឬ បណ្ដាលឱ្យ ប៉ះពាល់ដល់សុខភាព សុវត្ថិភាព ឬ សីលធម៌របស់កុមារ ។ ពាក្យបណ្ដឹងទៅតុលាការត្រូវធ្វើក្នុងរយៈពេល ៦០ (ហុកសិប) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ ក្រោយពីឪពុកម្ដាយ ឬ ឪពុក ឬ ម្ដាយ ឬ អ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារ បដិសេធ ឬ បញ្ឈប់ការយល់ព្រមរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ២០.-

ឪពុកម្ដាយ ឬ ឪពុក ឬ ម្ដាយ ឬ អ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារ ដែលយល់ថា ការយល់ព្រមរបស់ខ្លួនបានមកពីការបង្ហាញឆន្ទៈដែលមានវិការៈ ឪពុកម្ដាយ ឬ ឪពុក ឬ ម្ដាយ ឬ អ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារ អាចបញ្ឈប់ ឬ លុបចោលនូវការយល់ព្រមរបស់ខ្លួនបាន រហូតដល់មុនដីកាសម្រេចរបស់តុលាការលើសុំកូនចូល

ផ្នែកទី ៣

អ្នកសុំ

មាត្រា ២១.-

អ្នកសុំដែលអាចអនុញ្ញាតឱ្យសុំកុមារយកទៅចិញ្ចឹមជាកូនបាន ត្រូវឆ្លើយតបនឹងលក្ខខណ្ឌ ដូចតទៅ :

១-អ្នកសុំជាប្តីប្រពន្ធត្រូវមានអាយុចាប់ពី ៣០(សាមសិប)ឆ្នាំ និង មានអាយុលើសកូនសុំយ៉ាងតិច ២២(ម្ភៃពីរ)ឆ្នាំ និង យ៉ាងច្រើនបំផុត ៤៥(សែសិបប្រាំ)ឆ្នាំ គិតត្រឹមកាលបរិច្ឆេទដាក់ពាក្យសុំកូន ។

២-ក្នុងករណីដែលអ្នកសុំមិនបានបំពេញតាមចំណុច ១ ខាងលើ ហើយក្នុងករណីសុំកូនឆ្លើយតបនឹងឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារ សុំកូនអាចអនុញ្ញាតឱ្យបាន ក្នុងស្ថានភាពដូចតទៅ :

ក-អ្នកសុំមានដើមកំណើតសញ្ជាតិខ្មែរ សុំកុមារដែលជាសាច់ញាតិរបស់ខ្លួន ឬ

ខ-អ្នកសុំជាសហព័ទ្ធដែលសុំកូននៃសហព័ទ្ធម្ខាងទៀត ឬ

គ-អ្នកសុំ សុំកុមារដែលត្រូវការការថែទាំពិសេស ឬ ស្ថានភាពផ្សេងទៀត ដែលបម្រើឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារ ។

៣-ក្នុងករណីអ្នកសុំមានប្តី ឬ ប្រពន្ធ ការសុំកូនត្រូវធ្វើដោយសហព័ទ្ធទាំងពីររួមគ្នា លើកលែងតែករណីដែលសហព័ទ្ធណាម្ខាង សុំកូនបង្កើតនៃសហព័ទ្ធម្ខាងទៀត ។

៤-ច្បាប់ជាតិរបស់អ្នកសុំនីមួយៗ និង ច្បាប់ប្រទេសនៃលំនៅឋានអចិន្ត្រៃយ៍របស់អ្នកសុំបានទទួលស្គាល់ និង អនុញ្ញាតនូវបុត្តភាពនៃសុំកូនពេញលេញ ។

៥-ប្រទេសនៃសញ្ជាតិ ឬ ប្រទេសលំនៅឋានអចិន្ត្រៃយ៍នៃអ្នកសុំ ត្រូវតែជាប្រទេសដែលមានទំនាក់ទំនងការទូតជាមួយព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

៦-អ្នកសុំត្រូវមានលក្ខណសម្បត្តិ និង លក្ខខណ្ឌជាសារវន្តនានាសម្រាប់សុំកូនស្របទៅតាមច្បាប់ប្រទេសលំនៅឋានអចិន្ត្រៃយ៍របស់ខ្លួន ។

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង

៧-អ្នកសុំត្រូវតែជាជនពុំធ្លាប់ត្រូវបានផ្តន្ទាទោស ឬ កំពុងត្រូវបានប្តឹងអំពីកំហុសទាក់ទងទៅនឹងកិរិយាមារយាទ ឬ ការប្រព្រឹត្តបទល្មើសឧក្រិដ្ឋ ឬ មជ្ឈិមណាមួយនៅក្នុងប្រទេសនៃសញ្ជាតិរបស់ខ្លួន ឬ ប្រទេសលំនៅឋានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬ ក្នុងប្រទេសណាមួយដែលខ្លួនបានស្នាក់នៅចុងក្រោយ ។

៨-អ្នកសុំត្រូវតែជាអ្នកមានសមត្ថភាពផ្តល់ការថែទាំសមស្រប និង ការគាំទ្រចាំបាច់ដល់កូនសុំ ។

៩-អ្នកសុំត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យសុំកូនបាន លុះត្រាតែអ្នកសុំកូនគ្មានកូន ឬ មានកូនតែម្នាក់នៅក្នុងបន្ទុក ។ អ្នកសុំអាចសុំកូនបានតែម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ លើកលែងតែកុមារដែលមានបងប្អូនបង្កើតអាចអនុញ្ញាតឱ្យសុំច្រើននាក់បាន ។

ជំពូកទី ៥
នីតិវិធីសុំកូន
ផ្នែកទី ១
នីតិវិធីរដ្ឋបាល

មាត្រា ២២.-

រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ត្រូវរៀបចំសំណុំឯកសារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់កុមារម្នាក់ៗដែលមានលក្ខណសម្បត្តិសម្រាប់សុំកូនអន្តរប្រទេសរួមមាន ព័ត៌មានចាំបាច់អំពីអត្តសញ្ញាណរបស់កុមារ ភាពអាចសុំជាកូនចិញ្ចឹម សាវតារជាតិរបស់កុមារ បរិយាកាសសង្គមរបស់កុមារ ប្រវត្តិគ្រួសាររបស់កុមារ ប្រវត្តិសុខភាពរបស់កុមារ និង ប្រវត្តិសុខភាពគ្រួសាររបស់កុមារ និង សេចក្តីត្រូវការជាពិសេសណាមួយរបស់កុមារ ។

ក្នុងករណីកុមារត្រូវបានបោះបង់ចោល រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវធានាថា ការខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីស្វះស្វែងរកឪពុកម្តាយ ឬ ឪពុក ឬ ម្តាយ ឬ សាច់ញាតិ ឬ អ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារត្រូវបានធ្វើរួចហើយ ។

រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសក៏ត្រូវធានាផងដែរថា រាល់ការយល់ព្រមចាំបាច់ទាំងឡាយត្រូវបានធ្វើឡើងស្របទៅតាមបទប្បញ្ញត្តិនានានៃច្បាប់នេះ ។

សំណុំឯកសារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់កុមារ រាប់បញ្ចូលទាំងភស្តុតាងបង្ហាញពីការយល់ព្រម និង/ឬ ការខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីស្វះស្វែងរកឪពុកម្តាយ ឬឪពុក ឬ ម្តាយ ឬ សាច់ញាតិ ឬ អ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារផងដែរ ។

មាត្រា ២៣.-

អ្នកសុំត្រូវដាក់ពាក្យសុំកូនទៅអាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដោយភ្ជាប់មកជាមួយនូវឯកសាររួមមាន :

១-ភស្តុតាងដែលបញ្ជាក់ថា អាជ្ញាធរកណ្តាលនៃប្រទេសដើមរបស់ខ្លួន ឬ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចទទួលបន្ទុកសុំកូនអន្តរប្រទេស ឬ ទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃប្រទេសលំនៅឋានអចិន្ត្រៃយ៍ចាត់ទុកថា អ្នកសុំមានលក្ខណសម្បត្តិ និង មានភាពសមស្របសម្រាប់សុំកូនដោយផ្អែកលើការវាយតំលៃលើជីវប្រវត្តិផ្ទាល់ខ្លួន ប្រវត្តិគ្រួសារ ប្រវត្តិសុខភាព បរិយាកាសគ្រួសារ បរិយាកាសសង្គម មូលហេតុសុំកូន និងលទ្ធភាពនៃការទទួលបន្ទុករ៉ាប់រងចំពោះសុំកូនអន្តរប្រទេស ។

២-ព័ត៌មានចាំបាច់ទាក់ទងនឹងការឆ្លើយតបទៅនឹងលក្ខខណ្ឌនានាដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២១ នៃច្បាប់នេះ ។

៣-ព័ត៌មានទាក់ទងនឹងអត្តសញ្ញាណរបស់អ្នកសុំ ដែលក្នុងនោះរួមមានឯកសារទាក់ទងនឹងអត្រានុកូលដ្ឋាន ។

៤-ព័ត៌មានទាក់ទងនឹងលក្ខណសម្បត្តិផ្សេងៗរបស់កុមារ ដែលអ្នកសុំអាចនឹងមានលក្ខណសម្បត្តិថែទាំបាន ។

៥-ភស្តុតាងទទួលបានពីអាជ្ញាធរកណ្តាល ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃប្រទេសទទួលដែលបញ្ជាក់ថា នៅពេលពាក្យសុំកូនរបស់ខ្លួនត្រូវបានយល់ព្រមហើយ កូនសុំនោះត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យចូលទៅរស់នៅជាអចិន្ត្រៃយ៍ក្នុងប្រទេសទទួល ។

ឯកសារទាំងអស់ ត្រូវបញ្ជាក់ដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃប្រទេសលំនៅឋានអចិន្ត្រៃយ៍របស់អ្នកសុំ ។

ឯកសារច្បាប់ដើមទាំងអស់ត្រូវភ្ជាប់មកជាមួយនូវការបកប្រែជាភាសាអង់គ្លេស ឬ ភាសាបារាំង ដែលមានការបញ្ជាក់ត្រឹមត្រូវ ។

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

មាត្រា ២៤.-

ពាក្យសុំដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៣ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវបញ្ជូនមកក្រសួងការបរទេស និង សហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ តាមរយៈអាជ្ញាធរកណ្តាល ស្ថានទូត ឬ ស្ថានតំណាងនៃប្រទេសទទួលប្រចាំនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលបានបញ្ជាក់ពីភាពត្រឹមត្រូវនៃឯកសារទាំងនោះ ។ ក្រសួងការបរទេស និង សហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ត្រូវពិនិត្យផ្តល់យោបល់ និង ត្រូវបញ្ជូនសំណុំឯកសារសុំកូនអន្តរប្រទេស ទៅក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ចក្នុងរយៈពេល ១៥ (ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ គិតពីថ្ងៃបានទទួលពាក្យសុំ ។ ក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរបំផុត ១៥ (ដប់ប្រាំ)ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ គិតពីថ្ងៃបានទទួលពាក្យសុំពីក្រសួងការបរទេស និង សហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវឆ្លើយតបជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅអ្នកសុំ តាមរយៈអាជ្ញាធរកណ្តាលនៃប្រទេសដើមរបស់អ្នកសុំ ឬ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចទទួលបន្ទុកសុំកូនអន្តរប្រទេស ឬ តាមរយៈទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃប្រទេសលំនៅឋានអចិន្ត្រៃយ៍ ដោយបញ្ជាក់ថា ខ្លួនបានទទួលពាក្យសុំកូន ។

មាត្រា ២៥.-

អ្នកសុំត្រូវបង់ប្រាក់ចំណាយ សោហ៊ុយ និងវិភាគទាននានា សម្រាប់ជួយឧបត្ថម្ភដល់ជីវភាពនានានៃការថែទាំជំនួស និង ការជួយឧបត្ថម្ភទូទៅដល់មណ្ឌលកុមារកំព្រារបស់រដ្ឋទូទាំងប្រទេស និង កម្រៃសេវាចាំបាច់ផ្សេងៗទៀតទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេសដែលនឹងកំណត់ដោយប្រកាសរួមរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ និង រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច ។ ក្រៅពីនេះ មិនត្រូវយកថ្លៃសោហ៊ុយសុំកូនពីអ្នកសុំកូន ឬ ទីភ្នាក់ងាររបស់អ្នកសុំកូន ។ មិនអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកសុំកូន ឬ ទីភ្នាក់ងាររបស់អ្នកសុំកូនបង់ថ្លៃសោហ៊ុយសុំកូនទៅតាមកុមារម្នាក់ៗ ឬ ទៅតាមសោហ៊ុយសុំកូនមួយៗដែលនឹងត្រូវបញ្ជូនទៅឱ្យមណ្ឌលកុមារកំព្រាណាមួយ ឬ មិនអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកសុំកូន ឬ ទីភ្នាក់ងាររបស់អ្នកសុំកូនធ្វើការផ្តល់សោហ៊ុយ អំណោយ ឬ ការទូទាត់ ទោះក្នុងរូបភាពណាក៏ដោយឱ្យទៅមណ្ឌលកុមារកំព្រា ដែលកុមារនៅទីនោះត្រូវបានសុំយកទៅចិញ្ចឹម ឬ ទៅឱ្យបុគ្គលិក នាយក ឬ សមាជិកនៃគណៈគ្រប់គ្រងទោះជាដោយផ្ទាល់ ឬ ដោយប្រយោលក្តី ។

9/35

Kol

មាត្រា ២៦.-

រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ត្រូវពិនិត្យសំណុំលិខិតសុំកូនក្នុងរយៈពេល ៦០ (ហុកសិប) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ បន្ទាប់ពីថ្ងៃដែលក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ចទទួលសំណុំលិខិតសុំកូន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៣ នៃច្បាប់នេះ ។ ក្នុងករណីសំណុំលិខិតមានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ហើយ រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវបញ្ជាក់ថា អ្នកសុំបានបំពេញលក្ខខណ្ឌត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់នេះហើយ ។

ក្នុងករណីដែលសំណុំលិខិតដាក់ជូនរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស មិនទាន់គ្រប់គ្រាន់ ឬ មិនទាន់ត្រឹមត្រូវ រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ត្រូវជូនដំណឹងទៅអ្នកសុំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរអំពីឯកសារដែលនៅខ្វះ ឬ មិនទាន់ត្រឹមត្រូវ តាមរយៈអាជ្ញាធរកណ្តាល ឬ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចទទួលបន្ទុកសុំកូនអន្តរប្រទេស ឬ ទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេសដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតនៃប្រទេសទទួល ។ រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវពិនិត្យសំណុំលិខិតសុំកូនក្នុងរយៈពេល ៦០ (ហុកសិប) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ បន្ទាប់ពីបានទទួលឯកសារដែលនៅខ្វះ ឬ កែតម្រូវរួច។

ក្នុងករណីអ្នកសុំខកខានមិនបានផ្តល់ឯកសារដែលនៅខ្វះ ឬ មិនទាន់ត្រឹមត្រូវក្នុងរយៈពេល៦០ (ហុកសិប) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ គិតពីថ្ងៃរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសបានជូនដំណឹងអំពីឯកសារដែលមិនទាន់គ្រប់គ្រាន់ ឬ មិនទាន់ត្រឹមត្រូវ នោះពាក្យសុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវទុកជាមោឃៈ ។

ក្នុងករណីបដិសេធពាក្យសុំ ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច ត្រូវមានបញ្ជាក់អំពីមូលហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ។

មាត្រា ២៧.-

ក្នុងករណីសំណុំលិខិតមានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ និង ត្រឹមត្រូវ ហើយអ្នកសុំបានបំពេញទៅតាមលក្ខខណ្ឌនៃច្បាប់នេះ រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវពិនិត្យពិចារណាទៅលើសំណុំឯកសាររបស់កុមារទាំងឡាយដែលមានលក្ខណសម្បត្តិសម្រាប់សុំកូនអន្តរប្រទេសបាន និង ត្រូវផ្តល់អំពីលក្ខណសម្បត្តិរបស់អ្នកសុំណាដែលត្រូវគ្នាល្អបំផុតនឹងលក្ខណសម្បត្តិរបស់កុមារ ។

ក្នុងការផ្តល់ដោយគិតគូរដល់ឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារ រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ត្រូវពិចារណាឱ្យបានសមស្របទៅលើអត្ថប្រយោជន៍នៃការបន្តឱ្យមានការបីបាច់ថែរក្សាកុមារ ដូចពេលកន្លងមក ព្រមទាំងពិចារណាទៅលើសាវតារសង្គម ជាតិពន្ធុ សាសនា និងវប្បធម៌របស់កុមារ ។

មាត្រា ២៨.-

រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ត្រូវផ្ញើសំណុំឯកសាររបស់កុមារដែលត្រូវបានផ្តល់ រួមទាំងភស្តុតាងដែលបង្ហាញថា រាល់ការយល់ព្រមចាំបាច់នានា ត្រូវបានទទួលរួចហើយ និងមូលហេតុដែលខ្លួនកំណត់ទុកដាក់កុមារជាមួយអ្នកសុំនោះទៅអាជ្ញាធរកណ្តាល ឬ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ទទួលបន្ទុកសុំកូនអន្តរប្រទេស ឬ ទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃប្រទេសទទួល ដើម្បីពិនិត្យនិងបញ្ជូនទៅអ្នកសុំដោយមិនចាំបាច់ជូនដំណឹងអំពីអត្តសញ្ញាណឪពុកម្តាយ ឬ ឪពុក ឬ ម្តាយ ឬ អ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារឡើយ លើកលែងតែករណីសុំកូនដោយសាច់ញាតិ ។

មាត្រា ២៩.-

អ្នកសុំត្រូវឆ្លើយតបទៅរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ អំពីការយល់ព្រមសុំកុមារ ដែលរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសបានផ្តល់ឱ្យតាមរយៈអាជ្ញាធរកណ្តាល ឬ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចទទួលបន្ទុកសុំកូនអន្តរប្រទេស ឬ ទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃប្រទេសទទួល ។

ក្នុងករណីអ្នកសុំមិនបានឆ្លើយតបមករដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសក្នុងរយៈពេល ៦០ (ហុកសិប) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសបានផ្ញើសំណុំឯកសាររបស់កុមារ រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសអាចចាត់ទុកថា អ្នកសុំបានបញ្ឈប់ពាក្យសុំរបស់ខ្លួន ហើយរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសអាចផ្តល់កុមារនោះឱ្យទៅអ្នកសុំផ្សេងទៀតបាន ។ ប្រាក់ចំណាយ សោហ៊ុយ និង វិភាគទានទាក់ទងនឹងការដាក់ពាក្យសុំមិនត្រូវបានប្រគល់ជូនវិញឡើយ ។

LE MINISTÈRE DU PALAIS ROYAL

ក្នុងករណីអ្នកសុំបានឆ្លើយតបថាមិនទទួលយកកុមារដែលបានផ្តល់ឱ្យខ្លួននៅលើកទីមួយទេ អ្នកសុំនោះអាចស្នើសុំឱ្យរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសផ្តល់កុមារជាលើកទីពីរបាន ។ ការផ្តល់នេះមិនត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើជាលើកទីបីឡើយ ។

ចំពោះអ្នកសុំដែលមិនបានឆ្លើយតបក្នុងរយៈពេលកំណត់ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ២ នៃមាត្រានេះ អ្នកសុំនោះអាចដាក់ពាក្យសុំកូនសាជាថ្មីស្របតាមនីតិវិធីនៃច្បាប់នេះ ។ ក្នុងការសម្រេចអំពីការសុំឱ្យមានការផ្តល់សាជាថ្មី ឬ ការទទួលពាក្យសុំកូនសាជាថ្មី រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវពិចារណាអំពីមូលហេតុដែលអ្នកសុំខកខានមិនបានឆ្លើយតប ឬ ឆ្លើយតបថា មិនមានបំណងសុំកុមារដែលបានផ្តល់ពីលើកមុនទាពេលកន្លងមក ។

មាត្រា ៣០.-

បន្ទាប់ពីអ្នកសុំ បានបញ្ជាក់ការយល់ព្រមរបស់ខ្លួនស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិក្នុងមាត្រា ២៩ នៃច្បាប់នេះ ហើយអាជ្ញាធរកណ្តាលនៃប្រទេសទទួល បានយល់ព្រមលើការសម្រេចនេះ រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសតាមរយៈអាជ្ញាធរកណ្តាល ឬ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចទទួលបន្ទុកសុំកូនអន្តរប្រទេស ឬ ទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃប្រទេសទទួល ត្រូវរៀបចំឱ្យមានការជួបគ្នារវាងអ្នកសុំ និង កុមារដែលត្រូវបានផ្តល់រួចហើយ ។

ការជួបគ្នានេះត្រូវប្រព្រឹត្តទៅតាមកាលបរិច្ឆេទមួយសមស្របសម្រាប់អ្នកសុំ និង រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស និង ត្រូវមានវត្តមានមន្ត្រីសង្គមកិច្ចមានសមត្ថកិច្ចមួយរូបផង ។ ការជួបគ្នានេះ ត្រូវធ្វើក្នុងរយៈពេល ៦០ (ហុកសិប) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទទទួលការយល់ព្រមពីអ្នកសុំ ។

មុនការជួបគ្នារវាងអ្នកសុំ និង កុមារ រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ត្រូវធ្វើសម្ភាសន៍អ្នកសុំ និង ធានាថា អ្នកសុំ និង កុមារត្រូវបានរៀបចំខ្លួនជាស្រេចតាមរយៈការពិគ្រោះយោបល់ ការផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មាន ការផ្លាស់ប្តូររូបថត និង វិធានការចាំបាច់ផ្សេងៗទៀត ដើម្បីការជួបគ្នានេះ ។

ករណីមានសហព័ទ្ធ បើសហព័ទ្ធណាម្ខាងមិនអាចមកបាន សហព័ទ្ធនោះត្រូវធ្វើលិខិតប្រគល់សិទ្ធិឱ្យទៅសហព័ទ្ធម្ខាងទៀត ធ្វើជាអ្នកតំណាងរបស់ខ្លួន ដើម្បីធ្វើសកម្មភាពក្នុងការសុំកូននោះ ។ លិខិតប្រគល់សិទ្ធិត្រូវមានការបញ្ជាក់ពីអាជ្ញាធរកណ្តាល ឬ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ប្រទេសទទួល ។

ក្នុងករណីអ្នកសុំមិនមកក្នុងរយៈពេលដូចបានកំណត់ក្នុងកថាខណ្ឌទី ២ ខាងលើ ដោយគ្មានមូលហេតុត្រឹមត្រូវ រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវចាត់ទុកថា អ្នកសុំបានបញ្ឈប់ពាក្យសុំរបស់ខ្លួន ។

រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ត្រូវសាកសួរយោបល់របស់កុមារដែលអាចដឹងខុសត្រូវបាន ព្រមទាំងប្រាប់កុមារឱ្យបានដឹងអំពីអានុភាពដែលកើតចេញពីសុំកូននេះ ហើយត្រូវស្តាប់កុមារបញ្ចេញមតិយោបល់របស់ខ្លួន ដោយគ្មានវត្តមានរបស់ភាគីផ្សេងទៀតឡើយ ។ រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវយល់ដឹងឱ្យបានច្បាស់ អំពីទស្សនៈកុមារលើរាល់បញ្ហាដែលពាក់ព័ន្ធដល់សុំកូន ក្នុងនោះមានជាអាទិ៍ ការជ្រើសរើសអ្នកសុំ ហើយមតិយោបល់របស់កុមារត្រូវយកទៅគិតគូរពិចារណាដោយផ្អែកទៅតាមវ័យ និង កម្រិតយល់ដឹងរបស់កុមារ ។ សំអាងស្តីពីការយល់ព្រមរបស់កុមារត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ។

រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ អំពីការសម្ភាសន៍ និង ការជួបគ្នាខាងលើនេះ ។

មាត្រា ៣១.-

បទប្បញ្ញត្តិ ដែលមានចែងក្នុងជំពូកនេះត្រូវយកមកអនុវត្តផងដែរចំពោះសុំកូនដោយសាច់ញាតិ ។

មាត្រា ៣២.-

ក្នុងករណីរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសពិនិត្យឃើញថា អ្នកសុំ និង កុមារបំពេញបាននូវលក្ខណវិនិច្ឆ័យ និង លក្ខខណ្ឌសម្រាប់សុំកូនអន្តរប្រទេស ហើយសុំកូននេះពិតជាបានឆ្លើយតបទៅនឹងឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារ រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវផ្តល់មតិយោបល់ជាវិជ្ជមានក្នុងរយៈពេល ៧ (ប្រាំពីរ) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ បន្ទាប់ពីការជួបគ្នារវាងអ្នកសុំ និង កុមារ ។

រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវដាក់សំណុំលិខិតទាំងនេះ ជូនរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទទួលបន្ទុកស៊ីវិលសង្គមកិច្ច ដើម្បីសុំការពិនិត្យ និង ផ្តល់អនុសាសន៍លើដំណើរការសុំកូន ។

មាត្រា ៣៣.-

ក្រោយពីទទួលអនុសាសន៍លើដំណើរការសុំកូនពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច អ្នកសុំត្រូវសហការជាមួយអាជ្ញាធរកណ្តាល ឬ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចទទួលបន្ទុកសុំកូនអន្តរប្រទេស ឬ ទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃប្រទេសទទួល ដាក់ពាក្យសុំកូនដែលបានផ្គូផ្គងរួច តាមរយៈរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសទៅសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ដើម្បីសុំដីកាសម្រេចសុំកូន ។ រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ត្រូវបញ្ជូនពាក្យសុំកូនទៅសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញដោយភ្ជាប់មកជាមួយនូវសំណុំឯកសាររបស់កុមារ និង អ្នកសុំ ព្រមទាំងអនុសាសន៍របស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច ក្នុងរយៈពេល ៧ (ប្រាំពីរ) ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការ គិតពីកាលបរិច្ឆេទទទួលពាក្យសុំ ។ ឯកសារចាំបាច់ទាំងអស់ត្រូវបកប្រែជាភាសាខ្មែរ និង មានការបញ្ជាក់ពីរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ។

ក្នុងករណីអ្នកសុំមិនបានដាក់ពាក្យសុំក្នុងរយៈពេល៦០ (ហុកសិប) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការបន្ទាប់ពីទទួលបានអនុសាសន៍របស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច ត្រូវចាត់ទុកថាអ្នកសុំនោះបានបញ្ឈប់ពាក្យសុំរបស់ខ្លួន ។

ផ្នែកទី ២
នីតិវិធីតុលាការ

មាត្រា ៣៤.-

សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ មានយុត្តាធិការលើរឿងក្តីសុំកូនអន្តរប្រទេស ។

តុលាការដែលមានយុត្តាធិការលើរឿងក្តីសុំកូនអន្តរប្រទេស ត្រូវយកបទប្បញ្ញត្តិស្តីពីនីតិវិធីរឿងក្តីរដ្ឋប្បវេណី ដែលមិនមែនជាបណ្តឹងមកអនុវត្តចំពោះនីតិវិធីតុលាការទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេស លើកលែងតែមានបទប្បញ្ញត្តិពិសេសដូចមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៣៥.-

អ្នកសុំត្រូវបង់ប្រាក់សរុបចំនួន ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ដើម្បីទ្រទ្រង់សោហ៊ុយដាក់ពាក្យសុំ ការពិនិត្យភស្តុតាង ការចេញដីកាសម្រេច ការបញ្ជូនឯកសារ ការផ្សព្វផ្សាយសេចក្ដីជូនដំណឹង ការស្រាវជ្រាវអង្គហេតុ និង សកម្មភាពខាងនីតិវិធីផ្សេងៗទៀត

ដែលទាក់ទងនឹងកិច្ចការសុំកូនអន្តរប្រទេស ។ តុលាការត្រូវបង្គាប់ឱ្យអ្នកសុំបង់ចំនួនទឹកប្រាក់នោះជាមុន ។ ក្នុងករណីដែលសោហ៊ុយចាំបាច់ដែលបានកំណត់ខាងលើនេះ លើសពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល តុលាការអាចកំណត់ចំនួនសោហ៊ុយបន្ថែម និង បង្គាប់ឱ្យអ្នកសុំបង់សោហ៊ុយបន្ថែមនោះជាមុន ។ ចំនួនទឹកប្រាក់នេះមិនអាចបង្វិលជូនវិញទេ ។

មាត្រា ៣៦.-

ជាគោលការណ៍ សំណុំឯកសារ និង របាយការណ៍ដែលដាក់ជូនតុលាការដោយក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច ត្រូវសន្មតជាភស្តុតាងនៃអង្គហេតុពិតទាក់ទងនឹងលក្ខណសម្បត្តិ សុំកូនរបស់កុមារ និង ភាពសមស្របសម្រាប់សុំកូនរបស់អ្នកសុំលើកលែងតែមានភស្តុតាងផ្ទុយមកបញ្ជាក់ ។

ក្នុងករណីចាំបាច់ តុលាការអាចបង្គាប់ឱ្យអ្នកតំណាងរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសមកបំភ្លឺបន្ថែមអំពីលទ្ធផលនៃការស្រាវជ្រាវ និង អនុសាសន៍របស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច ទាក់ទងនឹងករណីសុំកូនអន្តរប្រទេសរួមទាំងឯកសារ របាយការណ៍ និង ភស្តុតាងជាឯកសារពាក់ព័ន្ធដែលគាំទ្រលទ្ធផលនៃការស្រាវជ្រាវខាងលើ ។

មាត្រា ៣៧.-

តុលាការត្រូវពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់ថា :

ក- លក្ខណវិនិច្ឆ័យ ឬ លក្ខខណ្ឌទាំងអស់នៃសុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវបានបំពេញ ។

ខ- ការពិគ្រោះយោបល់ជាចាំបាច់នានាត្រូវបានធ្វើមុននឹងផ្តល់ការយល់ព្រម ។

គ- ការយល់ព្រមចាំបាច់នានាត្រូវបានផ្តល់ ដោយគោរពតាមខ្លឹមសារផ្នែកទី ២ ជំពូកទី ៤ នៃច្បាប់នេះ ។

ឃ- មានការពិចារណាត្រឹមត្រូវលើគ្រប់លទ្ធភាពក្នុងការទុកដាក់កុមារនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ង- អាជ្ញាធរកណ្តាល ឬ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ឬ ទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេសដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតនៃប្រទេសទទួល យល់ព្រមលើការទុកដាក់កុមារ ។

ច- កុមារនឹងត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យចូលទៅរស់នៅជាអចិន្ត្រៃយ៍នៅក្នុងប្រទេស

ឆ- សុំកូនអន្តរប្រទេសនេះពិតជាឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារ ។

ROYAUME DU CAMBODGE · LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

25/35

មាត្រា ៣៨.-

តុលាការសម្រេចសេចក្តីអំពីរឿងក្តីដែលទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេស ដោយពុំចាំបាច់ឆ្លងកាត់តាមការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ឡើយ ។

ក្នុងករណីមានភាពចាំបាច់ដាច់ខាតត្រូវបំភ្លឺអង្គហេតុពាក់ព័ន្ធ តុលាការអាចអញ្ជើញអ្នកសុំ ឬ អ្នកតំណាង ឬ អ្នកមានអំណាចមេបាម្ខាង ឬ ទាំងពីរ ឬ អ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារ អ្នកតំណាងទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេសពាក់ព័ន្ធ និងសាក្សីផ្សេងទៀត ដើម្បីផ្តល់ភស្តុតាងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ឬ ដោយផ្ទាល់មាត់ទាក់ទងនឹងអត្ថិភាព ឬ នត្ថិភាពនៃអង្គហេតុ ។

មាត្រា ៣៩.-

តុលាការត្រូវលើកយកសំណុំរឿងសុំកូនអន្តរប្រទេសមកវិនិច្ឆ័យ និងចេញដីកាសម្រេចក្នុងរយៈពេល ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ បន្ទាប់ពីបានទទួលពាក្យសុំកូន ។ តុលាការត្រូវបញ្ជូនដីកាសម្រេចនេះទៅអ្នកសុំ អ្នកតំណាងដែលច្បាប់បានកំណត់របស់កូនសុំ និងក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច ។

ដីកាសម្រេចនេះមិនត្រូវចូលជាស្ថាពរនៅមុនពេលផុតអំឡុងពេលសម្រាប់ការប្តឹងជំទាស់ ដែលបានកំណត់នៅក្នុងមាត្រា ៤០ នៃច្បាប់នេះ ។ ក្នុងករណីមានការប្តឹងជំទាស់ចំពោះដីកាសម្រេចនេះ ដីកាសម្រេចនេះមិនត្រូវចូលជាស្ថាពររហូតដល់ពេលមានដីកាសម្រេចអំពីបណ្តឹងជំទាស់នោះ ។

មាត្រា ៤០.-

បុគ្គលដែលមានសិទ្ធិ ឬ ផលប្រយោជន៍របស់ខ្លួនត្រូវបានបំពានដោយដីកាសម្រេចលើពាក្យសុំកូនអន្តរប្រទេស អាចប្តឹងជំទាស់ទៅសាលាឧទ្ធរណ៍ ចំពោះដីកាសម្រេចនោះបាន ។

ក្នុងករណីដែលបុគ្គលអាចប្តឹងជំទាស់ជាជនដែលត្រូវទទួលបានការជូនដំណឹងអំពីដីកាសម្រេចខាងលើ បណ្តឹងជំទាស់ត្រូវធ្វើឡើងក្នុងអំឡុងពេល ១៥ (ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ គិតពីថ្ងៃដែលខ្លួនទទួលបានការជូនដំណឹងអំពីដីកាសម្រេច ។

ក្នុងករណីដែលបុគ្គលអាចប្តឹងជំទាស់ មិនមែនជាជនដែលត្រូវទទួលបានការជូនដំណឹងអំពីដីកាសម្រេចខាងលើ បណ្តឹងជំទាស់ត្រូវធ្វើឡើងក្នុងអំឡុងពេល ១៥ (ដប់ប្រាំ)

ថ្ងៃនៃថ្ងៃធ្វើការ គិតពីថ្ងៃដែលអ្នកសុំបានទទួលការជូនដំណឹងអំពីដីកាសម្រេច ។

អំឡុងពេល ១៥ (ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ ដែលកំណត់ក្នុងកថាខណ្ឌទី ២ និង ទី ៣ ខាងលើមិនអាចពន្យារបានឡើយ ។

សាលាឧទ្ធរណ៍ត្រូវលើកយកពាក្យបណ្តឹងជំទាស់នោះមកវិនិច្ឆ័យ និង ចេញដីកាសម្រេចក្នុងរយៈពេល ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ បន្ទាប់ពីបានទទួលពាក្យបណ្តឹងជំទាស់ ។

ដីកាសម្រេចរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍លើបណ្តឹងជំទាស់មិនអាចប្តឹងជំទាស់ទៀតបានឡើយ ។

ជំពូកទី ៦

អានុភាពនៃសុំកូន

មាត្រា ៤១.-

សុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវតែជាសុំកូនពេញលេញ ។ សុំកូនអន្តរប្រទេសមានអានុភាពបង្កើតនូវទំនាក់ទំនងញាតិភាពរវាងឪពុកម្តាយ និង កូនជាអចិន្ត្រៃយ៍ ដោយផ្តល់ដល់កុមារនូវឋានៈ សិទ្ធិ និង ភាតព្វកិច្ចដូចជាកូនបង្កើតរបស់ឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម ហើយវាបញ្ចប់ញាតិភាពរវាងកុមារ និង ឪពុកម្តាយបង្កើតរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ៤២.-

អានុភាពផ្សេងទៀតនៃសុំកូនអន្តរប្រទេស ត្រូវគ្រប់គ្រងដោយច្បាប់ជាតិរបស់អ្នកសុំ ឬ ប្រសិនបើគ្មានច្បាប់រួមមួយទេ ត្រូវគ្រប់គ្រងដោយច្បាប់នៃប្រទេសលំនៅឋានអចិន្ត្រៃយ៍របស់អ្នកសុំ ។

ជំពូកទី ៧

ការជូនដំណឹងពីចំណាត់ការ និង នីតិវិធី បន្ទាប់ពីបញ្ចប់ដំណើរការសុំកូនអន្តរប្រទេស

មាត្រា ៤៣.-

រដ្ឋជាអ្នកសុំកូនអន្តរប្រទេស ត្រូវជូនដំណឹងអំពីការប្រព្រឹត្តទៅនៃនីតិវិធីសុំកូន វិធានការដែលអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចបានចាត់ការ និង ការវិវត្តនៃការសុំកូននៅគ្រប់

ដំណាក់កាលរបស់នីតិវិធីសុំកូនឱ្យបានទៀងទាត់ ទៅអ្នកសុំតាមរយៈអាជ្ញាធរកណ្តាល ឬ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ឬ ទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេសដែលបានទទួលការអនុញ្ញាត ។

មាត្រា ៤៤.-

ក្រោយពីដីកាសម្រេចរបស់តុលាការចូលជាស្ថាពរ ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច ត្រូវជូនដំណឹងទៅក្រសួងការបរទេស និង សហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ អំពីដីកាសម្រេចនេះ ។

នៅពេលដែលនីតិវិធីសុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវបានបញ្ចប់ ដោយអនុលោមទៅតាមអនុសញ្ញាក្រុងឡាអេ ស្តីពីការការពារកុមារ និង សហប្រតិបត្តិការ ទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេស ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច ត្រូវចេញលិខិតបញ្ជាក់អនុលោមតាមមាត្រា ២៣ នៃអនុសញ្ញានេះ ។

រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ត្រូវរៀបចំពិធីប្រគល់កុមារ និង លិខិតបញ្ជាក់ស្តីពីការប្រគល់កូនជាផ្លូវការទៅអ្នកសុំ ។ រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវជួយសម្របសម្រួលជាមួយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ក្នុងការរៀបចំ និង ផ្តល់នូវលិខិតឆ្លងដែន ទិដ្ឋាការ និង ឯកសារចាំបាច់នានា ដើម្បីឱ្យកុមារធ្វើដំណើរចូលទៅប្រទេសលំនៅឋានអចិន្ត្រៃយ៍របស់អ្នកសុំ ។

ការធ្វើដំណើររបស់កុមារទៅកាន់ប្រទេសទទួល ត្រូវអមដំណើរដោយអ្នកសុំ ។ រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ត្រូវធានាថាការផ្ទេរកុមារទៅកាន់ប្រទេសទទួល ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងកាលៈទេសៈមានសុវត្ថិភាព ដោយមានការគិតគូរដល់សេចក្តីត្រូវការនានារបស់កុមារ ។

មាត្រា ៤៥.-

រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវសម្របសម្រួលជាមួយអាជ្ញាធរកណ្តាល ឬ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចទទួលបន្ទុកសុំកូនអន្តរប្រទេស ឬ ទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃប្រទេសទទួល ដើម្បីផ្តល់ ឬ សម្របសម្រួលសេវាក្រោយសុំកូនសមស្របដល់កុមារ គ្រួសារចិញ្ចឹម និង គ្រួសារបង្កើតតាមការចាំបាច់ ។

ក្រោយពីកុមារត្រូវបានទទួលការអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើជាកូន ឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមត្រូវផ្តល់របាយការណ៍អំពីស្ថានភាពវិវឌ្ឍន៍របស់កុមារមករដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសជារៀងរាល់ ៦ (ប្រាំមួយ) ខែម្តង ក្នុងរយៈពេល ៣ (បី) ឆ្នាំ បន្ទាប់មកត្រូវផ្តល់របាយការណ៍ ១ ឆ្នាំម្តង រហូតដល់កុមារមានអាយុ ១៨ ឆ្នាំ ។

28k5

Kd

ឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹមត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសដោយផ្ទាល់ ឬ តាមរយៈអាជ្ញាធរកណ្ដាល ឬ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចទទួលបន្ទុកសុំកូនអន្តរប្រទេស ឬ ទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេស ដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតនៃប្រទេសទទួល ឬ ប្រទេសជាលំនៅឋានអចិន្ត្រៃយ៍របស់ខ្លួនទៅតាមស្ថានភាពសមស្រប ។

មាត្រា ៤៦.-

រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស និង សាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ ត្រូវរក្សាទុកសំណុំឯកសារសុំកូនអន្តរប្រទេសក្នុងរយៈពេល ៦០ (ហុកសិប) ឆ្នាំ គិតពីកាលបរិច្ឆេទដែលដីកាសម្រេចសុំកូនអន្តរប្រទេសនោះចូលជាស្ថាពរ ។

សំណុំឯកសារ និង កំណត់ហេតុទាំងអស់ទាក់ទងនឹងករណីសុំកូនអន្តរប្រទេសជាក់លាក់ណាមួយ ទោះជារក្សាទុកនៅតុលាការ រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេស មណ្ឌលកុមារកំព្រា និង អ្នកជំនាញផ្សេងៗទៀតដែលពាក់ព័ន្ធនឹងនីតិវិធីសុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវរក្សាទុកជាការសម្ងាត់ ។ ក៏ប៉ុន្តែសំណុំឯកសារនិងកំណត់ហេតុ ឬ ព័ត៌មានទាំងឡាយដែលមាននៅក្នុងសំណុំឯកសារ និង កំណត់ហេតុទាំងនោះអាចនឹងត្រូវបញ្ចេញទៅតាមការស្នើសុំ ឬ ការបង្គាប់ជាលាយលក្ខណ៍អក្សររបស់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច នៅក្នុង ឬ ក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក្នុងករណីមានតម្រូវការទាក់ទងនឹងករណី ឬ នីតិវិធីតុលាការដែលកំពុងតែប្រព្រឹត្តទៅ ឬ កាលៈទេសៈពិសេសដទៃទៀត ។

ឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹមអាចដាក់ពាក្យសុំទៅក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច ដើម្បីសុំច្បាប់ចម្លងនៃសំណុំលិខិត ដែលរួមមានអត្តសញ្ញាណរបស់ឪពុកម្ដាយបង្កើតរបស់កូនសុំក្រោយពីដីកាសម្រេចសុំកូនរបស់តុលាការចូលជាស្ថាពរ ។ កូនសុំដែលដល់អាយុដឹងខុសត្រូវគ្រប់គ្រាន់អំពីផលវិបាកនៃការដឹងអត្តសញ្ញាណរបស់ខ្លួន អាចត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យមើលសំណុំលិខិតរបស់ខ្លួនរួមទាំងអត្តសញ្ញាណរបស់ឪពុកម្ដាយបង្កើតបាន ដោយធ្វើការស្នើសុំជាលាយលក្ខណ៍អក្សរមកអាជ្ញាធរកណ្ដាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក្នុងករណីការមើលនេះជាឧត្ដមប្រយោជន៍របស់កូនសុំ ។ កូនសុំដែលឈានចូលអាយុនីតិភាពមានសិទ្ធិមើលសំណុំឯកសារ និង កំណត់ហេតុទាក់ទងនឹងអត្តសញ្ញាណខ្លួន ។ រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវធានាថា កូនសុំទទួលបានការពិគ្រោះយោបល់សមស្របមុននឹងមើលព័ត៌មាននៅក្នុងសំណុំលិខិតរបស់ខ្លួន ។

29/35

ជំពូកទី ៨

ការផ្តល់ការអនុញ្ញាតដល់ទីភ្នាក់ងារ

មាត្រា ៤៧.-

មានតែទីភ្នាក់ងារដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតពីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និង ពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចនៃប្រទេសទទួល ស្របតាមមាត្រាជាបន្តបន្ទាប់ដូចខាងក្រោមប៉ុណ្ណោះ ដែលមានសិទ្ធិធ្វើប្រតិបត្តិការក្នុងនីតិវិធីសុំកូនអន្តរប្រទេស ។

ចំនួនទីភ្នាក់ងារមកពីប្រទេសទទួលនីមួយៗ ដែលអនុញ្ញាតឱ្យផ្តល់សេវានៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាត្រូវកំណត់ដោយកិច្ចព្រមព្រៀងរួមគ្នាមួយរវាងក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច និង អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃប្រទេសទទួល ។

មាត្រា ៤៨.-

ដើម្បីសុំការអនុញ្ញាតធ្វើប្រតិបត្តិការសុំកូនអន្តរប្រទេសពីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ចនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ទីភ្នាក់ងារត្រូវមានលក្ខណសម្បត្តិដូចតទៅ ៖

១- មានការអនុញ្ញាតពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចនៃប្រទេសទទួល ។

២- មានទិសដៅមិនស្វែងរកផលចំណេញ និង បានបំពេញនូវលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់ទាក់ទងនឹងនីតិបុគ្គលមិនយកចំណេញ សមាគម ឬ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ឬ បទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀតទាក់ទងនឹងលក្ខណៈនៃទីភ្នាក់ងារនោះ ។

៣- មានអ្នកដឹកនាំនិងមានបុគ្គលិកដែលមានសមត្ថភាពប្រកបដោយគុណធម៌ និង សីលធម៌ ព្រមទាំងបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាល និង មានបទពិសោធន៍ធ្វើការងារក្នុងវិស័យសុំកូនអន្តរប្រទេស ។

ទីភ្នាក់ងារដែលធ្វើប្រតិបត្តិការក្នុងដំណើរការសុំកូនអន្តរប្រទេស នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា មិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យបើក ឬ យកមណ្ឌលកុមារកំព្រា ជាប្រភពដើម្បីផ្គត់ផ្គង់ទារក និង កុមារកំព្រា នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឡើយ ។

មាត្រា ៤៩.-

ទីភ្នាក់ងារនីមួយៗត្រូវបានចុះបញ្ជីតាមបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់ជាធរមាន របស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ទាក់ទងនឹងនីតិបុគ្គលមិនយកចំណេញ សមាគម ឬ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ឬ បទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀត ទាក់ទងនឹងលក្ខណៈនៃទីភ្នាក់ងារនោះ មុនពេលដាក់ពាក្យសុំការអនុញ្ញាតធ្វើជាទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេស ទៅក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច តាមរយៈរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ។ ទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវចុះកិច្ចសន្យាស្តីពីប្រតិបត្តិការសុំកូនអន្តរប្រទេស និង បំពេញបែបបទផ្សេងៗទៀត តាមការកំណត់របស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច ។

មាត្រា ៥០.-

ពាក្យសុំការអនុញ្ញាតធ្វើជាទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេស នៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលដាក់ជូនរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ត្រូវភ្ជាប់មកជាមួយនូវសំណុំឯកសារដូចខាងក្រោម:

១- ពាក្យសុំការអនុញ្ញាតដោយមានការយល់ព្រម និង ទទួលស្គាល់ពីក្រសួងការបរទេស និង សហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ។

២- ឯកសារសង្ខេបអំពីប្រវត្តិ និង សកម្មភាពរបស់ទីភ្នាក់ងារ ។

៣- ច្បាប់ចម្លងដែលមានបញ្ជាក់ត្រឹមត្រូវអំពីការអនុញ្ញាតឱ្យបើកទីភ្នាក់ងារពីប្រទេសទទួលរបស់ខ្លួន ចំពោះទីភ្នាក់ងារអន្តរជាតិ ។

៤- ច្បាប់ចម្លងលិខិតចុះបញ្ជីដែលមានបញ្ជាក់ត្រឹមត្រូវដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤៩ នៃច្បាប់នេះ ។

៥- លក្ខន្តិកៈ និង បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់ទីភ្នាក់ងារ ។

៦- ជីវប្រវត្តិសង្ខេបនិងរូបថតរបស់សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ឬ គណៈគ្រប់គ្រង ។

៧- ជីវប្រវត្តិសង្ខេបរបស់បុគ្គលដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើជាអ្នកតំណាងទីភ្នាក់ងារចំពោះកិច្ចការសុំកូនអន្តរប្រទេស ។ អ្នកតំណាងទាំងនេះមិនត្រូវឱ្យលើសពីពីរនាក់ និងមិនមែនជានាយក នាយករង ឬ បុគ្គលិកនៃមណ្ឌលកុមារកំព្រាណាមួយនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឡើយ ។

ROYAUME DU CAMBODGE * LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

31/25

៨- ឯកសារភស្តុតាងនានាដែលបញ្ជាក់ថាអ្នកតំណាងដូចមានចែងក្នុងចំណុចទី ៧ ខាងលើ គ្មានជាប់ឈ្មោះក្នុងបញ្ជីថ្កោលទោសនៅប្រទេសដើមរបស់ខ្លួន និង នៅប្រទេសចុងក្រោយដែលខ្លួនរស់នៅ ក្នុងករណីប្រទេសខុសគ្នា ។

៩- កិច្ចព្រមព្រៀងទ្វេភាគីស្តីពីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការលើវិស័យសុំកូនអន្តរប្រទេស រវាងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និង ប្រទេសរបស់ទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេស ក្នុងករណីដែលប្រទេសនោះមិនមែនជារដ្ឋភាគីនៃអនុសញ្ញាក្រុងឡាអេ ស្តីពីការការពារកុមារ និង សហប្រតិបត្តិការទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេសទេ ។

១០- របាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុដែលត្រូវបានធ្វើសវនកម្មឯករាជ្យ និង កិច្ចព្រមព្រៀងផ្តល់ជំនួយមនុស្សធម៌ ឬ ការជួយឧបត្ថម្ភដល់កុមារកំព្រានានា នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

១១- តម្រូវការផ្សេងៗទៀតដែលក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ចយល់ថាចាំបាច់ ដើម្បីជាឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារ ដូចមានចែងនៅក្នុងនីតិវិធីទាក់ទងនឹងការផ្តល់ការអនុញ្ញាត ។

ច្បាប់ចម្លងចំនួនមួយច្បាប់នៃពាក្យសុំ និង សំណុំលិខិតសុំការអនុញ្ញាតធ្វើជាទីភ្នាក់ងារ ត្រូវធ្វើជូនស្ថានទូត ឬ ស្ថានតំណាងនៃប្រទេសទទួល ដែលទីភ្នាក់ងារធ្វើប្រតិបត្តិការនៅទីនោះ ។

មាត្រា ៥១.-

ក្នុងកំឡុងពេល ៦០ (ហុកសិប) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ បន្ទាប់ពីបានទទួលពាក្យសុំការអនុញ្ញាតធ្វើជាទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេស ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ចត្រូវឆ្លើយតបជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅទីភ្នាក់ងារវិញអំពីការសម្រេចជាផ្លូវការរបស់ខ្លួន ។ ក្នុងករណីមានការបដិសេធ ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច ត្រូវបញ្ជាក់អំពីមូលហេតុឱ្យ បានច្បាស់លាស់ ។

មាត្រា ៥២.-

មានតែអ្នកតំណាងដែលមានឈ្មោះក្នុងសំណុំឯកសារពាក្យសុំការអនុញ្ញាតតែប៉ុណ្ណោះដែលមានសិទ្ធិធ្វើជាអ្នកតំណាងទីភ្នាក់ងារនៅក្នុងដំណើរការសុំកូនអន្តរប្រទេស ។ ក្នុងករណីអ្នកតំណាងដែលបានទទួលការអនុញ្ញាត ត្រូវជំនួសដោយអ្នកផ្សេងនោះ ទីភ្នាក់

ROYAUME DU CAMBODGE
LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

32/35

ងារត្រូវដាក់ពាក្យសុំទៅក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច ដើម្បីសុំការអនុញ្ញាតជាថ្មីឡើងវិញ។

មាត្រា ៥៣.-

ការអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើប្រតិបត្តិការសុំកូនអន្តរប្រទេស ត្រូវផ្តល់ឱ្យសម្រាប់រយៈពេល ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ហើយអាចអនុញ្ញាតឱ្យបន្តទៀតបាន ដោយទីភ្នាក់ងារត្រូវដាក់ពាក្យសុំសាជាថ្មី និង ត្រូវបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤៨ មាត្រា ៤៩ និង មាត្រា ៥០ នៃច្បាប់នេះ ដរាបណាសេវារបស់ទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេស នៅតែចាំបាច់នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ជំពូកទី ៩
ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៥៤.-

ដោយមិនទាន់គិតដល់ទោសប្បញ្ញត្តិដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់ជាធរមាន ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច អាចព្យួរ ឬ ដកហូតការទទួលស្គាល់ ឬ បដិសេធការទទួលស្គាល់ ទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេសសាជាថ្មី ប្រសិនបើមានភស្តុតាងបង្ហាញឱ្យឃើញថា ទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេស ជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងអំពើណាមួយដូចតទៅ :

១- អំពើប្រព្រឹត្តក្នុងគោលដៅចង់បានកម្រៃ ញុះញង់ដោយផ្ទាល់ឱ្យឪពុកម្តាយ ឬ ឪពុក ឬ ម្តាយបោះបង់ទារកដែលកើតមកហើយ ឬ ដែលនឹងកើត ដើម្បីឱ្យប្រគល់កូនតាមរយៈសុំកូនអន្តរប្រទេស ។

២- អំពើប្រព្រឹត្តក្នុងគោលដៅចង់បានកម្រៃ ធ្វើជាអន្តរការីរវាងប្តីប្រពន្ធដែលចង់សុំកូនយកមកចិញ្ចឹមតាមរយៈសុំកូនអន្តរប្រទេស និង ឪពុកម្តាយ ឬឪពុក ឬ ម្តាយដែលចង់បោះបង់កូនដែលកើតមកហើយ ឬ ដែលនឹងកើត ។

៣- អំពើប្រព្រឹត្តក្នុងគោលដៅចង់បានកម្រៃ ធ្វើជាអន្តរការីរវាងប្តីប្រពន្ធដែលចង់សុំកូនយកមកចិញ្ចឹមតាមរយៈសុំកូនអន្តរប្រទេស និង ស្ត្រីម្នាក់យល់ព្រមពពោះដើម្បីនឹងប្រគល់កូននោះទៅឱ្យអ្នកសុំ ។

ROYAUME DU CAMBODGE · LE MINISTERE DU PALAIS ROYAL

37/35

៤- អំពើក្លែងបន្លំ ឬ សមគំនិតក្លែងបន្លំស្ថានភាពលំបាកបំផុត ដើម្បីទទួលបានការយល់ព្រមពីឪពុកម្តាយបង្កើត ឬ ឪពុកបង្កើត ឬ ម្តាយបង្កើត ឬ អ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារ ។

៥- អំពើរៀបចំឱ្យមានការយល់ព្រមរបស់ឪពុកម្តាយ ឬ ឪពុក ឬ ម្តាយ ឬ របស់អ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារដោយការបង្ខិតបង្ខំ ការគំរាមកំហែង ការឆបោក ឬ ការបញ្ចុះបញ្ចូលតាមរយៈការផ្តល់ ឬ សន្យាផ្តល់ប្រាក់ រង្វាន់ សំណង ឬ ផលប្រយោជន៍ណាមួយ ។

៦- ការបញ្ចេញសំណុំឯកសារ និង កំណត់ហេតុទាំងអស់ ឬ មួយផ្នែកទាក់ទងនឹងករណីសុំកូនអន្តរប្រទេសជាក់លាក់ណាមួយ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច ឬ តុលាការមានសមត្ថកិច្ច ។

៧- ការបង្គាប់ ឬ ការទទួលដោយផ្ទាល់ ឬ ដោយប្រយោល នូវថ្នូរប្រាក់កាស ទំនិញ ឬ សេវា ដោះដូរនឹងការបម្រុងទុកកុមារណាមួយសម្រាប់សុំកូន ។

៨- ការផ្តល់ប្រាក់កាស ទំនិញ ឬ សេវាទៅឱ្យមន្ត្រី ឬ អ្នកតំណាងណាមួយនៃរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច អាជ្ញាធរកណ្តាលទទួលខុសត្រូវកិច្ចការសុំកូនអន្តរប្រទេស ឬ មន្ត្រីពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ដើម្បីឱ្យផ្តល់នូវសិទ្ធិជាអាទិភាពនៅក្នុងនីតិវិធីសុំកូនអន្តរប្រទេសដល់អ្នកសុំ ។

៩- ការផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម ឬ ការបោះពុម្ពផ្សាយនូវអត្តសញ្ញាណ ឬ រូបថតរបស់កុមារណាមួយដែលជាកម្មវត្ថុសុំកូន ក្នុងគោលបំណងបញ្ចុះបញ្ចូលបុគ្គលណាមួយឱ្យដាក់ពាក្យសុំកូន ។

១០- ការតែងតាំង ឬ ចាត់តាំងអ្នកតំណាងណាមួយដោយមិនមានការឯកភាពពីក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច ។

១១- ការចូលរួមក្នុងការរៀបចំការផ្គូផ្គង ឬ ការទាក់ទងគ្នារវាងអ្នកសុំ និង ឪពុកម្តាយបង្កើត ឬ ឪពុកបង្កើត ឬ ម្តាយបង្កើត ឬ អ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារក្នុង គោលបំណងកំណត់ទុកជាមុននូវកុមារណាមួយដែលនឹងត្រូវសុំ ។

១២- ការរំលោភបំពានដល់បទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ បទដ្ឋានអប្បបរមានៃការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារ និង បទប្បញ្ញត្តិផ្សេងទៀតជាធរមាននៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ROYAUME DU CAMBODGE · PALAIS ROYAL · LE MINISTRE DU PALAIS

34/35

មាត្រា ៥៥.-

ទីភ្នាក់ងារដែលធ្វើប្រតិបត្តិការក្នុងដំណើរការសុំកូនអន្តរប្រទេសនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដោយមិនអនុវត្តតាមកថាខណ្ឌទី ១ មាត្រា ៤៧ ឬ កថាខណ្ឌទី ២ មាត្រា ៤៨ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ទៅ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ។ ការដាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ ជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ច ។ ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍នេះត្រូវបង់ចូលទៅក្នុងមូលនិធិសម្រាប់ទ្រទ្រង់វិស័យសុខុមាលភាពកុមារ ។

ក្នុងករណីទីភ្នាក់ងារមិនព្រមបង់ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍នេះទេ ក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យសង្គមកិច្ចអាចបញ្ជូនសំណុំរឿងទៅតុលាការ ។

មាត្រា ៥៦.-

បទល្មើសពាក់ព័ន្ធទៅនឹងច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេស ត្រូវផ្តន្ទាទោសដោយយោងតាមច្បាប់ និង បទប្បញ្ញត្តិជាធរមាននៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ជំពូកទី ១០

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៥៧.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលមានខ្លឹមសារផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៥៨.-

ច្បាប់នេះ ត្រូវប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំងរាជធានីភ្នំពេញថ្ងៃទី ០៣ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៩

នស/រកម.០៩១២.០១៨

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ

នរោត្តម សីហមុនី

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ
នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន
នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា

ហត្ថលេខា

អ៊ិត សំហេង

លេខ ១០៥៩ ច.ល
ជូនចម្លងចែក
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៩ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ២០០៩

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
លេខ: ២៩ អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ

ស្ដីពីការសុំទារកកំព្រា ឬ កុមារកំព្រាយកទៅចិញ្ចឹមជាកូននៅបរទេស

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១៩៨/៧២ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៨ ស្ដីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្ដីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តិទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញក្រឹត្យ លេខ ៥៦ ក្រ ចុះថ្ងៃទី ២៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ១៩៨៩ របស់ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋ នៃរដ្ឋកម្ពុជា ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្ដីពីអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងគ្រួសារ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១០៩៦/៣០ ចុះថ្ងៃទី ០៩ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ស្ដីពីសញ្ជាតិ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦៩៩/០៦ ចុះថ្ងៃទី ១៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្ដីពីការបង្កើតក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្ដុះបណ្ដាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៨៧ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ស្ដីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តិទៅរបស់ក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្ដុះបណ្ដាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា
- បានទទួលការឯកភាពពីគណៈរដ្ឋមន្ត្រីតាមសម័យប្រជុំ ថ្ងៃទី ០២ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០១ ។

សំ រេ ច

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

អនុក្រឹត្យនេះ កំណត់សមត្ថកិច្ច ល័ក្ខខណ្ឌ និងនីតិវិធី នៃការសុំទារកកំព្រា ឬកុមារកំព្រា យកទៅចិញ្ចឹមបីបាច់ជាកូន នៅក្រៅប្រទេស ។

ជំពូកទី ២

សមត្ថកិច្ច លក្ខខណ្ឌ និងនីតិវិធីនៃការសុំទារកកំព្រា ឬកុមារកំព្រាយកទៅចិញ្ចឹមនៅបរទេស

២. –

ជនបរទេសជាសាមីអ្នកស្នើសុំទារកកំព្រា ឬកុមារកំព្រាយកទៅចិញ្ចឹមបីបាច់ជាកូននៅបរទេស ត្រូវបំពេញលក្ខខណ្ឌ និងនីតិវិធីដូចមានចែងក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ ។

៣. –

សាមីអ្នកស្នើសុំជាប្ដីប្រពន្ធត្រូវបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងមានអាយុពី ២៥ ឆ្នាំ ដល់ ៥៥ ឆ្នាំ ។ ចំពោះអ្នកនៅលីវ អាចអនុញ្ញាតឱ្យសុំបានតែអ្នកនៅលីវដែលមានអាយុចាប់ពី ៤០ ឆ្នាំ ដល់ ៥០ ឆ្នាំ ។ ចំពោះសាមីអ្នកស្នើសុំមិនអាចសុំកូនយកទៅចិញ្ចឹមលើសពី ២ នាក់ បានឡើយ ។ ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យសុំកូនបាន លុះត្រាតែអ្នកស្នើសុំគ្មានកូន ឬមានកូនមិនលើសពី ២ នាក់ ។

៤. –

សាមីអ្នកស្នើសុំត្រូវសរសេរពាក្យសុំទៅក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្ដុះបណ្ដាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា តាមរយៈក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ដោយមានភ្ជាប់ឯកសារ ដូចខាងក្រោម :

- ទំរង់ពាក្យសុំ
- លិខិតអនុញ្ញាតឱ្យសុំកូនចិញ្ចឹមពីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃប្រទេសសាមីរបស់សាមីអ្នកស្នើសុំ
- របាយការណ៍ស្ដីពីស្ថានភាពគ្រួសារ ដោយមានបញ្ជាក់ពីចំនួនសមាជិកគ្រួសារ ដែលធ្វើដោយភ្នាក់ងារមានជំនាញលើការងារនេះ ហើយមានការទទួលស្គាល់ពីក្រសួងមានសមត្ថកិច្ច នៃប្រទេសសាមី របស់សាមីអ្នកស្នើសុំ
- សេចក្ដីចម្លងសំបុត្រកំណើត ឬវិញ្ញាបនប័ត្រកំណើតរបស់សាមីអ្នកស្នើសុំ
- សេចក្ដីចម្លងលិខិតអាពាហ៍ពិពាហ៍ ឬលិខិតលែងលះគ្នា ឬលិខិតបញ្ជាក់ថានៅលីវ
- លិខិតបញ្ជាក់អំពីសុខភាពរបស់សាមីអ្នកស្នើសុំ
- របាយការណ៍ស្ដីពីចិត្តវិទ្យាធ្វើឡើងដោយគ្រូពេទ្យចិត្តវិទ្យា ដែលទទួលស្គាល់ដោយរដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសសាមី របស់សាមីអ្នកស្នើសុំ
- លិខិតបញ្ជាក់ថាគ្មានទោស ចេញដោយអាជ្ញាធរក្នុងប្រទេសកំណើត ឬកន្លែងដែលសាមីអ្នកស្នើសុំបានរស់នៅ ឬ សំបុត្រថ្កោលទោសចេញដោយក្រសួងមានសមត្ថកិច្ច
- លិខិតបញ្ជាក់អំពីកិរិយាមារយាទ នៅក្នុងកន្លែងប្រកបការងារ និងនៅក្នុងសង្គមរស់នៅ ចេញដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច
- សេចក្ដីបញ្ជាក់អំពីស្ថានភាពហិរញ្ញវត្ថុ និងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់សាមីអ្នកស្នើសុំ ចេញដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច
- កិច្ចសន្យាគោរពសិទ្ធិជាកូន និងផ្ដល់ការសិក្សា ព្រមទាំងសិទ្ធិទទួលកេរ្ដិ៍មរតក ដូចកូនបង្កើតរបស់ខ្លួន

- រូបថតរបស់សាមីអ្នកស្នើសុំ យកក្នុងកំឡុងពេលពីរខែចុងក្រោយ
- កិច្ចសន្យារបស់សាមីអ្នកស្នើសុំ ស្តីពីការផ្តល់ពត៌មានលើការចិញ្ចឹមកូន ចាប់ពីពេលដែលយកកូនចិញ្ចឹមចេញពីប្រទេសកម្ពុជាមួយឆ្នាំម្តង១ រហូតដល់អាយុ ១៨ ឆ្នាំ មកក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា ហើយរបាយការណ៍នោះត្រូវបានត្រួតពិនិត្យ និងបញ្ជាក់ពីភាពត្រឹមត្រូវ ដោយក្រសួងមានសមត្ថកិច្ចខាងការងារសុំកូនចិញ្ចឹម នៃប្រទេសរបស់សាមីអ្នកស្នើសុំ ហើយចម្លងជូនទៅស្ថានទូតខ្មែរដែលប្រចាំនៅប្រទេសសាមីអ្នកស្នើសុំ
- សេចក្តីចំលងលិខិតឆ្លងដែនរបស់សាមីអ្នកស្នើសុំ
- លិខិតបញ្ជាក់ពីស្ថានទូតនៃប្រទេសរបស់សាមីអ្នកស្នើសុំ ចំពោះឯកសារទាំងអស់ខាងលើពីភាពត្រឹមត្រូវ ។

ប្រការ ៥ . -

ទារកកំព្រា ឬកុមារកំព្រាដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យសុំយកទៅចិញ្ចឹម ត្រូវមានលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ និងសំណុំលិខិតដូចខាងក្រោមៈ

ក- មានអាយុក្រោម ៨ ឆ្នាំ

ខ- រស់នៅក្រោមការថែទាំរបស់មជ្ឈមណ្ឌលកុមារកំព្រារដ្ឋ ឬមណ្ឌលឯទៀតដែលគ្រប់គ្រងដោយ ក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា

គ- រស់នៅក្នុងមណ្ឌលអស់រយៈពេល ៣ ខែ យ៉ាងតិចមុនពេលត្រូវបានស្នើសុំ

ឃ- ត្រូវមានសំបុត្រកំណើតដែលចេញឱ្យដោយមន្ត្រីអត្រានុកូលដ្ឋាន

ង- ត្រូវមានវិញ្ញាបនប័ត្របញ្ជាក់ពីសុខភាពកាយសម្បទា ដែលចេញដោយវេជ្ជបណ្ឌិតមានសមត្ថកិច្ច ធ្វើការក្នុងមន្ទីរពេទ្យរដ្ឋ ឬគ្លីនិកផ្សេងទៀតដែលរដ្ឋទទួលស្គាល់ ។

ប្រការ ៦. -

ការជ្រើសរើសកូនត្រូវធ្វើឡើងតាមបញ្ជីរបស់ក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា បានរៀបចំ និងត្រូវបានការឯកភាពពីអ្នកសុំកូនយកទៅចិញ្ចឹម ។ អ្នកស្នើសុំមានសិទ្ធិទៅមើលទារកកំព្រា ឬកុមារកំព្រាក្នុងមណ្ឌល មុនពេលធ្វើការសំរេចចិត្តថា ទទួលយក ឬមិនទទួលយក ។

ប្រការ ៧. -

ឯកសារស្នើសុំកូនទាំងអស់ត្រូវផ្ញើមកក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ តាមរយៈស្ថានទូតនៃប្រទេសសាមីប្រចាំនៅកម្ពុជា ។ ក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ត្រូវពិនិត្យលើសំណុំឯកសារទាំងអស់ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣ និងមាត្រា ៤ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ក្នុងរយៈពេល ១៥ ថ្ងៃ ។ ប្រសិនបើសំណុំលិខិតរបស់សាមីអ្នកស្នើសុំមិនគ្រប់គ្រាន់ ក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ មានភារកិច្ចបដិសេធ ឬបញ្ជូនសំណុំឯកសារទៅឱ្យសាមីអ្នកស្នើសុំ ដើម្បីបំពេញសំណុំឯកសារឱ្យបានត្រឹមត្រូវឡើងវិញ ។ ក្រោយពីបានពិនិត្យរួចរាល់ហើយ ត្រូវធ្វើលិខិតបញ្ជាក់យោបល់របស់ក្រសួង អមជាមួយសំណុំឯកសារពាក់ពន្ធ័ទាំងអស់ បញ្ជូនមកក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា ។

ភា ៨.-

ក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា ត្រូវពិនិត្យលើលក្ខខ័ណ្ឌ និងបែបបទនានា ដែលសាមីអ្នកស្នើសុំបានបំពេញដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ក្នុងរយៈពេល ២ ខែ ។ ក្រោយពីបានពិនិត្យសព្វគ្រប់ហើយ ត្រូវធ្វើលិខិតបញ្ជាក់អំពីយោបល់របស់ក្រសួង បញ្ជូនអមជាមួយសំណុំលិខិតពាក់ពន្ធ័ទាំងអស់ មកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ដើម្បីសុំសេចក្តីសំរេចពីរាជរដ្ឋាភិបាល ។

ភា ៩.-

ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ត្រូវពិនិត្យសំណុំលិខិត និងដាក់ឆ្លងប្រមុខរាជរដ្ឋាភិបាលក្នុងរយៈពេល ១៥ ថ្ងៃ ហើយត្រូវបញ្ជូនលិខិតយល់ព្រម ទៅក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា ដើម្បីធ្វើលិខិតបញ្ជាក់ស្តីពីការសុំកូនចិញ្ចឹម និងជូនពត៌មានទៅក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ដើម្បីអញ្ជើញសាមីអ្នកស្នើសុំមកកាន់ប្រទេសកម្ពុជា តាមរយៈស្ថានទូតនៃប្រទេសសាមីប្រចាំនៅកម្ពុជា ។ ការសំរេចជាវិជ្ជមាន ឬអវិជ្ជមាន ជាឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។

ភា ១០.-

ក្រោយពីបានទទួលសេចក្តីជូនដំណឹងស្តីពីការសំរេចយល់ព្រម ពីរាជរដ្ឋាភិបាល ក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា ត្រូវចេញលិខិតបញ្ជាក់ស្តីពីការសុំកូនចិញ្ចឹម ជូនសាមីអ្នកស្នើសុំកូនចិញ្ចឹម ។

ការប្រគល់ទារកកំព្រា ឬកុមារកំព្រាជូនឪពុក និងឬ ម្តាយចិញ្ចឹម ត្រូវធ្វើជាផ្លូវការនៅចំពោះមុខមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ច របស់ក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា ជាអ្នកសំរបសំរួល ។ ឪពុក និងឬ ម្តាយចិញ្ចឹម ត្រូវមានវត្តមាន ទទួលកូនដោយផ្ទាល់ក្នុងពេលនោះ ។ មិនអនុញ្ញាតឱ្យប្រគល់ទារកកំព្រា ឬកុមារកំព្រា តាមរយៈភ្នាក់ងារកណ្តាលណាមួយឡើយ ។

ភា ១១.-

ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា ត្រូវបន្តតាមដានពត៌មានជួយគាំពារកូនចិញ្ចឹមសញ្ជាតិដើមកម្ពុជា រហូតដល់កុមារកំព្រារូបនោះ មានអាយុ ១៨ ឆ្នាំ ។

ជំពូកទី ៣

អំពីបន្ទុករបស់សាមីអ្នកស្នើសុំកូន

ភា ១២.-

សាមីអ្នកស្នើសុំកូនចិញ្ចឹមទាំងអស់ ត្រូវមានបន្ទុកចំណាយដូចតទៅ :

- ធ្វើលិខិតឆ្លងដែនសំរាប់ទារកកំព្រា ឬកុមារកំព្រា ដែលសាមីខ្លួនបានស្នើសុំ
- រ៉ាប់រងការចំណាយទាំងអស់ក្នុងការចាកចេញរបស់ទារកកំព្រា ឬកុមារកំព្រា ។

ភា ១៣.-

សាមីអ្នកស្នើសុំកូនអាចរួមធ្វើវិភាគទានសប្បុរសធម៌ តាមការស្ម័គ្រចិត្ត ជូនក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា សំរាប់ជាផលប្រយោជន៍របស់ទារកកំព្រា ឬកុមារកំព្រា ។

មាត្រា ១៤.-

ក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា មានភារកិច្ចគ្រប់គ្រង ប្រើប្រាស់ថវិកាវិភាគទានសប្បុរសធម៌នេះ តាមបទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន និងដោយតម្លាភាព ។

ជំពូកទី ៤

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ១៥.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយ ដែលមានខ្លឹមសារផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ១៦.-

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា និងរដ្ឋមន្ត្រី ឬរដ្ឋលេខាធិការក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ពន្ធ័ មានភារកិច្ចអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៥ ខែ ... ឆ្នាំ ២០០១

... សែន

បានជំរាបជូន

សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា

អ៊ិត សំហេង

កន្លែងទទួល :

- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង / កាល័យព្រះមហាក្សត្រ
- លេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- លេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- សួងព្រះបរមរាជវាំង
- កាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- លេខាធិការដ្ឋានរាជរដ្ឋាភិបាល
- ់ក្រសួង-ស្ថាប័ន
- ប់សាលាខេត្ត-ក្រុង
- មាត្រា ១៦
- សារ-កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
លេខ ១៩៤ ស.អ.យ.

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី០៥ ខែ [illegible] ឆ្នាំ២០១៣

ប្រកាស
ស្តីពី
ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់អាជ្ញាធរកណ្តាល សុំកូនអន្តរប្រទេសនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២ / នស / ៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស / រកម / ០១០៥ / ០០១ ចុះថ្ងៃទី ១៧ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៥ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន. និងយុវនីតិសម្បទា
- បានឃើញអនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារដែលក្រុមប្រឹក្សាជាតិជាន់ខ្ពស់នៃកម្ពុជា បានសុំចូលជាភាគីនៅថ្ងៃទី ១៥ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩២
- បានឃើញព្រះរាជក្រម នស / រកម / ០១០៧ / ០០៣ ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៧ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមឲ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលជាភាគីនៃអនុសញ្ញាក្រុងឡាអេ ស្តីពីការការពារកុមារ និងសហប្រតិបត្តិការទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេស
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស / រកម / ១២០៩ / ០២៤ ចុះថ្ងៃទី ០៣ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៩ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេស
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៥៨ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១១ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
- បានឃើញការចាំបាច់របស់ក្រសួង

សម្រេច

ប្រការ ១.-

ប្រកាសនេះកំណត់ពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់អាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា មានអក្សរកាត់ថា " **អ . ក . ស . ក** " ជាភាសាអង់គ្លេស " Central Authority for Inter-country Adoption (C . A . I . A)។

ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា អគារលេខ ៧៨៨ មហាវិថីព្រះមុនីវង្ស រាជធានីភ្នំពេញ, ទូរស័ព្ទ/ទូរសារ : (៨៥៥) ២៣ ៧២៦០៨៦
Ministry of Social Affairs, Veterans and Youth Rehabilitation, #788, Monivong Blvd., Phnom Penh, Cambodia. Fax/Phone: (855) 23 726 086

ប្រការ ២.-

ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា បំពេញតួនាទីជាអាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាស្របតាមមាត្រា ៦ នៃច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេស។

ប្រការ ៣.-

អាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាមានភារកិច្ចដូចតទៅ៖

១- រៀបចំ និងត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តគោលនយោបាយ ច្បាប់ បទបញ្ញា និងនីតិវិធីទាក់ទងនឹងការសម្រេចលើកិច្ចការសុំកូនអន្តរប្រទេស។

២- ធ្វើសហប្រតិបត្តិការ និងសម្របសម្រួលលើការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នាទៅនឹងកិច្ចការសុំកូនអន្តរប្រទេសជាមួយក្រសួង ស្ថាប័ន និងទីភ្នាក់ងារដែលមានសមត្ថកិច្ចដោះស្រាយកិច្ចការសុំកូនអន្តរប្រទេសនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានិងជាមួយអាជ្ញាធរកណ្តាល និងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចទទួលបន្ទុកសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃប្រទេសទទួល។

៣- ចាត់វិធានការសមស្របដើម្បីបង្ការ និងទប់ស្កាត់ការទទួលផលកម្រៃផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុដោយមិនសមស្រប ឬផលចំណេញផ្សេងៗទៀតទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេស។

៤- រៀបចំបណ្តុះបណ្តាលជំនាញកិច្ចការសុំកូនអន្តរប្រទេសដល់មន្ត្រីពាក់ព័ន្ធ។

៥- ពិនិត្យលើសំណើរបស់រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ទាក់ទងនឹងករណីសុំកូនអន្តរប្រទេសនីមួយៗតាមការចាំបាច់។

៦- ធ្វើអធិការកិច្ចលើការងារទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធជាមួយសុំកូនអន្តរប្រទេស។ គ្មានជនណាអាចរារាំង បង្អាក់ ឬ ជ្រៀតជ្រែកក្នុងការងារអធិការកិច្ចដែលបានធ្វើឡើងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់បានឡើយ។

៧- ចាត់វិធានការដ៏សមស្របដើម្បីប្រមូល រក្សាការពារ និងផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានអំពីស្ថានភាពរបស់កុមារ និងរក្សាទុកព័ត៌មានទាក់ទងនឹងប្រភពកំណើតរបស់កុមារ អត្តសញ្ញាណរបស់កុមារ ឪពុកម្តាយកុមារ និងប្រវត្តិសុខភាពកុមារ។

៨- រក្សា និងផ្តល់ស្ថិតិទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេសដល់ប្រទេសនានាតាមសំណើ។

៩- ទទួលប្រាក់ចំណាយ សោហ៊ុយ និងវិភាគទាននានាពីអ្នកសុំកូនត្រូវបង់តាមរយៈទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេស ឬអាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចទទួលបន្ទុកសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃប្រទេសទទួល។

១០-ទទួលខុសត្រូវក្នុងការកត់ត្រា តាមដានប្រាក់ចំណាយ សោហ៊ុយ និងវិភាគទាននានាដែលប្រមូលបាន និងបង់ប្រាក់ចូលក្នុងគណនីប្រាក់បញ្ញើរបស់គណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រង និងចាត់ចែងប្រាក់វិភាគទានមនុស្សធម៌នៅរតនាគារជាតិ។

១១-ធ្វើរបាយការណ៍ស្តីពីស្ថានភាពប្រាក់ចំណាយ សោហ៊ុយ និងវិភាគទាននានាដែលប្រមូលបាន និងបង់ប្រាក់ចូលក្នុងគណនីប្រាក់បញ្ញើនៅរតនាគារជាតិជារៀងរាល់ខែ ត្រីមាស និងប្រចាំឆ្នាំជូនគណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រង និងចាត់ចែងប្រាក់វិភាគទានមនុស្សធម៌។

១២-ពិនិត្យ ផ្តល់អនុសាសន៍ និងបញ្ជូនសំណុំឯកសារសុំកូនអន្តរប្រទេសនីមួយៗទៅតុលាការ។

១៣- បំពេញភារកិច្ចផ្សេងៗទៀតដែលក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា យល់ ថាចាំបាច់សម្រាប់អនុវត្តកិច្ចការសុំកូនអន្តរប្រទេស ដោយអនុលោមទៅតាមច្បាប់ និងបទ បញ្ញាជាធរមាននៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ប្រការ ៤.–

អាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដឹកនាំដោយគណៈកម្មាធិការអាជ្ញាធរ កណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេស។

ប្រការ ៥.–

គណៈកម្មាធិការអាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេស មានសមាសភាពដូចតទៅ៖

១- រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា	ប្រធាន
២- រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ទទួលបន្ទុកវិស័យសុខុមាលភាពកុមារ	អនុប្រធាន
៣- អនុរដ្ឋលេខាធិការក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា	សមាជិក
៤- អគ្គនាយកនៃអគ្គនាយកដ្ឋានកិច្ចការរដ្ឋបាល និង ហិរញ្ញវត្ថុ	សមាជិក
៥- នាយកខុទ្ទកាល័យរដ្ឋមន្ត្រី	សមាជិក
៦- តំណាងក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ	សមាជិក
៧- អ្នកជំនាញការជាតិលើវិស័យសុខុមាលភាពកុមារ	សមាជិក
៨- ប្រធាននាយកដ្ឋានសុខុមាលភាពកុមារ	សមាជិក
៩- ប្រធានរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស	អគ្គលេខាធិការ

ការតែងតាំងសមាសភាពគណៈកម្មាធិការអាជ្ញាធរកណ្តាល ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា។

ប្រការ ៦.–

គណៈកម្មាធិការអាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេសមានតួនាទី និងភារកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

១- ពិនិត្យ និងសម្រេចចុងក្រោយពាក់ព័ន្ធនិងនីតិវិធីសុំកូនអន្តរប្រទេស។

២- ពិនិត្យ និងផ្តល់អនុសាសន៍តាមការចាំបាច់លើគោលនយោបាយ ច្បាប់ បទបញ្ញា និងនីតិវិធី ទាក់ទងនឹងកិច្ចការសុំកូនអន្តរប្រទេស។ តាមដាន ត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តគោលនយោបាយ ច្បាប់ បទបញ្ញា និងនីតិវិធីទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេស។

៣- ធ្វើសហប្រតិបត្តិការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័ន និងទីភ្នាក់ងារដែលមានសមត្ថកិច្ចដោះស្រាយ កិច្ចការសុំកូនអន្តរប្រទេសនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងជាមួយអាជ្ញាធរកណ្តាល និង អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចទទួលបន្ទុកសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃប្រទេសទទួល។

៤- ចាត់វិធានការសមស្របដើម្បីបង្ការ ទប់ស្កាត់ការទទួលផលកម្រៃផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុដោយមិន សមស្រប ឬផលចំណេញផ្សេងៗទៀតទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេស។

៥- ពិនិត្យ និងផ្តល់អនុសាសន៍លើសកម្មភាពបណ្តុះបណ្តាលជំនាញដល់មន្ត្រីពាក់ព័ន្ធ និងអ្នក ពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀតលើការងារសុំកូនអន្តរប្រទេស។

៦- ពិនិត្យ សម្រេចលើសំណើផ្គូផ្គងកុមារនឹងអ្នកសុំដែលស្នើឡើងដោយរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស និងផ្តល់យោបល់ជូនរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា។

2-b

៧-ពិនិត្យ និងអនុម័តគម្រោងថវិកា ប្រាក់ចំណាយ សោហ៊ុយ ស្របតាមច្បាប់ស្តីពីស្មុំកូនអន្តរប្រទេស និងសុំការសម្រេចពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា។

៨- ទាក់ទង និងធ្វើសហប្រតិបត្តិការជាមួយការិយាល័យអចិន្ត្រៃយ៍នៃសន្និសីទក្រុងឡាអេ ស្តីពីច្បាប់អន្តរជាតិឯកជនពាក់ព័ន្ធនឹងការងារស្មុំកូនអន្តរប្រទេស អង្គការអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធ និងប្រទេសដែលមានទំនាក់ទំនងសហប្រតិបត្តិការលើវិស័យស្មុំកូនអន្តរប្រទេស ជាមួយព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

៩- អនុវត្តភារកិច្ចផ្សេងៗទៀតដែលរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទាប្រគល់ជូន។

ប្រការ ៧.–

ត្រូវបានបង្កើតគណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រង ចាត់ចែងវិភាគទានមនុស្សធម៌នៃអាជ្ញាធរកណ្តាលស្មុំកូនអន្តរប្រទេស ដែលរួមមានសមាសភាពគណៈកម្មាធិការអាជ្ញាធរកណ្តាលស្មុំកូនអន្តរប្រទេស បន្ថែមតំណាងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ០១រូប។ សមាសភាពតំណាងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុកំណត់ដោយលិខិតរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ។

ប្រការ ៨.–

របៀបរបបធ្វើការរបស់គណៈកម្មាធិការអាជ្ញាធរកណ្តាលស្មុំកូនអន្តរប្រទេស៖

-គណៈកម្មាធិការអាជ្ញាធរកណ្តាលស្មុំកូនអន្តរប្រទេសបើកសម័យប្រជុំ ដើម្បីពិនិត្យឲ្យយោបល់លើករណីស្មុំកូននីមួយៗ និងពិនិត្យឲ្យយោបល់ក្នុងការរៀបចំត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តគោលនយោបាយ ច្បាប់ បទបញ្ញា និងនីតិវិធីទាំងឡាយទាក់ទងនឹងស្មុំកូនអន្តរប្រទេស និងអនុវត្តភារកិច្ចដូចមានចែងក្នុងប្រការ ៦ នៃប្រកាសនេះ។

-ការប្រជុំ និងការសម្រេចរបស់គណៈកម្មាធិការអាជ្ញាធរកណ្តាលស្មុំកូនអន្តរប្រទេសអាចយកជាការបានលុះត្រាតែមានសមាជិកចូលរួមយ៉ាងតិច ៥០%+១ នៃសមាជិកគណៈកម្មាធិការទាំងអស់។

-ការប្រជុំត្រូវដឹកនាំដោយប្រធានគណៈកម្មាធិការ ក្នុងករណីប្រធានអវត្តមាន អាចប្រគល់សិទ្ធិឲ្យអនុប្រធានដឹកនាំជំនួស។

-ការសម្រេចរបស់អង្គប្រជុំទាំងអស់ត្រូវអនុម័តដោយសំឡេងភាគច្រើននៃសមាជិកអង្គប្រជុំ ករណីមានសំឡេងស្មើគ្នា សំឡេងប្រធានមានឧត្តមានុភាព។

-ផ្អែកលើសារៈសំខាន់នៃបញ្ហានីមួយៗ ប្រធានគណៈកម្មាធិការអាជ្ញាធរកណ្តាលស្មុំកូនអន្តរប្រទេសអាចអញ្ជើញតំណាងក្រសួង ស្ថាប័ន អង្គការ និងជនពាក់ព័ន្ធដទៃទៀតឲ្យចូលរួមយោបល់តាមការចាំបាច់។

-គណៈកម្មាធិការអាជ្ញាធរកណ្តាលស្មុំកូនអន្តរប្រទេស ត្រូវប្រជុំមួយខែម្តង ឬញឹកញាប់ជាងនេះទៅតាមការចាំបាច់។

ប្រការ ៩.–

ត្រូវបានបង្កើតរដ្ឋបាលស្មុំកូនអន្តរប្រទេស មានអក្សរកាត់ថា " រ.ស. អ. " ជាភាសាអង់គ្លេស " Inter- country Adoption Administration (I . C . A .A) " ដើម្បីធ្វើជាសេនាធិការរបស់អាជ្ញាធរកណ្តាលស្មុំកូនអន្តរប្រទេស។

៤ៃ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
លេខ ១៤៣០ ស.អ.យ.

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ៣០ ខែមករា ឆ្នាំ ២០១៤

ប្រកាស
ស្តីពី
ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១០៥/០០១ ចុះថ្ងៃទី ១៧ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៥ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
- បានឃើញអនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារដែលក្រុមប្រឹក្សាជាតិជាន់ខ្ពស់នៃកម្ពុជា បានចុះហត្ថលេខាថ្ងៃទី ២២ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩២ និងបានផ្តល់សច្ចាប័ននៅថ្ងៃទី ១៥ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩២
- បានឃើញព្រះរាជក្រម នស/រកម/០១០៧/០០៣ ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៧ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពី ការអនុម័តយល់ព្រមឲ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលជាភាគីនៃអនុសញ្ញាក្រុងឡាអេស្តីពីការការពារកុមារ និងសហប្រតិបត្តិការទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេស
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២០៩/០២៤ ចុះថ្ងៃទី ០៣ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៩ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេស
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៥៤ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១១ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
- បានឃើញប្រកាសលេខ ១៩៥ សអយ ចុះថ្ងៃទី ០៥ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៣ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់អាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញការចាំបាច់របស់ក្រសួង

សម្រេច

ប្រការ១.-

ប្រកាសនេះកំណត់ពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស មានអក្សរកាត់ជា " រ.ស.អ. " ជាភាសាអង់គ្លេស " Inter- Country Adoption Administration (I.C.A.A) "។

ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា អាគារលេខ ៧៨៨ មហាវិថីព្រះនរោត្តម រាជធានីភ្នំពេញ. ទូរស័ព្ទ/ទូរសារ : (៨៥៥) ២៣ ៧២ ៦១ ០០.

ប្រការ២.-

រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសមានភារកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

១-រៀបចំ ថែរក្សា និងធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពបញ្ជីសម្ងាត់ និងសំណុំឯកសាររបស់កុមារដែលមានលក្ខណសម្បត្តិសមស្របសម្រាប់សុំកូនអន្តរប្រទេស។

២-ធ្វើការប៉ាន់ប្រមាណស្ថានភាពកុមារទាំងអស់ដែលមានឈ្មោះក្នុងបញ្ជីសម្ងាត់ ដើម្បីកំណត់ទម្រង់នៃការចិញ្ចឹមថែទាំសមស្របបំផុតសម្រាប់កុមារ និងធានាថាកុមារទាំងនោះទទួលបានការចិញ្ចឹមថែទាំតាមតម្រូវការ។

៣-ធ្វើការផ្ទៀងផ្ទាត់អំពីការខិតខំប្រឹងប្រែង ដោយអស់លទ្ធភាពក្នុងដំណោះស្រាយនៅក្នុងប្រទេស តាមរយៈការថែទាំជាអចិន្ត្រៃយ៍នៅតាមគ្រួសារ ឬជាមួយអ្នកអាណាព្យាបាលមុនដាក់ដំណើរការសុំកូនអន្តរប្រទេស។

៤-ទទួលពិនិត្យ និងចាត់ការពាក្យសុំកូនអន្តរប្រទេស និងឯកសារពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀតរបស់អ្នកសុំ។

៥-ផ្គូផ្គងកុមារដែលមានលក្ខណសម្បត្តិសមស្របសម្រាប់សុំកូនអន្តរប្រទេស ជាមួយអ្នកសុំដែលអាចបំពេញតម្រូវការដ៏ល្អបំផុតរបស់កុមារ ស្របតាមគោលការណ៍នៃឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារ ហើយលើកយោបល់ជូនរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ពិនិត្យសម្រេច។

៦-ជូនដំណឹងអំពីនីតិវិធីសុំកូន និងការវិវឌ្ឍនៃករណីសុំកូនទៅអាជ្ញាធរកណ្តាល ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃប្រទេសទទួល ឬទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេសដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតពីប្រទេសទទួល។

៧-រៀបចំពិធីប្រគល់កុមារឲ្យទៅអ្នកសុំ និងរៀបចំឯកសារដើម្បីឲ្យកុមារធ្វើដំណើរចូលទៅប្រទេសរបស់អ្នកសុំ។

៨-ផ្តល់ ឬសម្របសម្រួលការផ្តល់សេវាក្រោយសុំកូនសមស្របដល់កុមារ គ្រួសារអ្នកសុំនិងគ្រួសារបង្កើតតាមការចាំបាច់។

៩-ផ្តល់យោបល់ជូនគណៈកម្មាធិការអាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ទាក់ទងនឹងការអនុញ្ញាត ឬដកហូតការអនុញ្ញាតដល់ទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេស ដែលធ្វើប្រតិបត្តិការសុំកូនអន្តរប្រទេសនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

១០-អនុវត្តគោលការណ៍ណែនាំរបស់គណៈកម្មាធិការអាជ្ញាធរកណ្តាល ដើម្បីធ្វើអធិការកិច្ចលើកិច្ចការសុំកូនអន្តរប្រទេស។ គ្មានជនណាអាចរារាំង បង្អាក់ បំភិតបំភ័យ ឬជ្រៀតជ្រែកក្នុងការងារអធិការកិច្ចដែលបានធ្វើឡើងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់បានឡើយ។

១១-លើកសំណើសុំការសម្រេចពីគណៈកម្មាធិការអាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ដើម្បីចាត់វិធានការព្រមាន ដាក់កំហិត ឬដាក់ពិន័យចំពោះបុគ្គល ឬអង្គភាពដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេស ព្រមទាំងច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធជាធរមានផ្សេងៗទៀត។

១២-ពិនិត្យឯកសារទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេស និងផ្តល់យោបល់សមស្របជូនប្រធានគណៈកម្មាធិការអាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេសនិងជារដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ដើម្បីពិនិត្យសម្រេច ។

១៣-រៀបចំកិច្ចប្រជុំ និងធ្វើកំណត់ហេតុរាល់ការប្រជុំរបស់គណៈកម្មាធិការអាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេស។

១៤-គ្រប់គ្រងថវិកាចំណូលរបស់រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស រៀបចំធ្វើផែនការចំណាយ និងធ្វើរបាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុស្តីពីស្ថានភាពប្រើប្រាស់ថវិកាជារៀងរាល់ខែ ត្រីមាស និងប្រចាំឆ្នាំជូនអាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេស។

១៥-រៀបចំផែនការ កម្មវិធី និងសកម្មភាពបណ្តុះបណ្តាលជំនាញដល់មន្ត្រីធ្វើការងារសុំកូនអន្តរប្រទេស និងអ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត។

១៦-ចាត់វិធានការសមស្របក្នុងការប្រមូល ថែរក្សា និងផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានស្តីពីស្ថានភាពកុមារ ព័ត៌មានដើមកំណើតកុមារ អត្តសញ្ញាណឪពុកម្តាយ និងប្រវត្តិសុខភាពកុមារ ។

១៧-បំពេញភារកិច្ចចាំបាច់ផ្សេងៗទៀតទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេស ដោយអនុលោមតាមច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិផ្សេងៗទៀត តាមការប្រគល់ភារកិច្ចរបស់គណៈកម្មាធិការអាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេស។

ប្រការ៣.-

រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ដឹកនាំដោយប្រធានមួយរូប និងមានអនុប្រធានមួយចំនួនតាមការចាំបាច់។

ប្រការ៤.-

រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសមានរចនាសម្ព័ន្ធដូចខាងក្រោម៖

១-ការិយាល័យ រដ្ឋបាល និងហិរញ្ញវត្ថុ

២-ការិយាល័យ គ្រប់គ្រងទិន្នន័យ និងតម្កល់ឯកសារ

៣-ការិយាល័យ អនុវត្តនីតិវិធីសុំកូនអន្តរប្រទេស

៤-ការិយាល័យ អភិវឌ្ឍ គ្រប់គ្រងទីភ្នាក់ងារ និងអធិការកិច្ច

៥-ការិយាល័យ សហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ

ប្រធានការិយាល័យនីមួយៗមានឋានៈស្មើប្រធានការិយាល័យថ្នាក់ក្រសួង។

អង្គការលេខរបស់រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសមានភ្ជាប់ជាឧបសម្ព័ន្ធនៃប្រកាសនេះ។

ប្រការ៥.-

សមាសភាពថ្នាក់ដឹកនាំ និងមន្ត្រីបម្រើការងារនៅរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ត្រូវមានលក្ខណសម្បត្តិដូចខាងក្រោមនេះ៖

-មានបទពិសោធន៍លើការងារសង្គមកិច្ច ផ្នែកចិត្តសាស្ត្រ ជាពិសេសការងារសុខុមាលភាពកុមារ

-បានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលវគ្គសេវាសង្គមកិច្ច

-មានចំណេះដឹងជាមូលដ្ឋានលើផ្នែកច្បាប់ ជាពិសេសច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេស និងអនុសញ្ញាអន្តរជាតិនានាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេស

-មានសមត្ថភាពខាងផ្នែកព័ត៌មានវិទ្យា និងភាសាបរទេសជាពិសេសភាសាអង់គ្លេស

-ជាមន្ត្រីក្របខណ្ឌរបស់ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ឬជាមន្ត្រីជាប់កិច្ចសន្យា

-រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសអាចប្រើប្រាស់ទីប្រឹក្សាតាមការចាំបាច់។

ប្រការ៦.–

ការិយាល័យនិមួយៗមានភារកិច្ចដូចតទៅ៖

១-ការិយាល័យរដ្ឋបាល និងហិរញ្ញវត្ថុ

ក-ការងាររដ្ឋបាល បុគ្គលិក:

-គ្រប់គ្រងបុគ្គលិក

-ទទួលគ្រប់គ្រង ធ្វើការទាក់ទងជាមួយស្ថាប័ន អង្គភាព អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ក្នុងការផ្ញើ ទទួល បែងចែក សារាចរ លិខិត ឯកសារ

-គ្រប់គ្រងបញ្ជីសារពើភ័ណ្ឌ សម្ភារៈ និងគ្រឿងបរិក្ខារ

-ផ្សព្វផ្សាយបទបញ្ជា សារាចរ សេចក្ដីសម្រេច សេចក្ដីជូនដំណឹងផ្សេងៗរបស់ថ្នាក់ដឹកនាំ

-រៀបចំកិច្ចប្រជុំ ធ្វើកំណត់ហេតុអង្គប្រជុំ រៀបចំលិខិតស្នាមផ្សេងៗទៀតតាមស្មារតីអង្គប្រជុំ របស់គណៈកម្មាធិការអាជ្ញាធរកណ្ដាលសុំកូនអន្តរប្រទេស

-ធ្វើរបាយការណ៍ប្រចាំខែ ត្រីមាស និងប្រចាំឆ្នាំរបស់រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស

-អនុវត្តភារកិច្ចផ្សេងៗទៀតដែលប្រធានរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសប្រគល់ជូន។

ខ-ការងារហិរញ្ញវត្ថុ:

-ជំនួយឲ្យអាជ្ញាធរកណ្ដាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ក្នុងការអនុវត្តនីតិវិធីទទួល គ្រប់គ្រងថវិកា ជាប្រាក់ចំណាយសោហ៊ុយ និងវិភាគទានសុំកូនអន្តរប្រទេស ស្របតាមការកំណត់នៃប្រកាស រួមរបស់ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា និងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ

-ទទួលគ្រប់គ្រងថវិកាចំណូលរបស់រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស រៀបចំធ្វើផែនការចំណាយ និងលើកសំណើប្រើប្រាស់ថវិកាដែលមានតាមភារកិច្ចរបស់រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស

-ធ្វើរបាយការណ៍ពីចំណូល និងចំណាយរបស់អាជ្ញាធរកណ្ដាលសុំកូនអន្តរប្រទេស និងរដ្ឋ បាលសុំកូនអន្តរប្រទេសរៀងរាល់ខែ ត្រីមាស និងប្រចាំឆ្នាំ

-អនុវត្តភារកិច្ចផ្សេងៗទៀតដែលប្រធានរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសប្រគល់ជូន។

២-ការិយាល័យគ្រប់គ្រងទិន្នន័យ និងតម្កល់ឯកសារ

-រៀបចំ និងគ្រប់គ្រងទិន្នន័យពាក់ព័ន្ធនឹងកុមារដែលជាកម្មវត្ថុនៃសុំកូនអន្តរប្រទេស ទិន្នន័យ របស់អ្នកសុំ និងទិន្នន័យផ្សេងទៀតស្របតាមមុខងាររបស់រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស

-ប្រមូល គ្រប់គ្រង រក្សាទិន្នន័យពាក់ព័ន្ធនឹងកុមារដែលជាកម្មវត្ថុនៃសុំកូនអន្តរប្រទេស ទិន្នន័យ របស់អ្នកសុំ និងទិន្នន័យរបស់ទីភ្នាក់ងារទៅក្នុងប្រព័ន្ធDatabase

-រៀបចំតម្កល់រក្សាទុកសំណុំឯកសាររបស់កុមារឲ្យបានគត់មត់ល្អក្នុងរយៈពេល ៦០ (ហុក សិប) ឆ្នាំ

-រក្សាការសម្ងាត់ចំពោះព័ត៌មានទាំងអស់ដែលមានសរសេរនៅក្នុងសំណុំឯកសារ

-ណែនាំឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹម និងកូនសុំដែលដល់អាយុពេញវ័យឲ្យដាក់ពាក្យសុំមក ក្រសួង សង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ប្រសិនបើចង់មើល ឬចង់ចម្លងសំណុំឯកសារ

-ពិគ្រោះយោបល់ជាមួយកូនសុំឲ្យបានសមស្រប មុនឲ្យមើលព័ត៌មានផ្សេងៗនៅក្នុងសំណុំ ឯកសារ

-អនុវត្តភារកិច្ចផ្សេងៗទៀតដែលប្រធានរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសប្រគល់ជូន។

៣-ការិយាល័យអនុវត្តនីតិវិធីសុំកូនអន្តរប្រទេស

ក-ការងារគ្រប់គ្រងអត្តសញ្ញាណកុមារដែលជាកម្មវត្ថុសុំកូនអន្តរប្រទេសៈ

-រៀបចំបញ្ជីត្រួតពិនិត្យឯកសារ ព័ត៌មានផ្សេងៗតាមដំណាក់កាល និងពេលវេលាសម្រាប់សំណុំឯកសារទាំងអស់

-រៀបចំសំណុំឯកសារផ្ទាល់ខ្លួនរបស់កុមារម្នាក់ៗ ដែលមានលក្ខណសម្បត្តិសម្រាប់សុំកូនអន្តរប្រទេសរួមមានព័ត៌មានចាំបាច់អំពីអត្តសញ្ញាណរបស់កុមារ ភាពអាចសុំជាកូនចិញ្ចឹមបាន សាវតារជាតិរបស់កុមារ បរិយាកាសសង្គម ប្រវត្តិគ្រួសារ ប្រវត្តិសុខភាពផ្ទាល់ខ្លួន ប្រវត្តិសុខភាពគ្រួសារកុមារ និងសេចក្តីត្រូវការពិសេសរបស់កុមារ

-ពិនិត្យមើលឲ្យបានត្រឹមត្រូវ គ្រប់គ្រាន់អំពីឯកសារទាំងឡាយស្តីពីការស្វះស្វែងទុកដាក់កុមារតាមរយៈការថែទាំជំនួសនៅក្នុងស្រុកដោយអស់លទ្ធភាព ពិសេសតាមរយៈសុំកូនក្នុងស្រុក

-ករណីកុមារត្រូវបានបោះបង់ចោល ត្រូវមានឯកសារបញ្ជាក់អំពីការស្វះស្វែងរកឪពុកម្តាយ ឬឪពុក ឬម្តាយ ឬសាច់ញាតិ ឬអ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន

-រៀបចំលិខិតបទដ្ឋាន និងពិនិត្យសំណុំឯកសារដើម្បីអនុវត្តនីតិវិធីសុំកូនអន្តរប្រទេសដោយសាច់ញាតិ និងកុមារដែលមានតម្រូវការពិសេស

-ពិនិត្យលិខិតយល់ព្រមលើសុំកូនដែលត្រូវមានជាចាំបាច់ ហើយធ្វើឡើងស្របទៅតាមបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេស

-ពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់សំណុំឯកសារទាំងអស់របស់កុមារអំពីភាពត្រឹមត្រូវ និងស្របច្បាប់ ក្នុងករណីមានភាពមិនប្រក្រតី ត្រូវបញ្ជូនសំណុំឯកសារទៅផ្នែកអធិការកិច្ចដើម្បីធ្វើការស៊ើបអង្កេតឲ្យបានច្បាស់លាស់ និងធ្វើរបាយការណ៍អំពីលទ្ធផលនៃការស៊ើបអង្កេត

-អនុវត្តភារកិច្ចផ្សេងៗទៀតដែលប្រធានរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសប្រគល់ជូន។

ខ-ការងារពិនិត្យពាក្យសុំរបស់អ្នកសុំកូនៈ

- ទទួលពាក្យសុំកូនដែលបញ្ជូនមកពីក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិព្រមទាំងសំណុំឯកសារភស្តុតាងរបស់អ្នកសុំកូនដែលបានភ្ជាប់មកជាមួយ និងធ្វើលិខិតឆ្លើយតបទៅអ្នកសុំឲ្យស្របទៅតាមនីតិវិធី និងបទប្បញ្ញត្តិដែលមានចែងក្នុងច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេស

- ណែនាំអ្នកតំណាងទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេសឲ្យបង់ប្រាក់ចំណាយ សោហ៊ុយ និងវិភាគទាននានាជំនួសឲ្យអ្នកសុំតាមគោលការណ៍កំណត់ ក្រៅពីនេះមិនត្រូវបង់ប្រាក់អ្វីផ្សេងទៀតឡើយ

- ណែនាំទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេស ឬអ្នកតំណាង ឬរបស់អ្នកសុំកូនមិនឲ្យបង់ប្រាក់ចំណាយ សោហ៊ុយ វិភាគទាន ឬការទូទាត់ដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោលក្តី ទោះក្នុងរូបភាពណាក៏ដោយទៅឲ្យមណ្ឌលកុមារកំព្រា ឬនាយក នាយករង សមាជិកគណៈគ្រប់គ្រង និងបុគ្គលិកមណ្ឌលកុមារកំព្រាឡើយ

- ចាត់ចែងឲ្យបកប្រែសំណុំឯកសារដើមរបស់អ្នកសុំទាំងអស់មកជាភាសាខ្មែរ ដោយមានបញ្ជាក់អំពីភាពត្រឹមត្រូវពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច

- ពិនិត្យសំណុំឯកសាររបស់អ្នកសុំឲ្យបានត្រឹមត្រូវគ្រប់គ្រាន់ទៅតាមបទប្បញ្ញត្តិដែលមានចែងក្នុងច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេស ករណីសំណុំឯកសារមិនទាន់ត្រឹមត្រូវ ឬមិនទាន់គ្រប់គ្រាន់

ត្រូវធ្វើលិខិតជូនដំណឹងទៅទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេស ដើម្បីឲ្យអ្នកសុំបំពេញឯកសារដែលខ្វះ ឬកែតម្រូវឲ្យបានត្រឹមត្រូវឡើងវិញ

- ធ្វើលិខិតឆ្លើយតបទៅអ្នកសុំដោយបញ្ជាក់ពីមូលហេតុឲ្យបានច្បាស់លាស់ ក្នុងករណីបដិសេធពាក្យសុំកូន
- អនុវត្តភារកិច្ចផ្សេងៗទៀតដែលប្រធានរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសប្រគល់ជូន។

គ-ការងារផ្គូផ្គងកុមារៈ

- ពិនិត្យ និងពិចារណាលើសំណុំឯកសាររបស់កុមារដែលមានឈ្មោះនៅក្នុងបញ្ជីកុមារជាកម្មវត្ថុសម្រាប់សុំកូនអន្តរប្រទេស រួចហើយត្រូវផ្គូផ្គងជាមួយអ្នកសុំណាដែលមានលក្ខណសម្បត្តិត្រូវសមគ្នាល្អបំផុតស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិ ដែលមានចែងក្នុងច្បាប់ស្ដីពីសុំកូនអន្តរប្រទេស និងក៏គិតគូដល់ឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារផងដែរ
- រៀបចំធ្វើលិខិតផ្ញើទៅអ្នកសុំ និងភ្ជាប់សំណុំឯកសារចាំបាច់របស់កុមារដែលត្រូវបានផ្គូផ្គងឲ្យលើកលែងតែករណីសុំកូនដោយសាច់ញាតិ
- ពិនិត្យខ្លឹមសារលិខិតឆ្លើយតបរបស់អ្នកសុំដែលយល់ព្រមទទួលយកកុមារ ឬមិនទទួលយក ករណីបដិសេធត្រូវពិនិត្យឈ្មោះកុមារផ្សេងទៀតផ្គូផ្គងឲ្យជាលើកទីពីរ ហើយមិនអនុញ្ញាតឲ្យមានការផ្គូផ្គងជាលើកទីបីឡើយ
- បន្ទាប់ពីអ្នកសុំឆ្លើយតបយល់ព្រម ត្រូវរៀបចំឲ្យមានការជួបគ្នារវាងអ្នកសុំជាមួយកុមារដែលត្រូវបានផ្គូផ្គងរួចហើយតាមកាលបរិច្ឆេទមួយសមស្របត្រឹមត្រូវតាមបែបបទ នីតិវិធី និងបទប្បញ្ញត្តិ ដែលមានកំណត់ក្នុងច្បាប់ស្ដីពីសុំកូនអន្តរប្រទេស
- រៀបចំធ្វើសម្ភាសអ្នកសុំមុនការជួបគ្នាជាមួយកុមារ ហើយកុមារក៏ត្រូវបានពិគ្រោះយោបល់ជាមុនផងដែរ
- ចាត់ចែងធ្វើកំណត់ហេតុអំពីការធ្វើសម្ភាស និងការជួបគ្នារវាងអ្នកសុំជាមួយកុមារ
- ធ្វើកំណត់បង្ហាញ ផ្ដល់យោបល់ ដាក់សំណុំលិខិតទាំងអស់ជូនគណៈកម្មាធិការអាជ្ញាធរកណ្ដាលសុំកូនអន្តរប្រទេសសុំការពិនិត្យ និងផ្ដល់អនុសាសន៍លើដំណើរការសុំកូន
- អនុវត្តភារកិច្ចផ្សេងៗទៀតដែលប្រធានរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសប្រគល់ជូន។

ឃ-ការងារបន្តនីតិវិធីទៅតុលាការៈ

- សហការជាមួយទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេស ដើម្បីឲ្យអ្នកសុំរៀបចំដាក់ពាក្យសុំកូនទៅសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញតាមរយៈរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស
- ពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់ឡើងវិញឲ្យបានត្រឹមត្រូវនូវសំណុំលិខិតទាំងអស់របស់កុមារ និងរបស់អ្នកសុំ រួចហើយបញ្ជូនពាក្យសុំកូន និងសំណុំលិខិតទាំងអស់នេះទៅសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញដើម្បីសុំដីកាសម្រេច
- សហការជាមួយមន្ត្រីគ្រប់គ្រងសំណុំលិខិតអត្តសញ្ញាណកុមារ និងពិនិត្យឯកសារឡើងវិញឲ្យបានគ្រប់គ្រាន់ ច្បាស់លាស់ ដើម្បីត្រៀមឡើងបំភ្លឺតុលាការក្នុងករណីចាំបាច់ និងអាចរកមេធាវីជួយការពារក្ដីផង
- អនុវត្តភារកិច្ចផ្សេងៗទៀតដែលប្រធានរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសប្រគល់ជូន។

ង-ការងារទាក់ទងជូនដំណឹងពីចំណាត់ការ និងនីតិវិធីបន្ទាប់ពីបញ្ចប់ដំណើរការសុំកូនៈ

- ជូនដំណឹងឲ្យបានទៀងទាត់ទៅអ្នកសុំអំពីចំណាត់ការ និងការវិវត្តនៃនីតិវិធីសុំកូន តាមមាត្រា ៩៣ ក្នុងច្បាប់ស្ដីពីសុំកូនអន្តរប្រទេស

- ធ្វើលិខិតរបស់ក្រសួងជូនដំណឹងទៅក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិអំពីការសម្រេចរបស់តុលាការ
- ធ្វើលិខិតបញ្ជាក់សុំកូនដាក់ជូនរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទាចុះហត្ថលេខា
- រៀបចំពិធីប្រគល់កុមារ ជូនលិខិតបញ្ជាក់សុំកូន និងធ្វើកំណត់ហេតុអំពីពិធីប្រគល់កុមារ
- សហការជួយសម្របសម្រួលជាមួយ ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចក្នុងការធ្វើលិខិតឆ្លងដែន និងទិដ្ឋាការឲ្យកុមារបានធ្វើដំណើរទៅកាន់ប្រទេសទទួលដោយសុវត្ថិភាព និងស្របតាមនីតិវិធីច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេស
- អនុវត្តភារកិច្ចផ្សេងៗទៀតដែលប្រធានរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសប្រគល់ជូន។

៤-ការិយាល័យអភិវឌ្ឍ គ្រប់គ្រងទីភ្នាក់ងារ និងអធិការកិច្ច

ក-ការងារអភិវឌ្ឍ:

- រៀបចំតាក់តែងសេចក្តីព្រាងគោលនយោបាយ ច្បាប់ បទបញ្ញា និងនីតិវិធីថ្មីៗតាមការចាំបាច់ដើម្បីធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងចំពោះការងារសុំកូនអន្តរប្រទេស
- ពិនិត្យ និងផ្តល់យោបល់ជូនគណៈកម្មាធិការអាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេស អំពីការអនុវត្តគោលនយោបាយ ច្បាប់ បទបញ្ញា និងនីតិវិធីទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេស ព្រមទាំងអនុសញ្ញាក្រុងឡាអេ ស្តីពីការការពារកុមារនិង សហប្រតិបត្តិការទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេស
- ធ្វើសហប្រតិបត្តិការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលមានសមត្ថកិច្ចលើកិច្ចការសុំកូនអន្តរប្រទេស និងទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេសដែលធ្វើប្រតិបត្តិការសុំកូននៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- ទប់ស្កាត់សកម្មភាពទាំងឡាយដែលបំពានច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេស អនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារ អនុសញ្ញាក្រុងឡាអេស្តីពីការការពារកុមារ និងសហប្រតិបត្តិការទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេស
- រៀបចំបើកវគ្គផ្សព្វផ្សាយច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេស លិខិតបទដ្ឋានជាតិ និងអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេសដល់មន្ត្រីរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋានជា ពិសេសឃុំ សង្កាត់
- រៀបចំកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលសម្រាប់មន្ត្រីពាក់ពន្ធ័ការងារសុំកូនអន្តរប្រទេស និងអ្នកពាក់ពន្ធ័ផ្សេងទៀត
- តាមដាន វាយតម្លៃលទ្ធផលនៃការបណ្តុះបណ្តាល
- រៀបចំបោះពុម្ពសៀវភៅច្បាប់សុំកូនអន្តរប្រទេស អនុសញ្ញាអន្តរជាតិ និងឯកសារពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀត
- រៀបចំតាក់តែង និងបោះពុម្ពសៀវភៅផ្នត់ ស្តីពីនីតិវិធីសុំកូនអន្តរប្រទេស
- អនុវត្តភារកិច្ចផ្សេងៗទៀតដែលប្រធានរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសប្រគល់ជូន។

ខ-ការងារគ្រប់គ្រងទីភ្នាក់ងារ:

- ពិនិត្យ និងផ្តល់យោបល់ ក្នុងការអនុញ្ញាតឲ្យទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេសធ្វើប្រតិបត្តិការសុំកូនអន្តរប្រទេសនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- រៀបចំកិច្ចសន្យារវាងក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ជាមួយទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេសដែលធ្វើប្រតិបត្តិការសុំកូនអន្តរប្រទេសនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

- ពិនិត្យ និងផ្តល់យោបល់លើកិច្ចព្រមព្រៀងរវាងក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ជាមួយទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេស ស្តីពីការផ្តល់ជំនួយមនុស្សធម៌ ការជួយឧបត្ថម្ភដល់កុមារកំព្រា និងកុមាររងគ្រោះដទៃទៀតដែលមិនពាក់ព័ន្ធជាមួយការងារសុំកូនអន្តរប្រទេសនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- អនុវត្តភារកិច្ចផ្សេងៗទៀតដែលប្រធានរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសប្រគល់ជូន។

គ-ការងារអធិការកិច្ចៈ

- ចុះធ្វើការស្រាវជ្រាវលើសំណុំឯកសារ អត្តសញ្ញាណកុមារជាមុខសញ្ញាសុំកូនអន្តរប្រទេសដែលមានឈ្មោះក្នុងបញ្ជីកុមារជាកម្មវត្ថុនៃសុំកូនអន្តរប្រទេសក្នុងករណីចាំបាច់
- ធ្វើអធិការកិច្ចចំពោះទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេស និងអ្នកតំណាងទាំងអស់ដែលធ្វើប្រតិបត្តិការ នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- ធ្វើរបាយការណ៍ស្តីពីលទ្ធផលនៃការធ្វើអធិការកិច្ច
- រៀបចំដាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ចំពោះទីភ្នាក់ងារ តាមការសម្រេចរបស់ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ស្របតាមច្បាប់ ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេស
- រៀបចំឯកសារបញ្ជូនទៅតុលាការ ករណីទីភ្នាក់ងារមិនព្រមបង់ពិន័យអន្តរការណ៍
- សម្របសម្រួលជាមួយអាជ្ញាធរកណ្តាល ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចទទួលបន្ទុកសុំកូនអន្តរប្រទេស ឬទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃប្រទេសទទួល ដើម្បីផ្តល់ ឬ សម្របសម្រួលសេវាក្រោយសុំកូនសមស្របដល់កុមារ គ្រួសារចិញ្ចឹម និងគ្រួសារបង្កើតតាមការចាំបាច់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៩៥ នៃច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេស
- ណែនាំអ្នកសុំកូនឲ្យផ្ញើរបាយការណ៍អំពីស្ថានភាពវិវឌ្ឍរបស់កុមារ មករដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសឲ្យបានទៀងទាត់តាមការកំណត់ក្នុងច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេស
- អនុវត្តភារកិច្ចផ្សេងៗទៀតដែលប្រធានរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសប្រគល់ជូន។

៥-ការិយាល័យ សហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ

- ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពលើព័ត៌មានអំពីការអនុវត្តគោលនយោបាយ ច្បាប់ បទបញ្ញា និងនីតិវិធីដែលទទួលបានពីស្ថានទូត ឬស្ថានតំណាង ទីភ្នាក់ងារជូនគណៈកម្មាធិការអាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ពាក់ព័ន្ធនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេស
- រៀបចំបើកវគ្គផ្សព្វផ្សាយច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេស លិខិតបទដ្ឋានជាតិ និងអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេសដល់ស្ថានទូត ឬស្ថានតំណាង និងទីភ្នាក់ងារ
- រៀបចំកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាល និងទស្សនកិច្ចសម្រាប់មន្ត្រីពាក់ពន្ធ័ការងារសុំកូនអន្តរប្រទេស និងអ្នកពាក់ពន្ធ័ផ្សេងទៀត ទៅប្រទេសដែលមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការសុំកូនអន្តរប្រទេសជាមួយប្រទេសកម្ពុជា
- ធ្វើទំនាក់ទំនង និងសហប្រតិបត្តិការជាមួយអាជ្ញាធរកណ្តាល និងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចទទួលបន្ទុកសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃប្រទេសទទួល រដ្ឋជាភាគីអនុសញ្ញាក្រុងឡាអេ ស្តីពីការការពារកុមារ និងសហប្រតិបត្តិការទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេស និងប្រទេសដទៃទៀតដែលមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការសុំកូនអន្តរប្រទេសជាមួយប្រទេសកម្ពុជា
- ជំរុញកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ដើម្បីទប់ស្កាត់សកម្មភាពទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការជួញដូរកុមារតាមរយៈសុំកូនអន្តរប្រទេស ស្របតាមច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទស និងអនុសញ្ញាក្រុងឡាអេស្តីពីការការពារកុមារ និងសហប្រតិបត្តិការទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេស

- បំពេញបែបបទ និងផ្តល់ព័ត៌មានទៅការិយាល័យអចិន្ត្រៃយ៍នៃសន្ធិសិទក្រុងឡាអេស្តីពីច្បាប់អន្តរជាតិ ឯកជន តាមតម្រូវការ និងភាតព្វកិច្ចនៃប្រទេសជាភាគីនៃអនុសញ្ញានេះ
- ទំនាក់ទំនង និងសហការជាមួយការិយាល័យអចិន្ត្រៃយ៍នៃសន្ធិសិទក្រុងឡាអេ ស្តីពីច្បាប់អន្តរជាតិ ឯកជន រដ្ឋជាភាគីអនុសញ្ញាក្រុងឡាអេស្តីពីការការពារកុមារនិងសហប្រតិបត្តិការទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេស អង្គការជាតិ អង្គការអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធ ដៃគូអភិវឌ្ឍ និងប្រទេសជាមិត្តនានាដើម្បីទាក់ទាញការជួយឧបត្ថម្ភគាំទ្រផ្នែកបច្ចេកទេស និងសម្ភារៈចំពោះការងារសុំកូនអន្តរប្រទេសនៅកម្ពុជា
- រៀបចំកិច្ចព្រមព្រៀងនានារវាងក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ជាមួយអាជ្ញាធរកណ្តាល ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃប្រទេសទទួលទាំងអស់ដែលពាក់ព័ន្ធលើការងារសុំកូនអន្តរប្រទេសនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- អនុវត្តភារកិច្ចផ្សេងៗទៀតដែលប្រធានរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសប្រគល់ជូន។

ប្រការ៧.-

រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសមានសិទ្ធិប្រើប្រាស់ត្រាដោយឡែកសម្រាប់ប្រតិបត្តិការមុខងាររបស់ខ្លួន។

ប្រការ៨ .-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលមានខ្លឹមសារផ្ទុយពីប្រកាសនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍។

ប្រការ៩.-

នាយកខុទ្ទកាល័យរដ្ឋមន្ត្រី អគ្គនាយកនៃអគ្គនាយកដ្ឋានកិច្ចការរដ្ឋបាលនិងហិរញ្ញវត្ថុ អគ្គនាយកនៃអគ្គនាយកដ្ឋានបច្ចេកទេស អគ្គាធិការនៃអគ្គាធិការដ្ឋាន ប្រធាននាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល និងបុគ្គលិក ប្រធាននាយកដ្ឋានហិរញ្ញវត្ថុ និងផ្គត់ផ្គង់ ប្រធាននាយកដ្ឋានសវនកម្មផ្ទៃក្នុង ប្រធាននាយកដ្ឋានសុខុមាលភាពកុមារ ប្រធានរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ប្រធានមន្ទីរសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា រាជធានីខេត្ត និងអង្គភាពពាក់ព័ន្ធមានភារកិច្ចរៀងៗខ្លួនអនុវត្តប្រកាសនេះចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ។

រដ្ឋមន្ត្រី

អ៊ិត សំហេង

<u>ចម្លងជូន:</u>
-ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
-អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
-អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
-អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
-អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
-ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
-ខុទ្ទកាល័យ **សម្តេចតេជោ នាយករដ្ឋមន្ត្រី**
-ខុទ្ទកាល័យឯកឧត្តម **គាត ឈន់** ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រីប្រចាំការ
-ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
-ក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ
-ក្រសួងមុខងារសាធារណៈ
-ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ
-ដូចប្រការ ៩
-រាជកិច្ច
-ឯកសារ- កាលប្បវត្តិ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
លេខ ១៩៥៤/ស.អ.យ

ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៧ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០១៤

ប្រកាស
ស្តីពី
នីតិវិធីផ្តល់ការអនុញ្ញាតដល់ទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេស

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩០៨/១០៥៥ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៣ ស្តីពី ការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១០៥/០០១ ចុះថ្ងៃទី ១៧ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៥ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១០៧/០០៣ ចុះថ្ងៃទី ២២ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៧ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមឲ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលជាភាគីនៃអនុសញ្ញាក្រុងឡាអេស្តីពីការការពារកុមារ និងសហប្រតិបត្តិការទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេស
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១២០៩/០២៤ ចុះថ្ងៃទី ០៣ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៩ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេស
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៥៨ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១១ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា

ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា អគារលេខ ៧៨៨ មហាវិថីព្រះមុនីវង្ស រាជធានីភ្នំពេញ ទូរស័ព្ទ/ទូរសារ : (៨៥៥) ២៣ ៧២៦០៨៦
Ministry of Social Affairs, Veterans and Youth Rehabilitation, #788, Monivong Blvd., Phnom Penh, Cambodia Fax/Phone (855) 23 726 086

- បានឃើញប្រកាសរួមលេខ ១០០៧ សហវ.ប្រក ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១២ ស្តីពីការផ្តល់សេវាសាធារណៈរបស់ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
- បានឃើញប្រកាសរួមលេខ ៨៩៨ សហវ.ប្រក ចុះថ្ងៃទី១០ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៣ ស្តីពីការកំណត់ចំនួនប្រាក់ចំណាយ សោហ៊ុយ និងភាគទាននានាសម្រាប់សុំកូនអន្តរប្រទេស
- បានឃើញប្រកាសលេខ ១៩៥ ស.អ.យ. ចុះថ្ងៃទី ០៥ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៣ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់អាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញប្រកាសលេខ ១២៣០ ស.អ.យ. ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៤ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស
- បានឃើញការចាំបាច់របស់ក្រសួង

សម្រេច

ប្រការ ១ .-

ប្រកាសនេះ កំណត់អំពីនីតិវិធីផ្តល់ការអនុញ្ញាតដល់ទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេស ឲ្យធ្វើប្រតិបត្តិការសុំកូនអន្តរប្រទេសនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ប្រការ ២ .-

ទីភ្នាក់ងារ ដែលមានបំណងចង់ធ្វើប្រតិបត្តិការសុំកូនអន្តរប្រទេសនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវមានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា និងពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចនៃប្រទេសរបស់ទីភ្នាក់ងារស្របតាមច្បាប់ ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេសតែប៉ុណ្ណោះ ទើបមានសិទ្ធិធ្វើប្រតិបត្តិការសុំកូនអន្តរប្រទេសនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ចំពោះប្រទេសទទួលដែលគ្មានទីភ្នាក់ងារ អាជ្ញាធរកណ្តាល ឬ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចទទួលបន្ទុកសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃប្រទេសទទួលនោះ មានសិទ្ធិធ្វើប្រតិបត្តិការសុំកូនអន្តរប្រទេសនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាបាន ប៉ុន្តែត្រូវមានការទទួលស្គាល់ពីស្ថានទូត ឬ ស្ថានតំណាងរបស់ប្រទេសទទួល និងមានការយល់ព្រមពីក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ និងត្រូវមានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា។

ដំណើរការសុំកូនអន្តរប្រទេស ត្រូវធ្វើតាមរយៈទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេសដែលមានការបញ្ជាក់ទទួលស្គាល់គុណវុឌ្ឍិពីប្រទេសរបស់ទីភ្នាក់ងារ។

ប្រការ ៣ .-

អាជ្ញាធរកណ្តាល ឬ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចទទួលបន្ទុកសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃប្រទេសរបស់ទីភ្នាក់ងារ ត្រូវចុះកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា និង

ជាអាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដើម្បីកំណត់ចំនួនទីភ្នាក់ងារ ដែលអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើប្រតិបត្តិការសុំកូនអន្តរប្រទេសនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ហើយចំនួននេះ កំណត់ឲ្យមានត្រឹម ០១ (មួយ) ឬ ០២ (ពីរ) លើកលែងតែក្នុងករណីចាំបាច់ដើម្បីឧត្តមប្រយោជន៍ កុមារអាចអនុញ្ញាតឲ្យមានលើសពីនេះ។

ប្រការ ៤ .-

ដើម្បីសុំការអនុញ្ញាតធ្វើប្រតិបត្តិការសុំកូនអន្តរប្រទេសនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ទីភ្នាក់ងារត្រូវមានលក្ខណសម្បត្តិដូចតទៅ៖

១ - មានការបញ្ជាក់ទទួលស្គាល់គុណវុឌ្ឍិពីអាជ្ញាធរកណ្តាល ឬ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចទទួលបន្ទុកសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃប្រទេសរបស់ទីភ្នាក់ងារ។

២ - មានការអនុញ្ញាតពីអាជ្ញាធរកណ្តាល ឬ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចទទួលបន្ទុកសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃប្រទេសរបស់ទីភ្នាក់ងារ ឲ្យធ្វើប្រតិបត្តិការសុំកូនអន្តរប្រទេសនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

៣ -មានទិសដៅមិនស្វែងរកផលចំណេញ និងបានបំពេញនូវលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់ទាក់ទងនឹងនីតិបុគ្គលមិនយកចំណេញ សមាគម ឬ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ឬ បទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀតទាក់ទងនឹងលក្ខណៈនៃទីភ្នាក់ងារ។

៤ - មានអ្នកដឹកនាំ និងមានបុគ្គលិកដែលមានសមត្ថភាពប្រកបដោយគុណធម៌ និងសីលធម៌ បញ្ជាក់ដោយអាជ្ញាធរកណ្តាល ឬ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចទទួលបន្ទុកសុំកូនអន្តរប្រទេស របស់ប្រទេសទីភ្នាក់ងារ បានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលអំពីច្បាប់ ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេស របស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា លិខិតបទដ្ឋានជាតិ និងអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធនឹងការងារសុំកូនអន្តរប្រទេស រៀបចំដោយអាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេស (រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស) និងមានបទពិសោធធ្វើការងារក្នុងវិស័យសុំកូនអន្តរប្រទេស។

ប្រការ ៥ .-

ទីភ្នាក់ងារដែលអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើប្រតិបត្តិការសុំកូនអន្តរប្រទេស នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវឆ្លើយតបនឹងលក្ខខណ្ឌដូចតទៅ៖

១ - មិនមានបើកមណ្ឌលកុមារកំព្រា ឬ ប្រើប្រាស់មណ្ឌលកុមារកំព្រា ដើម្បីជាប្រភពផ្តល់ទារក និងកុមារកំព្រាសម្រាប់សុំកូនអន្តរប្រទេស។

២ - ប្រទេសរបស់ទីភ្នាក់ងារជាប្រទេសដែលមានទំនាក់ទំនងការទូតជាមួយព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ε/1

៣ - គោរព និងអនុវត្តតាមច្បាប់ ស្តីពីសុំកូនអន្តរប្រទេស និងបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់ជាធរមានផ្សេងទៀតរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា អនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារ [illegible] សញ្ញាក្រុងឡាអេ ស្តីពីការការពារកុមារ និងសហប្រតិបត្តិការទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេស និងលិខិតគតិយុត្តអន្តរជាតិផ្សេងទៀតទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេស ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងប្រទេសរបស់ទីភ្នាក់ងារបានផ្តល់សច្ចាប័ន ឬ អនុម័តយល់ព្រម។

ប្រការ ៦ .-

ការសុំការអនុញ្ញាតធ្វើប្រតិបត្តិការសុំកូនអន្តរប្រទេសនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ទីភ្នាក់ងារត្រូវមានសំណុំឯកសារដូចតទៅ៖

១ - ពាក្យស្នើសុំត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយប្រធានទីភ្នាក់ងារ និងមានបិទតែមប្រិ៍សារពើពន្ធតម្លៃ ៥០០០ (ប្រាំពាន់) រៀល។

២ - ច្បាប់ចម្លងលិខិតបញ្ជាក់ទទួលស្គាល់គុណវុឌ្ឍិរបស់ទីភ្នាក់ងារ (នៅមានសុពលភាព) ចេញដោយអាជ្ញាធរកណ្តាល ឬ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃប្រទេសរបស់ទីភ្នាក់ងារ។

៣ - ច្បាប់ចម្លងលិខិតអនុញ្ញាតឲ្យបើកទីភ្នាក់ងារដែលមានទិសដៅមិនស្វែងរកផលចំណេញ ដោយមានការបញ្ជាក់ត្រឹមត្រូវពីអាជ្ញាធរកណ្តាល ឬ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃប្រទេសរបស់ទីភ្នាក់ងារ។

៤ - លិខិតរបស់អាជ្ញាធរកណ្តាល ឬ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃប្រទេសរបស់ទីភ្នាក់ងារដែលអនុញ្ញាតឲ្យទីភ្នាក់ងារ ធ្វើប្រតិបត្តិការសុំកូនអន្តរប្រទេសនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

៥ - លក្ខន្តិកៈ និងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់ទីភ្នាក់ងារ។

៦ - ឯកសារសង្ខេបអំពីប្រវត្តិ សកម្មភាព កម្មវិធី និងសេវារបស់ទីភ្នាក់ងារ បញ្ជីរាយនាមបុគ្គលិក និងលក្ខណសម្បត្តិរបស់បុគ្គលិកទាំងនោះ រួមទាំងភ័ស្តុតាងដែលបង្ហាញអំពីបទពិសោធន៍ក្នុងវិស័យសុំកូនអន្តរប្រទេសយ៉ាងតិច ០៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ។

៧ - របាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុប្រចាំឆ្នាំចុងក្រោយដែលបានធ្វើសវនកម្មឯករាជ្យ រួមមានប្រភពមូលនិធិ សោហ៊ុយសុំកូន និងថ្លៃចំណាយនានាទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេស។

៨ - ជីវប្រវត្តិសង្ខេបមានបិទរូបថតទំហំ ៤ ស.ម x ៦ ស.ម របស់សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ឬ គណៈគ្រប់គ្រងទីភ្នាក់ងារ។

៩ - ជីវប្រវត្តិសង្ខេបមានបិទរូបថតទំហំ ៤ ស.ម x ៦ ស.ម របស់បុគ្គលិកមួយនាក់ ឬ ពីរនាក់ដែលបានទទួលការអនុញ្ញាត ឲ្យធ្វើជាអ្នកតំណាងទីភ្នាក់ងារលើការងារសុំកូនអន្តរប្រទេសនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

១០ -ឯកសារភ័ស្តុតាងនានាដែលបញ្ជាក់ថាអ្នកតំណាងដូចមានចែងក្នុងចំណុច ៩ ខាងលើ គ្មានជាប់ឈ្មោះក្នុងបញ្ជីថ្កោលទោសនៅប្រទេសដើមរបស់ខ្លួន និងនៅប្រទេសចុងក្រោយដែលខ្លួនកំពុងរស់នៅ ប្រសិនបើប្រទេសខុសគ្នា។

១១ - ច្បាប់ចម្លងឯកសារកិច្ចព្រមព្រៀងពីអតីតកាល ឬ បច្ចុប្បន្នកាលជាមួយក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ស្តីពីការផ្តល់ជំនួយមនុស្សធម៌ ឬ ការជួយឧបត្ថម្ភដល់កុមារកំព្រានានា នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

១២ - ច្បាប់ចម្លងកិច្ចព្រមព្រៀងទ្វេភាគី ស្តីពីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការសុំកូនអន្តរប្រទេសរវាងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា (ក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ) និងប្រទេសរបស់ទីភ្នាក់ងារ ប្រសិនបើប្រទេសនេះមិនមែនជាប្រទេសភាគីអនុសញ្ញាក្រុងឡាអេ ស្តីពីការការពារ និងសហប្រតិបត្តិការទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេស។

១៣ - ឯកសារផ្សេងៗទៀតដែលក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា យល់ថាចាំបាច់ដើម្បីឧត្តមប្រយោជន៍កុមារ និងដើម្បីមានមូលដ្ឋានវាយតម្លៃពាក្យសុំឲ្យបានសមស្រប។

ពាក្យសុំ និងសំណុំឯកសារទាំងអស់ត្រូវបញ្ជូនតាមរយៈស្ថានទូត ឬ ស្ថានតំណាងនៃប្រទេសរបស់ទីភ្នាក់ងារប្រចាំនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចូលក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ពិនិត្យ និងបញ្ជូនបន្តមកក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា។

សំណុំឯកសារទាំងអស់នេះ ត្រូវមានជាភាសាអង់គ្លេស ឬ ភាសាបារាំង ហើយត្រូវបកប្រែជាភាសាខ្មែរ។

ប្រការ ៧ .–

នៅពេលពាក្យស្នើសុំ និងសំណុំឯកសារទាំងអស់មកដល់ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ត្រូវទំនាក់ទំនងអញ្ជើញសាមីទីភ្នាក់ងារមកបង់ប្រាក់តម្លៃសេវារដ្ឋបាលពិនិត្យឯកសារចំនួន ២០០០ ០០០ (ពីរលាន) រៀល យោងតាមប្រកាសរួមលេខ ១០០៧ សហវ.ប្រក ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១២ ស្តីពីការផ្តល់សេវាសាធារណៈរបស់ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា។

ចំនួនទឹកប្រាក់នេះមិនអាចបង្វិលជូនវិញទេ។

ប្រការ ៨ .–

ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទានឹងផ្តល់ចម្លើយជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅទីភ្នាក់ងារ វិញអំពីការសម្រេចរបស់ក្រសួង ក្នុងកំឡុងពេល៦០ (ហុកសិប) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ

បន្ទាប់ពីបានទទួលប្រាក់តម្លៃសេវាពិនិត្យឯកសារ។

ក្នុងករណីយល់ព្រមទីភ្នាក់ងារត្រូវចុះកិច្ចសន្យា ស្ដីពីកិច្ចប្រតិបត្តិការស៊ុំកូនអន្តរប្រទេសជាមួយក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា។ ក្រសួងនឹងចេញប្រកាសអនុញ្ញាត ព្រមទាំងផ្ដល់អាជ្ញាប័ណ្ណដល់ទីភ្នាក់ងារ ហើយទីភ្នាក់ងារត្រូវបង់ប្រាក់តម្លៃសេវាផ្ដល់អាជ្ញាប័ណ្ណចំនួន ១២ ០០០ ០០០ (ដប់ពីរលាន) រៀល យោងតាមប្រកាសរួមលេខ ១០០៧ សហវ.ប្រក ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១២ ស្ដីពីការផ្ដល់សេវាសាធារណៈរបស់ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា។ ប្រកាសផ្ដល់ការអនុញ្ញាតដល់ទីភ្នាក់ងារ ត្រូវបញ្ជាក់អំពីកាតព្វកិច្ច និងសកម្មភាពរបស់ទីភ្នាក់ងារដែលបានទទួលការអនុញ្ញាត និងលក្ខខណ្ឌដទៃទៀតសម្រាប់ការផ្ដល់ការអនុញ្ញាត និងផ្ដល់អាជ្ញាប័ណ្ណ។

ក្នុងករណីមានការបដិសេធ ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា នឹងឆ្លើយបញ្ជាក់ច្បាស់លាស់ទៅទីភ្នាក់ងារវិញអំពីមូលហេតុនៃការបដិសេធ។

ប្រការ ៩ .-

ទីភ្នាក់ងារស៊ុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវចាត់តាំងឲ្យមានអ្នកតំណាងចំនួនមួយនាក់ ឬ ពីរនាក់ជាជនជាតិខ្មែរ។ ក្នុងករណីពីរនាក់អាចមានមួយនាក់ជាជនបរទេសប្រចាំនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាសម្រាប់ដំណើរការនីតិវិធីស៊ុំកូនអន្តរប្រទេស។ អ្នកតំណាងទាំងនេះ ត្រូវមានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា និងពីអាជ្ញាធរកណ្ដាល ឬ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃប្រទេសរបស់ទីភ្នាក់ងារ។ លក្ខខណ្ឌរបស់ទីភ្នាក់ងារ ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ និងកថាខណ្ឌទី ៣ នៃប្រការ ៥ ក្នុងប្រកាសនេះក៏ត្រូវយកមកអនុវត្តចំពោះអ្នកតំណាងទីភ្នាក់ងារផងដែរ។

មានតែអ្នកតំណាងដែលមានឈ្មោះក្នុងសំណុំឯកសារពាក្យស្នើសុំការអនុញ្ញាតតែប៉ុណ្ណោះដែលមានសិទ្ធិធ្វើជាអ្នកតំណាងឲ្យទីភ្នាក់ងារនៅក្នុងដំណើរការនីតិវិធីស៊ុំកូនអន្តរប្រទេស។

ក្នុងករណីអ្នកតំណាងដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតរួចហើយ ត្រូវជំនួសដោយអ្នកផ្សេង ប្រធានទីភ្នាក់ងារ ត្រូវដាក់ពាក្យស្នើសុំទៅក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ដើម្បីសុំការអនុញ្ញាតទទួលស្គាល់ សម្រាប់អ្នកតំណាងថ្មីនេះ។ មុនមានការយល់ព្រមពីក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា អ្នកតំណាងថ្មីនេះមិនអាចធ្វើជាអ្នកតំណាងរបស់ទីភ្នាក់ងារបានឡើយ។

ប្រការ ១០ .-

ការអនុញ្ញាតឲ្យទីភ្នាក់ងារធ្វើប្រតិបត្តិការស៊ុំកូនអន្តរប្រទេស នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវផ្ដល់ឲ្យសម្រាប់រយៈពេល ០២ (ពីរ) ឆ្នាំម្ដង ហើយអាចអនុញ្ញាតឲ្យបន្តដរាបណាក្រសួងសង្គម

កិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ពិនិត្យឃើញថា សេវារបស់ទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេសនោះនៅតែចាំបាច់នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ទីភ្នាក់ងារត្រូវដាក់ពាក្យស្នើសុំសាជាថ្មីទៅក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា រយៈពេល៩០ (កៅសិប) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ មុនអាជ្ញាប័ណ្ណរបស់ទីភ្នាក់ងារអស់សុពលភាព ដើម្បីសុំបន្តការអនុញ្ញាតធ្វើប្រតិបត្តិការសុំកូនអន្តរប្រទេសនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាតទៅទៀត ហើយត្រូវចម្លងពាក្យស្នើសុំនេះ ជូនក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិដើម្បីជ្រាប។ ឯកសារនៅក្នុងប្រការ ៦ នៃប្រកាសនេះ ហើយអស់សុពលភាព ទីភ្នាក់ងារត្រូវរៀបចំបំពេញសារជាថ្មី។ ត្រូវបង់ប្រាក់តម្លៃសេវារដ្ឋបាលពិនិត្យឯកសារ និងផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណ ចំនួន ២ ០០០ ០០០ (ពីរលាន) រៀល យោងតាមប្រកាសរួមលេខ ១០០៧ សហវ.ប្រក ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១២ ស្តីពីការផ្តល់សេវាសាធារណៈរបស់ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ទឹកប្រាក់នេះមិនអាចបង្វិលជូនវិញទេ។

មុនផ្តល់ការអនុញ្ញាតសារជាថ្មី ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា អាចចាត់តាំងមន្ត្រី អាជ្ញាធរកណ្តាលសុំកូនអន្តរប្រទេសឲ្យទៅពិនិត្យវាយតម្លៃសកម្មភាពការងាររបស់ទីភ្នាក់ងារ ហើយក្នុងករណីចាំបាច់អាចទៅធ្វើទស្សនកិច្ចពិនិត្យវាយតម្លៃអំពីស្ថានភាពរស់នៅរបស់កុមារកម្ពុជា ដែលត្រូវបានសុំយកទៅចិញ្ចឹមនៅប្រទេសរបស់ទីភ្នាក់ងារនោះ។ ទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេសសាមីត្រូវសម្របសម្រួលជាមួយអាជ្ញាធរកណ្តាល ឬ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃប្រទេសរបស់ខ្លួនដើម្បីបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលដល់ការពិនិត្យវាយតម្លៃនេះ។

ប្រការ ១១ .-

ទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេស ដែលមានបំណងឈប់ធ្វើប្រតិបត្តិការសុំកូនអន្តរប្រទេសនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាត្រូវធ្វើលិខិតជូនដំណឹងជាផ្លូវការជូនក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ក្នុងរយៈពេល៦០ (ហុកសិប) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ មុនកាលបរិច្ឆេទឈប់ធ្វើប្រតិបត្តិការ។ លិខិតជូនដំណឹងនេះត្រូវចម្លង ជូនក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ។ ក្នុងករណីនេះ អាជ្ញាធរកណ្តាល ឬ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃប្រទេសសាមីរបស់ទីភ្នាក់ងារអាចបញ្ជូនទីភ្នាក់ងារថ្មីមកជំនួសទីភ្នាក់ងារដែលបានបញ្ចប់សកម្មភាព។ ទីភ្នាក់ងារថ្មីត្រូវបំពេញបែបបទស្នើសុំការអនុញ្ញាតតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃប្រកាសនេះ។

ប្រការ ១២ .-

ទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវបង់ប្រាក់ចំណាយ សោហ៊ុយ និងវិភាគទាននានាជំនួសឲ្យអ្នកសុំទៅតាមចំនួនកូនសុំ។ បរិមាណទឹកប្រាក់មានកំណត់ក្នុងប្រកាសរួមលេខ ៩៤៨ សហវ.

ប្រក ចុះថ្ងៃទី ១០ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៣ ស្ដីពីការកំណត់ចំនួនប្រាក់ចំណាយ សោហ៊ុយ និងវិភាគទាននានាសម្រាប់សុំកូនអន្តរប្រទេស។

ប្រការ ១៣ .–

ទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេសដែលទទួលបានការអនុញ្ញាតអាចផ្ដល់ជំនួយមនុស្សធម៌ ឬ អនុវត្តគម្រោងនានា ដើម្បីលើកស្ទួយវិស័យសុខុមាលភាពកុមារនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា តាមរយៈអាជ្ញាធរកណ្ដាលសុំកូនអន្តរប្រទេស។ ទីភ្នាក់ងារត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំជូនអាជ្ញាធរកណ្ដាលសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាអំពីការអនុវត្តគម្រោង និងជំនួយមនុស្សធម៌ទាំងអស់នោះ ហើយគ្រប់គម្រោងទាំងអស់ត្រូវកាត់ផ្ដាច់ជានិច្ច និងច្បាស់លាស់រវាងសុំកូនអន្តរប្រទេស និងវិភាគទាន ឬ អំណោយ ឬ ជំនួយអភិវឌ្ឍន៍។

ប្រការ ១៤ .–

ដោយមិនគិតដល់ទោសប្បញ្ញត្តិដែលមានចែងក្នុងច្បាប់ ស្ដីពីសុំកូនអន្តរប្រទេស និងច្បាប់ជាធរមានដទៃទៀតក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា អាចព្យួរការអនុញ្ញាត ឬ ដកហូតការអនុញ្ញាត ឬ បដិសេធមិនផ្ដល់ការអនុញ្ញាតសារជាថ្មី ប្រសិនបើមានភស្តុតាងបង្ហាញឲ្យឃើញថា ទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេស ឬ អ្នកតំណាងមានជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងអំពើណាមួយដូចមានចែងតាមការហាមឃាត់ក្នុងប្រការ ១៥ នៃប្រកាសនេះ។

ប្រការ ១៥ .–

ទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេស ឬ អ្នកតំណាងទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេសដែលធ្វើប្រតិបត្តិការសុំកូនអន្តរប្រទេសនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបានហាមឃាត់មិនឲ្យធ្វើសកម្មភាពដូចខាងក្រោម៖

១ - អំពើប្រព្រឹត្តក្នុងគោលដៅចង់បានកម្រៃ ញុះញង់ដោយផ្ទាល់ឲ្យឪពុកម្ដាយ ឬ ឪពុក ឬ ម្ដាយឲ្យបោះបង់ទារកដែលកើតមកហើយ ឬ ដែលនឹងកើត ដើម្បីឲ្យប្រគល់កូនតាមរយៈសុំកូនអន្តរប្រទេស។

២ - អំពើប្រព្រឹត្តក្នុងគោលដៅចង់បានកម្រៃធ្វើជាអន្តរការីរវាងប្ដីប្រពន្ធ ដែលចង់សុំកូនយកទៅចិញ្ចឹមតាមរយៈសុំកូនអន្តរប្រទេស និងឪពុកម្ដាយ ឬ ឪពុក ឬ ម្ដាយដែលចង់បោះបង់កូនដែលកើតមកហើយ ឬ ដែលនឹងកើត។

៣ - អំពើប្រព្រឹត្តក្នុងគោលដៅចង់បានកម្រៃធ្វើជាអន្តរការីរវាងប្ដីប្រពន្ធ ដែលចង់សុំកូនយកទៅចិញ្ចឹមតាមរយៈសុំកូនអន្តរប្រទេស និងស្ត្រីម្នាក់យល់ព្រមពពោះដើម្បីនឹងប្រគល់កូននោះទៅឲ្យអ្នកសុំ។

៤ - អំពើក្លែងបន្លំ ឬ សមគំនិតក្លែងបន្លំស្ថានភាពលំបាកបំផុត ដើម្បីទទួលបានការយល់ព្រមពីឪពុកម្ដាយបង្កើត ឬ ឪពុកបង្កើត ឬ ម្ដាយបង្កើត ឬ អ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារ។

៥ - អំពើរៀបចំឲ្យមានការយល់ព្រមរបស់ឪពុកម្ដាយ ឬ ឪពុក ឬ ម្ដាយ ឬ អ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារ ដោយការបង្ខិតបង្ខំ ការគំរាមកំហែង ការឆបោក ឬ ការបញ្ចុះបញ្ចូលតាមរយៈការផ្ដល់ ឬ សន្យាផ្ដល់ប្រាក់រង្វាន់សំណង ឬ ផលប្រយោជន៍ណាមួយ។

៦ - ការបញ្ចេញសំណុំឯកសារ និងកំណត់ហេតុទាំងអស់ ឬ មួយផ្នែកទាក់ទងនឹងករណីសុំកូនអន្តរប្រទេសជាក់លាក់ណាមួយ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ឬ ពីតុលាការមានសមត្ថកិច្ច។

៧ - ការបង្គាប់ ឬ ការទទួលដោយផ្ទាល់ ឬ ដោយប្រយោលនូវថ្នូរប្រាក់កាស ទំនិញ ឬ សេវាដោះដូរ និងការបម្រុងទុកកុមារណាមួយសម្រាប់សុំកូន។

៨ - ការថ្លែងមិនពិត ឬ លាក់បាំងព័ត៌មានសំខាន់ណាមួយដែលតម្រូវដោយច្បាប់ទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេស ការបង្កើត និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃអង្គការមិនស្វែងរកផលចំណេញ ឬ លក្ខខណ្ឌតម្រូវនានានៃប្រកាសនេះ។

៩ - ការផ្ដល់ប្រាក់កាស ទំនិញ ឬ សេវាទៅឲ្យមន្ត្រី ឬ អ្នកតំណាងណាមួយនៃរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរទេសក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា អាជ្ញាធរកណ្ដាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ឬ មន្ត្រីពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ដើម្បីឲ្យផ្ដល់សិទ្ធិជាអាទិភាពក្នុងនីតិវិធីសុំកូនអន្តរប្រទេសដល់អ្នកសុំ។ ត្រូវហាមឃាត់ផងដែរការទទួលប្រាក់ ទំនិញ ឬ សេវាសម្រាប់គោលបំណងនេះដែរ។

១០-ការផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម ឬ ការបោះពុម្ពផ្សាយនូវអត្តសញ្ញាណ ឬ រូបថតរបស់កុមារណាមួយដែលជាកម្មវត្ថុសុំកូនអន្តរប្រទេស ក្នុងគោលបំណងបញ្ចុះបញ្ចូលបុគ្គលណាមួយឲ្យដាក់ពាក្យសុំកូន។

១១-ការធ្វើអំពើណាមួយ ដែលមិនគោរពទៅតាមច្បាប់ ស្ដីពីសុំកូនអន្តរប្រទេស ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃអង្គការមិនស្វែងរកផលចំណេញ ឬ លក្ខខណ្ឌតម្រូវនានានៃប្រកាសនេះ។

១២-ការតែងតាំង ឬ ចាត់តាំងអ្នកតំណាងណាមួយដោយមិនមានការអនុញ្ញាតទទួលស្គាល់ពីក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា។

១៣-ការចូលរួមក្នុងការរៀបចំការផ្គូផ្គង ឬ ការទាក់ទងគ្នារវាងអ្នកសុំ និងឪពុកម្ដាយបង្កើត ឬ ឪពុកបង្កើត ឬ ម្ដាយបង្កើត ឬ អ្នកអាណាព្យាបាលសម្រាប់អនីតិជនរបស់កុមារ ក្នុងគោលបំណងកំណត់ទុកជាមុននូវកុមារណាមួយដែលនឹងត្រូវសុំ។

១៤-ការមិនបានកាត់ផ្ដាច់ និងច្បាស់លាស់រវាងសុំកូនអន្តរប្រទេស និងវិភាគទាន ឬអំណោយ ឬ ជំនួយអភិវឌ្ឍន៍ក្នុងគ្រប់ករណីទាំងអស់។

១៥-ការរំលោភបំពានដល់បទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ បទដ្ឋានអប្បបរមានៃការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារ និងបទប្បញ្ញត្តិផ្សេងទៀតជាធរមាននៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ប្រការ ១៦ . -

រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ត្រូវត្រួតពិនិត្យតាមដានសេវាកម្មសុំកូនអន្តរប្រទេសរបស់ទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេសឲ្យបានហ្មត់ចត់ក្នុងរយៈពេល ០៦ (ប្រាំមួយ) ខែម្ដង។

ក្រោយពីបានស៊ើបអង្កេតដ៏ល្អិតល្អន់រួចហើយ ប្រសិនបើមានភស្តុតាងបង្ហាញឲ្យឃើញថា ទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេស ឬ អ្នកតំណាងណាមួយបានប្រព្រឹត្តបំពានច្បាប់ ស្ដីពីសុំកូនអន្តរប្រទេស បទប្បញ្ញត្តិទាក់ទងនឹងនីតិបុគ្គលមិនយកផលចំណេញ សមាគម ឬ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវរាយការណ៍ជូនរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ដើម្បីចាត់វិធានការតាមច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន។

ទីភ្នាក់ងារដែលមានការបញ្ជាក់ទទួលស្គាល់គុណវុឌ្ឍិ ត្រូវផ្ដល់របាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំអំពីសកម្មភាពរបស់ខ្លួនជូនក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា។

ប្រការ ១៧ . -

ករណីទទួលបានរបាយការណ៍ ពាក្យបណ្ដឹង ឬ ព័ត៌មានណាមួយដែលអាចជឿជាក់បានទាក់ទងនឹងការ បំពានច្បាប់ ឬ ភាពមិនប្រក្រតីក្នុងសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការងារសុំកូនអន្តរប្រទេសរបស់ទីភ្នាក់ងារណាមួយ ឬ អ្នកតំណាង រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសដោយមានជំនួយពីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដទៃទៀត បើចាំបាច់អាចធ្វើការស៊ើបអង្កេតទីភ្នាក់ងារ ឬ អ្នកតំណាងនោះ ហើយបើយល់ឃើញថារបាយការណ៍ ពាក្យបណ្ដឹង ឬ ព័ត៌មាន ទាំងនោះមានមូលដ្ឋានគតិយុត្ត និងផ្អែកលើអង្គហេតុច្បាស់លាស់ រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវធ្វើលិខិតជូនដំណឹងទៅទីភ្នាក់ងារសាមីដោយភ្ជាប់នូវច្បាប់ចម្លងនៃពាក្យបណ្ដឹង ឬ សេចក្ដីសង្ខេបរបាយការណ៍ ឬ សំណូមពរជាមួយផង ហើយតម្រូវឲ្យទីភ្នាក់ងារនោះធ្វើការឆ្លើយតប ឬ ឆ្លើយបំភ្លឺមកវិញក្នុងរយៈពេល ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ គិតពីពេលដែលទីភ្នាក់ងារទទួលបានលិខិតជូនដំណឹង។

រយៈពេល ១៥ (ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ គិតពីកាលបរិច្ឆេទដែលបានទទួលការឆ្លើយបំភ្លឺ ឬ ការខកខានមិនបានឆ្លើយតប ឬ ឆ្លើយបំភ្លឺពីសំណាក់ទីភ្នាក់ងារក្នុងរយៈពេលដែលបានកំណត់ក្នុងកថាខ័ណ្ឌទី ១ នៃប្រការនេះ រដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេសត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរជូនរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង សង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា ដើម្បីសុំការសម្រេច។

ប្រការ ១៨ .–

អាស្រ័យលើស្ថានទម្ងន់នៃការរំលោភបំពានច្បាប់ ឬ ករណីទីភ្នាក់ងារខកខានមិនបានផ្តល់ការឆ្លើយតប ឬ ឆ្លើយបំភ្លឺ ហើយបើចាំបាច់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា អាចព្យួរជាបណ្តោះអាសន្នមិនឲ្យទីភ្នាក់ងារពាក់ព័ន្ធនោះធ្វើសកម្មភាពរយៈពេល ៦០ (ហុកសិប) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ ជាអតិបរិមា។ ប្រសិនបើមានភស្តុតាងបង្ហាញថា ទីភ្នាក់ងារ ឬ អ្នកតំណាងទីភ្នាក់ងារបានរំលោភបំពានច្បាប់យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា អាចបញ្ឈប់ទីភ្នាក់ងារនោះជាបន្ទាន់មិនអនុញ្ញាត ឲ្យធ្វើប្រតិបត្តិការសុំកូនអន្តរប្រទេសតទៅទៀត ហើយត្រូវមានវិធានការដើម្បីធានាថា ការបញ្ឈប់សកម្មភាពរបស់ទីភ្នាក់ងារនោះពុំមានកុមារណាមួយទទួលរងគ្រោះអំពីការព្យួរ ឬ ការបញ្ឈប់ការអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើប្រតិបត្តិការរបស់ទីភ្នាក់ងារនោះឡើយ។

ប្រការ ១៩ .–

ក្នុងករណីចាំបាច់ ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា អាចស្នើសុំតាមរយៈក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ទៅអាជ្ញាធរកណ្តាល ឬ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចទទួលបន្ទុកសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃប្រទេសរបស់ទីភ្នាក់ងារ ដើម្បីទៅធ្វើអធិការកិច្ចទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេសនៅប្រទេសសាមីទីភ្នាក់ងារនោះ។ គ្មានជនណាអាចរារាំង បង្អាក់ ឬ ជ្រៀតជ្រែកក្នុងការងារអធិការកិច្ចដែលបានធ្វើឡើងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់នោះឡើយ។

ផ្អែកតាមលទ្ធផលនៃការធ្វើអធិការកិច្ច ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា អាចសម្រេចព្យួរ ឬ ដកហូតការអនុញ្ញាត ឬ បដិសេធការបន្តការអនុញ្ញាតសាជាថ្មីទៅតាមស្ថានទម្ងន់ ឬ ភស្តុតាងបង្ហាញពីការរំលោភបំពាន ហើយត្រូវធ្វើលិខិតជូនដំណឹងអំពីការសម្រេចនេះទៅឲ្យទីភ្នាក់ងារសាមី អាជ្ញាធរកណ្តាល ឬ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចទទួលបន្ទុកសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃប្រទេសរបស់ទីភ្នាក់ងារ និងចម្លងជូនក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ។

ប្រការ ២០ .–

ការទទួលពាក្យស្នើសុំ ការអនុញ្ញាតដល់ទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃប្រទេសទទួលនឹងចាប់ផ្តើមអនុវត្តបន្ទាប់ពីការចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចព្រមព្រៀងរវាងក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជ

និងយុវនីតិសម្បទា ជាមួយអាជ្ញាធរកណ្តាល ឬអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចទទួលបន្ទុកសុំកូនអន្តរប្រទេសនៃប្រទេសទទួល ស្តីពីការកំណត់ចំនួនទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេសឡ ប្រតិបត្តិការសុំកូនអន្តរប្រទេសនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ប្រការ ២១ .-

ប្រកាសលេខ ១៨៥៧ ស.អ.យ. ចុះថ្ងៃទី ០៩ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១១ ស្តីពីនីតិវិធីផ្តល់ការអនុញ្ញាតដល់ទីភ្នាក់ងារសុំកូនអន្តរប្រទេស និងបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងប្រកាសនេះត្រូវទុកជានិរាករណ៍។

ប្រការ ២២ .-

នាយកខុទ្ទកាល័យរដ្ឋមន្ត្រី អគ្គនាយកនៃអគ្គនាយកដ្ឋានកិច្ចការរដ្ឋបាល និងហិរញ្ញវត្ថុ អគ្គនាយកនៃអគ្គនាយកដ្ឋានបច្ចេកទេស អគ្គាធិការនៃអគ្គាធិការដ្ឋាន ប្រធាននាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល និងបុគ្គលិក ប្រធាននាយកដ្ឋានហិរញ្ញវត្ថុ និងផ្គត់ផ្គង់ ប្រធាននាយកដ្ឋានសវនកម្មផ្ទៃក្នុង ប្រធាននាយកដ្ឋានសុខុមាលភាពកុមារ ប្រធានរដ្ឋបាលសុំកូនអន្តរប្រទេស ប្រធានមន្ទីរសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទារាជធានី-ខេត្ត និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនានា មានភារកិច្ចរៀងៗខ្លួនអនុវត្តប្រកាសនេះចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខានេះតទៅ។

<u>**ចម្លងជូន:**</u>

- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរាជរដ្ឋាភិបាល
- ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ **ហ៊ុន សែន** នាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ខុទ្ទកាល័យឯកឧត្តម **គាត ឈន់** ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រីប្រចាំការ
- ក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ
- ក្រសួងមហាផ្ទៃ
- ក្រសួងយុត្តិធម៌
- ក្រសួងពាក់ព័ន្ធ
- ដូចប្រការ ២២
- កាលប្បវត្តិ - ឯកសារ

ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/០២០៧/០០៣

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមររដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

-បានទ្រង់យល់ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

-បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

-បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១០៥/០០១ ចុះថ្ងៃទី ១៧ ខែ មករា ឆ្នាំ២០០៥ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា

-បានទ្រង់យល់ សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលជាភាគីនៃអនុសញ្ញាក្រុងឡាអេស្តីពីការការពារកុមារ និងសហប្រតិបត្តិការទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេស ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័ត កាលពីថ្ងៃទី២៩ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៦ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី៥ នីតិកាលទី៣ និងដែលព្រឹទ្ធសភាបានយល់ស្របតាមទម្រង់ និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុង ដោយគ្មានការកែប្រែអ្វីឡើយ កាលពីថ្ងៃទី២៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៦ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គព្រឹទ្ធសភាលើកទី២ នីតិកាលទី២ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅនេះ :

1/3
6

ច្បាប់
ស្ដីពី
ការអនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចូលជាភាគីនៃអនុសញ្ញាក្រុងឡាអេស្ដីពីការការពារ កុមារនិងសហប្រតិបត្តិការទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេស

មាត្រា ១.–

អនុម័តយល់ព្រមឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាចូលជាភាគីនៃអនុសញ្ញាក្រុងឡាអេស្ដីពីការការពារកុមារ និងសហប្រតិបត្តិការទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេស ដែលធ្វើនៅទីក្រុងឡាអេ នាថ្ងៃទី ២៩ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ហើយដែលមានអត្ថបទទាំងស្រុងភ្ជាប់មកជាមួយនេះ ។

មាត្រា ២.–

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបន្តរាល់នីតិវិធីដើម្បីអនុវត្តអនុសញ្ញាអន្តរជាតិនេះ ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំងរាជធានីភ្នំពេញថ្ងៃទី *២៦* ខែ *មករា* ឆ្នាំ ២០០៧

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហមុនី

៣រល.០៧០១.០២៤

បានយកសេចក្ដីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ
នាយករដ្ឋមន្ត្រី
ហត្ថលេខា
ហ៊ុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្ដេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា
ហត្ថលេខា
អ៊ិត សំហេង

លេខៈ ៥៧ ទ.ល
ដើម្បីចម្លងចែក
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៦ ខែ មករា ឆ្នាំ២០០៧
អគ្គលេខាធិការរងរាជរដ្ឋាភិបាល
ឃុន ចិនកេន

អនុសញ្ញាក្រុងឡាអេ
ស្តីពី
ការការពារកុមារ និង
សហប្រតិបត្តិការទាក់ទងនឹង
សុំកូនអន្តរប្រទេស

អនុសញ្ញាក្រុងឡាអេ ស្តីពីការការពារកុមារ និង សហប្រតិបត្តិការទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេស

(អនុម័ត ថ្ងៃទី ២៩ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៩៣)

បុព្វកថា

រដ្ឋជាហត្ថលេខីនៃអនុសញ្ញានេះ

- ដោយទទួលស្គាល់ថាកុមារត្រូវចំរើនធំធាត់នៅក្នុងបរិយាកាសគ្រួសារ នៅក្នុងបរិយាកាសនៃសុភមង្គល សេចក្តីស្រឡាញ់ និង កិត្តិយស សំរាប់ការចំរើនលូតលាស់ពេញលេញ និងយ៉ាងសុខដុម នៃបុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់គេ
- ដោយរំលឹកឡើងវិញថារដ្ឋនីមួយៗ ជាអាទិភាពត្រូវចាត់វិធានការសមស្របដើម្បីឱ្យកុមារស្ថិតក្នុងការបីបាច់រក្សាពីសំណាក់គ្រួសារកំណើតរបស់គេ
- ដោយទទួលស្គាល់ថាសុំកូនអន្តរប្រទេសអាចផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍នៃគ្រួសារអចិន្ត្រៃយ៍ដល់កុមារ ដោយសារគេមិនអាចរកគ្រួសារមួយសមស្របបាននៅក្នុងប្រទេសដើមរបស់កុមារនោះ
- ដោយជឿជាក់អំពី ភាពចាំបាច់ក្នុងការចាត់វិធានការ ដើម្បីធានាថាសុំកូនអន្តរប្រទេសគឺធ្វើឡើងក្នុងឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារ និងដោយសេចក្តីគោរពសិទ្ធិមូលដ្ឋានរបស់កុមារ និងវិធានការដើម្បីបង្ការការចាប់ពង្រត់ ការលក់ ឬ ជួញដូរកុមារ
- ដោយមានសេចក្តីប្រាថ្នាចង់បង្កើតបញ្ញត្តិរួមសំរាប់បញ្ហាទាំងអស់នេះ ដោយពិចារណាដល់គោលការណ៍ចែងនៅក្នុងលិខិតូបករណ៍អន្តរជាតិ ជាពិសេសអនុសញ្ញាអង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីសិទ្ធិកុមារ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៨៩ និងសេចក្តីថ្លែងការណ៍នៃអង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីគោលការណ៍សង្គម និងច្បាប់ទាក់ទងនឹងការការពារសុខុមាលភាពកុមារ ដែលយោងជាពិសេសដល់ការដាក់កុមារអោយរស់នៅជាមួយគ្រួសារធម៌ និងសុំកូន នៅក្នុងប្រទេស និងក្រៅប្រទេស (សេចក្តីសំរេចមហាសន្និបាតលេខ ៤១/៨៥ ចុះថ្ងៃទី ៣ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៨៦) បានព្រមព្រៀងគ្នាដូចតទៅនេះ :

ជំពូកទី ១
វិសាលភាពនៃអនុសញ្ញា

មាត្រា ១

គោលបំណងនៃអនុសញ្ញាគឺដើម្បី :

(ក) បង្កើតមធ្យោបាយការពារដើម្បីធានាថា សុំកូនអន្តរប្រទេសធ្វើឡើងក្នុងឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារនិងដោយសេចក្តីគោរពចំពោះសិទ្ធិជាមូលដ្ឋានរបស់កុមារដូចបានទទួលស្គាល់នៅក្នុងច្បាប់អន្តរជាតិ ។

(ខ) បង្កើតប្រព័ន្ធសហប្រតិបត្តិការក្នុងចំណោមរដ្ឋជាភាគីដើម្បីធានាថា មធ្យោបាយការពារទាំងនោះត្រូវបានគោរព ហើយតាមរយៈប្រព័ន្ធនោះទប់ស្កាត់ ការចាប់ពង្រត់ ការលក់ ឬ ការជួញដូរកុមារ ។

(គ) ធានាអោយមានការទទួលស្គាល់នៅក្នុងរដ្ឋជាភាគីថា សុំកូនត្រូវប្រព្រឹត្តទៅស្របតាមអនុសញ្ញានេះ។

មាត្រា ២

១) អនុសញ្ញានេះត្រូវអនុវត្តក្នុងករណីកុមារម្នាក់មានទីលំនៅជាទៀងទាត់នៅក្នុងរដ្ឋជាភាគីមួយ (រដ្ឋដើម) ត្រូវបាន កំពុង ឬនឹងត្រូវបានយកទៅនៅរដ្ឋជាភាគីមួយទៀត (រដ្ឋទទួល) ក្រោយពីការសំរេចលើសុំកូន ដោយសហព័ទ្ធ ឬដោយជនម្នាក់ដែលមានទីលំនៅជាទៀងទាត់នៅក្នុងរដ្ឋទទួលបានប្រព្រឹត្តទៅនៅក្នុងរដ្ឋដើម ឬ ក្នុងគោលបំណងសុំកូននេះ ការសំរេចលើសុំកូនធ្វើឡើងនៅក្នុងរដ្ឋទទួលក្តី ឬរដ្ឋដើមក្តី ។

២) អនុសញ្ញានេះគ្របដណ្តប់តែលើសុំកូនទាំងឡាយណា ដែលបង្កើតទំនាក់ទំនងជា ឪពុក/ម្តាយ និងកូនជាអចិន្ត្រៃយ៍ប៉ុណ្ណោះ ។

មាត្រា ៣

អនុសញ្ញានេះលែងអនុវត្តបានទៅទៀត បើការព្រមព្រៀងដែលបញ្ជាក់នៅក្នុងមាត្រា១៧ អនុកថាខ័ណ្ឌគ មិនបានធ្វើមុនពេលកុមារឈានដល់អាយុដប់ប្រាំបីឆ្នាំ ។

ជំពូកទី ២
លក្ខខ័ណ្ឌតម្រូវសំរាប់សុំកូនអន្តរប្រទេស

មាត្រា ៤

សុំកូនដែលស្ថិតក្នុងវិសាលភាពនៃអនុសញ្ញានេះ អាចប្រព្រឹត្តទៅបានលុះត្រាណាតែអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋដើម :

(ក) បានកំណត់ថាកុមារមានលក្ខណៈសម្បត្តិអាចសុំយកទៅចិញ្ចឹមបាន ។

(ខ) បានសំរេចថា សុំកូនអន្តរប្រទេសជាឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារ បន្ទាប់ពីបានពិចារណាជិតដល់នូវលទ្ធភាពនៃការទុកដាក់កុមារនោះនៅក្នុងរដ្ឋដើម ។

(គ) បានធានាថា ៖-

(១) ជន ស្ថាប័ន និង អាជ្ញាធរដែលចាំបាច់ត្រូវយល់ព្រមលើសុំកូនត្រូវបានពិគ្រោះយោបល់ បើជាការ ចាំបាច់ ហើយត្រូវបានជូនពតិមានឱ្យបានដឹងដោយត្រឹមត្រូវអំពីផលប៉ះពាល់នៃការយល់ព្រមរបស់គេជាពិសេស ឱ្យដឹងថាតើសុំកូននោះនឹងនាំឱ្យមានការបញ្ចប់ទំនាក់ទំនងតាមផ្លូវច្បាប់រវាងកុមារ និង គ្រួសារកំណើតរបស់កុមារ ឬយ៉ាងណា ។

(២) ជន ស្ថាប័ន និងអាជ្ញាធរនោះផ្តល់ការយល់ព្រមរបស់ខ្លួនដោយសេរី តាមរយៈទម្រង់ ដែលច្បាប់តម្រូវ និងបញ្ជាក់ ឬផ្តល់ភស្តុតាងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ។

(៣) ការយល់ព្រមទាំងនោះមិនបានធ្វើឡើងដោយសារការផ្តល់ប្រាក់កាស ឬការទូទាត់គ្នាតាមបែបណាមួយឡើយ និងមិនត្រូវបានដកវិញឡើយ ។ ហើយនិង

(៤) ការយល់ព្រមរបស់ម្តាយត្រូវបានផ្តល់តែបន្ទាប់ពីកូនកើតរួចហើយប៉ុណ្ណោះ ក្នុងករណីដែលមានការតម្រូវឱ្យម្តាយយល់ព្រម ។ ហើយនិង

(ឃ) បានធានា បន្ទាប់ពីបានគិតដល់អាយុ និងកំរិតនៃមជ្ឈឹមវ័យរបស់កុមារ ថា ៖-

(១) កុមារនោះត្រូវបានពិគ្រោះយោបល់ និងត្រូវបានប្រាប់ឱ្យដឹងត្រឹមត្រូវអំពីផលនៃសុំកូន និងអំពីផល នៃការយល់ព្រមរបស់ខ្លួនចំពោះសុំកូន ក្នុងករណីតម្រូវឱ្យមានការយល់ព្រមបែបនេះ ។

(២) មានការយកចិត្តទុកដាក់ដល់សេចក្តីប្រាថ្នា និងមតិរបស់កុមារ ។

(៣) ការយល់ព្រមរបស់កុមារចំពោះសុំកូន ក្នុងករណីតម្រូវឱ្យមានការយល់ព្រមបែបនេះ ត្រូវបានផ្តល់ដោយសេរីតាមទម្រង់ដែលច្បាប់តម្រូវ និងបញ្ជាក់ ឬផ្តល់ភស្តុតាងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ហើយនិង

(៤) ការយល់ព្រមនោះមិនបានធ្វើឡើងដោយសារការផ្តល់ប្រាក់កាស ឬការទូទាត់គ្នាតាមបែបណាមួយឡើយ ។

មាត្រា ៥

សុំកូននៅក្នុងវិសាលភាពនៃអនុសញ្ញានេះ អាចប្រព្រឹត្តទៅបានលុះត្រាណាតែអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋទទួល ៖-

(ក) បានសំរេចថា អនាគតឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមនោះ មានលក្ខណៈសម្បត្តិត្រឹមត្រូវ និងសមស្របអាចយកកូនមក

ចិញ្ចឹមបាន ។

(ខ) បានធានាថា អនាគតឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមនោះ ត្រូវបានពិគ្រោះយោបល់ បើជាការចាំបាច់ ។ ហើយនិង

(គ) បានសំរេចថា កុមារនោះត្រូវបាន ឬ នឹងត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យចូល និង រស់នៅជាអចិន្ត្រៃយ៍នៅក្នុងរដ្ឋនោះ ។

ជំពូកទី ៣

អាជ្ញាធរកណ្តាល និង អង្គការដែលបានទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការ

មាត្រា ៦

១) រដ្ឋជាភាគីត្រូវចាត់តាំងអាជ្ញាធរកណ្តាល ដើម្បីបំពេញករណីយកិច្ចដែលអនុសញ្ញានេះបានកំណត់ ។

២) រដ្ឋសហព័ន្ធ រដ្ឋដែលមានប្រព័ន្ធច្បាប់លើសពីមួយ ឬរដ្ឋដែលមានដែនដីស្វយ័តត្រូវមានសេរីភាពតែងតាំងអាជ្ញាធរកណ្តាលលើសពីមួយ និង បញ្ជាក់សមត្ថកិច្ចដែនដី ឬ សមត្ថកិច្ចបុគ្គលនៃមុខងាររបស់អាជ្ញាធរទាំងនោះ ។ ក្នុងករណីរដ្ឋមួយបានតែងតាំងអាជ្ញាធរកណ្តាលលើសពីមួយ រដ្ឋនោះត្រូវចង្អុលប្រាប់ថា អាជ្ញាធរកណ្តាលណាដែលគេអាចបញ្ជូនពត៌មានទៅអាជ្ញាធរកណ្តាលសមស្របនៅក្នុងរដ្ឋនោះ ។

មាត្រា ៧

១) អាជ្ញាធរកណ្តាលទាំងឡាយត្រូវធ្វើសហប្រតិបត្តិការជាមួយគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយត្រូវលើកស្ទួយសហប្រតិបត្តិការក្នុងចំណោមអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៅក្នុងរដ្ឋរបស់ខ្លួន ដើម្បីការពារកុមារ និងដើម្បីធ្វើឱ្យបានសំរេចគោលបំណងដទៃទៀតនៃអនុសញ្ញានេះ ។

២) អាជ្ញាធរកណ្តាលទាំងឡាយត្រូវចាត់វិធានការសមស្រប និងដោយផ្ទាល់ដើម្បី ៖-

(ក) ផ្តល់ពត៌មានអំពីច្បាប់នៃរដ្ឋទាំងឡាយរបស់ខ្លួនដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសុំកូន និងពត៌មានទូទៅដទៃទៀត ដូចជាស្ថិតិ និងទម្រង់ជាបទដ្ឋាន ។

(ខ) អាជ្ញាធរកណ្តាលនីមួយៗបានដឹងទៅវិញទៅមកអំពីប្រតិបត្តិការនៃអនុសញ្ញានេះ ហើយបើអាចធ្វើទៅបាន កំចាត់ចោលឧបសគ្គទាំងឡាយនៃការអនុវត្តន៍អនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា ៨

អាជ្ញាធរកណ្តាលទាំងឡាយ ដោយផ្ទាល់ក្តី ឬតាមរយៈអាជ្ញាធរសាធារណៈក្តី ត្រូវចាត់វិធានការទាំងអស់ដែលសមស្របដើម្បីទប់ស្កាត់ការកេងយកចំណេញមិនត្រឹមត្រូវផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ឬ ការកេងយកចំណេញដទៃទៀតដែលទាក់ទងនឹងសុំកូន និងដើម្បីទប់ស្កាត់ការអនុវត្តន៍ទាំងអស់ដែលផ្ទុយនឹងគោលបំណងនៃអនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា ៩

អាជ្ញាធរកណ្ដាលទាំងឡាយ ដោយផ្ទាល់ក្ដី ឬតាមរយៈអាជ្ញាធរសាធារណៈក្ដី ឬអង្គការដែលបានទទួលស្គាល់ត្រឹមត្រូវជាផ្លូវការក្ដីនៅក្នុងរដ្ឋរបស់ខ្លួន ត្រូវចាត់វិធានការទាំងអស់ដែលសមស្របជាពិសេសដើម្បី ៖-

(ក) ប្រមូល រក្សាទុក និងផ្លាស់ប្ដូរពត៌មានអំពីស្ថានភាពកុមារ និងអនាគតឪពុកម្ដាយចិញ្ចឹម ក្នុងករណីចាំបាច់ដើម្បីបញ្ចប់សុំកូន ។

(ខ) ជួយសំរួល ប្រតិបត្តិតាម និងជំរុញនីតិវិធីឱ្យបានលឿនដើម្បីឱ្យបានការអនុញ្ញាតសុំកូន ។

(គ) លើកស្ទួយការបង្កើតសេវាកម្មផ្ដល់ការពិគ្រោះយោបល់ខាងសុំកូន និងសេវាកម្មក្រោយពេលសុំកូននៅក្នុងរដ្ឋរបស់ខ្លួន ។

(ឃ) ផ្ដល់របាយការណ៍វាយតម្លៃទូទៅដល់គ្នាទៅវិញទៅមក អំពីបទពិសោធន៍នៃសុំកូនអន្តរប្រទេស ។

(ង) ឆ្លើយតបក្នុងករណីច្បាប់នៃរដ្ឋរបស់ខ្លួនអនុញ្ញាត ចំពោះសេចក្ដីស្នើសុំដែលមានហេតុផលពីអាជ្ញាធរកណ្ដាលដទៃទៀត ឬ អាជ្ញាធរសាធារណៈដែលចង់បានពត៌មានអំពីស្ថានភាពពិសេសណាមួយនៃសុំកូន ។

មាត្រា ១០

ការទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការត្រូវផ្ដល់ឱ្យ ហើយការទទួលស្គាល់នោះរក្សាបានចំពោះតែអង្គការណា ដែលបង្ហាញសមត្ថភាពរបស់ខ្លួនក្នុងការអនុវត្តន៍ត្រឹមត្រូវនូវភារកិច្ចដែលខ្លួនបានទទួល ។

មាត្រា ១១

អង្គការដែលបានទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការត្រូវ ៖-

(ក) បំរើតែទិសដៅមិនរកកំរៃស្របទៅតាមលក្ខខ័ណ្ឌនិងក្នុងកំរិតព្រំដែន ដែលអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋទទួលស្គាល់នោះបានកំណត់ឱ្យ ។

(ខ) បានដឹកនាំដោយមនុស្ស និងមានបុគ្គលិកដែលមានគុណសម្បត្តិសមស្របតាមបទដ្ឋានសីលធម៌ ហើយអ្នកដឹកនាំ និងបុគ្គលិកទាំងនោះ ត្រូវទទួលបានការបណ្ដុះបណ្ដាល ឬមានបទពិសោធន៍ការងារនៅក្នុងវិស័យសុំកូនអន្តរប្រទេស ។ និង

(គ) ស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យពីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋនោះ លើសមាសភាព ប្រតិបត្តិការ និងស្ថានភាពហិរញ្ញវត្ថុ នៃអង្គការនោះ ។

មាត្រា ១២

អង្គការដែលបានទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការនៅក្នុងរដ្ឋជាភាគីមួយ អាចបំពេញនាទីនៅក្នុងរដ្ឋជាភាគីមួយទៀតបានលុះត្រាណាតែអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋទាំងពីរបានអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើដូច្នេះ ។

មាត្រា ១៣

រដ្ឋជាភាគីនីមួយៗត្រូវជូនពត៌មានទៅការិយាល័យអចិន្ត្រៃយ៍នៃសន្និសីទក្រុងឡាអេ ស្តីពីច្បាប់អន្តរជាតិឯកជនអំពីការចាត់តាំងអាជ្ញាធរកណ្តាល ហើយក្នុងករណីសមស្របអំពីទំហំនៃមុខងាររបស់អាជ្ញាធរនោះ ព្រមទាំងឈ្មោះ និង អាសយដ្ឋាននៃអង្គការដែលបានទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការ ។

ជំពូកទី ៤

លក្ខខណ្ឌផ្នែកនីតិវិធីសំរាប់សុំកូនអន្តរប្រទេស

មាត្រា ១៤

ជនដែលមានទីលំនៅជាទៀងទាត់នៅក្នុងរដ្ឋជាភាគីមួយ ដែលប្រាថ្នាចង់យកកុមារម្នាក់ដែលមានលំនៅជាទៀងទាត់នៅក្នុងរដ្ឋជាភាគីណាមួយទៀតទៅចិញ្ចឹម ត្រូវដាក់ពាក្យទៅអាជ្ញាធរកណ្តាលនៅក្នុងរដ្ឋជាទីលំនៅជាទៀងទាត់របស់ខ្លួន ។

មាត្រា ១៥

១) ប្រសិនបើអាជ្ញាធរកណ្តាលនៃរដ្ឋទទួលពេញចិត្តថាអ្នកដាក់ពាក្យនោះមានលក្ខណៈសម្បត្តិ និងសមស្របអាចយកកុមារមកចិញ្ចឹមបាន អាជ្ញាធរកណ្តាលនោះត្រូវរៀបចំរបាយការណ៍មួយដោយរួមបញ្ចូលពត៌មាន អំពីអត្តសញ្ញាណលក្ខណៈសម្បត្តិនិងភាពសមស្របអាចសុំកូនបាន ប្រវត្តិផ្ទាល់ខ្លួន ប្រវត្តិគ្រួសារ និង ប្រវត្តិផ្នែកពេទ្យ បរិយាកាសសង្គមហេតុផលសុំកូន សមត្ថភាពដើម្បីយកកុមារពីប្រទេសមួយទៀតមកចិញ្ចឹមរបស់អ្នកដាក់ពាក្យទាំងនោះ ព្រមទាំងចរិតលក្ខណៈនៃកុមារដែលគេអាចយកមកបីបាច់រក្សាបាន ។

២) អាជ្ញាធរកណ្តាល នៃរដ្ឋទទួលត្រូវផ្ញើរបាយការណ៍នេះទៅឱ្យអាជ្ញាធរកណ្តាលនៃរដ្ឋដើម ។

មាត្រា ១៦

១) បើអាជ្ញាធរកណ្តាលនៃរដ្ឋដើមពេញចិត្តថា កុមារនោះមានលក្ខណៈសម្បត្តិអាចអោយគេយកទៅចិញ្ចឹមបាន អាជ្ញាធរនោះត្រូវ ៖-

(ក) រៀបចំរបាយការណ៍មួយដោយរួមបញ្ចូលពត៌មានអំពីអត្តសញ្ញាណ ភាពអាចយកទៅចិញ្ចឹមជាកូនបាន

ប្រវត្តិ បរិយាកាសសង្គម ប្រវត្តិគ្រួសារ ប្រវត្តិផ្នែកពេទ្យរបស់កុមារ រួមទាំងប្រវត្តិផ្នែកពេទ្យរបស់គ្រួសារកុមារផង និង សេចក្តីត្រូវការពិសេសរបស់កុមារ ។

(ខ) ធ្វើការពិចារណាដិតដល់លើការចិញ្ចឹមបីបាច់កុមារ និង ប្រវត្តិជាតិពន្ធ សាសនា និងវប្បធម៌របស់កុមារនោះ ។

(គ) ធានាថា ការយល់ព្រមត្រូវបានស្របនឹងមាត្រា ៤ ។ ហើយនិង

(ឃ) សំរេចថា តើការទុកដាក់កុមារតាមការស្នើសុំនោះស្ថិតក្នុងឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារដែរ ឬទេ ដោយសំអាងជាពិសេសលើរបាយការណ៍ទាក់ទងនឹងកុមារ និងអនាគតឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម ។

២) អាជ្ញាធរកណ្តាលនៃរដ្ឋដើមត្រូវបញ្ជូនអោយអាជ្ញាធរកណ្តាលនៃរដ្ឋទទួលនូវរបាយការណ៍របស់ខ្លួន ស្តីពីកុមារ ភស្តុតាងដែលបញ្ជាក់ថាមានការយល់ព្រមជាចាំបាច់ និង ហេតុផលនៃការសំរេចរបស់ខ្លួនស្តីពីការអោយសុំកូននោះដោយយកចិត្តទុកដាក់មិនបញ្ចេញឱ្យដឹងអត្តសញ្ញាណនៃម្តាយនិងឪពុករបស់កុមារ ប្រសិនបើអត្តសញ្ញាណនេះមិនអាចបញ្ចេញឱ្យដឹងបាននៅក្នុងរដ្ឋដើម ។

មាត្រា ១៧

សេចក្តីសំរេចណាមួយនៅក្នុងរដ្ឋដើមដែលថា កុមារម្នាក់គួរតែបានប្រគល់អោយអនាគតឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមថែទាំ នោះអាចធ្វើបានលុះត្រាណាតែ ៖-

(ក) អាជ្ញាធរកណ្តាលនៃរដ្ឋនោះបានធានាថាអនាគតឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមបានព្រមព្រៀង

(ខ) អាជ្ញាធរកណ្តាលនៃរដ្ឋទទួលបានយល់ព្រមលើសេចក្តីសំរេចនោះ ក្នុងករណីច្បាប់នៃរដ្ឋនោះ ឬអាជ្ញាធរកណ្តាលនៃរដ្ឋដើមតម្រូវឱ្យមានការយល់ព្រមបែបនោះ

(គ) អាជ្ញាធរកណ្តាលនៃរដ្ឋទាំងពីរបានព្រមព្រៀងគ្នាថា សុំកូនអាចប្រព្រឹត្តទៅបាន ។ ហើយនិង

(ឃ) អាជ្ញាធរកណ្តាលនៃរដ្ឋដើមបានពិនិត្យឃើញថា អនាគតឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមមានលក្ខណៈសម្បត្តិ និងសមស្រប អាចយកកុមារទៅចិញ្ចឹមបាន ហើយកុមារនោះត្រូវបាន ឬ នឹងត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យចូលនិងរស់នៅជាអចិន្ត្រៃយ៍នៅក្នុងរដ្ឋទទួលស្របតាមមាត្រា ៥ ។

មាត្រា ១៨

អាជ្ញាធរកណ្តាលនៃរដ្ឋទាំងពីរត្រូវចាត់វិធានការជាចាំបាច់ ដើម្បីបានការអនុញ្ញាតឱ្យកុមារចាកចេញពីរដ្ឋដើម និងចូល និងរស់នៅជាអចិន្ត្រៃយ៍នៅក្នុងរដ្ឋទទួល ។

មាត្រា ១៩

១) ការផ្ទេរកុមារទៅរដ្ឋទទួលអាចអនុវត្តបាន លុះត្រាតែលក្ខខ័ណ្ឌទាំងឡាយនៃមាត្រា ១៧ ត្រូវបានបំពេញ ។

២) អាជ្ញាធរកណ្តាលនៃរដ្ឋទាំងពីរត្រូវធានាថា ការផ្ទេរនេះធ្វើឡើងនៅក្នុងកាលៈទេសៈធានាសន្តិសុខនិងសមស្រប ហើយប្រសិនបើអាចធ្វើបានដោយមានការរួមដំណើរនៃឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម ឬ អនាគតឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម ។

៣) បើការផ្ទេរកុមារនោះមិនបានធ្វើឡើងទេនោះ របាយការណ៍ដែលបានពោលនៅក្នុងមាត្រា ១៥ និង ១៦ ត្រូវធ្វើត្រឡប់មកឱ្យអាជ្ញាធរដែលបញ្ជូនរបាយការណ៍នោះវិញ ។

មាត្រា ២០

អាជ្ញាធរកណ្តាលត្រូវជូនពត៌មានគ្នាទៅវិញទៅមកឱ្យបានដឹងជានិច្ចអំពីដំណើរការសុំកូន និងវិធានការដើម្បីធ្វើឱ្យសុំកូននេះបានចប់សព្វគ្រប់ ព្រមទាំងអំពីដំណើរជឿនលឿននៃការទុកដាក់កុមារ បើមានការតម្រូវឱ្យមានរយៈពេលសាកល្បង ។

មាត្រា ២១

១) ក្នុងករណីសុំកូនត្រូវសំរេចនៅពេលក្រោយកុមារត្រូវបានផ្ទេរទៅរដ្ឋទទួល ហើយអាជ្ញាធរកណ្តាលនៃរដ្ឋនោះយល់ឃើញថា ការទុកដាក់កុមារបន្តទៅទៀតជាមួយនឹងអនាគតឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម មិនបំរើឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារ អាជ្ញាធរកណ្តាលនោះត្រូវចាត់វិធានការចាំបាច់ ដើម្បីការពារកុមារ ជាពិសេស ៖-

(ក) ធ្វើយ៉ាងណាដកកុមារចេញពីអនាគតឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម ហើយរៀបចំឱ្យមានការចិញ្ចឹមបីបាច់បណ្តោះអាសន្ន ។

(ខ) ដោយពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអាជ្ញាធរកណ្តាលនៃរដ្ឋដើម រៀបចំដោយគ្មានបង្អង់ឱ្យមានការទុកដាក់កុមារនេះជាថ្មី ក្នុងគោលបំណងសុំកូនជំដែល ឬបើរបៀបនេះមិនសមស្របទេនោះ រៀបចំឱ្យមានការថែទាំជំនួសរយៈពេលវែង ។ សុំកូនមិនអាចប្រព្រឹត្តទៅបានមុនពេលដែលអាជ្ញាធរកណ្តាលនៃរដ្ឋដើមបានទទួលពត៌មានត្រឹមត្រូវទាក់ទងនឹងអនាគតឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមថ្មី ។

(គ) មធ្យោបាយចុងក្រោយបង្អស់គឺ ត្រូវរៀបចំបញ្ជូនកុមារទៅរដ្ឋដើមវិញ បើផលប្រយោជន៍របស់កុមារតម្រូវឱ្យធ្វើដូច្នោះ ។

២) ដោយយោលជាពិសេសទៅលើអាយុ និង កំរិតមធ្យ៉ឹមវ័យរបស់កុមារ កុមារត្រូវតែបានពិគ្រោះយោបល់ ហើយក្នុងករណីសមស្របត្រូវតែបានការយល់ព្រមពីកុមារ ទាក់ទងនឹងវិធានការដែលត្រូវចាត់តាមមាត្រានេះ ។

មាត្រា ២២

១) មុខងាររបស់អាជ្ញាធរកណ្តាលនៅក្រោមជំពូកនេះ អាចបំពេញដោយអាជ្ញាធរសាធារណៈ ឬ អង្គការដែលបានទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការក្រោមជំពូកទី៣ ក្នុងកំរិតដែលអនុញ្ញាតដោយច្បាប់នៃរដ្ឋរបស់អាជ្ញាធរនោះ ។

២) រដ្ឋជាភាគីអាចប្រកាសចំពោះមន្ទីរដំកល់អនុសញ្ញានេះថា មុខងារនៃអាជ្ញាធរកណ្តាលនៅក្រោមមាត្រា១៥ ដល់មាត្រា ២១ អាចបំពេញបានផងដែរនៅក្នុងរដ្ឋនោះ (ក្នុងកំរិតដែលច្បាប់បានអនុញ្ញាត និង ដោយមានការត្រួតពិនិត្យពីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច នៃរដ្ឋនោះ) ដោយអង្គការ ឬ ជនដែល ៖-

(ក) បំពេញបាននូវលក្ខខ័ណ្ឌស្តីពីសុចរិតធម៌ សមត្ថភាពខាងវិជ្ជាជីវៈ បទពិសោធន៍ និងភាពទទួលខុសត្រូវតាមការកំណត់របស់រដ្ឋនោះ ។ ហើយនិង

(ខ) មានលក្ខណៈសម្បត្តិដោយសារបំពេញបាននូវបទដ្ឋានសីលធម៌ និងទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាល ឬ មានបទពិសោធន៍ធ្វើការ ក្នុងវិស័យសុំកូនអន្តរប្រទេស ។

៣) រដ្ឋជាភាគីដែលធ្វើសេចក្តីប្រកាសដូចបានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌ ២ ត្រូវឱ្យការិយាល័យអចិន្ត្រៃយ៍នៃសន្និសិទក្រុងឡាអេ ស្តីពីច្បាប់អន្តរជាតិឯកជនបានដឹងអំពីឈ្មោះ និង អាសយដ្ឋាននៃអង្គការ និង ជនទាំងនេះ ។

៤) រដ្ឋជាភាគីអាចប្រកាសចំពោះមន្ទីរដំកល់អនុសញ្ញានេះថា ការសុំយកទៅចិញ្ចឹមនូវកុមារដែលមានទីលំនៅជាទៀងទាត់នៅក្នុងដែនដីរបស់ខ្លួន អាចប្រព្រឹត្តទៅបាន លុះត្រាណាតែមុខងារនៃអាជ្ញាធរកណ្តាល ត្រូវបានបំពេញស្របតាមកថាខ័ណ្ឌ ១ ។

៥) ថ្វីបើមានការប្រកាសណាមួយស្របតាមកថាខ័ណ្ឌ២ក្តី ក្នុងគ្រប់ករណីទាំងអស់របាយការណ៍ដែលចែងនៅក្នុងមាត្រា ១៥ និង ១៦ ត្រូវតែបានរៀបចំនៅក្រោមការទទួលខុសត្រូវរបស់អាជ្ញាធរកណ្តាល ឬអាជ្ញាធរដទៃទៀត ឬ អង្គការនានាស្របតាមកថាខ័ណ្ឌ ១ ។

ជំពូកទី ៥

ការទទួលស្គាល់ និង ផលនៃសុំកូន

មាត្រា ២៣

១) សុំកូនដែលបញ្ជាក់ដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច នៃរដ្ឋដែលសំរេចលើសុំកូនថា បានធ្វើឡើងស្របតាមអនុសញ្ញានេះ ត្រូវតែបានទទួលស្គាល់ជាស្វ័យប្រវត្តិដោយច្បាប់នៅក្នុងរដ្ឋជាភាគីដទៃទៀត ។ លិខិតបញ្ជាក់នោះត្រូវបញ្ជាក់ពេល

វេលា និង អ្នកដែលផ្តល់ការព្រមព្រៀងស្របតាមមាត្រា ១៧ អនុកថាខ័ណ្ឌ គ ។

២) រដ្ឋជាភាគីនីមួយៗ នៅពេលចុះហត្ថលេខា ផ្តល់សច្ចាប័ន ទទួលយក យល់ព្រម ឬចូលរួម ត្រូវផ្តល់ដំណឹងដល់មន្ទីរតំកល់អនុសញ្ញានេះអំពីអត្តសញ្ញាណ និងមុខងារនៃអាជ្ញាធរដែលមានសមត្ថកិច្ចក្នុងការធ្វើលិខិតបញ្ជាក់នៅក្នុងរដ្ឋនោះ។ រដ្ឋនោះក៏ត្រូវផ្តល់ដំណឹងដល់មន្ទីរតំកល់ដែរ អំពីការកែប្រែ ការតែងតាំងអាជ្ញាធរទាំងនេះ ។

មាត្រា ២៤

ការទទួលស្គាល់ស្មុំកូនអាចបដិសេធបាននៅក្នុងរដ្ឋជាភាគីណាមួយបាន លុះត្រាណាតែស្មុំកូននោះផ្ទុយជាក់ស្តែង នឹងនយោបាយសាធារណៈនៃរដ្ឋនោះ ដោយពិចារណាដល់ឧត្តមប្រយោជន៍របស់កុមារ ។

មាត្រា ២៥

រដ្ឋជាភាគីអាចប្រកាសចំពោះមន្ទីរតំកល់អនុសញ្ញាថា ខ្លួននឹងមិនជាប់កាតព្វកិច្ចនៅក្រោមអនុសញ្ញានេះ ដើម្បីទទួលស្គាល់ស្មុំកូនដែលធ្វើស្របតាមការព្រមព្រៀងណាមួយ ដែលបានសំរេចឡើងដោយការអនុវត្តន៍មាត្រា ៣៩ កថាខ័ណ្ឌ ២ ឡើយ ។

មាត្រា ២៦

១) ការទទួលស្គាល់ស្មុំកូនរួមបញ្ចូលការទទួលស្គាល់ :

(ក) ទំនាក់ទំនងផ្លូវច្បាប់ជា ឪពុក/ម្តាយ និងកូន រវាងកូន និងឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមរបស់កុមារនោះ ។

(ខ) ការទទួលខុសត្រូវផ្នែកមេបានៃឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមរបស់កុមារ ។

(គ) ការបញ្ចប់ទំនាក់ទំនងផ្លូវច្បាប់ដែលមានពីមុនមក រវាងកូន និងម្តាយ និងឪពុករបស់កុមារ បើស្មុំកូនមានផលដូច្នេះ នៅក្នុងរដ្ឋជាភាគីដែលសំរេចលើស្មុំកូននោះ។

២) ក្នុងករណីដែលស្មុំកូនមានផលបញ្ចប់ទំនាក់ទំនងផ្លូវច្បាប់ដែលមានពីមុនមក រវាងឪពុកម្តាយ និងកូន កុមារត្រូវទទួលបាននៅក្នុងរដ្ឋទទួល និង នៅក្នុងរដ្ឋជាភាគីដទៃទៀតដែលទទួលស្គាល់ស្មុំកូននូវសិទ្ធិស្មើគ្នា និង សិទ្ធិដែលកើតមកពីស្មុំកូនដែលមានផលដូច្នេះនៅក្នុងរដ្ឋនីមួយៗនោះ ។

៣) កថាខ័ណ្ឌមុនៗនេះ មិនត្រូវឱ្យខូចខាតដល់ការអនុវត្តន៍បញ្ញត្តិណាមួយដែលឱ្យអំណោយផលដល់កុមារច្រើនជាង ហើយដែលនៅជាធរមាននៅក្នុងរដ្ឋជាភាគីដែលទទួលស្គាល់ស្មុំកូនឡើយ ។

មាត្រា ២៧

១) ក្នុងករណីសុំកូនដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតនៅក្នុងរដ្ឋដើម មិនមានផលបញ្ចប់ទំនាក់ទំនងផ្លូវច្បាប់ដែលមានពីមុន មករវាងឪពុក/ម្តាយ និងកូនទទេនោះ សុំកូននោះអាចកែប្រែទៅជាសុំកូនមួយដែលមានផលដូច្នោះនៅក្នុងរដ្ឋទទួល ដែលទទួលស្គាល់សុំកូននៅក្រោមអនុសញ្ញានេះ :

(ក) បើច្បាប់នៃរដ្ឋទទួលអនុញ្ញាតអោយកែប្រែដូច្នេះ ។ និង

(ខ) បើការយល់ព្រមដូចបានពោលនៅក្នុងមាត្រា ៤ អនុកថាខ័ណ្ឌ **គ** និង **ឃ** ត្រូវបានផ្តល់សំរាប់គោលបំណងនៃសុំកូននោះ ។

២) មាត្រា ២៣ អនុវត្តចំពោះសេចក្តីសំរេចស្តីពីការកែប្រែសុំកូន ។

ជំពូកទី ៦
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ២៨

អនុសញ្ញានេះមិនមានផលប៉ះពាល់ដល់ច្បាប់ណាមួយនៃរដ្ឋដើមដែលតម្រូវថា សុំកូនណាមួយដែលមានទីលំនៅជាទៀងទាត់នៅក្នុងរដ្ឋនោះ ត្រូវតែសំរេចនៅក្នុងរដ្ឋនោះទេ ឬដែលហាមឃាត់ការទុកដាក់កុមារ ឬផ្ទេរកុមារទៅរដ្ឋទទួល មុនពេលសំរេចលើសុំកូនទេ ។

មាត្រា ២៩

មិនត្រូវមានការជួបទាក់ទង រវាងអនាគតឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម និងឪពុកម្តាយរបស់កុមារ ឬជនដទៃទៀត ដែលថាំនបីបាច់រក្សាកុមារទេ រហូតទាល់តែលក្ខខ័ណ្ឌនៃមាត្រា ៤ អនុកថាខ័ណ្ឌ**ក** ដល់**គ** និងមាត្រា ៥ អនុកថាខ័ណ្ឌ**ក** បានបំពេញរួច សិនលើកលែងតែសុំកូននោះកើតមាននៅក្នុងគ្រួសារមួយ ឬ លើកលែងតែការជួបទាក់ទងនោះស្របតាមលក្ខខ័ណ្ឌដែលកំណត់ដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋដើម ។

មាត្រា ៣០

១) អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋជាភាគីត្រូវធានាថា ពត៌មានដែលខ្លួនរក្សាទុកទាក់ទងនឹងដើមកំណើតរបស់កុមារ ជាពិសេសពត៌មានទាក់ទងនឹងអត្តសញ្ញាណឪពុកម្តាយរបស់កុមារ ព្រមទាំងប្រវត្តិផ្នែកពេទ្យត្រូវបានរក្សាការពារ ។

២) អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចទាំងនោះត្រូវធានាថាកុមារ ឬតំណាងរបស់កុមារមានសិទ្ធិទទួលបានពត៌មាននោះក្រោម

ការណែនាំដ៏សមស្របក្នុងករណីដែលច្បាប់នៃរដ្ឋនោះអនុញ្ញាត ។

មាត្រា ៣១

ដោយមិនប៉ះពាល់ដល់មាត្រា ៣០ ទិន្នន័យផ្ទាល់ខ្លួនដែលប្រមូលបាន ឬដែលត្រូវបានបញ្ជូនស្របតាមអនុសញ្ញានេះ ជាពិសេសទិន្នន័យដូចបានពោលក្នុងមាត្រា ១៥ និង ១៦ ត្រូវប្រើប្រាស់សំរាប់តែគោលបំណងដែលគេប្រមូល ឬ បញ្ជូនប៉ុណ្ណោះ ។

មាត្រា ៣២

១) គ្មានជនណាម្នាក់ទាញយកផលកំរៃផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ឬផលកំរៃដទៃទៀតពីសកម្មភាពទាក់ទងនឹងសុំកូនអន្តរប្រទេសទេ ។

២) មានតែសោហ៊ុយនិងប្រាក់ចំណាយ រួមមានប្រាក់ឈ្នួលវិជ្ជាជីវៈសមរម្យរបស់ជនដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងរឿងសុំកូនប៉ុណ្ណោះ ដែលអាចយកបាន ឬ ចំណាយបាន ។

៣) នាយក អភិបាល និងនិយោជិតនៃអង្គការដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងរឿងសុំកូនមិនត្រូវទទួលលាភការដែលខ្ពស់មិនសមរម្យទាក់ទងនឹងសេវាកម្មដែលខ្លួនបានផ្តល់ទេ ។

មាត្រា ៣៣

អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដែលឃើញថាបញ្ញត្តិណាមួយនៃអនុសញ្ញានេះ មិនទាន់បានគោរព ឬឃើញថាអាចមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ បណ្តាលមកពីការមិនគោរពបញ្ញត្តិនោះ ត្រូវជូនពត៌មានជាបន្ទាន់ដល់អាជ្ញាធរកណ្តាលនៃរដ្ឋរបស់ខ្លួន ។ អាជ្ញាធរកណ្តាលនេះត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការធានាថា វិធានការសមស្របត្រូវបានប្រកាន់យក ។

មាត្រា ៣៤

បើអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋទទួលឯកសារស្នើសុំឱ្យបកប្រែឯកសារណាមួយ អត្ថបទបកប្រែដែលបានបញ្ជាក់ថាស្របគ្នានឹងអត្ថបទដើមហើយនោះត្រូវតែបានផ្តល់តាមការស្នើសុំ ។ លើកលែងតែមានចែងផ្សេងពីនេះ សោហ៊ុយនៃការបកប្រែនោះគឺជាបន្ទុករបស់អនាគតឪពុកម្តាយចិញ្ចឹម ។

មាត្រា ៣៥

អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋជាភាគីត្រូវចាត់ការដោយរួសរាន់នៅក្នុងដំណើរការសុំកូន ។

មាត្រា ៣៦

ទាក់ទងនឹងរដ្ឋមួយដែលមានប្រព័ន្ធច្បាប់ពីរឬច្រើនជាងនេះ ចំពោះរឿងសុំកូនដែលអនុវត្តនៅក្នុងដែនដីផ្សេងៗ :

(ក) ការនិយាយថា *ទីលំនៅជាទៀងទាត់នៅក្នុងរដ្ឋនោះ* ត្រូវបកស្រាយថា គេចង់និយាយសំដៅដល់ *ទីលំនៅជា*

ទៀងទាត់នៅក្នុងដែនដីមួយនៃរដ្ឋនោះ ។

(ខ) ការនិយាយថា *ច្បាប់នៃរដ្ឋនោះ* ត្រូវបកស្រាយថា គេចង់និយាយសំដៅដល់ *ច្បាប់ជាធរមាននៅក្នុងដែនដីមួយដែលពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងរដ្ឋនោះ*។

(គ) ការនិយាយថា *អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ឬអាជ្ញាធរសាធារណៈនៃរដ្ឋនោះ* ត្រូវបកស្រាយថា គេចង់និយាយសំដៅដល់ *អាជ្ញាធរទាំងឡាយដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យបំពេញនាទីនៅក្នុងដែនដីមួយដែលពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងរដ្ឋនោះ*។

(ឃ) ការនិយាយថា *អង្គការដែលបានទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការនៅក្នុងរដ្ឋនោះ* ត្រូវបកស្រាយថាគេចង់និយាយសំដៅដល់ *អង្គការដែលបានទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការនៅក្នុងដែនដីមួយដែលពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងរដ្ឋនោះ* ។

មាត្រា ៣៧

ទាក់ទងនឹងរដ្ឋមួយក្នុងរឿងសុំកូនមានប្រព័ន្ធច្បាប់ពីរ ឬច្រើនជាងនេះដែលអាចអនុវត្តបានលើប្រភេទមនុស្សផ្សេងគ្នា ការនិយាយដល់ច្បាប់នៃរដ្ឋនោះ ត្រូវបកស្រាយថា គេចង់និយាយដល់ប្រព័ន្ធច្បាប់ដែលបញ្ជាក់ដោយច្បាប់នៃរដ្ឋនោះ ។

មាត្រា ៣៨

រដ្ឋមួយដែលក្នុងនោះដែនដីចំណុះផ្សេងៗគ្នាមានវិធាននៃច្បាប់របស់ខ្លួនរៀងៗខ្លួនទាក់ទងនឹងរឿងសុំកូន មិនត្រូវជាប់កាតព្វកិច្ចត្រូវអនុវត្តអនុសញ្ញានេះទេ ក្នុងករណីដែលរដ្ឋមួយដែលមានប្រព័ន្ធច្បាប់រួមមិនជាប់កាតព្វកិច្ចត្រូវអនុវត្តអនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា ៣៩

១) អនុសញ្ញានេះមិនមានផលប៉ះពាល់ដល់លិខិតូបករណ៍អន្តរជាតិណាមួយ ដែលរដ្ឋជាភាគីអនុសញ្ញានេះ ក៏ជាភាគីនៃលិខិតូបករណ៍នោះដែរ ហើយលិខិតូបករណ៍នោះមានបញ្ញត្តិអំពីរឿងទាំងឡាយ ដែលគ្រប់គ្រងដោយអនុសញ្ញានេះ លើកលែងតែរដ្ឋជាភាគីនៃលិខិតូបករណ៍នោះបានធ្វើសេចក្តីប្រកាសផ្ទុយពីនេះ ។

២) រដ្ឋជាភាគីមួយអាចចុះកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយរដ្ឋជាភាគីមួយ ឬច្រើនក្នុងទិសដៅធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងដល់ការអនុវត្តន៍អនុសញ្ញានេះនៅក្នុងទំនាក់ទំនងគ្នាទៅវិញទៅមករវាងរដ្ឋទាំងនេះ។ កិច្ចព្រមព្រៀងទាំងនេះអាចចៀងខុសតែពីបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ១៤ ដល់ ១៦ និង ១៨ ដល់ ២១ នៃអនុសញ្ញាប៉ុណ្ណោះ ។ រដ្ឋដែលបានចុះកិច្ចព្រមព្រៀងត្រូវបញ្ជូនសេចក្តីចម្លងនៃអត្ថបទកិច្ចព្រមព្រៀងនោះទៅមន្ទីរតំកល់អនុសញ្ញានោះ ។

មាត្រា ៤០

រដ្ឋជាភាគីត្រូវអនុវត្តអនុសញ្ញានេះទាំងស្រុង ដោយមិនអនុញ្ញាតឱ្យលើកលែងបទបញ្ញត្តិណាមួយឡើយ ។

មាត្រា ៤១

អនុសញ្ញានេះត្រូវអនុវត្តនៅគ្រប់ករណី កាលណាគេបានទទួលពាក្យសុំកូន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៤ រួចហើយ និង ក្រោយពីអនុសញ្ញានេះបានចូលជាធរមាននៅក្នុងរដ្ឋទទួល និង រដ្ឋដើម ។

មាត្រា ៤២

អគ្គលេខាធិការនៃសន្និសិទក្រុងឡាអេ ស្តីពីច្បាប់អន្តរជាតិឯកជន ត្រូវកោះប្រជុំនៅក្នុងចន្លោះពេលទៀងទាត់នូវគណៈកម្មការពិសេស ដើម្បីពិនិត្យមើលឡើងវិញ ពីដំណើរការអនុវត្តជាក់ស្តែងនៃអនុសញ្ញានេះ ។

ជំពូកទី ៧

ខអចសាន្ត

មាត្រា ៤៣

១) អនុសញ្ញានេះត្រូវទុកចំហរអោយចុះហត្ថលេខាដោយរដ្ឋ ដែលជាសមាជិកនៃសន្និសិទក្រុងឡាអេ ស្តីពីច្បាប់អន្តរជាតិឯកជនពេលសម័យប្រជុំលើកទី ១៧ និង ដោយរដ្ឋដទៃទៀតដែលបានចូលរួមក្នុងសម័យប្រជុំនោះ ។

២) អនុសញ្ញានេះត្រូវបានផ្តល់សច្ចាប័ន ទទួលយក ឬយល់ព្រម ហើយលិខិតូបករណ៍នៃសច្ចាប័ន ការទទួលយក ឬការយល់ព្រម ត្រូវតំកល់ទុកនៅក្រសួងការបរទេសនៃព្រះរាជាណាចក្រហុល្លង់ នៅមន្ទីរតំកល់អនុសញ្ញានេះ ។

មាត្រា ៤៤

១) រដ្ឋដទៃទៀត អាចចូលរួមអនុវត្តអនុសញ្ញានេះ បន្ទាប់ពីអនុសញ្ញានេះបានចូលជាធរមានស្របតាមមាត្រា ៤៦ កថាខ័ណ្ឌ ១ ។

២) លិខិតូបករណ៍នៃការចូលរួមអនុវត្តត្រូវតំកល់ទុកនៅមន្ទីរតំកល់អនុសញ្ញានេះ ។

៣) ការចូលរួមអនុវត្តអានុសញ្ញា មានអនុភាពចំពោះតែទំនាក់ទំនងរវាងរដ្ឋចូលរួមអនុវត្ត និង រដ្ឋជាភាគីទាំងឡាយដែលមិនបានជំទាស់នឹងការចូលរួមនៃរដ្ឋនោះក្នុងរយៈពេល៦ខែ បន្ទាប់ពីទទួលសេចក្តីជូនដំណឹងដូចមានចែងនៅក្នុងអនុកថាខ័ណ្ឌខ នៃមាត្រា៤៨ ។ ការជំទាស់នោះក៏អាចធ្វើឡើងដោយរដ្ឋនានានៅពេលដែលរដ្ឋទាំងនោះផ្តល់សច្ចាប័នទទួលយក ឬយល់ព្រមអនុវត្តអនុសញ្ញាបន្ទាប់ពីការចូលរួមនៃរដ្ឋដទៃទៀតនោះ ។ ការជំទាស់បែបនេះត្រូវជូនដំណឹងដល់មន្ទីរតំកល់អនុសញ្ញា ។

មាត្រា ៤៥

១) បើរដ្ឋមួយមានដែនដីពីរ ឬច្រើនជាងនេះ ហើយដែនដីទាំងនោះមានប្រព័ន្ធច្បាប់ខុសៗគ្នា ដែលអនុវត្តចំពោះរឿងទាក់ទងនឹងអនុសញ្ញានេះ រដ្ឋនោះអាចប្រកាសនៅពេលទទួលយក យល់ព្រម ឬចូលរួមអនុវត្តអនុសញ្ញាថា អនុសញ្ញានេះត្រូវលាតសន្ធឹងដល់ដែនដីទាំងអស់នៃរដ្ឋនោះ ឬត្រឹមតែដែនដីមួយ ឬច្រើនក្នុងចំណោមដែនដីទាំងអស់នោះ ហើយអាចកែប្រែប្រកាសនេះដោយដាក់ជូនការប្រកាសមួយទៀតនៅពេលណាក៏បាន ។

២) ការប្រកាសបែបនោះត្រូវជូនដំណឹងទៅមន្ទីរតំកល់អនុសញ្ញា ហើយត្រូវបញ្ជាក់ឱ្យបានជាក់ច្បាស់ថា ដែនដីណាដែលអនុសញ្ញានេះអនុវត្ត ។

៣) បើរដ្ឋមួយមិនបានធ្វើការប្រកាសតាមមាត្រានេះទេនោះ អនុសញ្ញានេះនឹងត្រូវលាតសន្ធឹងដល់ដែនដីទាំងអស់នៃរដ្ឋនោះ ។

មាត្រា ៤៦

១) អនុសញ្ញានេះត្រូវចូលជាធរមាននៅថ្ងៃទីមួយនៃខែបន្ទាប់ពីការផុតកំណត់រយៈពេលបីខែ បន្ទាប់ពីថ្ងៃតំកល់លិខិតូបករណ៍ទីបីនៃសច្ចាប័ន ការទទួលយក ឬការយល់ព្រម ដែលបានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៤៣ ។

២) បន្ទាប់ពីនោះមក អនុសញ្ញានេះត្រូវចូលជាធរមាន ៖-

(ក) ចំពោះរដ្ឋនីមួយៗដែលផ្តល់សច្ចាប័ន ទទួលយក ឬ យល់ព្រមអនុវត្ត អនុសញ្ញានេះនៅពេលក្រោយ មក ឬចំពោះរដ្ឋនីមួយៗដែលចូលរួមអនុវត្តអនុសញ្ញានេះ នៅថ្ងៃទីមួយ នៃខែបន្ទាប់ពីការផុតកំណត់រយៈពេលបីខែ បន្ទាប់ពីថ្ងៃតំកល់លិខិតូបករណ៍សច្ចាប័ន ទទួលយក យល់ព្រម ឬចូលរួមរបស់រដ្ឋនោះ។

(ខ) ចំពោះដែនដីមួយដែលអនុសញ្ញានេះបានលាតសន្ធឹងទៅដល់ ស្របតាមមាត្រា៤៥ នៅថ្ងៃទីមួយ នៃខែបន្ទាប់ពីការផុតកំណត់រយៈពេលបីខែ បន្ទាប់ពីការជូនដំណឹងដូចបានពោលក្នុងមាត្រានោះ។

មាត្រា ៤៧

១) រដ្ឋជាភាគីនៃអនុសញ្ញានេះ អាចសុំឈប់អនុវត្តអនុសញ្ញានេះវិញបានដោយធ្វើលិខិតជូនដំណឹងទៅមន្ទីរតំកល់អនុសញ្ញា ។

២) ការសុំឈប់អនុវត្តអនុសញ្ញាចូលជាធរមាននៅថ្ងៃទី មួយ នៃខែបន្ទាប់ពីផុតរយៈពេល ដប់ពីរ ខែបន្ទាប់ពីថ្ងៃដែលមន្ទីរតំកល់អនុសញ្ញាបានទទួលលិខិតជូនដំណឹង។ ក្នុងករណីដែលលិខិតជូនដំណឹងបញ្ជាក់ថា ការសុំឈប់អនុវត្តអនុសញ្ញា

នេះចូលជាធរមាននៅក្នុងរយៈពេលយូរជាងនេះ ការសុំឈប់អនុវត្តនោះចូលជាធរមាននៅថ្ងៃដែលផុតរយៈពេលយូរជាងនោះ បន្ទាប់ពីមន្ទីរតំកល់អនុសញ្ញាបានទទួលលិខិតជូនដំណឹង ។

មាត្រា ៤៨

មន្ទីរតំកល់អនុសញ្ញាត្រូវជូនដំណឹងដល់រដ្ឋជាសមាជិកនៃសន្និសីទក្រុងឡាអេ ស្តីពីច្បាប់អន្តរជាតិឯកជន រដ្ឋដទៃទៀតដែលចូលរួមនៅក្នុងសម័យប្រជុំលើកទីដប់ប្រាំពីរ និងរដ្ឋដែលបានចូលរួមអនុវត្តស្របតាមមាត្រា ៤៤ នូវពតិមាន ដូចតទៅនេះ :

(ក) ការចុះហត្ថលេខា ការផ្តល់សច្ចាប័ន ការទទួលយកនិងការយល់ព្រមដូចបានចែងក្នុងមាត្រា ៤៣

(ខ) ការចូលរួម និងការជំទាស់ចំពោះការចូលរួមដូចបានចែងក្នុងមាត្រា ៤៤

(គ) កាលបរិច្ឆេទដែលអនុសញ្ញានេះចូលជាធរមានស្របតាមមាត្រា ៤៦

(ឃ) ការប្រកាសនឹងការចាត់តាំងដូចបានចែងក្នុងមាត្រា ២២, ២៣, ២៥ និង ៤៥

(ង) កិច្ចព្រមព្រៀងដូចបានចែងក្នុងមាត្រា ៣៩

(ច) ការសុំឈប់អនុវត្តដូចបានចែងក្នុងមាត្រា ៤៧ ។

ដើម្បីជាសក្ខីភាព អ្នកមានឈ្មោះដូចខាងក្រោម ដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតត្រឹមត្រូវ បានចុះហត្ថលេខាលើអនុសញ្ញានេះ ។

ធ្វើនៅទីក្រុងឡាអេ ថ្ងៃទី ២៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ជាភាសាអង់គ្លេស និងបារាំង ។ អត្ថបទទាំងពីរភាសានេះមានតម្លៃស្មើគ្នា ហើយមានតែមួយច្បាប់ដែលត្រូវបានតំកល់ទុកនៅបណ្ណសារនៃរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រហុល្លង់ ។ អត្ថបទចម្លងដែលមានការបញ្ជាក់ត្រឹមត្រូវ ត្រូវបញ្ជូនតាមរយៈផ្លូវទូតដល់រដ្ឋដែលជាសមាជិកនៃសន្និសីទក្រុងឡាអេ ស្តីពីច្បាប់អន្តរជាតិឯកជន នាសម័យប្រជុំលើកទីដប់ប្រាំពីរ និងដល់រដ្ឋដទៃទៀតដែលបានចូលរួមនៅក្នុងសម័យប្រជុំនោះ ។

x

G:\Sokea\Law\ HagueConv Adoption.Kh.doc